

Śrī A legáldottabb nap
2014. május 18.

Vyāsa pūjā

Szeretett
lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme

Śrīla
Śivarāma Swami
Mahārāja

A Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi
Szervezete avató
lelki tanítómesterének
megjelenési napja

A legáldottabb nap – 2014. május 18.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítzik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A vyāsa-pūjā jelentése

Śrīla Bhaktisiddhanta Sarasvatī Ṭhākura A *vyāsa-pūjā* jelentéséről azt mondta, hogy a *vyāsa-pūjā* nem más mint az összes *gauḍīya vaiṣṇava ācārya pūjāja*.

Habár a tanítványok a lelki tanítómesterükre úgy gondolnak mint egy mester, mint Isten képviselőjére, a hiteles lelki tanítómester egyben egy tanítvány is. Egy tanítvány, aki elérte a tökéletességet és képes tanítványait kimenteni az anyagi létezés szörnyű tüzéből. A lelki tanítómester a tökéletes tanítvány megtestesítője, aki miután mindent megtanult saját mesterétől, a tőle kapott tudást tovább adja másoknak, hogy azok is mesterekké váljanak. A tanítványok és mesterek láncolata, a *guru-paramparā* köt össze mindannyiunkat a Legfelsőbb Úrral. Ez az a lelki csatorna amin keresztül folyik felénk a Kṛṣṇáról szóló tudás, az odaadó szolgálat gyakorlata és a lelki fejlődésünkhöz nélkülözhetetlen kegy. Szolgálataink pedig ugyanezen a láncolaton keresztül áramolnak felfelé, amíg lelki tanítómesterünk és az előző acaryakon keresztül el nem jut Kṛṣṇához.

Számunka, mint a Brahmā-Mādhva-Gauḍīya-sampradāya tagjainak, azon belül az ISKCON tagjainak Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda az az *ācārya*, aki lehetővé tette, hogy halhassunk Kṛṣṇáról és szent neveinek dicsőségéről. Emlékeznünk kell arra, hogy ha ilyen csodálatos tanítványi vannak Śrīla Prabhupādának, mint a mi lelki tanítómesterünk, akkor ő maga milyen csodálatos személyiség lehetett.

Egy anyagi láncban minél messzebb állunk a forrástól annál inkább fennáll az eshetősége annak, hogy mire hozzánk ér valami a forrástól az elkopik, megváltozik, vagy kevesebb lesz. A *guru-paramparā* transzdentális természete miatt azonban nem csak arról van szó, hogy változatlanul ugyanazt kapjuk mint ami a forrástól elindult, hanem a láncolat tagjai kiszélesítik, elmélyítik, egyértelműbbé teszik a számunkra az eredeti forrásból származó tudást. Brahmā számára elegendő volt a catur-sloka. Śrīla Vyāsadeva az ebben a négy versben található tudást terjesztette és fejtette ki a *Śrīmad-Bhāgavatamban*. Śrīla Prabhupāda lenyűgöző magyarázatokkal látta el a verseket, olyan magyarázatokkal amelyek világossá teszik számunka is a Védák legbensőségesebb titkát, a Kṛṣṇa iránti odaadás misztériumát. Ezért kijelenthetjük a *guru-paramparáról*, hogy nemhogy nem veszítettünk, hanem nyertünk azzal, hogy csak most, sok sok acarya után csatlakozunk hozzá.

A *vyāsa-pūjā* a lelki tanítómester és az előző *ācāryák* imádatának napja. Egy nap amikor végtelen kegyükből engedélyt adnak arra, hogy kifejezzük

hálánkat, megértésünket és érzelmeinket feléjük. Egy nap ami arra szolgál, hogy egy jelentéktelen tanítványként, egy egyszerű szolgaként gondoljunk magunkra és újra és újra felidézzük azt, hogy mi mindent köszönhetünk a lelki tanítómesterünknek.

A lelki tanítómester átadja nekünk a szent nevet és a transzcendentális tudást, változatlanul, ahogyan azt ő is kapta saját lelki tanítómesterétől. Ezzel együtt azonnal felhatalmazza a tanítványt arra is, hogy ugyanezt a tudást átadja másoknak. Amikor aztán a tanítvány éretté válik rá a lelki tanítómestere bevezeti őt az ösztönös odaadás gyakorlásába. A tanítványnak a *vyāsa-pūjā* napján emlékeznie kell arra, hogy menyit felbecsülhetetlen értékű dolgot kapott már a lelki tanítómesterétől és, hogy mennyi csodálatos ajándék vár még rá, melyekhez állhatatos és őszinte törekvésével nyerhet el. Ezek a lelki ajándékok örökre lekötözik a tanítványt isteni mestere felé.

Minden reggel hódolatunkat ajánljuk lelki tanítómesterünknek, a szolgálatunkat az ő nevében ajánljuk és este mielőtt nyugovóra térünk ismét hódolatunkat ajánljuk neki. Lelki gyakorlataink elválaszthatatlan része, hogy folyamatosan emlékezünk a lelki tanítómesterünkre, hogy rajta meditálunk. Mégis a *vyāsa-pūjā* napja még hevesebben kell, hogy kiváltsa bennünk azt az érzést, hogy mindent meg kell próbálnunk, hogy elégedetté tegyük mesterünket, mert amit értünk tett és tesz azt sem meghálálni, sem visszafizetni nem tudjuk.

Használjuk hát ki minden évben ezt a napot arra, hogy istentestvéreink társaságában dicsőítsük őt, töltsük be az elménket nektári cselekedeteivel és tulajdonságaival és ápoljuk a szívünkben kincsként az a hálát és alázatot amit iránta érzünk!

Minden dicsőséget, minden dicsőséget, minden dicsőséget isteni lelki tanítómesterünknek aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta tudatlanságtól elvakult szemünket!

Rādhārādyā dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracārīṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tārīṇe*

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Amikor felszálltál a Jaladhuta hajóra, még te sem tudtad mi fog történni. Lesznek e zöldségek Amerikában? Megértik e az angolodat? Sikeres lesz a missziód vagy sem? Töretlen hited volt azonban lelki tanítómestered szavaiban. Az angolul beszélők között kell bemutatnod az Úr Kṛṣṇa, az Úr Caitanya üzenetét.

Kṛṣṇa elrendezéséből megtaláltad azokat a fiatalokat, akik már teljesen kiábrándultak az anyagi világból. Akik valódi választ kerestek a valódi problémákra. Ki vagyok én? Miért szenvedek? Miért halunk meg? Több ezren csatlakoztak hozzád, énekelve és terjesztve az Úr Szent Nevét. Ezeknek a *bhaktáknak* nem okozott problémát egyedül elmenni egy ismeretlen városba és nyitni egy új központot. Nem okozott problémát szépen végezni a szolgálatukat. Erőt merítettek a személyiségedből. Amikor veled lehettek, rólad hallottak, megérintette őket Kṛṣṇa kegye, megkapták az áldásaidat.

Aztán egy szomorú nap te is elhagytad a testedet. A *bhakták* itt maradtak egyedül. Szembe kellett nézniük az elkülönésben végzett szolgálattal. Ha szerettek engem, akkor együtt maradtok! Ez volt az egyik utolsó tanításod. Mégis sokan elmentek a mozgalomból. Számtalan érthető és érthetetlen indokkal.

Akik viszont maradtak, ők ma a lelki tanítómestereink. Meg tudják mutatni nekünk Kṛṣṇát, ahogy te tetted. El tudják magyarázni a könyveidet, ahogy te értetted. Be tudják mutatni a Kṛṣṇa-tudat kultúráját, ahogyan te is mutattad.

Kedves Śrīla Prabhupāda! Biztos, hogy még mindig segítesz nekik, hiszen nagyon nehéz dolguk van velünk. Rengeteg kifogásunk, meg nem értésünk van és mindehhez még lehet, hogy lusták, büszkék és önfejjük is vagyunk. Śrīla Śivarāma Mahārāja eljött Magyarországra, amikor senki nem akart ide jönni prédikálni. Elhozta nekünk először Śrī Śrī Dayāl-Nitai Vijaya-Gaurāṅgát, majd Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Megszervezte nekünk Krisna-völgyet, hogy tudjunk mindig *bhaktákkal* társulni. Rengeteg könyvet ír, hogy még valóságosabban láthassuk a Kṛṣṇa-tudatot. Nem csak a tanítványaival törődik, hanem

mindenkivel aki a közelébe kerül. Személy szerint nagyon sokat köszönhetek neki.

Neked pedig köszönöm, hogy annak idején volt bátorságod felülni a Jaladhuta hajóra, nem fáradtál el a prédikálásban és így nekünk is lehetőségünk van megismerni Kṛṣṇa csodálatos világát.

Szolgád:

Śyāmasundarī devī dāsī

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2014

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace. Allow me to attempt to honour you with the following words.

It is February 4th of this year. I have just contracted pneumonia and I am laid up with a raging fever only 3 days before a scheduled flight to India to our annual GBC meetings and Māyāpur festival. I alternate between resting, chanting *japa*, and reading *Prabhupāda-līlāmṛta*.

I began reading *Līlāmṛta* a few months back. It is the first time in the last fifteen years or more that I am reading this wonderful biography, which I used to read daily after its publication and had read probably fifteen times. It was the way that I—who had only personally met you a few times—had aspired to enter deeper into your personality, mission, and pastimes.

Now, at the age where you were living in Vṛndāvana, writing, printing, and selling your *Śrīmad-Bhāgavatam* alone, when old age and its accomplices are burdening my own travels, regulation, and service, I reread the *Līlāmṛta* in wonder.

The last decade of Kṛṣṇa consciousness has, amongst other things, increased my appreciation of you and of your gifts. Reading *Līlāmṛta* further heightened my appreciation of your unwavering determination to fulfil the order of your spiritual master, of the endless obstacles you fearlessly faced, and of the clarity, simplicity, and beauty of your message—chant Hare Kṛṣṇa.

I am now at the part that speaks of your struggles in the Bowery.

I read how you walked among the rejects of society, lived with a madman for lack of other shelter, and when your host attacked you how you stood alone on Skid Row with nowhere to go and no possessions but the clothes you wore. You, of aristocratic birth, the pet child of your father, the emissary of Goloka now standing alone in a foreign land with no money and no shelter other than the determination that brought you to this lost land.

With this picture in my mind I fall into a feverish reverie:

I see you hurrying down the steep stairs from the loft-temple where insanity

reigns. You throw open the door, walking past an expired drunk, and step out on the sidewalk looking first this way, then that. Where to go?

My heart breaks. In my dream I weep to think that you had gone through such danger for me, for my brothers, and for my sisters. Such kindness, such compassion, such love!

I wake up, the picture of you standing on the street still fresh in my mind, tears still on my cheeks. I sigh, “My spiritual master was no ordinary spiritual master. He saved me.”

Your determination, your dedication to your mission, your unconditional compassion—I submerge in thoughts of them while whispering again, “My spiritual master was no ordinary spiritual master. He saved me.”

My heart heavy with gratitude I think, “What can I do?”

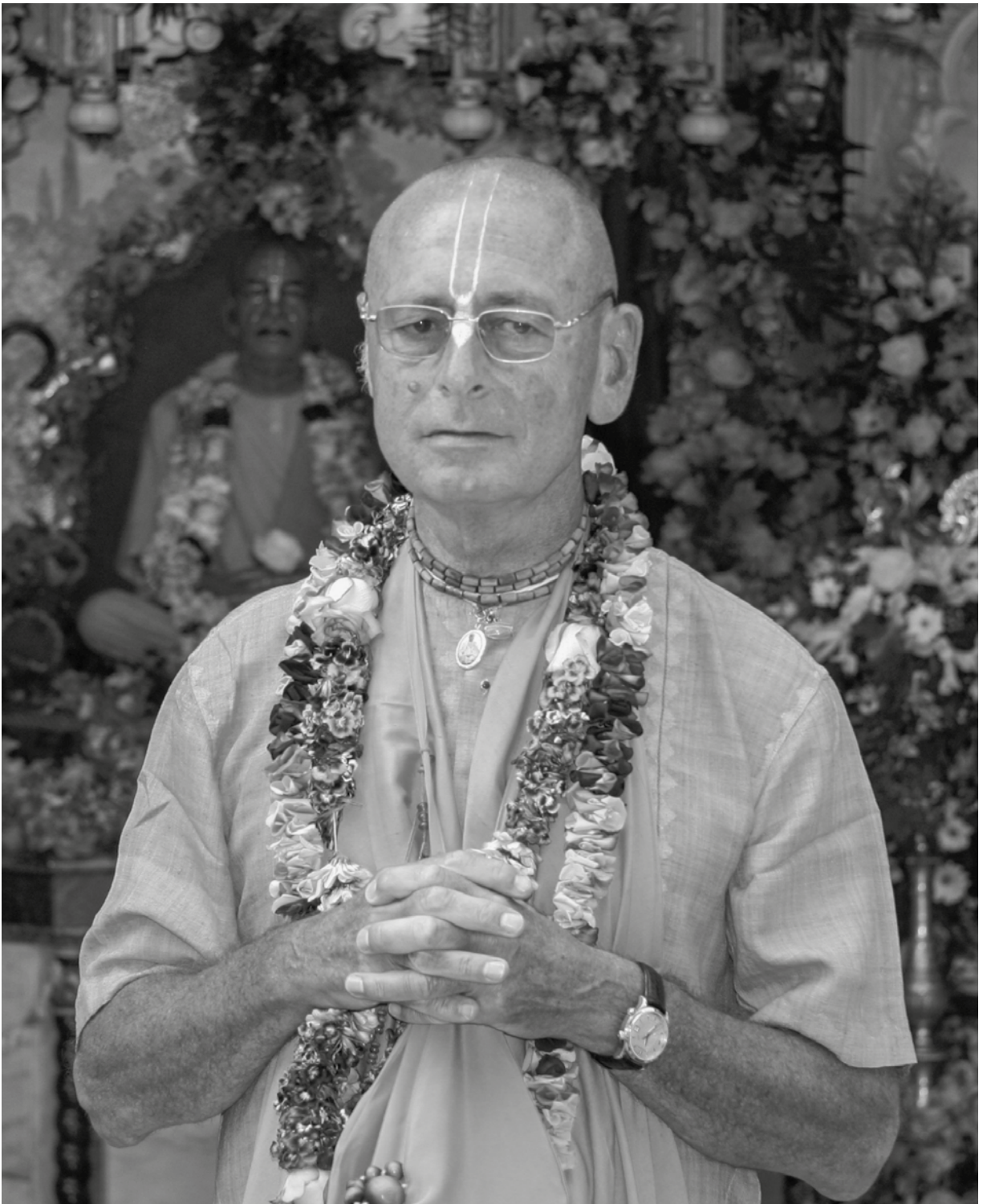
“Do as I do!”

It is a tall order. But my spiritual master is no ordinary spiritual master. He can bless me to do as he does.

Now months later, having returned from India, still reading *Prabhupāda-līlāmṛta*, and more enchanted by your pastimes than ever, I humbly pray that you bless me with a fraction of your determination, your faith, your compassion. Everything of value that I am at present is by your grace. Certainly by the same grace I can become a resolute soldier of Lord Caitanya’s transcendental army of which you are a general.

Śrīla Prabhupāda, I offer my prayers at your lotus feet. Please make me into what you wanted your disciples to be. I may be a difficult challenge, but you are not an ordinary spiritual master. You can do anything.

Your servant,
Śivarāma Swami

Homages

Bhakta Abhay

Dear Guru Mahārāja,

All glories to you on this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā. Please accept my humblest obeisances at your lotus feet.

Recently I've been reading the book you wrote '*Śikṣā outside ISKCON?*' and was very amazed at how you explained and gave clarity on the subject of this book, namely *śikṣā*, *dīkṣā* and the Founder Ācārya Śrīla Prabhupāda.

There was no doubt in your mind that *śikṣā* should be kept within ISKCON. Our authorities namely Tāraṅkānātha Prabhu, and Rādhāramaṇa Prabhu asked us – Gopāla Rāya Prabhu, and the other *brahmacārī*'s – to write an essay based on '*Śikṣā outside ISKCON?*' to show our understanding of the clear line of authority. They wanted to make sure that we understand the *śikṣā* and *dīkṣā* relationships with the Founder Ācārya Śrīla Prabhupāda, and that there is no need to go outside ISKCON for *śikṣā*.

After I had received confirmation that our understanding of the subject matter of this book was understood even if very basic, I found myself feeling very happy. My happiness was that a better understanding on *śikṣā*, *dīkṣā*, and the Founder Ācārya Śrīla Prabhupāda was achieved through this assignment. The example of the Caitanya tree was very helpful and I felt so grateful to have the opportunity to read the book '*Śikṣā outside ISKCON?*'

Seeing this gratitude as your mercy I have attempted to write an offering to the best of my ability. I really want to help Śrīla Prabhupāda, you, Guru Mahārāja and Tāraṅkānātha Prabhu spread Kṛṣṇa consciousness here in Wales, under the kind guidance you offer to Tāraṅkānātha Prabhu, who then offers that to me and the other sincere devotees here in Wales.

In trying to offer my humble services to you and by cooperating with my authorities, I write this offering, please accept me.

Your aspiring disciple and servant,
Bhakta Abhay
Wales

Abhinanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget isteni kegyelmed hatvanötödik megjelenési napjának!

*akṣṇoḥ phalam tvādṛśa-darśanam hi
tanoḥ phalam tvādṛśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalam tvādṛśa-kīrtanam hi
sudurlabhā bhāgavatā hi loke*

„Óh, Urunk *bhaktája*! A látás tökéletessége, ha téged látunk, testedet megérintve pedig a tapintás válik tökéletessé. A nyelv egyedül arra van, hogy tulajdonságaidat dicsőítse, hiszen oly ritka ebben a világban az Úr tiszta *bhaktája*.”
(*Hari-bhakti-sudhodaya* 13.2)

*mārobi rākhobi—jo icchā tohārā
nitya-dāsa prati tuwā adhikārā*

„A Te kezében van az életem: ha akarsz, elpusztíthatasz, ha akarsz megvédehetsz, hisz örök szolgád vagyok, s Te vagy a mesterem.” (*Śaraṇāgati: Mānasa deha geḥa*)

Eljön az idő, amikor nekem is mennem kell.
Amikor kétségessé válik, hogy ki vagyok.

Eljön az óra, amikor minden remény elhalványul.
Amikor rá jövök, túl késő.

Eljön a perc, amikor már nem kell többet vissza jönnöm.
Könyörögve az igazságért a sok hazugság között.

Eljön a pillanat, amikor a fontossági sorrend megváltozik.
S a könyvek valósággá válnak.

Ahogy tanítod az elmúlás művészetét.
Már nem aggódok amiatt, ami nem vagyok.

Ahogy tanítod az elmúlás művészetét.
Elmúlik a félelem, úgy érzem biztonságot kapok.

Ahogy tanítod az elmúlás művészetét.
Dereng a hajnal, s elmúlnak a sötét éjszakák.

Ahogy tanítod az elmúlás művészetét.
Elmúlik a jeletéktelen, s létem értelmet talál.

Ahogy tanítod a kincskeresés művészetét
Annyi a kaland és az izgalom

Ahogy tanítod a kincskeresés művészetét
Akár egy dráma a színpadon

Ahogy tanítod a kincskeresés művészetét
Oly sok az ámulat és a meglepetés

Ahogy tanítod a kincskeresés művészetét
A végén biztos mindenki nevet

Elesett szolgád:
Abhinanda dāsa

Ācārya-ratna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Akárhányszor, amikor tudok veled társulni, nagyon lelkesnek és inspirálnak érzem magam, és ez a dolog hamar elmúlik, amikor nem vagy a közelemben. Amikor te megérkezel, akkor minden frissen és gyorsan, szinte nehézségek nélkül megtörténik. Távollétedben pedig elnehezülnek a dolgok és bonyolultakká válnak. Ez a megfigyelés két dolgot von maga után: egyik, hogy ilyen egy tiszta *vaiṣṇava* társulása. A szívében hordozza Kṛṣṇát és ez a tisztaság hatással van a közvetlen környezetére és a többi *bhaktára*. A másik,

hogy jó lenne ezt a fajta inspiratív hangulatot akkor is fenntartani, amikor te nem vagy a közelben. Ezzel is kiváló példát mutatsz a közösségünk számára, hiszen te állandóan lelkes és aktív vagy. Folyamatosan és töretlenül szolgálod Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát annak ellenére, hogy Śrīla Prabhupāda már régen eltávozott köreinkből. Ezt a fajta attitűdöt kell nekünk is elsajátítanunk, mivel ez sokszor erősebb tud lenni a közvetlen társulásnál is. Mindnyájan tudjuk, hogy milyen jó, amikor a te közeledben lehetünk, mert akkor minden egyszerűbb, tisztább és Kṛṣṇa-tudatos. Azonban most meg kell tanulni azt is, hogy hogyan tudunk folyamatosan inspirálva lenni akkor is, ha te személyesen nem vagy jelen. Ebben természetesen sokat segítenek a mindennapos podcast-jaid és az általad írt könyvek, illetve az, hogy ránk bízál egy felelősséget Kṛṣṇa szolgálatával kapcsolatban. De mégis olyan nehéz a dolgokat fenntartani, amikor te nem vagy jelen. Remélem, hogy nekem sikerül majd egyszer eljutnom arra a szintre, amikor inspirált leszek csak attól a szolgálattól, amit tőled kaptam. Imádkozom, hogy ez a vágyam teljesüljön és így, te végre örökre beköltözhetsz a szívembe. Köszöntelek téged ezen a nagyszerű és csodálatos napon, amikor lelkesen emlékezhetünk rád, mint szeretett lelki tanítómesterünkre és azért imádkozom, hogy ez a nap ne csak egyszer vagy párszor jöjjön el egy évben a számomra, hanem mind a háromszázhatvanöt napon képes legyek így emlékezni rád és a te lelkesítő társaságodra. Köszönöm az eddigi társulást és remélem, hogy lesz még részem bőven ebben a nektárban.

Elesett szolgád:
Ācārya-ratna dāsa

Acyutānanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nemrégiben Māyāpurban jártunk, ahol lehetőségem volt a szokásánál többet a közeledben lenni. Esténként együtt énekeltük veled a szent nevet a házad teraszán, a szent föld csodálatos atmoszférájától körülölelve, és háttérben a dicsőséges Védikus Planetáriummal. Örökké elménkbe vésődtek a *kīrtana-melān*, a Pañca-tattva előtt tartott *kīrtanáid*, melyek láthatóan sokakban

nyitottak meg kapukat és vittek eddig nem tapasztalt lelki tapasztalatok felé.

Śyāma-bihārī prabhu kegyéből nap mint nap kisebb szolgálatokat végezhettem az ott tartózkodásunk alatt. Bármilyen kis szolgálatok is voltak, nagyon örültem neki, hogy személyes szolgálatodhoz is hozzájárulhatok (a magam esetlen módján). Aztán amikor az utolsó napon bemutattad nekünk az ISKCON szent helyeit és képességeinkhez mérten a te szemeiden keresztül láthattuk a szent földet, rádöbentem, hogy mindent, amit Māyāpurban, a kegy otthonában eddig tapasztaltam, minden örömet és lelki ízt neked köszönhetek. Neked köszönhetem azt is, hogy nemcsak Māyāpurt, de az egész világot kezdem másként látni. Ahogyan Śrīla Prabhupāda írja, a *Śrīmad-Bhāgavatam* 8. Éneke első fejezetének 11. versében: „A guru feladata az, hogy felnyissa tanítványában a tudás szemeit. Amikor a tanítvány felébred tudatlanságából, és tudásra tesz szert, mindenhol láthatja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, mert az Úr valójában mindenhol jelen van. *Aṅdāntara-stha-paramāṇu-cayāntara-stham*. Az Úr jelen van ebben az univerzumban, jelen van minden élőlény szívében, és ott van még az atomban is.”

Köszönöm, hogy mindezt megkaptam tőled, és hogy vezetsz, hogy tovább nyíljanak a tudatlanságtól elvakult szemeim. Évről évre, hétről hétre és napról napra azon leszek, hogy azon meditáljak, hogy hogyan tudok még többet tenni, hogy legalább megpróbáljam mindezt visszafizetni neked.

Jelentéktelen szolgád:
Acyutānanda dāsa

Adhokṣaja Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

This last month in ISKCON has been the most difficult I have experienced.

Reflecting on it helps me appreciate how much leaders in our society silently suffer with only one or two close friends that really understand what you are going through. It's easy to read in *Bhagavad-gītā* “even-mindedness amidst pleasant and unpleasant events”, but putting into practice is the real test of understanding.

I know over the years you have gone through many pleasant and very unpleasant events and set such a fine example. Whenever we run into problems you are always there to help, advise and encourage us.

Please stay with us for many years Guru Mahārāja. Like soldiers in the field we your disciples rally after you our General.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa dāsa

Ādi-Guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

In great happiness I offer my *daṇḍavats* unto your lotus feet.

In each successive generation of Vaiṣṇavas there are certain devotees who gain prominence by writing literature with the sole aim of helping their disciples and the general followers and even the people in general in their understanding and application of *sādhana-bhakti*. This *sādhana-bhakti* is a long and winding path that has Caitanyadeva at its root, the prominent *ācāryas*’ as its guides and service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara in Vṛndāvana as its ultimate destination.

For example Narottama dāsa Ṭhākura wrote songs like *Prema-bhakti-candrikā* explaining the path of pure love; Bhaktivinoda Ṭhākura wrote hundreds of books, songs and poems etc. exhaustingly describing the path of pure devotional service in contrast to the myriad paths of the *Vedas* and contemporary religious and yogic processes.

These writings help their concurrent generation of devotees to traverse this path and are written perfectly to match the prevailing mind sets and general trends so that they can deepen their understanding, clear doubts and generally become free from obstacles to the goal of pure love of God. We are very close to Śrīla Prabhupāda’s manifest pastimes on this planet and his books are a vast library of information covering the complete Gauḍīya Vaiṣṇava *siddhānta* in all its complexities and presenting the many of the previous *ācāryas*’ commentaries as well as His Divine Grace’s own ‘ecstasies.’

Śrīla Vyāsadeva authored the *Vedas* and yet wrote the *Purāṇas* as a compendium and explanation of the *Vedas*. Finally He authored the *Śrīmad-Bhāgavatam* as the ripened fruit of the *Vedas* and the explanation of *Vedānta-sūtra*.

You are one of those Vaiṣṇava writers who has produced such astounding transcendental books that enhance our appreciation and understanding of

Śrīla Prabhupāda's books and instructions within those books. They categorise certain themes of information and clarify those brilliantly.

For me they are like an explanation and elucidation of Śrīla Prabhupāda's teachings so that I can better apply and understand them and actually increase my reading and appreciation of the astounding brilliance of His Divine Grace's greatest contribution; his books. I cannot begin to imagine the depths of your realisation.

Personally I find many questions that I had forgotten I had, being answered in your books. Many schisms and doubts placed in my heart by the mistaken conceptions of not fully educated devotees, whose path I crossed being firmly dealt with and completely eradicated by your thorough elucidation! I am so used to being a failure that having a little run of steadiness in reading and chanting and preaching is almost difficult to cope with! Where are my modes that keep me wrapped in *tamas* and *rajas*? I think I am attached to them! However I have every confidence that by your mercy Kṛṣṇa will destroy all my *anarthas*, help me rise to steadiness, and taste and fulfil my potential to preach the love of Vṛndāvana and Kṛṣṇa to as many people as I can.

I am entirely grateful to you Guru Mahārāja; my amazement increases at each volume of *Nava-vraja-mahimā* and also I sometimes feel real ecstatic love for you in my wicked heart.

Your eternal servant,
Ādi-Guru dāsa

Akhilāśraya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig, minden találkozásunkkor meglepsz, kedves Guru Mahārāja. Elmémben él egy kép rólad, amit rendszeresen fel szoktam magamban idézni, különösen, ha valami gond van és ismét lelkes szeretnék lenni. De ez a kép csak egy pontatlan vázlat. Téged nem tud az anyagi elmém felfogni. Így minden alkalommal, mikor személyesen is társulhatok veled különleges élmény ér: újabb és újabb oldalát mutatod meg személyiségednek, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti odaadásodnak, Śrīla Prabhupādához fűződő különleges

kapcsolatodnak és elkötelezettségednek valamint a Kṛṣṇa-tudat megértésének számomra elképzelhetetlen (és így persze rejtett) dimenzióinak. Minden egyes alkalommal rácsodálkozom arra, mennyire lelkesítő társaságodban lenni, részt venni a *bhajanádban* és hallgatni a megvalósításaidat. Mennyire vonzó és végtelenül egyszerű tud lenni a lelki élet gyakorlása, ha azt te mutatod be! Bármilyen kérdésre, problémás élethelyzetre tudsz adni Kṛṣṇa-tudatos megoldást. Mennyire kedvesen törődsz a *bhaktákkal*! Egy-egy találkozás után hetekig könnyebben megy a lelki élet gyakorlása, értelmet nyernek a konfliktusok, melyeket a szív tisztításának újabb állomásaként látok ilyenkor.

Próbállak jobban megismerni, hogy pontosabb képet tudjak megőrizni rólad az emlékeimben. Próbálok rád és lelki vágyaidra, prédikáló hangulatodra emlékezni, mikor választanom kell szolgálat és az anyagi vágyaim kielégítése között, hogy ne keressek állandóan kifogásokat, mikor végre részt lehet venni a prédikálásban, kétkezi szolgálatot lehet végezni, felülemelkedni a napi-heti rutin cselekedeteken. (Ezt a felajánlást is már hetek óta írom, de ahhoz, hogy képes legyek befejezni rajtad, tulajdonságaidon és tetteiden kell meditáljak!)

Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak, felavattál és segítesz a haza, vissza Istenhez vezető úton! Köszönöm, hogy példáddal tanítasz és eloszlatod minden kétségemet könyveid és podcast üzeneteid segítségével. Hálás vagyok neked mindezekért!

Bízom benne, hogy lesz idő, mikor megint több szolgálatot tudok nyújtani és azt is, hogy azt már kevésbé szennyezett elmével fogom végezni! A kegyedet szeretném kérni, hogy befedett tudatom ellenére jobban tudjam értékelni a *bhakták* társaságát, képes legyek őket *bhaktának* tekinteni és aszerint társulni velük!

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya dāsa

Alambikā devī dāśī

Drága Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Minden nap hálás szívvel gondolok rád és köszönöm, hogy lefoglalsz Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgálatában. Köszönöm, hogy itt élhetek, lehetőséget kapok

veled társulni, szolgálni téged és segíteni neked Śrīla Prabhupāda misszióját terjeszteni.

Itt a farmon mindig történik valami. Te mindig azon gondolkozol, mivel lehet bővíteni, javítani, emelni életünk Urának és társainak az imádatát. Mivel ez az anyagi világ ideiglenes, állandóan változik és romlik, mindig van valami javításra, átalakításra váró része a templomnak, *pūjārī* részlegnek, templomszobának, amit te észre veszel, megtervezel, majd megvalósítasz odaadó tanítványaid segítségével.

Köszönöm a podcast-okat, leckéidet, tanításaidat és könyveidet. Hálás vagyok neked, mert mindig inspirálsz, lelkesítesz bennünket, hogy ajánljunk még többet az életünkből Kṛṣṇának.

Örökre elkötelezett szolgád:
Alambikā devī dāsī

Amala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Guru Mahārāja köszönöm, hogy vagy! Köszönöm, hogy édes hangodon *bhajanázol*, énekled a szent nevet.

Köszönöm, hogy éles intelligenciáddal, mély megvalósításaidal prédikálsz, és tanítasz.

Köszönöm, hogy utat mutatsz a tiszta élet, és Kṛṣṇa szeretete felé. Köszönöm a kedves mosolyod, biztató szavaid, és tanító szigorod. Köszönöm, hogy segítő kezet nyújtottál az anyagi lét mocsarában.

Jó egészséget kívánok neked Guru Mahārāja, és sok-sok évet, hogy itt legyél velünk!

Büszke szolgád:
Amala dāsa

Amṣu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy csodálatos parikrama sorozat után írom ezeket a sorokat, amit Śrī Vṛndāvanában, Jagannātha Puriban és Śrīdhāma Māyāpurában élhettem át. A *vaiṣṇavák* társasága, a Szent Nevek éneklése és az előadások a Krisna-tudat különféle témáiról nagyon inspirálóak voltak a számomra. Mindhárom szent *dhāma* különleges tapasztalatokkal töltött el.

Amikor gyalogoltam a zarándok utakon egy dolog kezdett egyre jobban előtérbe kerülni az elmémben. Egy levél, amit tőled kaptam. Ebben azt írtad, hogy a legjobb felajánlás, amit adhatok neked, az egy tiszta szív.

Bárhol jártam, mindenhol imádkoztam a *vaiṣṇavákhoz*, Śrīla Prabhupādához, az Úr Caitanyához és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmához, tisztítsák meg a szívem, hogy ezáltal tudjak egy parányi elégedettséget okozni neked.

Azt nem állíthatom, hogy maradéktalanul beteljesítettem volna ezt a feladatot. Maradt még dolog jócskán. Azonban amikor hazaérkeztem leírhatatlan jó érzés volt, hogy ezt Új Vraja-dhāmában folytathatom a *bhakták*, Rādhē-Śyāma és természetesen annak a személynek a társaságában, akinek mindezeket köszönhetem, vagyis a te társaságodban. Köszönöm neked ezeket a kincseket.

Kérlek, áldj meg egy parányi csöppel abból a szeretetóceánból, amivel te rendelkezel, hogy egy napon tiszta szívvel állhassak előtted, ezáltal okozva neked örömet és elégedettséget.

Jelentéktelen szolgád:

Amṣu dāsa

Anālaksitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthesselek!

A szentírásokban olvashatjuk, hogy a Kali-yugában az emberek képtelenek nagy lemondásokat végezni, hogy az által felszabadulhassanak. Sőt, azt tapasztalni, hogy semmilyen lemondásra nem vagyunk hajlandóak. Mindent könnyen szeretnénk elérni, csak élvezni akarunk, és boldogságra vágyunk. Természetes tulajdonságunk a boldogság utáni vágy, de rá kell jönnünk, hogy itt az anyagi világban ez lehetetlen, mert csak átmeneti. Az élőlények, akik az anyagi lét mocsarába süllyedtek, saját erejükből képtelenek kiszabadulni ebből a börtönből. De Kṛṣṇa szeretete határtalan, és vagy Ő Maga jön el, vagy elküldi hiteles képviselőjét. Az Ő áldásuk és tanításuk nélkül az elesett élőlényeknek esélyük sincs a felszabadulásra. Ezt csak Kṛṣṇa, illetve a lelki tanítómester kegye által érhetjük el.

Kedves Guru Mahārāja! Te vagy számunkra a felszabadító, hiszen határtalan kegyedet és áldásodat szórod ránk. Mindenki lelki tanítómestere vagy. A lelki tanítómester az a személy, aki a lelki életre tanít. Sajnos a mai iskolákban ezt nem tanítják, pedig ez a legfontosabb az életünk során, hogy visszatérjünk Kṛṣṇához.

Említetted egyik leckédben, hogy, hogyan akarunk valami olyanra vágyani, amit nem is ismerünk? Ezért meg kell ismernünk Kṛṣṇát, az Ő örök lakhelyét, és, hogy, hogyan szolgálhatjuk Őt. Így erősítve magunkban a vágyat, visszatérni Hozzá. Ez a lelki élet. Megtanítod nekünk, hogyan imádjuk a *mūrtikat*, s habár teljesen képesítetlenek vagyunk, kegyedből már itt az anyagi világban szolgálhatjuk az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, mivel a *mūrtik* semmiben sem különböznek Kṛṣṇától. A Kṛṣṇa-tudat egy állandó tanulási folyamat, mely során azt tanuljuk, hogyan tehetjük majd elégedetté Kṛṣṇát a lelki világban, ahova végtelen kegyednek köszönhetően mi is visszajuthatunk. Visszajuthatunk erre a helyre, mely a szent *dhāma*, Goloka Vṛndāvana, ahol Kṛṣṇa örök kedvteléseit végzi. Itt az anyagi világban is bemutatta ezeket a kedvteléseket, így e helyek szent helyekké váltak. Említetted, hogyha teljesen megtisztítjuk szívünket a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklésével, szívünk trónusán helyet foglalhat Kṛṣṇa, így az is szent helyé válhat. A te szívedben már helyet foglalt az Istenség Legfelsőbb Személyisége, így bárhol is vagy, az szent helyé válik. Így vált lehetségessé, hogy pici hazánkban megnyilvánult Vṛndāvana. Olthatatlan vágyadnak az eredménye, hogy eljött ide Rādhe-Śyāma, és Gaura-Nitāi. Végtelen szeretetednek köszönhetően, amit a *bhaktákra* is átragasztasz, napról napra csodálatosabban ragyognak, mivel elégedetté teszed őket szolgálataiddal. Mindenkit arra buzdítasz, hogy énekelje a szent nevet, hogy megtisztítva a szívét az Istenség Legfelsőbb Személyisége helyet foglalhasson ott.

Bízva a szent név erejében, és a te indokolatlan kegyedben Guru Mahārāja,

remélem én is majd megtapasztalhatom Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet határtalan érzését.

Kérlek, továbbra is légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát.

Szolgád:

Anālakṣitā devī dāsī

Ānanda Caitanya dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your moonshine lotus feet which provide me with shelter, always.

Recently I heard a very senior devotee in our movement being quoted. He was speaking about you and glorifying you. He was remarking that you are one of the few devotees who has remained fixed in Śrīla Prabhupāda's service and in the *sannyāsa-āśrama*, whilst always being based in the west. Of course, the context of the statement was that in the western world, the modes of material nature exert their influence in a much stronger way than elsewhere, and therefore one needs to take shelter of the Lord even more deeply. It's no easy task.

Furthermore, you have not just 'existed' in the west and in Kṛṣṇa consciousness, but your contributions are numerous, and exceptional. The most outstanding of these must be the Hungarian *yātrā*, which is a shining beacon in so many ways. More generally, everything you do is carried out to a standard of perfection that is rarely matched. I feel one of the best examples of this is the way in which you perform deity worship, both Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara, as well as standards you have set in Hungary. The beauty is breathtaking, the finesse obvious for all to see. One devotee noted that the more spiritually sophisticated eye can see that the worshipper realises They are persons. Indeed, any beholder is left mesmerised and cannot help but be in Kṛṣṇa consciousness.

And this is the emphasis to disciples and followers – simply to become Kṛṣṇa conscious. But you do this in such an inspiring way Guru Mahārāja.

Recently I came in touch with a *kīrtana* from 25th December 2007. It was the morning *kīrtana* in Nava-Vraja-dhāma, when the entire *yātrā* had converged there after the blissful battle of the marathon. No doubt many

were feeling the ravages of combat: physically, mentally, emotionally. But you provided the ultimate panacea, the holy name. But it was no ordinary session of chanting and dancing, which within itself is apt to transport one to the spiritual world. During this *kīrtana*, you, the great General of the Army, were guiding everyone to take deeper and deeper shelter of Rādhe-Śyāma. You were encouraging everyone thus: “offer your heart to Rādhe-Śyāma”, “this is the only reality; *kīrtana* in front of Rādhe-Śyāma – everything else is just an illusion”, “you have to cry from the heart for Rādhe-Śyāma – please save me!” You also explained, during the *kīrtana*, that we must know we are crying for a very elevated thing, something which even the greatest of Vaiṣṇavas can only dream of. But we are begging in the name of Śrīla Prabhupāda, because he promised it to us, and so Their Lordships will oblige, no doubt.

The gift we long for is *prema-bhakti*, divine service at the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. We cannot settle for anything less – you will not let us. These words and meditations Guru Mahārāja were and are so very inspiring. They exude a mood of pure devotion and surrender that makes the heart jump with joy. As always, you are striking arrows of pure devotion into my *māyā*-stricken heart. I need it. You are my saviour.

So on this Vyāsa-pūjā day Guru Mahārāja, I am left wondering how fortunate I am to have your guidance and example? It is unfathomable. I simply hope and pray that I can, at least to some extent, take advantage of your causeless mercy and become the devotee you want me to be.

Your aspiring servant,
Ānanda Caitanya dāsa

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*vyaktam ātmavatām ātmā bhagavān ātma-bhāvanah
svānām anugrahāyemām siddha-rūpī caraty ajah*

Az Istenség Legfelsőbb Személyisége mindig vágyik rá, hogy felemelje az

élőlényeket, akik szerves részei, s hogy különleges áldásban részesítse őket, az egész világot bejárja olyan önmegvalósított személyek formájában, mint amilyenek ti vagytok, hogy megadja az intelligenciát az egyéni léleknek, amellyel a lélek megértheti Őt. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.22.16)

A lelki tanítómester egyik fő feladata, hogy felébressze az élőlény lelki intelligenciáját. Ennek a hiánya miatt számtalan fájdalmas kapcsolatba bocsátkozunk, remélve az igazi elégedettséget. Az Úr illuzórikus energiája olyan csodálatosan működik, hogy hatása alatt, teljesen el lehet felejteni, hogy milyen fontos az önmegvalósítás. (*adbhuta jinakī māyā hai*. Újra meg újra felajánlom legalázatosabb hódolatomat Annak, akinek illuzórikus energiája fölöttébb lenyűgöző). A *Śuddha-bhakti-cintāmaṇiban* azt írtad, hogy nagyon szerencsétlen azoknak az élete, akik nem a tiszta odaadó szolgálat magját kapják meg, amivel az élőlény végleg megszakíthatja a kapcsolatát az Úr alsóbbrendű energiájával. De ennél még szerencsétlenebb dolog az, ha valaki, aki már egyszer megértette a Kṛṣṇa-tudat fontosságát, és elkezdte gyakorolni, valami oknál fogva idővel feladja az ilyen odaadó szolgálat kultiválását, és a *miśra-bhaktit* engedi az életében szétáradni – folytattad.

Amikor prédikálunk, látjuk nem egy könnyű feladat másokat rávenni, hogy kezdjék el a lelki életet. Ez beletelik 3-5 évbe is. De utána valahogy fent tartani ezt a lelkesedést, hogy ébren maradjon, ez egy minden tiszteletet megérdemlő cselekedetet. Létrehozni egy *varṇāśramát*, ami helyet ad, egy életen át tartó gyakorlásnak, a sztenderdek fenntartani, filozófiai devianciákat kezelni. Nem túl sokat mondani a *bhaktáknak*, de nem is túl keveset. Szóval olyan komplex az egész. Átlátni a képet csak felülről lehet, egy lelkibb szempontból. A te személyed az, aki a mi életünk alapja lett. Persze te Prabhupādának tulajdonítod ezt a dicsőséget. Bhakti Tīrtha Mahārāját amikor megkérdezték hogyan érte el az eredményeit, azt mondta, hogy az én sikerem egy dolgon múlt, erős hitem volt Prabhupādában, és Kṛṣṇában. Köszönjük, hogy te is ilyen személy vagy.

Egyszer Indradyumna Mahārāja mondta egy leckén. Amikor a lelki tanítómester elfogadja a tanítványt az olyan, mint amikor egy kis hal kiugrik a vízből, s a halász ölébe esik. Persze ő egy különleges halász, ő nem az életét akarja elvenni, hanem az ellenkezőjét szeretné, visszaadni azt. A tenger teli van éhes ragadozó halakkal, akik visszavárják őt. De a halász szeretné elvinni magával egy gyönyörű tóba, ahol boldogan élhet örökre. Persze ez a kis hal néha elfelejti, hogy honnan ugrott ki és hogy miért. Egy ponton ez a kis hal vissza akar ugrani a vízbe, mondva nem is olyan veszélyes, csak a csónak mellett úszok melletted, kérlek, ne aggódj. Amikor ezt hallottam tőle, és ahogy ezt eljátszotta, sokan nevettek. De ahogy Mahārāja szemeit

néztem, elkezdtem könnyezni. Olyan ellentétes volt, a *bhakták* nevetnek, miközben Mahārāja feltárja a szívét. Persze én nem vagyok egy tökéletes tanítvány, de abban a pillanatban ez nagyon megérintett. Nektek egyáltalán nem mindegy, hogy megyünk előre, vagy lassítunk a lelki életünkön. Mi veszíthetjük a legtöbbet, de nektek fáj a legjobban. A boldogságod abban rejlik, amikor, a hitünk nő a te Prabhupādában és Rādhe-Śyāmában. Azért jöttél, hogy oda add, ami neked van, és ha elfogadjuk, akkor igazán boldoggá tehetünk téged.

Néha megzavarodtam, amikor beszéltél mi a legfontosabb szolgálat, amit neked felajánlhatunk. Valamikor azt mondtad, hogy a szent nevek tiszta éneklése a legfontosabb, néha azt, hogy a prédikálás, vagy ha tiszta *bhaktává* válunk, volt, amikor azt mondtad, ha valaki még mindig itt van és lehet rá számítani, és még sok más dolgokat is említettél. Aztán megértettem, ha valahogy ragaszkodunk ezen utasításaid bármelyikéhez, főleg ahhoz, amit személyesen elvársz valakitől, akkor ugyanazt a célt fogjuk elérni, *yasya prasādād bhagavat-prasādo*. A lényeg, hogy amit mondasz, azt valahogy kövessük.

Amikor az Úr Śiva találkozott a Pracetákkal és oktatta őket, ezzel zárta a tanítását (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.22.22):

*yogādeśam upāsādyā dhārayanto muni-vratāḥ
samāhita-dhiyaḥ sarva etad abhyasatādṛtāḥ*

„Kedves hercegeim! Ebben az imában ismertettem veletek a szent név éneklésének *yoga* folyamatát. Mindannyian jól jegyeztétek meg ezt a fontos *stotrát*, s ígérjétek meg, hogy nem feledkeztek meg róla, hogy így nagy szentekké válhassatok. Kövessétek ezt a folyamatot a nagy szentek némaságával, figyelemmel és tisztelettel!”

Te is Guru Mahārāja tanítasz minket, abban reménykedve, hogy szentté, Rādhe-Śyāma tiszta szolgájának egy kis szolgájává tudnánk válni, remélhetőleg minél többen ebben az életben. Írod a mélyebbnél mélyebb könyveket, ami nagyon sok időbe telt. Tartod a leckéket, hogy megváltoztasd a tudatunkat a veled való társulás által. Mindig próbálsz a lehető legtöbbet adni magadból, hogy fejlődhessünk.

Hogy olyan kiválóakká váljunk, mint a nagy szentek, hogy felébredjen a tiszta ragaszkodás a Legfelsőbb Úr és a szolgálata iránt erős vágy, nekünk is ki kell használnunk az általad nyújtotta, lehetőséget... és meg kell ígérni, hogy nem feledkezünk meg arról, amit mondasz.

Śrīla Prabhupāda e vershez fűzött magyarázatában ezt mondja. Ahhoz, hogy valaki fokozni tudja ragaszkodását az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez,

el kell fogadnia egy hiteles lelki tanítómestert, meg kell tőle tanulnia az odaadó szolgálat módját, és hallania kell tőle az Istenség Legfelsőbb Személyisége transzcendentális üzenetéről és dicsőségéről. Ily módon kell növelnünk bizalmunkat az odaadó szolgálatban, s így nagyon könnyű lesz erősíteni magunkban az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez fűződő ragaszkodásunkat. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.22.22 magyarázat)

Kedves Guru Mahārāja! Elfogadni téged, mint lelki tanítómesteremet, az nem egy alkalom eredménye, hanem minden nap és percben történnie kellene. Tanítvány azt jelenti, hogy *guru-mukha-padma-vākya* ... nincs más csak *guru vākya*. Törekszem erre, hogy én elfogadjalak így lelki tanítómesteremnek, hiszen te már befogadtál a szolgálatodba. Mondtad tanítvány és igazi követő közt nagy különbség van.

Találtam egy szép levél részletet Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurától: „Azt javaslom neked, hogy inkább foglald le minden tevékenységedet Kṛṣṇa szolgálatában. Ezzel a hozzáállással meg kell próbálnunk elterjeszteni a lelki tanítómester és Mahāprabhu dicsőségét. Így elnyerjük Mahāprabhu áldását és képesek leszünk igazából imádni a szent nevet.”

Ez milyen szép, elterjeszteni a lelki tanítómesterem és Mahāprabhu dicsőségét. Ez az igazi szolgálatunk.

Szeretnék többet neked segíteni, hogy az *abhakták bhaktákká* és *bhakták* tiszta *bhaktákká* váljanak. Szeretnék a hasznodra lenni ebben.

*tvam gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru mām vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

„Óh, szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a tehénpásztorlány Rādhā, Vṛṣabhānu lánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuszlábaidnál, melyek az odaadó szolgálat birtokosai! Kérlek, vess az örömóceánba azáltal, hogy megadod azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuszlábának nektári szolgálata jelent Vraja-dhāmában!”

Kérlek, továbbra is engedj magadhoz, hiszen bármilyen kapcsolat veled, az a legértékesebb kincse a szívemnek.

Köszönöm a lelki fejlődést, ami ebben az évben az életemben bekövetkezett. Köszönöm a ragaszkodást Kṛṣṇa szent neveinek az énekléséhez, a vágyat, hogy kedves legyenek a *bhaktákhoz* és szeressem őket, és a vágyat, hogy megoszam másokkal a szent név szolgálatát.

Bárcsak e felajánlásommal egy parányi kis elégedettséget tudnék okozni

neked, és szívedből jövő áldásaiddal megvalósulhatna e levél tartalma, így a levél helyett az életemmel tudnálak téged dicsőíteni.

Jelentéktelen szolgáló:
Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-varḍhana dāsa

Kedves Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārājám! Amikor ezt a felajánlást írom, Székesfehérváron egy albérletben ülök a feleségemmel, és ihletre áhítozva próbálok meditálni isteni személyeden és azokon a dolgokon, amiket neked köszönhetek. Ebben az időszakban éppen Śrīla Prabhupāda életrajzát olvasom újra, és próbálok elmerülni Ő Isteni Kegyelme tetteinek nektárjában. A könyvet olvasván azon kaptam magamat, hogy azt vizsgálom, mi módon hasonlítasz te Śrīla Prabhupādára, pontosabban szólva, mi módon vagy te Śrīla Prabhupāda sugara. Pont a mai napon fejeztem be a könyvben azt a részt, amikor Prabhupāda legyőzte a hírhedt N. urat, a Juhu beachi birtok tulajdonosát, aki be akarta csapni a *bhaktákat* és az ISKCON-t. Miközben ezt és hasonló történeteket olvasok, ezek és az ISKCON magyarországi helyőrségének kis élete között párhuzamot vélek felfedezni. Eszembe jut ekkor például Németh Géza „lelkész” agresszív ténykedése, vagy a legutóbbi parlament előtti tüntetésünk kiváltó oka, mely szituációból biztosan vesztesen kerülünk ki, ha kedves Guru Mahārājám, nem veszel bennük aktívan részt, és nem lelkesíted a *bhaktákat*. Mint sok más szempontból, ebből is nagyon hasonlítasz Śrīla Prabhupādára. Te vagy a mi gondoskodó apánk, tábornokunk, védelmezőnk, tanítónk és tetteink megtisztítója, aki anyagi motivációktól szennyezett tetteinket megtisztítva

tovább ajánlod az isteni párnak. Meghallgattam korábban azt a podcastodat, többek között, aminek az volt a címe, hogy „Tegyük Prabhupāda csizmáját a tudósok arcába”. Ez más hasonló megnyilatkozásaiddal együtt nekem nagyon inspiráló volt a prédikálásra. Nagyon jó volt hallani például, hogy milyen lelkes vagy a Védikus Planetárium felépítésére, a tudományos prédikálásra. Ez az a forradalmi hangulat, ami Śrīla Prabhupāda személyiségének az alapeleme volt, és ezt te is örökölted tőle. Remélem, hogy egyszer én is ki tudok állni arra az esőre, kegyed esőjére, amit szakadatlanul ontasz ránk, és át fog rám ragadni ez a minden akadályt elsöprő forradalmi hangulat.

Kérlek szépen, megjelenésed eme rendkívül áldásos napján, áldj meg ezzel a Śrīla Prabhupādához hű misszionárius hangulattal! Légy szíves add meg nekem azt a vágyat, hogy létezésem egyetlen motivációja Rādhā-Śyāmasundara öröme legyen. Azért kérem tőled most ezt az áldást, mert *saṅkīrtana*s pályafutásom alatt észrevettem, hogy az emberek születésnapjukon sokkal adakozóbbak, és mert neked ez a vágy a szívedben határtalanul megvan.

Szolgáid szolgája:

Ānanda-varadhana dāsa

Ānandinī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának! Minden dicsőséget neked, aki ennek a *saṅkīrtana* mozgalomnak eltökélt terjesztője vagy.

Śrī Caitanya Mahāprabhu maga Kṛṣṇa, Śrīmatī Rādhārāṇī hangulatában. Az Ő vágya volt, hogy minden városban és faluban énekeljék az Úr Kṛṣṇa szent neveit. Az egyik régebbi Rādhāṣṭamī leckén Devāmṛta Mahārāja gyönyörűen dicsőítette Śrīmatī Rādhārāṇīt. Azon gondolkodtam a lecke alatt, hogy mi lehet a kapcsolat Śrīmatī Rādhārāṇī és a *saṅkīrtana* között. Meg is kérdeztem a lecke végén, és Devāmṛta Mahārāja csodálatos választ adott. Azzal kezdte: „Óh, Goloka Vṛndāvana misztikus hangulatára vagy kíváncsi!” Teljesen meglepődtem, addig nem gondolkodtam ezen, de akkor megértettem egy dolgot: Śrīmatī Rādhārāṇī hangulata az, hogy mindig elégedetté tegye Kṛṣṇát, csak arra törekszik, hogy Kṛṣṇa boldog legyen, és maga elé engedve,

sőt maga előtt tolva másokat Kṛṣṇa felé segít, hogy megkapják a társaságát, hogy szolgálhassák szeretettel, és Kṛṣṇa nagyon elégedett ezzel. Nincs irigység, nincs önzés, csak Śrī Rādhē szeretetének ösztönző hatása, mely Kṛṣṇa felé visz.

Most Kali-yuga van, itt vagyunk az anyagi világban, s Kṛṣṇa szeretné, hogy Vele legyünk, hogy visszamenjünk Hozzá, és erre csak egy út van most: „*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam, kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatir anyathā*”. Énekelni az Úr szent nevét, ez az egyetlen út, és az Úr Caitanya erre tanít. Kṛṣṇa akkor lesz boldog, ha az elesett lelkek – azaz mi – visszajuthatunk hozzá. Śrīla Prabhupāda a legjobb eszköz volt ehhez, csodálatos módon az egész világon elterjesztette a *saṅkīrtana* mozgalmat, és ez csak neki sikerült.

Amikor hallgatom a podcastokat, azt veszem észre, hogy te is ezt hangsúlyozod legjobban: prédikáljatok, osszátok a könyveket, mi is megkaptuk a lehetőséget, hallottunk Kṛṣṇáról, adjuk ezt a lehetőséget másnak is, ismerjék meg minél többen Kṛṣṇát. Hiszen akkor egyre többen vágnak majd szolgálni Őt nagy szeretettel, és akkor Kṛṣṇa boldog lesz.

Az ételosztáskor Budapesten osztottad a *Bhagavad-gītā*t, és csak azt mondtad az embereknek: „Szeretsz olvasni?, Itt a *Bhagavad-gītā*, ez Kṛṣṇáról szól, ez az Ő tanítása, hallottál már Kṛṣṇáról?, Olvasd el, megtudod, hogyan lehetsz boldog...” Több mint kétszáz *Bhagavad-gītā*t kiosztottál.

Az év folyamán, ahogy az egészséged engedte, azonnal utaztál prédikálni vidékre kisebb nagyobb fesztiválokra és adtad az embereknek Kṛṣṇát, hogy minél többen megkaphassák a lehetőséget megismerni, megszeretni és szolgálni Őt, és akkor Kṛṣṇa boldog lesz. Hát ez Śrīmatī Rādhārāṇī hangulata, boldoggá tenni Kṛṣṇát, és te, kedves Guru Mahārāja, a legjobb eszköz vagy Śrīmatī Rādhārāṇī kezében. A te hangulatod is ugyanaz, és nekünk ezt magunkba kell szívni, eszerint kell szolgálni és elégedetté tenni téged. Egy érdekes dolog jutott eszembe: amikor öltöztetted Śrīmatī Rādhārāṇīt, – akkor a legkülönlegesebb, legédesebb, – az a célod, hogy Ő, Rādhā oly gyönyörű legyen, hogy elégedetté tegye Kṛṣṇát, az Ő Kṛṣṇáját. Mindennel Kṛṣṇa boldogságát szolgálod.

Kérlek segíts nekem, hogy magamévá tehessem ezt a célt, hogy mindent Śrī Kṛṣṇa, Śrī Śrī Rādhē-Śyāma boldogságáért, elégedettségéért, és a te elégedettségéért tegyek. Szeretnék én is részt venni a *saṅkīrtana* misszióban, terjeszteni Śrī Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége dicsőségét a te irányításod alatt továbbra is. Hadd adjam én is Kṛṣṇát másoknak. Kérlek, foglalj le ebben a misszióban, habár képességeim nagyon csekélyek.

Szeretném örökké lótuuszlábadat szolgálni. Adj intelligenciát és erőt, kérlek.

Szeretném még egy dologban köszönetemet kifejezni. Köszönöm, hogy

tanítod a fiamat, Rādhā Kṛṣṇa prabhut. Számomra egy különleges személy ő, már fiatalabb korában is sokszor tanított engem, mindig a támaszom volt. S boldog vagyok, hogy most sokat társulhat veled, és így lelki élete egyre mélyebb alapokon állhat.

Hadd legyünk örökké a szolgálatodban.

Elesett szolgád:

Ānandinī devī dāsī

Añjavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a különleges napon!

A templomszoba zsúfolásig tele van a mājāpuri *kīrtana-melān* lelkesen éneklő és táncoló *bhaktákkal*. A *kīrtanát* szeretett istentestvéred és barátod, B.B. Govinda Swami vezeti, te pedig mellette ülsz, és elmerülsz a szent név éneklésében. Késő este van. A nap folyamán sokat kellett küzdeni a tömeg erejével, a levegő hiányával, ezért most a bejárat előtti kivetítőn nézlek és hallgatom ezt az édes *bhajanát*, ahogy együtt énekeltek.

Ez a szó lebeg az utóbbi napokban a fejem fölött: az „édes” szó, melynek hallatán mindenkinek kellemesen dobban a szíve, mosolyra fakad, esetleg nagyon finom ízt érez, vagy gyerekkori boldogság hatja át. Ebben a pillanatban én átélem mindezt a boldogságot, mert sikerült végre elfogadnom azt, amit már évekkkel ezelőtt átadtál nekem, a szent nevet.

Amikor te vezeted a *kīrtanát*, ahhoz nincs fogható; olyan erővel és mégis lágyan, olyan elmélyülten és mégis figyelmesen, olyan bulisan és mégis szigorúan, és olyan édesen senki más nem énekel, mint te. A földbolygó sok országából érkeztek ide a *bhakták*, és mind nagyon szeretik a *bhajanáidat*, és tolonganak, hogy ők is ott lehessenek, hiszen olyankor megváltozik a levegő összetétele is... Nemcsak a fülünk hallja a transzcendentális hangodat, de az orrunkkal is azt szívjuk be, a hangod megfoghatóvá válik az éterben, a szemünk látják az apró szent név-részecskéket, és a nyelv nem győzi habzsolni az édes ízt ennek a nektárnak. A személyed sugározza magából a szent név iránti ragaszkodást és szeretetet, és minden tevékenység, amelyet végzel a prédikálás érdekében, ebből a szeretetből nyilvánul meg. Ha a személyeddel

és a szent névvel párosítjuk az „édes” szót, akkor ez nem csak egy jelző, egy tulajdonság, hanem egy milió, egy hangulat, egy érzés, egy festmény, egy lakoma, egy tánc, egy fesztivál, egy életút, egy végső cél.

Az életemet – a személyeden keresztül és lelki tanítómestered iránti szeretettel és odaadásoddal – édessé varázsoltad, amit aligha tudok visszafizetni neked.

Igyekszem örökké hálás maradni.

Szolgád:

Añjavatī devī dāsī

Antardhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Ahogy megy előre az idő, Kṛṣṇa egyre több és több tanítással lát el minket. Ezek a tanítások néha ismert dolgok, néha teljesen új, vagy legalábbis régi dolgok új oldalai. A tavalyi év tanítását elméleti szinten már ismertem, de gyakorlatban alkalmazni sokkal nehezebb, mint csak hallani róla *Śrīmad-Bhāgavatam* leckén. Ennek a tanításnak a lényege az volt, hogy egy kicsit lehetőséget kaptam arra, hogy megtapasztaljam, milyen óriási súlya van annak, amikor megpróbálunk valakinek az életére felelősséget vállalni, és próbáljuk támogatni őt minden helyzetben. Eddig a prédikálásról alkotott képem többé-kevésbé úgy nézett ki, hogy lelkesíték embereket amíg magam is lelkes vagyok, vagy néha megkérdezem őket, hogy mi van velük, esetleg tudok-e segíteni nekik valamiben. Azonban mélyen felelősséget vállalni valakire, készen állni arra, hogy bármelyik pillanatban a segítségére siessünk, ha kell akár az éjszaka közepén, és átvállalni azt a súlyt ami az életüket terheli, erről csak hírből hallottam. Mondták, hogy neked ez egy nagyon nagy teher, és hogy vannak személyek akik próbálnak ebben segíteni neked, és volt is az elmémben egy kép arról, hogy ez mit is jelent. Most azonban, hogy egy kicsit én is belekóstoltam ebbe, megértettem, hogy az a kép ami az elmémben volt, messze van a realitástól. Még most sem vagyok képes arra, hogy felmérjem azt a súlyt, amit miattunk, feltételekhez kötött lelkek miatt cipelsz. Csupán annyit értek, hogy az jóval nagyobb, mint amit én valaha is elképzeltem.

Amikor pedig ezt látom két gondolat fordul meg a fejemben. Az egyik, hogy depressziós leszek, hiszen annyira reménytelennek látszik a feladat, hogy még saját magamon is segítek, másokról nem is beszélve. A másik viszont egy vágy, hogy megpróbáljak valami keveset visszafizetni abból, amit értem, értünk teszel. Bár teljesen alkalmatlan vagyok a feladatra, szeretnék neked segíteni. Gyengeségem ellenére szeretnék levenni egy parányi terhet a válladról, és segíteni néhány személynek, hogy ne a te fejednek kelljen fájni miattuk.

Miért akarom mindezt, ha ez annyira nehéz? – Kédezhetőné jogosan valaki, és valójában ezt a kérdést még én is feltettem magamnak. A válasz azonban nagyon egyszerű. Ha ez elégedettséget okoz neked, ha ezzel tudok egy parányit segíteni vagy könnyíteni az életeden, ha mindezt elfogadod mint jelentéktelen szolgálat amit neked ajánlok, akkor már megérte. Ha ez téged elégedetté tesz, akkor még a legnagyobb teher cipelése is értelmet kap. Ha azonban nem vagy elégedett a szolgálataimmal, akkor csupán feleslegesen cipelt súlyok, amelyeket értelmetlenség és ostobaság cipelni.

Abban a reményben, hogy elfogadod a szolgálataimat, és ezzel értelmet adsz minden erőfeszitésemnek és törekvésemnek, szeretnék örökké szolgád maradni:

Antardhī dāsa

Anupāma devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Nagyon boldog vagyok, hogy újra köszönhetlek téged ezen a különleges napon. Időről-időre arra gondolok, mennyire nagy kincset kaptunk tőled azáltal, hogy eljöttél és oly sok nehézséget vállaltál a prédikálásért, hogy Magyarországon is segíts az elesett lelkeknek. Létrehoztad a *nāma-haṭṭa* központokat ahol nekem is lehetőségem nyílt társulni *bhaktákkal* megalapítottad a budapesti központot, elhoztad Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, elindult a könyvosztás, a *harināmák*, az ételosztás. Fergeteges fesztivál körutat szerveztél ahol sokan csatlakoztak a mozgalomhoz. Létrehoztad Új Vraja-dhāmát, ami a lelki világ maga. A gyönyörűséges Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, a te személyed és a tiszta *bhakták*, akik ott élnek olyan atmoszférát teremtenek,

ami mindenkinek a szívét megragadja, aki ott jár. Tökéletes példát állítasz elénk rendíthetlenségeddel, dinamizmusoddal, ahogy szigorúan követed Śrīla Prabhupāda vágát, ahogy prédikálsz, írsz, hogy felemelj minket a tudatlanságból. Szeretném, ha én is örömet tudnék okozni azzal, hogy egy napon viszonzni tudom azt az áldozatot, amit értünk hozol. A könyveid nagy kincsek számunkra hiszen Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve te is egyre elérhetőbb közelségbe hozod az Úr Kṛṣṇát, hogy felébredjen bennünk az istenszeretet és szolgálhassuk az Úr és *bhaktái* lótuszlábát és kapcsolódhassunk a tanítványi láncolathoz. Nagy örömmel tölt el, hogy te itt vagy közöttünk és élvezhetjük a társaságodat. A veled való társulás mindig eltölt lelkesedéssel és az Úr szolgálatára ösztönöz. Köszönöm a rengeteg lehetőséget és kegyet és remélem, hogy az Úr Kṛṣṇa jó egészségben tart téged, hogy sokat társulhassunk veled a *bhajanákon*, *kīrtanákon*, leckéken. Bízom abban, hogy egyszer megkapom a *bhakták* áldását és a te szolgádnak mondhatom magam.

Elesett szolgád:

Anupāma devī dāsī

Anurādhā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this auspicious day of your Vyāsa-pūjā I would like to thank you for all the mercy you have bestowed upon me.

Guru Mahārāja, I feel so inspired by your example because it is so evident that every moment of your life you are living by the process taught by Śrīla Prabhupāda. Your guidance is so clear and concise that you immediately make so called big problems easy to tackle and solve. I am so grateful and indebted to you as you have not only given me spiritual instructions but also practical suggestions and advice in solving many everyday challenges that life brings us.

Guru Mahārāja you are an amazing glorious spiritual master, so incredibly expert in all that you do. You are so intelligent with so much philosophical insight and have such an amazing memory (for example when you named Nāyikā) – you are such a compassionate, caring, patient and loving father. I want to thank you and express how so grateful I am to you for taking on my mother as one of your disciples. You have so kindly given her inspiration

and guidance in her practice of Kṛṣṇa consciousness and I like to say that she is trying immensely hard and doing well in following your instructions.

Guru Mahārāja when we chant with you in your splendid *kīrtanas* we immediately feel like we're rising to another realm, a realm where one is mesmerised by the holy name. Chanting with you is like having the medication to cure all mental and physical ailments – absolutely amazing.

Guru Mahārāja I am so extremely grateful to have you in my life, I am so thankful to you for allowing me to personally serve you from allowing me to bake you cakes to doing your laundry and also having the opportunity to serve the most wonderful, powerful and beautiful Rādhā-Dāmodara.

I pray for the intelligence to always be able to have the ability to follow and practice your instructions and thereby become a sincere disciple; a disciple you can be proud of.

Your spiritual daughter and servant,
Anurādhā devī dāśī

Āryadeva dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Szeretnék köszönteni megjelenési napodon kedves Guru Mahārāja. Egy pár gondolatban leírnám hogy hogyan léptél be az életembe, és ezzel egy halálra ítélt reménytelen *jīvának* egy új életet adtál.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā: 19.151)

Kṛṣṇa kegyéből az 1993-ban a te általad vezetett fesztiválra elmentem

Egerbe kíváncsiságból, és te nagy szeretettel adtad a Kṛṣṇa-tudatot az ott jelenlévőknek. Az odaadó szolgálat növényének magját megkaptam tőled. Később kicsírázott ez a mag, és csatlakoztam a mozgalomhoz. De nem voltam teljesen komoly, nem ápoltam megfelelően a *bhakti-latāt*, ezért újra vándorolni keztem a *karmám* szerint a világban. Pár évvel később találkoztam egy *bhaktával*, aki mondta: „Mahārāja keresett. Kérdezte: ‘Hol van az a Lufti nevű fiú?’”. Ott mintha kitisztult volna minden az elmémben. Éreztem azt a törődést, figyelmet tőled. Megkomolyodtam, és már nem akartam máshová tartozni. Csak kerestem a *bhakták* társaságát teli új reményekkel. Kegyedből azóta közel 10 évet tudtam eddig osztani rendszeresen Śrīla Prabhupāda könyveit. Eközben a *pāda-yātrāval* minden nyarat a falukban, és városokban tölthettem, és énekelhettem a szent nevet több száz helyen. Most pedig itt élhetek Új Vraja-dhāmában, és szolgálhatom Śrī Śrī Rādhe-Śyāma teheneit. Prédikálhatom a szent *dhāma* dicsőségét. Gyerekeink itt nőhetnek fel, és van lehetőségük az életüket *bhaktaként* Rādhe-Śyāma szolgálatának szentelni. Íme a példa ha valakit a lelki tanítómester megáld. Kedves Guru Mahārāja, itt a bizonyíték hogy sok millió élőlény közül, akik itt vándorolnak az anyagi világban, milyen szerencsés lehetőséget kaptak Kṛṣṇa kegyéből, hogy egy hiteles lelki tanítómesterrel társulhatnak. Egy *vaiṣṇava* csak szeretettel gondol az elesett élőlényekre, és Kṛṣṇa felfigyel rájuk. Oda tereli a társaságába, hogy megkapják az odaadó szolgálat növényének magját, és tökéletességre vigyék az életüket.

Köszönöm szépen kedves Guru Mahārāja, hogy ilyen nagy szeretettel gondolsz ránk, és gondoskodsz rólunk. Te vagy aki a helyes úton viszel minket Kṛṣṇa felé. Újra élünk a kegyedből, és erőt kaptunk. Most már nem kell mennem sehová keresnem a helyemet. Eljöttél értünk, és segítesz, mész előttünk az úton, a tudás fénylő lámpásával.

*viṣayāviṣṭa mūrkhānām citta-saṁskāram-ausadham
viśrambheṇa guroḥ sevā vaiṣṇavocchiṣṭa bhōjanam*

„A Śrī Gurunak végzett hűséges szolgálat a gyógyfű azon bolondok elméje számára, akik érzéki élvezetben merülnek el. Az étrendjük pedig a *vaiṣṇavák* ételmaradékai.”

Meg szeretném hálálni ezt neked, ezért az életemet, és családomat a te szolgálatodnak, és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom szolgálatára fektetem.

Jelentéktelen szolgád:
Āryadeva dāsa

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Śrīla Prabhupāda felmérhetetlen kincset adott nekünk azzal, hogy kezünkbe adta a *Śrīmad-Bhāgavatamot*. A *Bhāgavatam* egyik nagy rejtelme, hogy akárhányszor újra olvasom a történeteket, bár egyfelől ismerősek, másfelől viszont mindig valami újat lehet felfedezni bennük, mintha először olvasnánk. Így történt, hogy bár sokadszorra kezdtem olvasni Pṛthu Mahārāja történetét, mégis egy mohó méhecske nektármezőt fellelő lelkesedésével merültem el a kedvtelés verseiben. És ahogy mindig különösen megfog valamelyik vers, e történetben is megakadtam egy versnél, amelyet korábban folyamatosan olvastam a többivel. Most nem bírtam továbbhaladni, s mint egy megakadt lemez, csak újra és újra olvastam:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ*

*smṛtiṁ punar vismṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alam varaiḥ*

„Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek Téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális vibráció tovaröppenti lótuszlábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely Hozzád fűzi őt. Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak az élet értékéről. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam.”

A vers ugyanis társult egy érzéssel és egy képpel. Mégpedig azzal a képpel és érzéssel, ami akkor önti el érzéseimet, elmémet és szívemet, amikor *bhajanát* és *kīrtanát* vezetsz Rādhē-Śyāma előtt. Amikor *bhajanázol* és *kīrtanázol*, mintha csak Rādhē-Śyāmáról mesélnél, Őket dicsőíted. Ilyenkor nemcsak fülemmel, de minden érzékszervemmel próbálom inni ezt a nektárt, és azért imádkozom, bárcsak sosem érne véget mindez. Tiszta szíved ránk szórja Rādhē-Śyāma lótuszlábjának sáfrányporát, és megszűnik minden anyagi gyötrelmem és aggodalom. Ahogy tanítod nekünk: “ez az egyetlen valóság”.

Prthu Mahārāja gyönyörű imája segítségével belefeledkeztem *bhajanáid* emlékeibe, és nem bírtam magamban tartani az érzést. Átkopogtam Rādhā-kuṇḍa mātājihoz, és elmeséltem felfedezésemet. Transzcendentális bölcsessége és szíve rögtön megértette érzelmeimet, és mosolyogva előhúzott a fiókból egy fénymásolt papírt. Elkezdte olvasni a szöveget, ami egy évvel ezelőtti, Śrīla Prabhupādának írt felajánlásod volt, Guru Mahārāja. Ebben a felajánlásodban te is elmesélted azt, hogy a *Bhāgavatamnak* ez az imája miként merített el egyszer lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda *bhajanájának* nektáróceánjában.

Amikor meghatódva végighallgattam a felajánlást, és Rādhā-kuṇḍa mātāji a kezembe adta, hogy vigyem el és fénymásoljam le, csak ültem mozdulatlanul, és újra elolvastam némán, könnyeimet nyelve.

Kedves Guru Mahārāja, ezt az élményt hatványozottan őrzöm szívem kincses ládikájának mélyén. Egyrészt azért, mert élővé tetted számomra a *Bhāgavatam* egyik gyöngyszemét. Másrészt azért, mert megmutattad, hogy tiszta szíved miként képes tovább adni szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda transzcendentális kegyét. Tovább adni úgy, ahogy van, változtatás nélkül.

Hálásan köszönöm, Guru Mahārāja, hogy teljesen indokolatlanul ebben a kegyben részesítesz, holott teljesen érdemtelen vagyok rá. De kérlek, nézd el hibáimat és tökéletlenségemet, mert kegyed az egyetlen lehetőségem arra, hogy bármiféle esélyem legyen szívem tisztulására. Hátha egyszer tényleg nem fog véget érni a *bhajana*, hanem örökké tart!

Jelentéktelen szolgáló:
Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Atula Kṛṣṇa dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget kegyes megjelenési napodnak!

Néhány napja leckét adtam, a vers témája a védelemről szólt. Az Úr megvédélmezte Parīkṣit Mahārāját az anyaméhben. Jól jött ez az esemény, mert olyan inspirációt kaptam, hogy arra emlékezhessenek, hogyan védélmeztél és mentettél meg megannyiszor. S ezek csupán azok, amiket leírok, amik közül eszembe jutnak. Szavakba sem tudom önteni azt a dimenziót, melyek túl vannak az érzékelésen és felfogókészségemen.

Fölösleges említést tenni róla, milyen kínokon mentem át, míg nem ismer-tem a Kr̥ṣṇa-tudatot. Minden élőlény többé-kevésbé ilyen dolgokat él át, akik elhagyták a valódi otthonukat. Védelmed első megnyilvánulásai között szerepel, hogy lefordítottad magyarra és közforgalomba helyezted Śrīla Prabhupāda könyveit. Az első találkozásom az ő könyvei közül „A tökéletes jogá”-val történt. E világ bugyrainak hullámaiban fel-alá merülésem közben az utcán került a kezembe a könyv. A címe megfogott, belelapoztam, de amikor a könyv hátoldalán megpillantottam Ő Isteni Kegyelme fenséges arcát, addig sohasem tapasztalt és kifejezhetetlen élmény kerített hatalmába, egy másik világból érintést kaptam, felszólítást... Feleségemmel – akkor még csak barátnőm volt – való küzdelem (mely arról szólt, hogy megvegyem, vagy ne vegyem meg a könyvet) után felszabadult könyvtulajdonosként folytattam utamat.

Nem értettem semmit a könyvből. Kellett, hogy szervezz egy fesztivált, 1991 őszén ittas állapotban vásároltam elővételben egy jegyet... Kārtika Mātājīt kellőképp kiképezted, hogy legyen türelmes olyan alakkal szemben, aki megkérdőjelezi a mozgalom hitelességét, amiért egyik helyen 4320000, a másik helyen 4300000 évet olvasott... Kārtika Mātājī nyugtatgatott, ne akadjak fenn azon a 20000 éven. Hát kibuktatott, hogy 20000 év neki ide vagy oda?!...

Olyan képzett és felhatalmazott személyt küldtél értem, mint Vaikuṅṭhanātha Prabhu...

Haripāda Prabhu...

Purī Mahārāja...

Valahogy, valamilyen elképzelhetetlen kegyelem folytán avatott tanítványoddá fogadtál és elkezdhettem vérverejtékes küzdelmemet Śrī Harināma Prabhuval való kapcsolatomból származó nektári íz elnyeréséért... így megvédted az alacsonyabb rendű ízekhez való ragaszkodásaimtól.

Sohasem jöttem ki Rāseśvarīval. Ismeretségünk kezdetétől külön világ voltunk. 8-9 éves ismeretség huzavona után végül úgy döntöttem, szakítok vele végérvényesen. Akkor jöttél te, és mondtad, vegyem el feleségül. Annyira bíztam benned, mintha azt mondtad volna az éj kellős közepén: „Most pedig Atula csukd be a szemed és ugorj fejest ebbe a kútba!” Így hát – bár nem értettem mit és miért teszem – követtem szavaidat. A házasságomat úgy éltem meg, mint a legdurvább poklokat megjárva. Mindvégig mellettem voltál, így kegyelmedből hosszú-hosszú és lassú gyötrődések alatt felfogtam, hogy én vagyok ezeknek a szenvedéseknek az oka. A védelmed univerzális szenzáció volt: több milliószor lett volna okom elmenekülni a házasságomból, ez eszem ágába sem jutott! Miattad! Magadhoz láncoltál. Leköteleztél. Így megvédted *adharmától*.

Amikor Purī Mahārāja eltért, összeomlottam. Lehetetlen csapdájába estem az anyagi energia örvényének. Néhány percig tartó instrukció tőled és elkezdtem emelkedni. Megvédtél a hamis értékrendépítéstől.

Emlékszem, körülbelül tíz éve, amikor olyan irányú kétségeim voltak miatt sokszor tanúja voltam *bhakták* eltávolodásának, szívemben nem volt tisztázott, miért történik ez? S mivel tudatlanságban voltam, olyan félelem nyaldosta a szívemet: én leszek a következő? Egyik Prabhupāda maratonon írtam neked sms-t, mert túl magasnak éreztem a te sms-eidet, melyeket nekünk, nekem írtál. Neked írt sms-emben imádkoztam a kegyedért: áldj meg, hogy sohase fáradjak bele azon törekvéseimbe, hogy elérjem az Urat. Válaszod a következő volt: „Hare Kṛṣṇa.” Két perc múlva írtál egy új sms-t: „Hare Kṛṣṇa. Szavaid a szívembe hatoltak, s gyors tempóban kezdték irtani az ott eluralkodott tudatlanságot.” Megértettem, hogy ez a kulcsa az életemnek. Megvédtél.

Mindig is csodáltam, milyen tisztelettel és szeretettel viszonyulnak egymáshoz Śrīla Prabhupāda istentestvérei. Lelki életem első felében vegyes negatív érzésekkel konstatáltam, hogy ez a mi generációnkban rendkívül komoly hiány. Kérdeztem magamtól: vajon mi el fogunk jutni valaha erre a szeretetteljes kapcsolatok szintjére? Néhány éve visszavonhatatlanul és egyre szilárdabbnak érzem, hogy istentestvéreim között a kapcsolatok egyre közvetlenebbek, meggyőzőbbek. Ez biztonságérzettel tölti el a szívemet. Úgy gondolom: megvédtél. Bennünket. Ez a legnagyobb biztonság.

Nemrégiben olvastam a *Na pāraye* 'ham bevezetőjét, melyben tudományosan ecseteled, kik olvashatják a könyvet. Komolyan vettem szavaidat, – s követve azokat – szívembe tekintve elkezdtem olvasni a *Bhāgavatam* 10. Énekének erről a témáról szóló részét. Kíváncsian néztem a teszt elébe (melyet leírsz a *Na pāraye* 'ham bevezetőjében arra vonatkozólag, kiknek engedélyezett a Rādhā-Kṛṣṇa *līlākról* hallani), folyamatos megfigyelés alá vonva az elmém reakcióit. Egy alkalommal kritikussá vált a helyzet, megijedtem, s akkor szép lelki élményben volt részem: úgy tapasztaltam, belépsz a szívembe, és a magad kifinomult mesteri módszerével szerencsésen kiségitettél a bajból. Páratlan élmény volt számomra. Annyira, hogy megkérdezzek: ez igaz volt, vagy hallucináltam? Szóval megvédtél.

Kedves Śrīla Gurudevám, most írhatnám neked, hogy köszönöm. Nem szeretem ezt a szót, közhely. Csak annyit írok helyette ezután: *rākho rāṅgā-caraṇera pāśa*.

Szolgád:
Atula Kṛṣṇa dāsa

Bālamodaka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Először is szeretném kifejezni neked, mennyire nagy öröm látni és hallani, hogy újra jó egészségben vagy. Csak remélni tudom, hogy nem én tehetek arról, ami veled történt, hiszen te elvetted a bűneim visszahatásait és a saját vállaidra vetted őket. Ezt már egy *brāhmaṇa* avatással is megerősítetted a tavalyi évben. Azóta a legnagyobb élményeim azok a percek vagy órák, amiket a kegyedből Rādhe-Śyāma közvetlen közelében tölthetek, ami csak álom volt az elmúlt nyolc évben, amióta először láttam Őket. Nem tudom visszafizetni neked ezt a bizalmat és lehetőséget, amivel megáldottál. Elképzелhetetlenül szerencsés vagyok, ami igazából a te szereteted, mert nekem erre semmi jogom nem lenne. Remélem ez a jóságod mindig így marad, mert ehhez semmi sem fogható. A te Rādhe-Śyāmasundarád, a mindenkit elbűvölő isteni pár, akit a három világ próbál elérni, most egy karnyújtásnyira van tőlem. Persze ez csak a testi közelség, ami fényévekre van az elméleti távolságtól. Bízom benne, ha kitartok lótuszlábad szolgálata mellett, ez a távolság egyszer szintén testközelié válik.

Valójában szavakkal nem lehet kifejezni és betűkkel nem lehet leírni, de meg kell próbálnom szavakba önteni a hálámat, hogy megmentettél a pokoli körülményektől, és helyette a legboldogabb életet adtad nekem, a legcsodálatosabb helyen itt, Új Vraja-dhāmában.

Szolgád:

Bālamodaka dāsa

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuuszlabaidnak!

Ezen jeles nap alkalmából szeretnék újból köszönetet mondani azért mert elfogadtál tanítványodként és felbecsülhetetlen értékű támogatást nyújtasz.

Szeretném megköszönni, hogy szívhez szóló imákat mondasz értem az *iṣṭa-devádhoz*, mert ennek köszönhetően élvezhetem az Úr különleges bánásmódját, ahogyan csak a *bhaktáival* bánik.

Szeretném kifejezni a hálámat azért, hogy olyan sokat törődsz velem, annak ellenére, hogy én az anyagi energiának fájába kapaszkodok; Te pedig *kṛṣṇālingita-vigraha* vagy.

Szeretném megköszönni azt a sok, szép, odaadó élményt amit megosztasz velem, amikor a *bhakták* társaságában vagy a *mūrtik* közelében vagyok.

Külön szeretném megköszönni a könyveidet; melyeket remélem még tízezer évig olvashatok.

Köszönök mindent.

Szolgád:

Balarāma dāsa

Bhaktin Balogné Erzsébet és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsébet

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Örömmel tölt el bennünket, hogy ismét lehetőségünk van hódolatomunkat ajánlani neked e szent napon.

Kedves Mahārāja az elmúlt évben veled történeteket nagy aggodalommal figyeltük, és örülünk, hogy túl vagy a nehézségeken. Hála Kṛṣṇának, hogy vigyázott rád, és megőrizte nekünk. Reméljük, hogy még nagyon sokáig

köztünk leszel. Ez idő alatt megláthattuk, hogy az anyagai világ nehézségeit, hogy kell kezelni, eltérni. Nekünk, akik városokban, falvakban élünk igen nehéz felülkerekedni *māyā* csábításain. Sok energiánkat emészt fel, hogy picit is ellent tudjunk állni, és időnket fontosabb dolgokra fordítsuk, és ne felesleges tevékenységekre. Tudjuk, hogy mindenkinek arra van ideje, amire akarja, de többször mi is ebbe a csapdába esünk bele (hogy, azt mondjuk nincs időnk se erre, se arra) holott ezek csak kifogások.

Ezért nagyon szépen kérünk, téged ne engedd el a kezünket, segíts nekünk, hogy előbb leírtakon változtatni tudjunk, és mindig csak Kṛṣṇára gondolva haladjunk utunkon előre.

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk.

Elesett szolgálid:

Bhaktin Baloghné Erzsébet néni és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsébet
Pécs

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét elérkezett, megjelenési napod csodálatos ünnepe, amikor a tanítványok lelki tanítómesterüket dicsőítik, csodálatos tetteit magasztalják. Kérlek, fogadd el tőlem szerény próbálkozásom.

Remélem, amikor ezeket a sorokat olvasod, már avatott tanítványodként köszönhetlek *vyāsa-pūjād* csodálatos ünnepén és dicsőíthetlek együtt a *bhaktákkal*.

Erre a napra már nagyon-nagyon régen készülök. Azóta, mióta 1997-ben először találkozhattam veled a debreceni templomban. Emlékszem, fiatal *bhaktaként* ott ültem a templomszobában és te elkezdted *bhajanázni*. Ezzel engem már akkor is annyira megérintettél, hogy ott a *bhajana* alatt pár perc alatt eldőlt számomra, azt szeretném, ha te lennél a lelki tanítómesterem, te legyél az, aki segít nekem elérni a végső célt. Azóta már nagyon sok év eltelt, de ez az érzés és a cél nem változott.

Hiszen te megingathatatlan és rendíthetetlen hiteddel drága kedves lelki tanítómesteredben Śrīla Prabhupādában, a legjobb példa vagy számomra,

hogyan kell, és hogy csak így lehet tisztán és autentikusan követni. Maximálisan szem előtt tartva azt, mi az amit Śrīla Prabhupāda szeretett volna, mikor azt kérte a saját tanítványaitól és az őket követőktől, hogy terjesszék a Kṛṣṇa-tudatot.

Igyekszem a legjobb tudásom szerint szolgálni a *bhaktákat*, követni őket, akiknek egyik fő célja, hogy téged elégedetté tegyenek, hiszen ők tudják, hogy ha szépen szolgálják egymást és ezt a csodálatos Kṛṣṇa-tudatú mozgalmat itt Magyarországon, ezzel elégedetté teszik drága kedves lelki tanítómesteredet Śrīla Prabhupādát és téged is.

Egy-két hónapja jártál nálunk Debrecenben. Akkor, abban a kegyben lehetett részem, hogy én is szolgálhattalak. Nagyon örültem, hogy megkaphattam a virágdíszítés és virágfűzés szolgálatát Nitāi-bhāvana prabhutól és Gaura-bhāvana mātājītól. Sokszor halottam már tőlük, hogy a szolgálat szolgálatot vonz. Most meg is tapasztalhattam ennek édességét is, hiszen Gaura-bhāvana mātājī kegyesen rám bízta Rādhā-Dāmodara fűzéreinek készítését is. Bár azon az estén beszélni nem tudtunk, de a következő pénteki programon mondta el a jó hírt Nitāi-bhāvana prabhu, hogy az idén megtörténhet az avatás.

Kérlek, add a kegyed, egész életemben tudjak itt maradni a *bhakták* közt. Kérlek, add a kegyed, hogy kifejleszthessem egyre erősebb és megingathatatlan hitem Kṛṣṇába, egész életemen át tudjak itt maradni a közösségben, s tudjam szépen szolgálni és elégedetté tenni a *bhaktákat* és téged.

Elesett szolgád:

Bhaktin Bányai Hilda

Balmazújváros

Bhadrapriyā devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, születésed örömteli napján!

Kérlek, engedd meg, hogy néhány egyszerű szóval elmondjam kinek is látlak én.

Te egy magasztos vaiṣṇava vagy, akinek nevét a világon mindenhol ismerik.

Apa vagy, tanítványok sokaságát vezetve a helyes úton.

Pap vagy, aki az oltár előtt állva Istennel társalog.

Sannyāsī vagy, Kṛṣṇa szent nevét ajándékozva mindenkinek beutazod az egész földet.

Tudós vagy, aki ismeri az anyagi és a lelki világ titkait.

Író vagy, lapok ezreit vésed tele szíved és lelked birtokosának, Śrī Rādhānak történeteivel.

Harcos vagy, aki a *mahā-mantra* kardját előrántva a Kali-yuga ellen indul.

Fül vagy, mindig hallgató.

Száj vagy, aki csak az igazat szólja.

Úttörő vagy, cselekvő és elszánt.

Követő vagy, aki soha nem felejt el lelki apja szavait.

Szikla vagy, megingathatatlan, szilárd és állandó.

Példa vagy, akit ezrek és milliók követnek.

Mennydörgés vagy, termet betöltő, szívig hatoló hang.

Eksztázis vagy, aki rázkódva szabadulna testéből, amikor elhagyja ajkait a szent név.

Ima vagy, létezésed minden percében egy felajánlás az Úrnak.

Könyörület vagy, aki megtévedt bárányokat fogad újra nyájába.

Fájdalom vagy, magadon viselve az egyház, a tanítványaid és az emberek keserű könnyét.

Vágy vagy, aki szent helyeket nyilvánít meg.

Eszme vagy, változást suttoatsz e bűnös világba.

Szeretet vagy, aki kezet nyújt a sárban dagonyázóknak.

Áldott vagy, mert áldottá teszed mások életét.

Te vagy minden, amit csak egy tanítvány kívánhat *gurujától*. Imádkozok hát, hogy egyszer ne csak tudjam, hanem meg is értsem emelkedett helyzeted. Mert ha végre megértem, nem lesz több kétség az életemben.

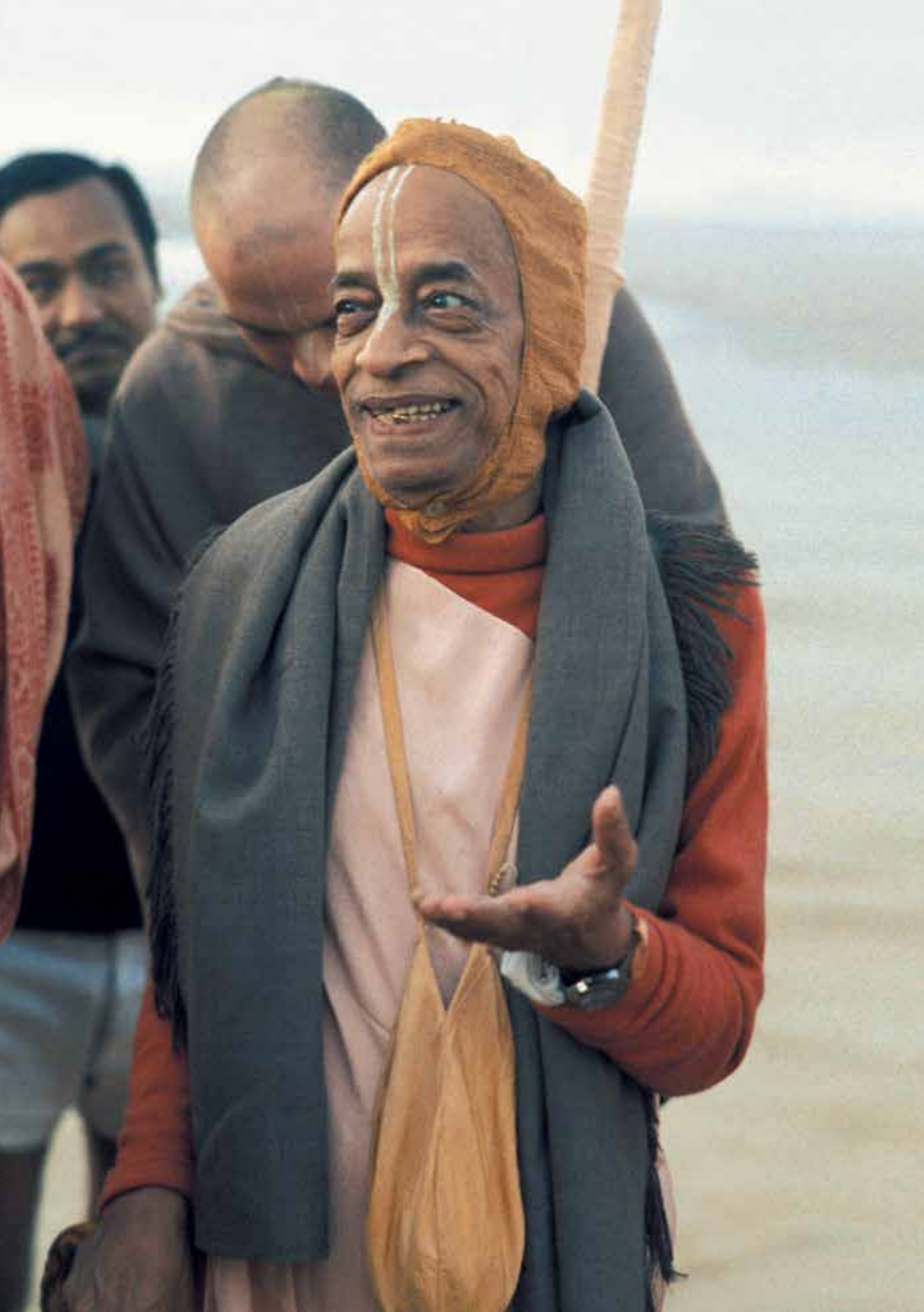
Szolgád:

Bhadrapriyā devī dāsī

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

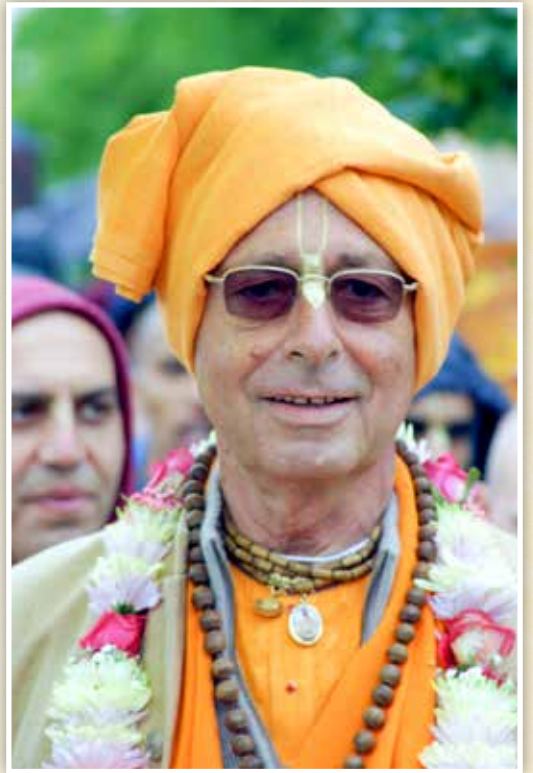
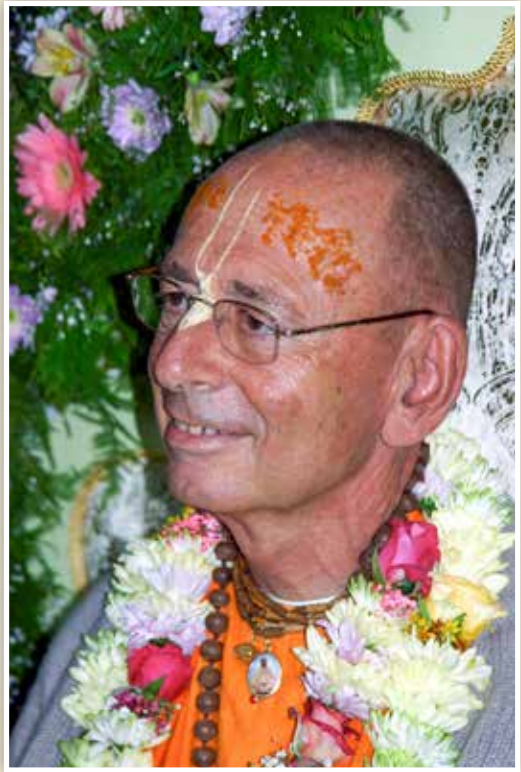

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.”

A tavalyi betegséged során nagyon aggódtunk érted, és minden *bhakta* azt kívánta, hogy mielőbb meggyógyuljál, és felépüljél a betegségeidből! Ahogy az eseményeket konstatáltad a podcastjaidban és utóbb beszámoltál a történetekről, megosztva velünk az átélt megvalósításaidat, megértéseket adtál nekem. Mélyen megdöbbsentem, azon, hogy mi mindent bevállalsz, mennyi szenvedést, fájdalmat és aggodalmat veszel magadra csak, hogy még könnyebbé tegyed a tanítványaid számára a haza vezető utat! Önként vállalod ezeket a hatalmas lemondásokat, csak hogy a nem teljesen képesített *bhakták* számára is kinyithasd majd a lelki világ kapuját a haláluk óráján! Nem várná el ezt tőled senki, még Kṛṣṇa sem, de te mégis megteszed, az élőlények iránti végtelen együttérzésed és könyörületességed miatt. Ez is bizonyítja a határtalan lelki nagyságodat. Megmutatva, egyúttal, Rādhē-Śyāma felé való szereteted nagyságát is, ami a legnagyobb a legnagyobbak között, hiszen az ilyen lemondás, a mások érdekében történő szenvedés, az Úr legmagasabbrendő szolgálata! Nincs szó, amivel ki lehetne ezt fejezni, és nincs az a hála, ami elég lenne, hogy ezt méltó képen megköszönhessük neked! A Föld összes lakójának, sőt az egész univerzumnak hálásnak kellene lennie, hiszen pusztán a jelenléteddel áldást hozol rájuk! Nagyon boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek, és nagyon örülök, hogy részese lehetek a magyar *yātrānak*, hiszen ezen *yātrā*, Rādhē-Śyāma birodalma, olyan pompázatosan bontakozik ki, mint millió és millió lótuszvirág! Ezen lótuszoknak pedig te vagy a kertésze, hiszen minden siker a közösségünk fejlődésében, az a te érdemed. Minden a pontosan kidolgozott terved alapján történik, az ISKCON zászlós hajójává emelve a közösségünket. Maradandót alkottál, melyre az utókor méltán emlékezik majd hosszú-hosszú időn át, és ahogyan leteszed kézjegyed a Földre, Bhūmi devī extatikus borzongás hatja át, és boldogan viseli magán Új Vraja-dhāma ékességét.

Köszönöm neked, hogy tanúja lehetek ezeknek a csodáknak, és kérlek bocsáss meg nekem, hogy ennek ellenére is, még mindig sértések ezreit követem el, és kérlek fogadj el lótuszlábaid menedékében.

Örök szolgád:

Bhagavat-priya dāsa

Bhuvaneśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, a kedvező tulajdonságok óceánjának! Śrīla Prabhupāda áldásával eljöttél Magyarországra, e jelentéktelen, bűnös országba, hogy felszabadítsd az anyagi lét csapásaitól szenvedő lelkeket. Hadd emlékezzem most arra a kedvező képre, amint a '80-as évek végén a kommunizmus által sújtott Budapest belvárosának utcáin sétáltál civil ruhában, fejedben parókával, válladon egy táskával, szívedben pedig az elesett élőlények iránt érzett végtelen könyörülettel és szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda transzcendentális vágyával, hogy Śrī Caitanya Mahāprabhu szent neveit az egész világon át, minden faluban és városban énekeljék. Minden dicsőséget neked, aki egy transzcendentális felhőhöz hasonlóan eloltod a materialista élet lángoló tüzét!

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāḍitra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki örökké a tiszta odaadás ízeit élvezi. Hadd emlékezzem arra a képre, amint Új Vraja-dhāmában Śrī Caitanya Mahāprabhu eksztatikus *kīrtanájába* merülsz. Ahogy sáfrányszínű ruháidban, nyakadban Śrīmatī Rādhārāṇī virágfüzérével, kezeden csörgővel Rādhē-Śyāma szent neveit éneklek, az ajkaidról fakadó tiszta név holdhoz hasonló sugárzása minden irányban eloszlatja a sötétséget és meghódolásra ösztönzi a *bhaktákat*. Bárcsak egy napon mi is úgy szerethetnénk Rādhē-Śyāmát, ahogy te szereted Őket! Minden dicsőséget neked, a tiszta odaadás tárházának!

*śrī-vidhā-śrī-bhagavat-prasāda-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara templomi imádatával foglalkozik, és aki tanítványait is ezzel foglalja le. Bárcsak örökké emlékezhetnék arra a képre, amint elmerülsz szeretett Śrīmatī Rādhārāṇīd szolgálatában. Színpompás ruhákba és ragyogó ékszerekbe öltöztetted, fekete kígyóhoz hasonlatos hajfonatát jázmin virágokkal díszítetted, gyönyörű lótuszvirágarcát pedig csillámporral ékesítetted. Minden dicsőséget neked, a szépséges Śrīmatī Rādhārāṇī, Vṛndāvana királynője kedves szolgájának!

*catur-vidhā-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-trṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiṣva trṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, a kifinomult ízlés tárházának. Mindig nagy gonddal ügyelsz rá, hogy az örökifjú Isteni Párnak és kedves *bhaktáiknak* a legkiválóbb minőségű ételek legyenek felajánlva. Arra a képre emlékezem, amint Új Vraja-dhāmában egy Rādhāṣṭamī fesztivál alkalmával a templom melletti rézsűn álltál és fejedden turbánnal, kezeden egy hangosbemondóval a *bhaktákat* inspiráltad: „Hé osztók, gyorsabban! Ott az a sor még nem kapott semmit...” Amikor láttad, hogy a *bhakták* elégedetten fogyasztják a *bhagavat-prasādamot*, te is nagyon elégedett voltál! Minden dicsőséget neked, a lelki tanítómesterek koronaékkövének!

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādāna-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki mindig arra vágyik, hogy megízlelhessen Rādhikā és Mādhava mézédesszent neveit, valamint hogy elbűvölő formájuk csodálatos látványában gyönyörködhessen. Minden percben elmerülsz Rādhē-Śyāma áldásos tulajdonságai és végtelenül változatos szerelmes kedvteléseinek nektáróceánjában, és mivel határtalanul

kegyes vagy, transzcendentális műveiden keresztül másokkal is megosztod saját boldogságodat. Hadd emlékezzem örökké arra a képre, amint egy kora nyári estén Rādhā-Dāmodara templomának kertjében a karosszékedben ültél és Új Vraja-dhāma dicsőségéről írtál. Minden dicsőséget neked, a páratlanul ragyogó *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat és a *Nava-vraja-mahimā* szerzőjének!

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dāksyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki nagyon ügyesen segít a *gopīknak* berendezni Vṛndāvana ligeteit. Arra a képre emlékezem, amikor egy téli reggelen nagy szakértelemmel irányítottad a *bhaktákat*, amint az újonnan érkezett ülőhelyek és egyéb kellékek lettek beállítva a Govardhana-hegy lábánál, a Gāṅṭhuli szent földjén fekvő kis *kuñjában*, hogy hozzájáruljanak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szerelmes kedvteléseinek tökéletességéhez. Minden dicsőséget neked, a *gopīk* bizalmas szolgájának!

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, a Legfelsőbb Úr legbensőségesebb szolgájának. Az avatásom pillanatára emlékezem, amikor megkaptam tőled a mindenek felett álló szent nevet és a szent *mantrát*. Az avatáskor a lelki tanítómester elveszi a tanítvány előző életeiből származó *kar-máját* és a hiteles tanítványi láncolaton keresztül az Úr szolgálatában foglalja le, új, valódi életet adva így neki. Életet adni csak a Legfelsőbb Úr képes és azon bizalmas szolgái, akiket Ő személyesen felhatalmaz. Minden dicsőséget neked, az Úr Hari felhatalmazott szolgájának!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, akinek kegyéből

még egy nyomorult is megkaphatja Kṛṣṇa áldását, ám akinek kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Bárcsak naponta emlékezhetnék határtalan dicsőségedre, végtelenül könyörületes természetedre és vegyítetlenül tiszta odaadásodra! Bárcsak mélyen a szívembe zárhatnám tanításaidat és bárcsak elfogadhatnám lótuszlábaid árnyékát, mint egyetlen menedéket! Minden dicsőséget, minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupāda őszinte követőjének, Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmá hadvezérének, a három világot elbűvölő örökifjú Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara bensőséges társának!

Jelentéktelen szolgád:
Bhuvaneśvara dāsa

Bodhinī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I just wanted to write a short offering to you to wish you a happy birthday and Vyāsa-pūjā. Thank you so much for my beautiful name, I really love it. We are living in Spain now and I will be 10 next month. My favourite hobby is milking the cows at the New Vraja-maṇḍala Gośālā. I hope to see you soon.

Your servant,
Bodhinī devī dāsī

Bhakta Böttkös István

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te s̄arasvatī deve gaura-vānī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sinḍhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Áldottak a *vaiṣṇavák* az egész világon!

Sokáig vártam ezzel a felajánlással, mert nem tudtam értékelni ezt a felbecsülhetetlen kincset, amit szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda, a tanításain keresztül adott nekem.

Amikor ő, először találkozott a végtelenül kegyes, Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurával, azt az utasítást kapta, hogy angol nyelven terjessze az Úr Caitanya üzenetét. Onnantól kezdve ez a magasztos cél lebegett a szeme előtt. Nem érhetne olyan nehézség, ami megakadályozta volna ennek megvalósításában!

Idős kora ellenére, átszelte az óceánt, hogy elindítson egy lelki forradalmat a nyugati világban. Katonákat toborzott a harchoz, melynek kimeneteléhez nem férhet kétség, hiszen a nagy lélek, Sañjaya kijelenti a *Bhagavad-gītāban*:

*yatra yogeśvaraḥ kṛṣṇo yatra pāṛtho dhanur-dharaḥ
tatra śrīr vijayo bhūtir dhruvā nītir matir mama*

„Bárhol is legyen, Kṛṣṇa, minden misztika mestere és Arjuna, a legkiválóbb íjász, ott biztos a gazdagság, a győzelem, a rendkívüli erő és az erény. Ez az én véleményem.”

Ó, kedves Mahārāja! Te és Istentestvéreid voltatok az első harcosok, akik csatlakoztatok Ő Isteni Kegyelméhez. Nem voltatok képzetek, de töretlen bizalmatok Śrīla Prabhupādában hitet éslelkedést adott nektek. Ahogy Prabhupāda mondta, ti voltatok az Ő majmai és medvéi.

Az Úr Rāma idejében félistenek születtek meg a földön, hogy személyesen tudják szolgálni az Urat. Mintha ugyanez történné napjainkban is. Ti, Śrīla Prabhupāda tanítványai, különlegesek vagytok és ez számomra felfoghatatlan.

16 éve találkoztam veled első alkalommal és rögtön mély benyomást tettél rám. Ez idő alatt Gaura-Nitāi kegyéből sokszor adtad személyes társulását, amikor teljes idős *bhakta* voltam. Ha feltétel nélkül elfogadtam volna, most nem ilyen helyzetben lennék. Nincs képességem ahhoz, hogy isteni tulajdonságaidat le tudjam írni, de biztos vagyok abban, hogyha valakinek ilyen odaadása van lelki tanítómestere iránt, biztosan megkapja az Úr Caitanya kegyét. Tanításaidban mindig hangsúlyozod a *guru-paramparā* fontosságát és eltérés nélkül, komolyan követed a Śrīla Prabhupāda által lefektetett elveket, amit személyes példáddal be is mutatsz.

Eljöttél Magyarországra és minden nehézséget vállalva elhoztad a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet. Szíved lótuszvirágát kinyitva, meghívtad az Urat, hogy áldást záporozzon e kicsiny országra.

Somogyvámoson megnyívánult a szent *dhāma*, ahol Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kṛṣṇa-premában* fürösztli a *bhaktákat*, míg Budapesten Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurānga *gaura-premával* árasztja el híveit. Nélküled nem valósulhatott volna meg ez a csoda!

Kétségem sincs afelől, hogy minden egyes *bhaktával* törődsz és sokat gondolsz rájuk. Én is tapasztaltam a „ha Mohamed nem megy a hegyhez, a hegy megy Mohamedhez” igazságát, hisz többször eljöttél hozzám álmaimban, hogy taníts és kegyesen elfogadd a szolgálatomat, azért, hogy tudjak fejlődni. Minden lehetőséget megragadsz ahhoz, hogy elvidd a *bhaktákat* az Úr Kṛṣṇa lótuszlábához. Ez a nemes törekvés kíséri végig az életed.

Rendszeresen hallgatom a leckéidet és ez napról napra erősíti az értelmet, hogy milyen fontos a *sādhana*.

Emlékszem egy példára, ami a *guru* és a tanítvány közötti kapcsolatról szól. Egy kisiú áll a gyümölcsfa alatt, vágyakozva a számára elérhetetlen nektárra. Nagyon eltökélten, kitartóan ugrál, hogy megszerezhesse a magasanfekvő ágon mosolygó gyümölcsöt. Amikor az édesapja meglátja szeretett gyermeke, őszinte erőfeszítését, odasiet és lehúzza neki az ágat, hogy fiaeérje azt.

Most kezdem megérteni azt a *ślokát*, ami a *Bhagavad-gītāban* az Úr Kṛṣṇa ajkairól hangzik el:

*tad viddhi pranipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.”

Az elmúlt időszakban aggódtam az egészségi állapotod miatt, de úgy tudom, most már javulóban van. Azt mondtad egyszer, „harendben mennek a dolgok a *yātrāban*, akkor én is jól vagyok”.

Bocsáss meg, kedves Mahārāja, ha sértő mentalitásommal nehézséget okoztam neked és a *bhaktáknak*!

Kérlek, fogadd el ezt a felajánlást, csekély odaadásom jeléül. Remélem, még sokáig tudsz együtt lenni velünk, magyar *bhaktákkal*, erőből duzzadva, szeretetben!

Szolgád:

Bhakta Böttkös István

Brijbāsi devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu és Sanātana Gosvāmī találkoztak Vārāṇasī-ban, miután Sanātana Gosvāmī megszökött a nawab bengáliai börtönéből és viszontagságokkal teli útja után végre elérte Śrī Caitanya Mahāprabhu lótusz-lábának menedékét, az Úr megölelte őt, majd egy emelvényen Maga mellé ültette, saját transzcendentális kezével tisztogatni kezdte Sanātana Gosvāmī testét és e szavakkal szólott hozzá:

*akṣṇoḥ phalam tvādrśa-darśanam hi
tanoḥ phalam tvādrśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalam tvādrśa-kīrtanam hi
su-durlabhā bhāgavatā hi loka*

„Kedves *vaiṣṇavām!* Egy olyan embert látni, mint te, a látás tökéletességét jelenti, lótuszlábadat megérintve a tapintóérzék éri el a tökélyt, nagyszerű tulajdonságaid magasztalása pedig a nyelv igazi feladata, mert az anyagi világban rendkívül nehéz találni valakit, aki az Úr tiszta *bhaktája.*”

Ilyen ritka kincs vagy te is a számunkra, Guru Mahārāja. Minden veled együtt töltött év egyre mélyebb bizonyítéka annak, hogy milyen csodálatos *vaiṣṇava* vagy és mennyire elkötelezett tanítványa vagy Śrīla Prabhupādának.

Hogy milyen mélyen megérted az ő tanításait, az nagyon nyilvánvalóan látható a magyarországi közösség életében. Minden területen: a prédikálásban, a szervezésben, a *mūrti*-imádatban, a pénzügyekben, az oktatásban, tehénnvédelemben stb. tett erőfeszítéseid a hozzá való hűségedet tükrözik. A tetteiden keresztül az ő személyisége nyilvánul meg a számunkra. Az elmúlt évek egyik ilyen példája a tehénnvédelem terén tett javaslataid először nemzeti, később pedig nemzetközi fórumokon. Követő és reformer is vagy egyben, Guru Mahārāja.

Mit jelent megérteni Śrīla Prabhupāda erre vonatkozó tanításait?

Felvállalni egy olyan kezdeményezést, ami eddig nem volt gyakorlat az ISKCON-ban élő *bhakták* nagy része között, de képviseli a lelki kultúránkat és

összhangban áll az erőszakmentesség filozófiai elveivel: elállni a külső tejtermékek fogyasztásától és erőszakmentes tejtermékeket előállítani és elérhetővé tenni szélesebb körben az ISKCON *bhaktái* számára. Mint mindenben, ebben is személyes példa mutatásoddal jársz elől.

Csak ezt az egy példát emeltem ki röviden, de számtalan téren mutatsz követendő példát a számunkra.

Mindemellett lelki tanítómesterként figyelemmel kíséred és segíted tanítványaid előre haladását a Kṛṣṇához visszavezető úton. Erről sok személyes tapasztalatot szerezhettem az utóbbi években.

Köszönöm, Guru Mahārāja azt a sok áldozatot, amit hozol értem. Nagyon elesett vagyok, sosem fogom tudni visszafizetni. Csak azért imádkozom, hogy soha ne veszítsem el a veled való társulás lehetőségét.

Jelentéktelen szolgáló:
Brijbāsi devī dāsi

Bhaktin Bulla Hajnalka

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON *guruinak!*

Ismét kapok lehetőséget Kṛṣṇától, hogy *vyāsa-pūjā* levelet írjak neked, ez önmagában csodálatos! Az idei évben is podcastjaid bölcsessége, szelíden határozott iránymutatásaid kísérték napjaimat. Örökkévaló, transzcendentális élmény volt – akár csak képeken is – látni, ahogyan könyvet osztasz télen Budapesten, inspirálva *bhaktáidat* és mindenkit, aki részesülhetett társaságodban. A legkedvesebb ez évi podcastom volt, amikor ezekről az élményekről meséltél. A legnagyobb nyugalommal, sőt, inkább egyfajta felfoghatatlan derűvel közölted, hogy az első személy, akit megszólítottál, megalázott, és mondtad: „Nem baj...Ez jó...Ez kell”. Ez a szeretetteljes alázat, ami áthatja a személyedet az inspiráció lelki szintje! Nagyon köszönöm neked! Ebben az évben a legújabb felfedezésem veled kapcsolatban, hogy te mindig ugyanolyan tudsz maradni: stabil. Olyan színes és mozgalmas volt ez az év. Volt, ami örömmel töltött el, volt, hogy korholnod kellett *bhaktáidat*: a nevelés sokszínűsége megnyilvánult, és te magad is oly sokszínű tudsz lenni, mint *harināmakor* a *gopī* ruhák varázslatos kavalkádja. Mégis, a hangulatok, melyeket megnyilvánítasz, hogy

érthessünk téged, téged nem befolyásolnak. Te mindig ugyanolyan vagy! Egy lelki személy, hatalmas, belső erővel és békével! Olyan, mint egy hegy! Mint a Govardhana-hegy! Nekem. Köszönöm, hogy szolgálsz és felemelsz minket!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Bulla Hajnalka

Caitanya Candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this most auspicious of days.

You have attracted Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's rays of love.

The prismatic effect of that love shines through you and displays a wonderful array of devotional colours. The wonderful rainbow-like festival you create we relish day by day in the form of your example, dedication, your instructions, your books, this wonderful temple, along with its devotees, and the divine worship of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Absolutely everything you do and say reflects that love and spreads the Divine Couples glories, thus enlivening and sustaining all of us.

You are our greatest good fortune, our dear most friend and well-wisher.

Thank you for everything!

Knowing the innermost desire of this soul, I live in great hope. Great hope that you will continue to shine your love and mercy on me and allow me to serve you in some insignificant way – thus I will be naturally enthused and consequently purified.

I beg you to find a way to enlighten me in the ways of that love – teach me how to awaken and attract that love – please take my hand and lead me to Vraja.

Repeatedly I offer my deepest respects to you, who are an ocean of mercy to this most fallen soul.

Again, thank you for everything Guru Mahārāja!

Your aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya-priya devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footprints of Śrīla Prabhupāda.

Last year it was with great concern and sadness that I heard of your illness and subsequent time in hospital and thereafter various treatments for your recovery. I followed your progress during this time and spent much time praying to Śrī Kṛṣṇa for your full recovery. Much time was also spent reading your books, as this seemed to hold you close during these events.

It was a great shock to realise that, should Śrī Kṛṣṇa wish it, you could very well be recalled to be by His side in Goloka Vṛndāvana. This, of course, was an entirely selfish thought on my part – wanting to continue having your association here on the earth planet. I value so much your exchanges with devotees through your SRS site – particularly when you answer devotees' questions. You are able to encapsulate every aspect of Kṛṣṇa consciousness in these answers over such a short span of time. In five or ten minutes everything is given to us with clarity and the utmost kindness. This is the perfect evidence of your great love for Śrīla Prabhupāda and Śrīla Prabhupāda's great love for your holy self.

Thank you so much for accepting me as your disciple. I am deeply sorry if any of my many offences in Kṛṣṇa consciousness have affected you in a negative way and caused you pain and distress. You are most precious in my life and I pray for the shelter of your lotus feet for all eternity.

Your most undeserving and humble servant,
Caitanya-priya devī dāsī

Cakori Rādhā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet, on this your most auspicious Vyāsa-pūjā day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I don't seem to have seen or spoken to you much directly this last year, but

still I feel that you know what is in my heart. The last 18 months has been a challenge for me, taking on my husband's children after they were abandoned by their mother. I felt sure that at my age, and having already been through it all with my own children, even being a grandparent of 5 boys, I would not cope! I asked you what I should do, hoping in the words of a Christian, that this "cup" would pass me by!! But you just simply said, "So take care of them and make them devotees"! You had turned what seemed to me, to be a big issue, into a simple instruction, which because the instruction of our spiritual master is our life and soul, made it so much easier to comprehend and follow! It was a big reminder to me that if we dovetail everything we do with pleasing Kṛṣṇa, and are striving to surrender unconditionally to Him, it makes carrying out one's daily tasks blissful.

Every time I wonder what I am doing, I just remember your words of encouragement and instruction, and everything just becomes a whole lot easier. It goes to show the power of *vāṇī* over *vapu*. Your daily podcasts keep me grounded and connected to Rādhe-Śyāma, I think of you when I'm not sure what should be done and ask myself what would please you the most, and things become clearer. How precious you are to us all, thank you for your boundless mercy and kindness, your relentless battle to sustain us is immeasurable, your dedication to pleasing Rādhe-Śyāma and Śrīla Prabhupāda is beyond compare.

I ask forgiveness for all my offences and implore you not to leave me behind here in this material world, I beg you to kick this poor excuse for a person, all the way back home to the glorious abode of Rādhe-Śyāma. Hare Kṛṣṇa.

Your humble servant,
Cakorī Rādhā devī dāsī

Candra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked a megjelenésed szent napján!

A te életed a lelki tanítómestered szolgálatának szentelted, mint ahogyan ő is az övét Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura missziójának beteljesítéséért.

Śrīla Prabhupāda azt az utasítást kapta, hogy nyomtasson könyveket és prédikáljon az egész világon. Mindenki számára látható, mi lett az eredménye annak, hogy követte a lelki tanítómestere utasítását teljes szívvel. Persze mondhatjuk, hogy Śrīla Prabhupāda nem egy közönséges személy, ahhoz az eredményhez az is kell, hogy valaki tiszta személy legyen, mint amilyen ő. Igen, ezt tudjuk, hogy így van, de nekünk azt kell észrevennünk, amit ezzel nekünk tanítani akart: Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből minden lehetséges, bármilyen lelki vágy teljesülhet.

Így látunk téged is, Guru Mahārāja: Kṛṣṇa tiszta *bhaktája*, akinek élete és lelke a lelki tanítómestere vágyának a beteljesítése.

És ebbe a misszióba bevonsz mindannyiunkat, szerencsétlen lelkeket, akik ily módon szerencsésé válva részt vehetnek e csodálatos misszióban. Lefoglalod a feltételekhez kötöttségünket olyan módon, hogy a szolgálatunk, amit végzünk, a számunkra láthatatlan lelki bankszámlánkat gyarapítja, és emellett még örömet is okoz számunkra.

Szerencsénkre a missziód olyan teljes és mindent magába foglaló, hogy mindannyiunknak megvan benne a feladata és a helye. Legyünk bármily különbözőek, mindenki megtalálja benne a szerepét. Reménykedem, hogy amíg élek ebben a testben, addig szolgálhatom e missziót, és talán életem végére annyira megtisztulok, hogy már nem lesz fonos számomra a „mit”, csak a „valamit” érted, Śrīla Prabhupādáért és Kṛṣṇáért.

Elesett szolgád:

Candra devī dāsī

Carāṇa-reṇu devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for accepting me as one of your disciples even though I not only have no qualifications for such a position, but instead possess a nature which disqualifies me. Thank you for being so kind, compassionate and tolerant to such a fallen soul. Hopefully by your mercy and the mercy of the devotees I will be able to develop, sooner rather than later, the necessary qualities with which I can serve you very nicely.

Thank you for representing Śrīla Prabhupāda so purely. Because of this purity I have no doubt that as long as I follow your instructions to the best of my ability I am directly connected to him and to the whole *paramparā*. This provides a wonderful feeling of reassurance and security and the possibility of a supremely successful existence. Thank you so much for undergoing the necessary austerities and sacrifices, for being so determined and for being so willing to accept the responsibility, hard work and heartache of providing shelter and guidance for others and for never giving up on such a selfless lifestyle.

Thank you for being so merciful towards me whilst in Māyāpur. It was very nice to have your *darśana* and to see how you moved in the holy *dhāma* interacting with the devotees. For me it was like witnessing the activities of a resident of the spiritual world, unhurried, beautiful, graceful, surrendered and undisturbed by the pushings of a material mind. It was so nice to see your dealings with the devotees. You talked with them so encouragingly with so much care, attention, love, compassion and humour. Watching you very much reminded me of watching Śrīla Prabhupāda on DVD – his graceful movements and loving exchanges in which it is easy to see that he is not of this world but belongs to one in which the residents are effulgent and free due to their complete dependence on the Lord. His every action is devoid of any selfish or manipulative motive. By watching him one can easily see Kṛṣṇa's desires being enacted. I always find it captivating to watch him whatever he is doing, no matter how simple – sitting, walking or talking because it is so easy to see Kṛṣṇa working through him. He is a pure *via medium* to the spiritual world. A window which is wide open allowing the sights and sounds of that world to enter through one's eyes and ears and penetrate into the heart.

One evening after returning from *parikrama* I had the good fortune to hear one of your *kīrtanas* resounding through the night sky benefiting all living entities. It was a really wonderful experience. Thank you so very much.

Dear Guru Mahārāja please accept this offering as an attempt to glorify you even though I don't understand a fragment of your glories and as an attempt to thank you for being so merciful to such a fallen soul.

Your insignificant servant,
Caraṇa-reṇu devī dāsī

Citta-hārī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Sok történetet hallottuk arról, hogy Śrīla Prabhupāda mennyire személyes és törődő volt a tanítványaival.

Rūpa és Sanātana Gosvāmī is híres volt arról, hogy a szigorúan lemondott élet és fontos küldetés megvalósítása mellett is mennyi figyelmet szenteltek annak, hogy Vṛndāvana lakóival rendkívül személyes és szeretetteljes kapcsolatot ápoljanak.

Śrīnīvāsa Ācārya a *Śrī Śaḍ-gosvāmy-aṣṭaka* első versében a következő szavakkal kezdi a hat Gosvāmī dicsőségének leírását: „Mivel senkire sem irigyek, a nemes lelkűek és a gazemberek közt is egyaránt népszerűek. Akármit tettek, az mindenkinek a legnagyobb megelégedtségére vált.”

Śrīla Prabhupāda ugyanezt az elvet hangsúlyozza a *Bhagavad-gītā* 5.7 magyarázatában: „Aki Kṛṣṇa-tudatban cselekszik, az mindenkit szolgál, ezért őt mindenki szereti.” Ez a mondat nagyon szépen bemutatja a hangulatát a tiszta, alázatos szívű *bhaktának*.

A tiszta *bhakták* szívének egyik jellemzője, hogy mentesek a büszkeségtől és az irigységtől, alázatosak, kedvesek, az élőlények barátai és az elesettek megmentői.

Caitanya Mahāprabhu is mindig nagyon személyesen és alázatosan törődött *bhaktáival*, odafigyelve még az apró részletekre is. Amikor bengáli *bhakták* érkeztek Jagannātha Purība, eléjük ment, hogy üdvözölje őket, nagy szeretettel megölelve őket, Haridāsa Ṭhākurának saját maga vitt *mahā-prasādamot*, néha felékesítette *bhaktáit* virágfüzérékkel és szantálpéppel, *prasādamot* szolgált nekik és gondoskodott róla, hogy mindenki jóllakjon, megfelelő szállása legyen, és azt írja Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī, hogy úgy dicsőítette a *bhaktákat*, mintha „ezer szája” lenne.

A *bhakták* a mi kincsünk leckéjében Śrīla Rādhānātha Mahārāja is nagyon hangsúlyosan kiemeli a gondoskodás fontosságát, az egész tanácsadó rendszer sikerét ennek tulajdonítva. Minden elesett lélek az anyagi világban arra a gondoskodásra, személyes, önzetlen kapcsolatra szomjazik, amit csak Kṛṣṇa és örök társai kegyel telt szívének forrása képes csak csillapítani. Ezt az önérdektől, irigységtől mentes tiszta kapcsolatot tapasztalva a lélek érzi: megtalálta boldogságát, igazi életét, keresett családját, a *bhakták* társaságát. Az alázatnak ez az érintőköve természetes hálát, bizalmat és elkötelezettséget

vált ki, vágyat ébresztve arra, hogy ő is ilyen tiszta szívvel tudjon Kṛṣṇához és másokhoz fordulni.

Ezen a kedvező napon szeretném neked megköszönni, hogy kegyedből megtapasztalhattam ezt az önzetlen, szerető, figyelmes gondoskodást, amivel elárasztottál az idén, pontosan akkor, amikor a legnagyobb szükségem volt rá. Amikor a kórházban voltam, telefonhívásaid, sms üzeneteid, látogatásod úgy éreztem, az életemet adta vissza. Ugyanekkor nagyon közvetlenül és részletekbe menően éreztem Kṛṣṇa kedves gondoskodását és elrendezéseit is.

Szeretném hálámat kifejezni és megköszönni ezt az áldozatot, és kegyedet kérni, hogy elérhessem vágyamat, amit ezáltal ébresztettél bennem. Bárcsak megtisztult, irigységtől mentes, alázattal teli szívvel, *ācāryáink* hangulatát és útmutatását követve tudnám végezni az odaadás missziójának életet adó terjesztését Śrīla Prabhupāda és a te örömödre.

Szolgád:

Citta-hārī dāsa

Bhakta Czakó Mihály

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, ezen a csodálatos napon!

Akrūra prabhu, mikor itt járt nálunk, Új Vraja-dhāmában, akkor azt mondta, ez az a nap, amikor hálásak lehetünk a lelki tanítómesterünknek, hogy megmentett. – De! ne csak ezen az egy napon legyünk hálásak, mert nem csak ezen az egy napon mentett meg minket.

Igazából nagyon szégyenlem magam, mert nem tudok megfelelően köszönetet mondani. Számos hibámból kifolyólag, nem tudok szép, és nemes érzéseket érezni a szívembe.

Ugyanakkor szeretném megpróbálni, abból a kegyből, amit a *saṅkīrtanából*, és a *sādhu-saṅgából* sikerült megkapnom.

Ahogy sok tanítványoddal társulhatok, szolgálhatom Rādhā-Śyāmasundarát azon a hiteles lelki láncolaton keresztül, amit te nyitsz meg számunkra, egyre jobban érzem azt, hogy egy családhoz tartozom. Igazából ezt még sosem éreztem, de – a hiányt – belül, úgy érzemezmegtölti. Azt érzem, hogy én is

szeretnék, olyan lenni, mint szeretett tanítványaid, mert számomra teljesen képviselnék téged.

Sok belső okból kifolyólag, még, nem tudtam eléggé elszánni magam, hogy azt mondhassam: – Igen! Én a te tanítványod szeretnék lenni! – de legbelül azt érzem, hogy erre szeretnék képessé válni!

Sok *gosvāmī* van, akik szintén a kegyedből jönnek, és tanítanak minket. Ez számomra semmihez sem fogható. Nagyon eksztatikus, felemelő érzés. Aztán lentebb-lentebb szűkülve a kör, vannak *svāmīk*, akiket hallgatva, teljesen úgy érzem magam, mint egy repülő a szerelők kezébe, amikor kicserélik a hibás alkatrészeket, vagy megjavítják azokat. De egyedül azok a leckék, *bhajanák*, podcastok, *kīrtanáknál* érzem azt, hogy a félre csúszott gondolataim, felfogásaim a megfelelő irányba tudnak terelődni, amiket te tartasz, kedves Mahārāja!

A te kegyedből értettem meg, egy magasabb szinten, hogy mit jelent az, amikor pl. a Guṇḍicā templom takarítás a finomabb részletekhez érkezik, amikor olyan dolgokat kell hogy megváltoztassunk a szívünkbe, amiket csak Kṛṣṇa tudja mióta vannak ott, és persze csak is az Ő kegyéből lehetséges az hogy megváltozzunk. Viszont, énnagyon-nagyon messze vagyok Tőle!Ezért nagyon köszönöm neked, hogy elhoztad számunkra a legegyszerűbb folyamatot, ami által a legtöbb kegy-pontot meg lehet kapni!

Alázatosan szeretném kérni az áldásaid, hogy menedéket tudjak venni a *saṅkīrtana* mozgalomnál.Azt mondják, ezzel lehet a legjobban elégedetté tenni téged! Könyörgöm fogadd el jelentéktelen szolgálatom, hadd tudjam megkapni csak egyetlen porszemet lótuszlábadról!

Szolgád:

Bhakta Czakó Mihály

Dakṣiṇā devī dāśī

Dearest Guru Mahārāja,

On this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I would like to pay my most humble obeisances unto you.

You are so merciful and tolerant of me and I am so undeserving of it. I don't have the words to show how much I love and appreciate you. I pray that I can follow your instructions and example and become attached to, and take shelter of, the holy name.

Thank you for your wonderful podcasts. They guide me in my life and keep me connected to you.

Please forgive me for all my offenses.

Your worthless servant,

Dakṣiṇā devī dāsī

Dāmodara-rati devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szülinapodon veled álmodtam. Két álom is volt. Az egyik, az alvás elején, arról szólt, hogy nálad voltunk. Nem a farm volt, nem is Budapest. Több *bhakta* volt ott, a férjem és Madi is. Nagy buli volt, nagyon finom *prasādam*, valami mexikói különlegesség. Hosszú álom volt, sajnos nem emlékszem többre már. Aztán mielőtt felébredtem, megint álmodtam veled. Akkor nálunk voltál Békéscsabán, anyukám lakásában, nálunk aludtál, egy hosszú utazásból jöttél haza. Ott volt Śyāma-bihārī prabhu is, meg a rokonaim, a bátyámra is emlékszem. Vannak olyan álmok, amik hosszúak, részletesek, és vannak olyanok, amik csak egy villanás, és csak benyomásként maradnak meg. Ezek jó hosszú, részletes, színes, eseménydús és boldogító álmok voltak. Együtt voltunk. Ilyenkor mindig arra gondolok, hogy azért volt olyan szerencsém, hogy veled álmodhattam, mert gondoltál rám. Így nagyon lelkesen keltem. (Bár néha, ha jót álmodom, nem akarok felébredni.) Egyből boldog szülinapot kívántam neked gondolatban. Lefürödtünk, és aznap próbáltunk mindent úgy csinálni, ahogy te szeretnéd. Pihenő napunk volt. *Japáztunk* 16 kört egyben, próbáltunk odafigyelni rá. Reggeli program. Énekeltünk neked szép dalokat: *Gurv-aṣṭaka*, *Gurudeva*, *Ohe*, *Vaiṣṇava Ṭhākura*. Majd én tartottam leckét (ketten vagyunk a férjemmel Székesfehérváron), és miután beszéltem a *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Énekéből, rólad beszélgettünk. Amit csak tudtunk rólad, összeszedtük, és elmerültünk a rólad szóló gondolatokban. Aztán olvastam egy órát (egy fejezetet a *Bhagavad-gītā*ból, és valamennyit a *Śrīmad-Bhāgavatam*ból) (3-4 óra olvasás volt a terv). Majd felhívott egy kedves barátnőm, és mondta, hogy tegnap érkeztél Magyarországra, lementél a farmra, hogy öltöztethesd szeretett és rég nem látott Uraid, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, de vasárnap

már újra Budapesten leszel és te tartasz leckét a délutáni programon. Nagyon örültem neki, hogy ilyen közel vagy hozzánk. Aztán főztünk. Gondolatban főztem neked olyan ételeket, amik régen a kedvenc ételeid voltak. Sajnos nincsenek meg a legfrissebb információim, hogy most mik a kedvenc ételeid. Gondolatban teleraktam az oltárt szép sárga, fehér és lila virágokkal, és írtam neked sms-t is – gondolatban. A nap hátralévő részében levelet írtunk neked, olvastuk a tőled kapott leveleket, az utasításaidat, szavaidat ízlelgettük. Az elmúlt időszakban sokat hallgatom a podcastjaidat, és újra elkezdtem olvasni a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit*, amiktől nagyon lelkes leszek. Nagyon szeretem a forradalmi, egyenes, elgondolkodtató, határozott, kijózanító, Kṛṣṇa-tudatra és annak komoly gyakorlására sarkalló leckéidet, kijelentéseidet. Amikor hallgattam az indiai felvételeket, arra gondoltam, hogy milyen szerencsések azok a *bhakták*, akik veled lehettek. Remélem, nekem is egyszer még megadatik, hogy együtt lehessen veled és a szent *bhaktákkal* Bhārata-bhūmiban. Nagyon lelkesítő veled társulni. Rám is rám ragad a te forradalmi hangulatod, és cselekvésre inspirálsz, hogy ne húzzam az időt, most *japázzak* figyelmesen, most legyek Kṛṣṇa-tudatos, tényleg tanuljak, és tényleg prédikáljak – magamnak, más *bhaktáknak*, embereknek az utcán. Így töltöttük el a születésnapod napját, egész nap veled voltunk gondolatban, meditáltunk rajtad, a tetteidet magasztaltuk, és a hálánkat fejeztük ki az Úrnak, hogy kaptunk kegyesen téged Tőle. Nagyon szép és boldog nap volt. Remélem, neked is csodálatos élményeid voltak, sok *bhakta* kifejezte a szeretetét feléd, kaptál sok szép ajándékot, üzenetet, levelet, finom ételeket, kedves szavakat.

*sādhūnām sama-cittānām sutarām mat-kṛtātmanām
darśanān no bhaved bandhaḥ puṁso 'kṣṇoḥ savitur yathā*

„Amikor valaki szemtől szemben megpillantja a napot, többé nem létezik sötétség a szeme számára. Éppen így, amikor valaki szemtől szemben meglát egy *sādhut*, egy *bhaktát*, aki teljesen eltökélt, s aki meghódolt az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, nem lesz többé rabja az anyagi kötelékeknek.”
/Śrīmad-Bhāgavatam 10.10.41/

„Ha valaki a véletlen folytán találkozik egy *sādhival*, egy *bhaktával*, élete azonnal sikeressé válik, s megszabadul az anyagi kötelékektől.” – írja Śrīla Prabhupāda a magyarázatban.

Ez a mi jó szerencsénk, hogy eljöttél hozzánk, és megmutattad a tökéleteség útját. Még csak az út elején járok, de szeretnék elérni a végére, mert csak így fogom tudni igazán meghálálni neked azt a sok erőfeszítést, szenvedést és kényelmetlenséget, amit vállaltál értem. Úgy tudom kifejezni az értékelésem

az ajándék (az odaadó szolgálat útja) és az ajándékozó (a lelki tanítómester) felé, ha sosem adom fel az erőfeszítést arra, hogy megtisztuljak, hogy haladjak előre, hogy változzak, hogy feladjam a jelentéktelen, kicsinyes anyagi ragaszkodásaimat. Hogy egy forradalmárrá váljak, és másokat is erre biztatok.

Nagyon szépen köszönök neked mindent, drága Uram.

Jelentéktelen szolgád:
Dāmodara-rati devī dāśī

Danḍa-kṛt dāśa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My wife has just baked a cake that will be part of a feast we will offer to you here in Wales. Her mother asked, knowing that you will be in Hungary, ‘will he know that a cake was made for him?’. A perfectly logical question for a non devotee. If her mother sees the feast we will offer she may think ‘O, a large feast offered to just a picture, then enjoyed by everyone but the intended! This is strange. The poor man will not relish any of it!’

But I know it is not the sweet taste of the chocolate cake that you are looking for, not the unique taste of the Karela that makes you happy. I know it is not an offering of Lakṣmī that puts a smile on your face or a eulogy of your unlimited qualities that you are awaiting.

You are not one of those *gurus* who are after gross or subtle material pleasures – collecting disciples to increase your opportunity to enjoy. No, your pleasure is elsewhere, your pleasure is in Goloka.

You are the perfect example of a *guru*, a spiritual father. So what gift can I offer you today? There is nothing material that you desire. What you actually want from us is that we take the opportunity before us and also taste what you are relishing, *kṛṣṇa-prema*. But I am such a poor disciple that I have not taken this opportunity and cannot please you.

But one gift I can offer you each year is service to ISKCON, which is service to your dear most Guru Mahārāja, our Founder Ācārya, Śrīla Prabhupāda. I know that if I can faithfully and cooperatively serve in Śrīla Prabhupāda’s ISKCON I can please you.

So thank you for being a true *guru*. Through your mercy I have the opportunity of one day becoming a true disciple.

Awaiting that day,

Your servant,
Daṇḍa-kṛt dāsa

Dayāl-Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is the auspicious day of your appearance. On this occasion I would like to comment briefly on your magnificent artistic creation, *Nava-vraja-mahimā*.

Nava-vraja-mahimā stands before the reading public as a great labor of love. Tremendous amounts of time, energy and resources have clearly gone into its making. But as I turn the pages and enter into its sublime pastimes and descriptions, I begin to appreciate that there are other even more defining ingredients.

I note that the book is imbued with lyrical elegance and poetic sweep.

I note that attention to detail is meticulous – a sure sign of a dedicated and devotional author.

I note the author’s judicious and insightful commentaries – an indication of a deeply contemplative and highly realized Kṛṣṇa conscious devotee.

I note the ability of the writing to transport the reader into a “parallel world” of Kṛṣṇa’s pastimes – an indication that the author is himself palpably tasting the unlimited pastimes of the The Supreme Personality of Godhead.

I make these observations because no amount of time, energy and resources can ever compensate for the personal touch. It is the personal touch that is allowing this “literary labor of love” to accomplish its purposes.

At a primary level, *Nava-vraja-mahimā* is helping disciples and interested devotees in general to come closer to what it must be like to “tangibly” live in the spiritual world.

At a secondary level *Nava-vraja-mahimā* is allowing the reader (and in particular disciples), the opportunity of gaining an insight into the personality and character of the quintessential Śivarāma Mahārāja – I say this because

the *Vedas* enjoin that “the cause” can always be found in “the effect” (and all art is therefore autobiographical)”).

Dear Guru Mahārāja, thank you for your wonderful “labor of love” – All glories to *Nava-vraja-mahimā!*

Your servant,
Dayāl-Nitāi dāsa

Dayitā

Kedves Maharāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy itt élhetek Krisna-völgyben és ide járhatok iskolába, szolgálhatom Rādhē-Śyāmát. Ez mind az Ön kegyéből lehetséges, hogy létrehozta Krisna-völgyet és idehívta Rādhā-Śyāmasundarát. Köszönöm a nevemet és próbálok annak megfelelően cselekedni, aki mindig elégedetté teszi Kṛṣṇát. Ez is csak az Ön kegyéből sikerülhet. Köszönöm, hogy ilyen kegyes hozzám. Lehetségessé tette, hogy szolgálhassam Kṛṣṇát. Nagyon örülök neki amikor jön a Gurukulába és tanít minket, hogy folytassuk ezt a missziót. Remélem majd meg tudjuk ezt valósítani. Próbálok követni de még sokat kell fejlődnöm.

Jelentéktelen szolgája:
Dayitā

Devarṣi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I recently had my astrology chart read. It was a request by my family to satisfy themselves about a potential wife for myself. My Mamaji, or maternal uncle, who is a devout Sikh, arranged for the reading by an astrologer

he respected. The match was apparently good, although the astrologer did mention that I had a number of negative influences from certain planets. My Mamaji brushed aside this concern saying that because I chant the names of the Lord, the effects would be counteracted.

But they are not.

Even though I have chanted the names of the Lord for so long, my heart has not changed. I know this is because it is just the shadow of the holy name that I attempt to utter. My tongue is tied by the hard knots of attachments in my heart, my breath is shallow as I am weakened by my countless offences and ulterior motives and my mind is lost in mundane thoughts and dreams.

It is easy to lose hope and to give up or to just be satisfied with a shadow. But I wanted to thank you for being an inspiration to continue to try to find the real holy name. You are the perfect living example of how a person can discover the ocean of mercy of the holy names and the *paramparā*. You have shown how sincerity, determination and conviction can lead to the most beautiful and glorious service to offer to the lotus feet of one's spiritual master.

I did not want to ask for something on your auspicious appearance day. Ordinarily people give gifts not ask for them. I am not even a very good disciple. But even though you have many disciples or spiritual children who are much more deserving than I, I would point out that I only have one spiritual father. I have no other shelter in this world. My request is that you forgive me my shortcomings and accept me again in my renewed attempt to become your disciple and a sincere chanter of the holy names of the lord.

I hope one day I will be able to offer you something beautiful from the core of my heart.

Your's always,
Devarṣi dāsa

Dhanur-dhara dāsa and Jaya Lakṣmī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisance's at your lotus feet on this very auspicious day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We feel unable to fully express our gratitude to you for allowing us to

take shelter at your lotus feet Guru Mahārāja but hope you will accept this, our humble effort.

Hearing your podcasts gives us the opportunity to see things as they should be seen, in a Kṛṣṇa conscious way. You impart both deep philosophical knowledge and practical guidance to us that helps us to understand our duties and responsibilities and cope with the challenges of *gṛhastha* life.

The few occasions when we get the opportunity to be in your physical presence, listening to your sweet chanting, a smile and exchange of a few words renders our hearts full of joy and happiness.

We have appreciated your total dedication to spreading the holy name of Kṛṣṇa over the years' and "*Nava-vraja-mahimā*" is without doubt a monumental feat achieved and a revelation that will benefit countless souls into the future. We learn and hear in-depth accounts, details and pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa so beautifully expressed and explained that would otherwise take many lives to hear, let alone understand. For this we are eternally indebted to you Guru Mahārāja for your selfless sacrifices.

We endeavour to follow your instructions of chanting the names of Kṛṣṇa without offence and have in our hearts a longing desire to please you Guru Mahārāja and Śrīla Prabhupāda. As always, we pray every day to Lord Nṛsiṃhadeva that you remain in good health and continue to guide us in our spiritual lives.

With lots of love and affection, your aspiring servants,
Dhanur-dhara dāsa and Jaya Lakṣmī devī dāsī

Dharma-setu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Sometime in August last year I delivered a set of *Nava-vraja-mahimā* to H.H. Devāmṛta Swami. A few days after leaving the books with one of his disciples I received a call from Mahārāja. Before I was able to finish offering my obeisances, he very enthusiastically said in a tone full of amazement and wonder: "What did you do with the box?" He continued to glorify the box expressing that it is so beautiful that it can hardly be considered packaging. I shared my appreciation in return and said that I was also in a dilemma about

how best to respect it. Mahārāja decided he would keep the books in the box on his bookshelf, that way the books would be best protected and he would also be able to see the exquisite artwork that entice you to pick up the books and read them. I did the same, following in his footsteps. Mahārāja called mainly to say thank you to me for having purchased and delivering the books to him. It was very nice to have the opportunity to give such a unique gift to an advanced senior Vaiṣṇava and also in reciprocation to hear him glorify you and your efforts in producing them. They really are so wonderful, thank you so much for giving us these most wonderful gifts and thank you to all the devotees that served with you in producing them. Reading them inspires me to try harder in my efforts to act in a way that will be pleasing to you.

Repeating the words of Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura I am praying at your lotus feet: May the teachings from the lotus mouth of my spiritual master become one with my heart, may I not desire anything else. Attachment to the lotus feet of my spiritual master is the best means of spiritual advancement. By his mercy all desires for spiritual perfection are fulfilled.

You are a living example of someone who has dedicated their life and soul to the order of Śrīla Prabhupāda and by so doing have become so empowered by His Divine Grace. As Śrīla Prabhupāda states in his purport to text 6 of *Nectar of Instruction* “One can distinguish between a neophyte Vaiṣṇava and an advanced Vaiṣṇava by their activities.” Presenting the writings of the previous *ācārya*’s strictly inline with Śrīla Prabhupāda’s teachings and manifesting the holy *dhāma* is clearly the activity of an advanced Vaiṣṇava. I feel so blessed to have any connection with such an amazing servant of Śrīla Prabhupāda as Your Divine Grace. Aspiring to become qualified to serve you eternally through serving the mission of Śrīla Prabhupāda in ISKCON.

Your insignificant servant,
Dharma-setu dāsa

Dharmarāja dāsa

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet & all glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja your blessings are so powerful. A mere glance from you can make me feel an array of emotions, from crushing defeat to extraordinary victory and empowerment. Your penetrating words are like the thunder which destroys my selfish, materialistic activities, and forces me to surrender to Kṛṣṇa.

Thank you for making Śrīla Prabhupāda's gift so simple to follow and understand.

I pray that I may continue to remain in your service, and in the service of those in your service, life after life.

Your lowly servant,
Dharmarāja dāsa

Dharmarāṇī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és Önnek!

Szeretném Önnek megköszönni, hogy megalapította Krisna-völgyet. Örülök, hogy ilyen közel élhetek a farmhoz, és hogy az itteni iskolába járhatok. Szeretek templomba járni, és szolgálni Rādhe-Śyāmát. Az iskolában megfogadtam, hogy hetente 16 kört *japázok*. Amikor télen *saṅkīrtanáznak*, mindig sok könyvet osztottunk az embereknek. Eddigi életem során megtanultam, hogy vigyázzak a számra, és gondoljam meg, hogy mit mondok. Egyszer, amikor indultunk a reggeli programra, ezt mondtam anyának: „Anyá, képzel, hogy ezen a héten eddig minden nap történt valami jó!” Kṛṣṇa aztán jól megleckéztetett, mert nemsokára elestem biciklivel a dombon.

Szeretném kérni az áldásait, hogy sikeresen tovább vigyem a „missziót”, és, hogy szépen szolgálhassam Rādhe-Śyāmát.

Szolgája:
Dharmarāṇī

Dharmiṣṭa devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szégyen szemre évek óta nem szerepelt a felajánlásom a *vyāsa-pūjā* könyvedben. Nem azért, mert nem írtam, vagy nem gondolkoztam volna róla rengeteget, de soha nem lettem kész.

Idén is csak késve, utolsó pillanatban küldöm el. Írtam már többet, félig készre, ami szép, mély, de aztán jött egy telefon, egy sürgős, gyors 1% cikk, aztán soha nem fejeződött be. Bocsánatot kérek ezért. Idén a *vyāsa-pūjā* ünnepségen sem tudunk ott lenni, így mindenképpen szerettem volna írni pár sort.

Guru Mahārāja, nagyon nehéz szavakba önteni, hogy mit jelent számomra, hogy egyszer megjelentél az életemben. Hiszen amikor felajánlást szeretnék írni neked, mindig előttenek az emlékek, amikben részem volt veled kapcsolatban, amit meg szeretnék köszönni, ami éltet a Kṛṣṇa-tudatban, ami hálával tölt el, ami vicces volt, amikor együtt prédikálunk, amikor elfogadod a főztömet, amikor hülyét csinálok magamból előtted – lehet, hogy ez a leggyakoribb – egyszerűen rengeteg minden.

Szeretek emlékezni szinte minden pillanatra, amit veled tölthettem, és bár az évek során természetessé válik, hogy vagy, és része vagy az életemnek, de ilyenkor rájövök, hogy ez végtelen szerencse. A legfontosabb amit gondolok ezzel kapcsolatban, hogy nagyon hálás vagyok mindezért.

Természetesen a te indokolatlan kegyedből kerültem ebbe a helyzetbe, így a hála, amit érzek ezzel kapcsolatban, az feléd irányul.

De igazi, mély köszönet illeti azokat a *bhaktákat* is, akik ezt lehetővé tették számomra: Mahājana prabhut, aki annak ellenére, hogy 15 évesen egy fura, kopasz csodabogárnak tartottam az első programon, elültette bennem a Kṛṣṇa-tudat magvait, Candra-doyānak, aki megmutatta a fényképedet, és rögtön azt kérdezte: „ugye milyen jó lesz, ha már a tanítványa leszel?” és Kṛṣṇa-mayīnak, aki barátsága nélkül szerintem nem lehettem volna *bhakta*, s aki mindig *bhajanázott* egy kis hurkás, nagyhajú Kṛṣṇa kép alatt, miközben én azon tűnődtem, hogy „hogyan lehet ilyen szerencsés ez a lány, hogy ennyire hasonlít Kṛṣṇára?” és Dāmodarának, aki a közös szolgálatok és életünk során sokat segített, hogy könnyebben tudjak veled kommunikálni. „Ne izgulj már, ez idegesíti Guru Mahārāját!” – mondta rendszerint mielőtt megérkeztél, így megtanultam a közeledben nem idegeskedni....

Nagyon köszönöm a szolgálatokat, amivel legfoglaltál a már majdnem 20 év során.

Sajnos nincs sok jó tulajdonságom, nagyszájú vagyok, és valójában eléggé materialista, de talán egy lelki életben hasznos tulajdonságom van, azt hiszem, hogy hűséges vagyok.

Az értelmező kéziszótár szerint a hűség állandó, tudatos, szeretettel való ragaszkodás azokhoz, kikhez kötelezettségeink csatolnak bennünket; míg a pusztá ragaszkodás csak ösztönszerű, tudattalan. A *Mahābhārata* is megemlíti, hogy a *sūdráknak*, akik nem túl képesített személyek, egy fontos tulajdonságuk van, hogy hűségesek a mesterükhöz, mert ha jó mesterhez hűségesek, akkor nagyon sokat fejlődhetnek a szolgálatuk által.

Szóval, ez a nagy és egyetlen szerencsém, valamint reményem, hogy egy nagyszerű lelki tanítómesterem van, és a hűséges szolgálat által, talán egyszer a tudatom is fejlődik, megtisztul.

Kérlek, amíg ez be nem következik tarts meg a szolgálatodban, nincs másra szükségem, csak, hogy a *sūdrád* lehessen, hiszen biztos vagyok benne, hogy ilyen tiszta, dicsőséges mester szolgálata elvezet a tökéletességhez.

Örök szolgád:

Dharmiṣṭa devī dāśī

Dhīra-Kṛṣṇa dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Gurunak, Śrī Gaurāṅgának és Śrīla Prabhupādának!

Nem ismerek nálad kedvesebb, fontosabb, természetesebb, közvetlenebb személyiséget. Mivel Kṛṣṇa ott van a szívedben és te Guru Mahārāja az Ő szívében vagy, képes vagy viszonzni tanítványaiddal, ahogyan azok hozzád közelítenek.

Egy kérdéssel, egy válasszal, egy mosollyal vagy szidással mindig a jó úton terelsz minket. Felemelő szereteteddel kirántod az illúzió homályából az elesett lelkeket, azután pedig tökéletes tanításoddal, példáddal taposod az ösvényt előttünk. Életműved kizárólag az, hogy a *bhakták* jólétével törődsz, egyedülálló példa számunkra, akik küzdünk még az önző vágyaink végtelen kötelékeivel.

Kétségbeesésemben hozzád fordulok, s kegyed rövidesen megnyilvánul. Bárcsak gyakrabban gondolnék rád. Aki tökéletesen hisz lelki tanítómesterében, az előtt nem lesznek akadályok a lelki életében – *je prasāde pūre sarva āsā*–. Óh, lelki tanítómesterem! Te járatos vagy a szentírásokban és sokféleképpen képes vagy előadni azok üzeneteit. Minden témát képes vagy lelki, azaz Kṛṣṇa-tudatos módon látni, érteni. Ilyen módon is irányt mutatsz számunkra fáradhatatlanul, végtelen hanganyagot és számos könyvet köz-zétéve. Személyes inspirációt adsz számunkra egyetlen pillanatban, ha veled lehetünk, és távolból utasításaidban.

Néha azon tűnődöm, vajon ezt vagy azt Guru Mahārāja hogyan szeretné? Hogyan lenne ez helyes? Mindig vannak a jó kérdésekre válaszok. Bárcsak örökké követnélek. Szeretnék kegyedből jó szolgál lenni. Bárcsak örökké tartana hálám és hozzád ragaszkodnék, rád emlékeznék mindig!

Köszönjük szépen Guru Mahārāja!

Szolgád:
Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

Bhaktin Dobrotka Mariann

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicső-
séget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntelek ezen a kedvező napon, megjelenésed évforduló-
ján! Kérlek, bocsásd meg esetlen szavaimat melyekkel hálám jeléül fordulok
hozzád!

Először is el szeretném mondani, nagyon vártuk már, hogy haza gyere
Indiából, remélem sikerült feltöltekezned ez idő alatt. Tudom, bár elmentél
Indiába, sokat gondoltál az itthon maradottakra. Bevallom, én akkor érzem
magam leginkább biztonságban, ha a közeledben lehetek. Ilyenkor minden
sokkal könnyebben megy, és mindenre inspiráltabb vagyok. Sokat segítesz
nekem a példáddal, hogyan kell minden sejtünkkel szolgálni Kṛṣṇát, és sok-
szor akár erőn felül is felé terelni másokat. Sok erőt nyerek a leckéidből,
bhajanáidból, abból az odaadó hangulatodból, amit velünk is mindig kegyesen
megosztasz. Köszönöm neked mindezt.

Sajnos nagyon bele vagyok bonyolódva az anyagi kötelékekbe, és időnként

igencsak elveszettnek érzem magam. Ilyenkor mindig őszintén reménykedem, hogy imáim eljutnak hozzád. Végtelen együttérzésedből fakadóan persze leckéiden és a *bhaktákon* keresztül mindig megmutatod a helyes irányt. Sajnos sokszor túl büszke vagyok, hogy szavaidat kellőképpen szívemmé tudjam tenni, és előfordul, hogy megvalósíthatatlannak tűnnek számomra. Csak határtalan kegyednek köszönhetem, hogy még így is araszoljatok előre a lelki életben. Szívem legmélyéről mindig imádkozom, hogy egyszer tiszta füllel és tiszta szívvel hallhassam az üzeneted.

Minden, amit mondasz, a *bhajanáid*, a pusztja jelenléted hűsítő zuhatag, égő bambuszerdő szívemben, és egyre jobban enyhítik az anyagi lét nyomorúságát. A legszerencsésebb vagyok hogy a menedékedre találtam. Köszönöm, hogy részese lehetek az életednek, és köszönöm, hogy elfogadhatlak téged, mint az életemet. Kérlek, add az áldásod, hogy mihamarabb pusztuljon ki az önzés a szívemből és legyen erőm mindig a te elégedettségére tennem. A lelki tanítómester az áttetsző közeg az Úr és az élőlények között, ezért tudom, ha őszinte törekvésem révén megkapom a kegyed, egy napon én is alkalmas leszek, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara önzetlen szolgálatát végezhessem Vrajában.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna-hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Óh, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti szeretet prédikálsz. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Törekvő szolgád:
Bhaktin Dobrotka Mariann

Bhakta Dusza Krisztián

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhu-pādának!

Mindig nagy szeretettel gondolok rád és vágyódással a társulásod iránt. Tőled minden nap újra megkapom a szent nevet. Örömmel üdvözöllek születésnapod alkalmából és kívánom, hogy Kṛṣṇa éltesse téged.

Kérlek, add áldásodat, hogy teljes ép egészsékként szolgálhassam a gyönyörű Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Śrīla Prabhupādát és a *bhaktákat* lótuszlábaidnál. Vágyom a szent név nektárjára, melyet megnyilvánítasz számomra, és arra, hogy ezt másoknak is átadhassam.

Köszönettel, szolgád:
Bhakta Dusza Krisztián

Dvaipāyana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Képek jönnek az elmémbe a távolabbi és a közeli múltból, nehéz pillanatok és könnyedek egyaránt. Olyan, mintha egy diabetítés lenne... rólad.

1. dia: A *sambandhāra* tanítás bennünket

Nemrégiben súlyos testi fájdalmakat kellett elviselned. Habár ezeket a mi bűneink miatt kényszerültél elfogadni, mégis arra használtad fel, hogy bennünket taníts: illúzió az a remény, hogy az anyagi testünk által valaha is képesek leszünk boldogságot tapasztalni. Ehelyett ébredjünk fel: lelkek vagyunk, akik Kṛṣṇa önzetlen szolgálatában boldogok, anélkül hogy törekednének erre.

2. dia: Megmutatod a célt

Egy éve ellátogattál a *gurukulába*. Arról beszéltél a gyerekeknek, hogy a *gurukula* célja, hogy ők is felvállalják a missziót, s hogy tiszta *bhakták* legyenek. Ezzel arra tanítottál bennünket, hogy az anyagi világban nincs más dolgunk, mint hogy kifejlesszük a szeretetünket Kṛṣṇa iránt, és hogy másokat is erre ösztönözzünk. Minden más tevékenység célja csak az, hogy elősegítse ezt a kettőt.

3-4. dia: Szeretettel gondoskodsz rólunk.

Amikor Pāvanī mātājī készült a testét elhagyni, azonnal a segítségére sietél. Személyesen láttad el utasításokkal, s amikor elszólított a kötelességed, telefonon akkor is tovább segítetted őt, hogy sikerrel tudja megtenni földi életének legfontosabb lépéseit.

Egy másik, vicces diakép: amikor sok-sok évvel ezelőtt a templom folyosóján szeretet-pofonokat osztogattál a *bhaktáidnak*. Nem is tudjuk, hogyan kezdődött az egész, de egyszer csak azt vettük észre, hogy Candra-doyā prabhu végtelenül boldogan ment el előttünk: kapott tőled egy igazi pofont! Persze egyből nagyon irigyek lettünk: Ó, Kṛṣṇa! Egy i-ga-zi po-fon a te lótusz kezedtől! Ezért képesek lennénk bármit megtenni! Hova is kellene állni, hogy mi is kaphassunk egyet. Aztán Atula Kṛṣṇa prabhu kettőt is kapott. Én a konyha bejárattól nem messze álltam, amikor arra jöttél, és akkor... akkor én is ... Haribóóóóó! Így legalább van valami értelme, hogy megszülettem!

5. dia: Példát mutatsz a kitartásban

A születésnapodon te szeretted volna öltöztetni Rādhe-Śyāmát. Indiából érkeztél, s egy hosszú repülőút után Londonban álltál meg egy napra. Másnap Budapesten leckét adtál, majd valamikor az éjszaka kellős közepén érkeztél Új Vraja-dhāmába. Talán egy egész órát, azaz közel 3600 másodpercet aludtál, mielőtt elindultál öltöztetni.

6. dia: Segítesz átjutni a nehézségeken

Egyszer a személyes segítségedet kérve kerestelek fel. Felvérteztél a megfelelő tudással, utasításokat adtál. Aztán csak rám néztél. Az egy olyan pillantás volt, ami azóta is megmaradt bennem. Könyörületből volt.

7. dia: Lelkesítesz bennünket, hogy egyre jobban kötelezzük el magunkat az odaadó szolgálat iránt

Marathon. Indulunk osztani, de előtte felolvassuk a lelkesítő sms-edet: „Ma meditáljunk azon, hogy örömet szerezzünk Śrīla Prabhupādának, aki azt mondta: ‘Ha éreztek egyáltalán hálát irántam, akkor olyan erővel prédikáljatok, mint én.’ Prédikáljunk hát erővel és lendületesen! Ne bátortalanul vagy kelleetlenül, még csak ne is visszafogottan, hanem ERŐVEL! Mindent Śrīla Prabhupādának köszönhetünk, próbáljuk hát visszafizetni az adósságunkat neki úgy, ahogyan ő kérte.”

8. dia: Egy új korszakot nyitasz a lelki életünkben

A *gośālā* felé sétálunk a kisfiammal. Javat mellet így szóltam hozzá:

- Nézd csak Vedānta, itt lakik Rādhārāṇī.

- Papa, Rādhārāṇīt lehet látni?

- Persze, hogy lehet.

- De ki láthatja?

- Hát tudod, az úgy kezdődik, hogy az ember megszabadul minden rossz szokásától.

- Képzeld papa, én már nem is verekszem az oviban!

Milyen szerencsések vagyunk, hogy odaadtad nekünk a *Nava-vrajamaḥimāt!* Kár, hogy ezek az evilági szavak képtelenek ezt igazán kifejezni!

9. dia: Summum Bonum

Pont a születésnapodon, március 30-án reggel *kīrtanát* tartottál. Elmerültél abban a hangulatodban, hogy segíts Śrīmatī Rādhārāṇīnak Kṛṣṇát boldoggá tenni, s ezt a meditációdát szavakba is öntötted, a *mahā-mantra* szavaiba. Mi pedig ott álltunk mögötted, s ismételtük ezeket a szavakat, így csatlakoztunk a te szolgálatodhoz.

Te hívtad Magyarországra Śrī Kṛṣṇát és Śrīmatī Rādhārāṇīt, s Ők, engedve szeretetednek el is jöttek, hogy tízezer évre elfogadjanak egy *mūrti*-formát. Odaadón szolgálod Őket, de nekünk is lehetőséget adsz, hogy részt vegyünk ebben az imádatban, s hogy így elérhessük életünk tökéletességét.

Kedves Guru Mahārāja, bár nevetségesen hat, most mégis szeretném megköszönni, amit értünk és Magyarorszáért teszel, hogy ennyire kiemelkedően folytatod Śrīla Prabhupāda misszióját. Kérlek, add az áldásod, hogy majd képesek legyünk mi is továbbvinni.

Szolgád:

Dvaipāyana dāsa

Bhaktin Egervári Szilvia

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nincs 3 éve, hogy csatlakoztam a mozgalomhoz, csupán 2 éve *japázom* napi rendszerességgel 16 kört és mindössze 1 éve él bennem a vágy, hogy tőled kaphassam meg azt a tudást, ami segít legyőzni az anyagi világ vonzását. De amikor reggel, *maṅgala-āratin*, ott állok a templomszobában és a *bhaktákkal* együtt énekelem a *Gurv-aṣṭakát*, mindig rád gondolok.

Azzal, hogy elhoztad nekünk Rādhē-Śyāmát és idevettél minket az Ő birodalmukba, megmentettél az anyagi léttől, már nem éget olyan erősen a tüze. Még ha el is bukom a hosszú úton, a te kegyedből újra és újra megpróbálhatom felébreszteni a szívemben oly mélyen elrejtett szeretetet Kṛṣṇa iránt. Gyakran felidézem látogatásaidat, ahogyan *bhajanázol*, vezeted a *kīrtanát* az Úr öröme, és ezzel *bhaktáidat* is viszed az öröklét felé. Mindig különleges alkalom, amikor reggel te öltöztetsz az oltáron, és amikor látom, hogy azt a füzért tetted Rādhārāṇī nyakába, amit én fűztem, úgy érzem,

hogy a kegyedből sikerült valamicske szolgálatot nekem is végezni. Egy másik kedvenc szolgálatom a *prasādam* tisztelés, főként a *mahā-prasādamot* várjuk mohón nap, mint nap és nem győzzük dicsőíteni a *bhaktákat*, akik magukévá tették az utasításaidat és minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy Rādhe-Śyāma elégedett legyen az étellel. Amikor kedd esténként hallgatjuk a *Nava-vraja-mahimā* felolvasását vagy te magad személyesen mesélsz Kṛṣṇa végtelenül sok kedvteléséről, kicsit mi is a részeseivé válhatunk és egyre nő a vágyunk, hogy szolgálhassuk Őt. Amikor az oltáron feltűnik egy-egy kedvtelés, kegyedből anyagi szemeinkkel is képessé válunk látni a lelki világot. Úgy adod át nekünk Kṛṣṇát, a Legfelsőbb Urat, hogy szolgálattal példát mutatsz, hitet adsz benne, hogy egyszer mi is képesek leszünk úgy szolgálni Őt, ahogyan Ő Maga szeretné.

Köszönöm, hogy vagy, hogy vezetsz bennünket az élet egyetlen célja felé. Köszönöm, hogy befogadtál tanítványaid közé és ezzel nekem is lehetőséget adsz rá, hogy egyszer visszatérhessek örök otthonunkba, a lelki világba. Nélküled ez elképzelhetetlen lenne.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Egervári Szilvia

Ekāvalī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ismét eltelt egy év és elérkezett ez a várva várt nap, a megjelenésed napja. Nagyon örülök minden évben, hogy tollat ragadhatok és dicsőíthetlek ezen a szép ünnepen. Nem csak ilyenkor, de rendszeresen előveszem egy fényképet, mely nagyon kedves számomra. Egy régi-régi kép ez, mely Békéscsabán készült mikor ott jártál, és erről a képről sokatmondó tekintettel nézel rám. Sokszor imádkozok hozzád, úgy hogy előveszem ezt a fényképet és akkor mindig az az érzésem, hogy meghallod imáimat. Miért is imádkozok már több mint 20 éve? Csupán azért, hogy tarts meg lótuszlábad szolgálatában a *bhakták* társaságában. Zárkózott típus vagyok és a tudatlanság legmélyebb régióiba süllyedtem, ezért nehéz legyőznöm a félelmeimet és nyitnom mások felé. De a Kṛṣṇa-tudat folyamata olyan csodálatos, hogy képes megváltoztatni

mindent. Nagyon örülök, hogy itt lehetek a mozgalomban és a te irányításod alatt végezhetem a lelki élet gyakorlatait. Sokszor láttam már és tapasztaltam is, hogy mennyire törödsz a *bhaktákkal* és hogy mindenkivel aszerint viszonyulsz, ahogyan ők közelítenek meg téged. Mikor legutóbb elmentél, mielőtt elindultál meglátogattad Rādhā-kunḍa *mātājīt*, aki nem sokkal előtte jött ki a kórházból és csak feküdni tudott. Bementél hozzá, kezdedben egy kis táblát tartva, amin egy mosolygó arc volt. Nagyon aranyos és bensőséges jelenet volt. Megengedted, hogy veled menjünk, ott leültél és arról beszéltél, hogy Śrīmatī Rādhārāṇī és Kṛṣṇa nem nekünk akarnak szépek lenni, hanem egymásnak, és csak ha az istenszeretet írával van bekenve a szemünk, akkor láthatjuk a szépségüket. Nagyon szép dolgokat meséltél. Mindig szeretem hallgatni ezeket a bensőséges megnyilvánulásaidat és nagy szerencsémnek érzem, hogy lehetőséget kapok rá. És azért is szerencsésnek érzem magam, hogy amikor itt vagy fűzhetek virágfüzért kis *mūrtijaidnak*, Rādhā-Dāmodarának. Nem olyan régen kaptam egy kis turbánt, amely Dāmodaráé volt. Egy régi turbánját, amelyet már nem visel. Nagyon örültem neki, kitettem az oltáromra és feldíszítettem virágokkal. Azóta is rendszeresen ezt teszem és így emlékezek rád, amikor nem vagy itthon, Új Vraja-dhāmában. Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy mindig adsz lehetőséget a szolgálatodra. Hiszen mi más esélyem lenne a lelki fejlődésre, mint hogy egy tiszta *bhaktát* szolgáljak? Oly régóta küzdök az elmével és oly régóta vágyom rá, hogy egyszer is tisztán kiejtsem a szent nevet. Talán egyszer a te kegyedből ez is valóra válik, hiszen a szentírások azt mondják:

*mūkaṁ karoti vācālam
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

A lelki tanítómester kegyéből minden valóra válik. Amilyen szolgálatokat eddig kaptam, azokat mind csak a te kegyedből tudtam elvégezni, így talán egyszer arra is lesz esélyem, hogy a szívem megtisztuljon. Nem régen hallgattam egy leckédet, melyet Egerben tartottál és arról szól, hogyan maradjunk lelkesek a Kṛṣṇa-tudatban. Nagyon inspiráló volt, hogy azt mondtad: “Ha Kṛṣṇa látja, hogy mi akarunk (törekszünk), akkor Ő segít.” Arról beszéltél, hogy ha valaki tiszta szeretettel szereti Kṛṣṇát, neki már nincsenek *anarthái* és számára nincs anyagi világ. És ahogy haladunk a Kṛṣṇa-tudatban, a szeretet egyre nő és nő és akkor egyre lelkesebbek leszünk. Ezt nagyon jó volt hallani. A leckéid mindig nagy segítséget nyújtanak számomra, mert van úgy,

hogy nekem is csökken a lelkesedésem, de olyankor csak bekapcsolom egy leckédet és mindig újra lelkesedést tudok meríteni belőle. Ez a bizonyítéka, hogy milyen tiszta személy vagy, kedves Guru Mahārāja. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek és szolgálhatlak!

Maradok örök szolgád:
Ekāvalī devī dāsī

Bhakta Erdős Gyula

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Most, hogy életemben először fogok neki, megírni első *vyāsa-pūjā* felajánlásomat, rádöbentem, hogy mennyire képzetlen vagyok, hogy kifejezzem érzelmeinket. Szerény képességeimmel nem tudlak megfelelően méltatni, így szembesültem azzal, hogy milyen kihívás egy *vyāsa-pūjā* felajánlás megírása.

Személyes példamutatásoddal szolgálod Kṛṣṇát – az eredeti lelki tanítómestert–. Inspirárod és segíted a *bhaktákat* – egészséged kárára is – Rādhe-Śyāma szolgálatában.

Azt mondják az írás egyik célja, hogy dicsőítsük a lelki tanítómestert. Dicsőíteni, amiért megmutattad nekem és a többi *bhaktának* a Kṛṣṇához vezető utat. De nem csak megmutattad, hanem elkötelezetten vezetsz is az úton minket. Azon az ösvényen, amely gyakran jár személyes kényelmetlenséggel, szenvedéssel és néha betegségekkel.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* írja:

*tapyante loka-tāpena sādhaḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelenlévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 8.7.44)

Szeretném kifejezni hálámat és tiszteletemet amiért vezetsz minket. Köszönöm, hogy kimentettél *māyā* karmaiból és ember tudtam maradni a

vallástalanság korában. Köszönöm, hogy megismerttetted velem a Kṛṣṇa tudatot, Rādhē-Śyāma birodalmát és a csodálatos *bhaktáidat*.

Utoljára bocsásd meg ezen a csodálatos napon mindazt a sok sértést amit elkövettem.

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Erdős Gyula

Kaposvár

Bhakta Fritz Attila

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy örömmel kezdtem hozzá hogy születésnapod alkalmából köszöntelek, bár még mindig kétségek gyötörnek, hogy megfelelő szavakat tudok-e találni erre a komoly feladatra.

Ismét eltelt egy év és még küzdök az anyagi energiával, ami bűnös múltamból kifolyólag sokszor megbüntet. Emiatt mindig szerencsétlennek érzem magam, holott én vagyok a legszerencsésebb lélek, hiszen itt élhetek Magyarországon, ahova elhoztad Rādhē-Śyāmát és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát. Kegyedből részesülhetek áldásukban és szolgálhatom őket nagyszerű tanítványaidon és a többi kiváló *bhaktán* keresztül. Mi mást kívánhatna egy elesett és szerencsétlen lélek mint én, hogy kifejezze ezért háláját és tiszteletét feléd.

Kérlek engedd meg, hogy újra és újra hódolatomat ajánljam neked! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Fritz Attila

Gabhīra dāsa

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked megjelenési napod ünnepén!

Az emlékeim között kutatok, hogy felidézzem a veled kapcsolatos legkedvesebb pillanatok, élményeket. És ahogy egymás után jelennek meg a szívemben a felejthetetlen pillanatok, úgy érzem, hogy mindegyik ugyanolyan drága és felejthetetlen. A kéz belenyúl egy gyöngyökkel teli kosárba, s a kiemelt gyöngyök mindegyike ugyanolyan fényes és gyönyörű. Szívmenengetően ragyognak.

Mégis más mindegyik. Csodálatosabbnál csodálatosabb szépségeket, illatokat és érzéseket hordoznak. Fekete szívem szikrázó intarziái, az egyedüli szépség, amely egy indokolatlan csoda folytán a részemmé vált.

Gondosan őrzöm magamban a beszélgetéseinket. Egyszer Új-Vraja-dhāmában, a konyha melletti folyosó végén váltottunk néhány mondatot, közel a bejárathoz. Ahogy jöttél, közeledtél, megdobbant a szívem: mintha előre érezte volna, hogy megszólítasz, hogy mondani fogsz valamit. És akkor egyszeriben megszűnt a külvilág, elcsendesedett az anyagi univerzum. Egy kis sárga virág volt a kezében, s beszélgetés közben néha megszagoltad. Tudtam, hogy az a legillatosabb virág a világon abban a pillanatban. Azért, mert te szagoltad meg, és mert az Illatok Ősforrása is tudja ezt.

Egyszer egy lecke után, amit még a Máriaremetei úton tartottál, kimentél a *bhaktákkal* teli templomszobából, s ahogy elmentél mellettem, az én vállamat is megérintetted, ahogy gyermekeid között az ajtó felé haladtál. S akkor, ott, mintha egy gyöngy ragyogott volna fel a vállamon, amely a szívembe gurult, s azóta is ott fénylik legfényesebb emlékeim kosarában.

1996-ban vettem részt az első Nāma Haṭṭa fesztiválon. Egyik este hatalmas tábortűz lobogott a sátrak közelében, az égbenyúló fák boldogan hajladoztak és susogtak a holdfényben. A tűz szikráiról beszéltél, és magáról a Tűzről, a parányi lélekszikrákról és Kṛṣṇáról. Sosem felejttem azt az estét! Sosem felejttem azt az érzést, amikor ott, azon az estén, először borultam le előtted testem teljes hosszában az illatosan lobogó-ropogó tűz közelében. Édes ízű volt minden abban az örökkévaló pillanatban: a holdfény, az alattam meghajló fűszálak, de leginkább az, hogy együtt voltunk valahányan: Te és a *bhakták*.

Ahogyan Bhaktisiddhānta Mahārāja elvitte Govardhanát Navadvīpába (elvitte a szent *dhāmát* a szent *dhāmába*), te elhozta, meghívta nekünk a szent *dhāmát* Magyarországra. Sőt, te nem akárhová hozta el: a *mlecchák*

földjére hívtad meg Kṛṣṇa hajlékát, egy olyan világba, ahol az emberek nem is hallottak még a Pāvana-sarovaráról, a Mānasa-gaṅgáról, a Rādhā-kuṇḍáról, az Úr Kṛṣṇa kedvteléseinek csodálatos helyszíneiről. És nemcsak megismerttetted és megszerettetted velünk e helyeket: meg is nyitottad a szent *dhāma* kapuit az ország és a világ minden szerencsés lelke előtt. Elhoztad ebbe a kicsi világba Goloka Vṛndāvanát, melynek egy kicsi szögletében az egész Vaikuṅṭha-világ megbúvik. Elhoztad nekünk a lelki világot! Látszólag kicsiben, de annál koncentráltabban, amely most úgy ragyog Somogy megyében, mint Európa kifogyhatatlan ékszeresládikája.

E ládika legértékesebb gyémántja az ISKCON. Te elhoztad nekünk a tenyeredben az ISKCON ragyogását. Ahogyan megmutattad, megnyitottad nekünk a végtelenül nagy lelki világot egy mindössze kétszázhatvanöt hektárnyi területen, elhoztad nekünk az ISKCON-t is egy kicsi ország fényes, három világot beragyogó gyémántjaként, a magyar *yātrāként*. Csodálatos érzés Śrīla Prabhupāda házában lakni, s annak is ebben az örök menedéket adó lakosztályában, amely legfőképpen azért gyönyörű és örök biztosságot adó oltalom, mert biztosak lehetünk benne, hogy te mindig ott vagy, mindig ott vársz ránk, még azután is, hogy elkalandozunk az anyagi világ erdejének farkasokkal teli, sötét tájaira. Te mindig hazavársz minket, drága Mahārāja, s ezért, és mindenért, én végtelenül hálás vagyok neked. És végtelenül hálás vagyok neked azért is, hogy a szíved kapuit is megnyitottad előttünk: minden tanításod, minden könyved egy csodálatos kapu. Köszönöm neked, hogy én is itt lehetek ebben a fényben, ami az egyik legcsodálatosabb ajtóból árad. Több éven keresztül dolgoztál azon, hogy nekünk csak be kelljen lépni, s a leggyönyörűbb táj fogadjon minket: a *Nava-vraja-mahimā*.

Jelentéktelen szolgád:
Gabhīra dāsa

Gadabhṛt dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miközben azon gondolkodtam, hogy mit is írjak, eszembe jutott egy régi történet.

1990 szeptemberében történt, amikor elkezdtem komolyabban járni a templomba. Hétfégenként bent aludhattam, így részt tudtam venni a reggeli programokon. Akkoriban csak elég felszínes tudásom volt a *vaiṣṇava* kultúráról, így a színekről sem tudtam túl sokat. Mivel én szerettem a fekete színt (divatból hordtam), talpig feketében mentem *maṅgalára*. Még a japazsákom is fekete bársony anyagból volt, amit én varrtam.

Azon a *maṅgalán* te is részt vettél. A *tulasī-ārati* után odajött hozzám a frissen beköltözött Bhakta Péter (Padmanabha prabhu) és felhívta a figyelmemet, hogy te nagyon szigorúan néztél engem (többször is) *maṅgala* alatt (amit egyszer észre is vettem), valószínűleg a fekete ruházatom miatt és javasolta, hogy cseréljem le. Onnantól kezdve eléggé félted tőled. Egy nagyon szigorú lelki tanítómesternek gondoltalak.

Évekkel később, ahogy lekerültem a farmra, mivel kevesen voltunk, volt lehetőség társulnom veled és miután rám bízták a mezőgazdaság irányítását, sokszor beszélgettünk is. Idővel így jobban meg tudtalak ismerni és megértetem, hogy bár nagyon szigorú vagy, ugyanakkor nagyon kegyes és nagylelkű is. Sokszor megbocsájtottál olyanoknak, akik hatalmas sértést követtek el ellened. Sokat segítettél nekem, és toleráltad az önfejűségemet.

Bár sosem tudom meghálálni és visszafizetni, szeretném megköszönni a sok tanítást, amit tőled kaptam! Rengeteget köszönhetek neked!

Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt dāsa

Gaura-kīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának!

Ismerni és érteni téged oly nehéz
Vágyunkra néha senki sem felel
És bár diktálhat bármit a józan ész
A szív az, amely a valódi útra lel.
Távolságod sokszor mérget tölt

Bizalmunk tiszta, hűsítő vizébe
Közelségedben buján testet ölt
Tiszteletlenségünk csalfa lénye.
Szereteted tiszta kristályán át
Láthatjuk végső, örök otthonunk
Hol igazi létet, számtalan csodát,
És végre megnyugvást találhatunk.

És bár az élet hozhat jót, s rosszat egyaránt,
A tanító tanító marad, a jóbarát mindig jóbarát...

Jelentéktelen szolgáló:
Gaura-kīrtana dāsa

Gaura Kṛṣṇa dāsa, Nūpura devī dāsī, Nilā és Govinda

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégiben egyik istentestvérünkkel beszélgettünk arról, hogy ha szeretnénk neked a jelenlévő *praṇāma-mantrá*hoz díszként csatolni néhány dicsőítő versszakot, akkor milyen tulajdonságaidat említenénk meg?

Az eredmény pozitív értelemben lehangoló volt. Olyan sok dolgot kellene versbe szedve, hozzád méltón megfogalmaznunk, hogy az nem férne bele a *praṇāma-mantráknál* megszokott terjedelembé.

Mégis kiemeltünk néhányat, amelyet (bár tudjuk, hogy ezt nem szeretnéd) ha egyszer felhatalmazást kapnánk rá mindenképpen megemlítenénk.

Guru Mahārāja! A feltételekhez kötött élőlények világában a te legfontosabb missziód Śrī Caitanya Mahāprabhu és a vṛndāvanai hat *gosvāmī* szellemiségének és tanításainak terjesztése. Caitanya Mahāprabhu a Kṛṣṇa iránti szeretet maga, akinek megjelenését Śrīmatī Rādhārāṇī érzelmeinek túláradása teszi lehetővé. Guru Mahārāja! Te az Úr Caitanya Mahāprabhu indokolatlan kegye vagy.

E missziód dísze *jagad-guru* Śrīla Prabhupāda tanításainak védelme. Sokan próbálják irigységből félremagyarázni, vagy a jelentőségét csökkenteni Śrīla Prabhupāda könyveinek, tanításainak, vagy azért mert a száraz tudomány

képviselőiként belőlük hiányzik a lelki gazdagság, vagy azért mert más *vaiṣṇava* csoportok tagjaiként nem tudnak örülni Śrīla Prabhupāda transzcendentális sikereinek. Te Guru Mahārāja tökéletes logikával és transzcendentális szenvedéllyel pusztítod el minden szánalmas érvüket.

Transzcendentális könyveiden keresztül bepillantást engedsz számunkra az örökké ifjú isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kedvteléseibe, s szeretettel és állandó emlékezéssel megnyilvánítod az Ő szent *dhāmájukat*, hogy annak porával társulva szívünk egyre tisztábbá válhasson.

Mivel te anyagi vágyak, illetve ragaszkodások nélküli transzcendentális személy vagy, aki semmit sem tekint a sajátjának, tökéletes menedéket tudsz adni mindazoknak a hattyúhoz hasonlatos *bhaktáknak*, akik a Kṛṣṇa-tudatos törekvéseik során a lemondás szellemiségét szeretnék a szívükbe zárni.

Guru Mahārāja! Te Rādhā és Kṛṣṇa örök társaként mindent a Legfelsőbb Úrral kapcsolatban és Goloka Vṛndāvana-dhāma hangulatában szemlélsz. Így amikor a védikus irodalom tanításait hallgatod, olvasod, vagy a leckéiden, illetve kiemelkedő könyveiden keresztül azt tanítod, akkor Kṛṣṇa fuvolájának lelki extázist okozó hangvibrációja tölti be a szívedet. Mivel e fuvola hangja a forrása minden *śabda-brahmannak*, védikus hangvibrációnak, te magad is ennek autentikus forrásaként ragyogsz.

Guru Mahārāja! Amikor arra utaltunk, hogy te Śrī Caitanya Mahāprabhu kegye vagy, akkor azzal egyszerre elárultuk azt is, hogy minden bizonytalansággal Śrīmatī Rādhārāṇī azon számtalan formában megnyilvánuló kúszó vágy-növényeinek egyik gondozójaként is tevékenykedsz, amelyek indáival a Kṛṣṇától elfordult egyéni lelkeket húzzák vissza a *prema* gyönyörkertjébe, abba a transzcendentális kertbe, melynek Rādhikā a tulajdonosa.

Guru Mahārāja! Te Rādhā és Kṛṣṇa *mañjarī* szolgálólányaihoz hasonlóan végtelen fájdalmat tapasztalsz, amikor Kiśora és Kiśorī egymástól távol, az elkülönülés hangulatában egy kiszáradt tó kökemény iszapjába szorult teknőshöz hasonlóan a halál megváltásán gondolkodnak. Amikor pedig az örök szerelem e két ékköve ismét egymásra talál, akkor az együttlétükből származó mérhetetlen boldogság megannyi virágot fakaszt. Ezekből aztán minden társuk, – így te magad is – virágfüzéreket készítve gyorsan feldíszíti magát.

Mindezen tulajdonságaid miatt a tanítványaidnak legféltettebb kincse vagy, olyan kincs, amelynek felbecsülhetetlen az értéke. Te vagy a tökéletes lelki tanítómester, ki az a szerencsétlen sorsú lélek, aki feladná a szolgálatodat, társaságodat, szeretetedet és szidásaid?

Szeretettel maradunk örök szolgálóid:

Gaura Kṛṣṇa dāsa, Nūpura devī dāsī, Nilā és Govinda

Gaura-Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget szeretett Guru Mahārājádnak, Śrīla Prabhupādának!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Kṛṣṇa mindenható. Jelen van mindenhol, sőt, mindig, minden lélek számára biztosítja az élvezeteket. De nem mindegy, milyen élvezetet.

A Védák egyik *mantrája* szerint olyan fokban vagyunk képesek élvezni az örökkévaló, örömteli életet, amilyen mértékben megvilágosodunk az Istenség Legfelsőbb Személyisége társaságában. A *Bhagavad-gītāban* Śrīla Prabhupāda elemzi ezt az öt szintet – *anna-maya*, *prāṇa-maya*, *jñāna-maya*, *vijñāna-maya* és *ānanda-maya*.

Ám ismert tény, hogy Kṛṣṇa *bhaktái* még kegyesebbek, mint Kṛṣṇa, és készek minden eszközt felhasználni, csak valahogy a lelki út felé tereljék tanítványaikat. Te is ilyen lelki tanítómester vagy kedves Guru Mahārāja. Azaz, tanítványaid számára olyan élvezeteket is biztosítasz, amit még Kṛṣṇa sem nyújt nekik. Nézzük csak meg a múltat egy kicsit ebből a szempontból.

Eleinte szinte mindent megengedtél nekünk, megszervezted, hogy ellátogassunk a szent helyekre Indiában, sőt, nagy erőfeszítést tettél, nehogy túlságosan megerőltető legyen számunkra az egy hónapos vizit. Külön leckéket szerveztél, és igen részletesen elmagyaráztad, mire vigyázzunk. Első látogatásunk során a legkedvesebb *bhakta*-barátaidat kérted meg, hogy különleges élményekkel fogadjanak minket. Ha mindezt összehasonlítom Rādhānātha Mahārāja „élményeivel”, aki a lelki utat választva életében saját elhatározásából indult el Indiába – pénz nélkül, társak nélkül, és gyalog (na jó stoppal, ami a legtöbbször még veszélyesebb). Az útja során nem egy alkalommal volt veszélyben az élete, tűnt lehetetlennek a továbbjutás. Amikor pedig megérkezett, senki sem várta tárt karokkal. *Yogik* között kezdte el meditációs gyakorlatait, napokon, heteken át koplalt, gyakran csak vizet ivott, és csak nagy sokára jutott el a tiszta szívű *bhakták* társaságába találkozott lelki tanítómesterével, Śrīla Prabhupādával, és az ISKCON lakomával. Ezt kapta Kṛṣṇától. Micsoda nehézségek ezek összehasonlítva a miénkkel!

Az első utunkon Kalkuttába a beígért koplalás helyett Caitanya dāsa és családja fogadott minket egy óriási lakomával. A repülőút egyetlen nehézsége

volt, hogy a tanácsaid szerint majd mindenki több, mint egy napja csak magokat gyümölcsöket evett (hiszen a kedves légi kísérőktől mindent megkaptunk, amit kértünk), és további óvatos étkezések vártak ránk. A legnagyobb nehézségünk a nyakunkba szakadt tizenkét fogásos ebéd volt – isteni *prasādammal*, a végén számtalan *rasagullával*! Borzasztó. Úgy teleettük magunkat, mint még soha, de ha jól emlékszem, senkinek semmi baja nem lett. Olyan kedvesen, őszinte szeretettel szolgáltak fel Caitanya dāsa családtagjai mindent, hogy minden akadályt legyőztek, ellentmondva az összes biológiai törvénynek.

„Ahogyan az a *Taittirīya Upaniṣadban* (2.9) áll: *brahma pucchaṁ pratiṣṭhā*. A Legfelsőbb Úr energiájának van egy *anna-maya*ként ismert megnyilvánulása, ami nem más, mint az ételtől való függés a lét fenntartása érdekében. Ez egy materialista megvalósítás a Legfelsőbbből.”

Igen, ezt megtapasztaltuk. Hiszen a legjobb esetben is lelkes materialisták voltunk akkoriban. Ez a különbség, hogy egy hiteles lelki tanítómester felügyelete alatt találkozik valaki Kṛṣṇával, vagy önmaga erejéből – *anna-maya* szinten.

„A követő *prāṇa-maya* szinten, miután az ember megvalósította a Legfelsőbb Abszolút Igazságot az ételben, megvalósítja a léttünetekben vagy létformákban is.”

Egész úton mindig mellettünk voltál, figyeltél ránk éjjel-nappal, különösen a betegekkel voltál igen kedves. De máskor is hasonló figyelmet fordítottál a mindennapok nehézségeivel küszködő csapatunkra. Amikor elkezdtük a *saṅkīrtanát*, saját magad szolgáltad fel a *prasādamot*, ellenőrizted a menüt. Egyszer lázasan jöttem haza délben, mire személyesen főztél nekem halavát, diktáltál belém több liter friss citromos vizet. Ettől a gondoskodástól minden *karmám* megváltozott, másnapra kutya bajom se volt, és mehettem vissza a könyvosztó csatába.

Vajon közvetlenül Kṛṣṇától ugyanezt kapják-e a kezdő *bhakták*? Aligha. Csak nézzük meg Bali Mahārāja esetét. Meghódolt Kṛṣṇa előtt, mire Kṛṣṇa, Vāmanadeva a lábával lenyomta a fejét, de úgy, hogy Bali Mahārāja egyenesen ment a föld alá, és évszázadokon keresztül a napfényt sem láthatta. Kṛṣṇa nagyon kedves, kegyes, de a kegye néha szokatlan formában nyilvánul meg. A Kṛṣṇát képviselő lelki tanítómester forró halavával gyógyítja a betegséget, Kṛṣṇa a lótuszlábjával és nagy nyomással.

A *jñāna-maya* szintjén megvalósítását kiterjeszti az életszimptomákon túl a gondolkodás, az érzés és az akarat pontjáig.

Szóval itt jönnek a társadalmi kapcsolatok, és a tesztek, amik ezzel járnak. Fiatall csapatunkat is egyből megtalálták a magyar társadalom különböző rétegei – főleg a református papok és a mögöttük lévő erők. Gyakorlatilag

megpróbálták lehetetlenné tenni minket, mondtak rólunk kígyót, békát. De nem tellett bele pár hónap, és minden a visszájára fordult, a vészterhes viharfelhők helyett szivárvány vetült a lehetőségeink egére. Taktikusan, ügyesen megszervezted az ellencsapásokat, és a döntő ütközetben *mahā*-tortával vetted be a Németh Géza nevével fémjelzett konferencia közönségét. Ezt követően az elítélő nyilatkozatok már soha nem szóltak a magyar Kṛṣṇásokról.

Vajon ugyanezt kapta-e az a csapat, akiket Kṛṣṇa közvetlenül pártfogolt? A Pāṇḍavák 13 kemény évig száműzetésben voltak, egy évet ebből teljes inkognitóban. Hol viseltünk volna el egy ilyen retorziót? Nem ékes jelzése ez annak, hogy egy lelki tanítómester nagyságrenddel nagyobb kegyet ad (persze Kṛṣṇa kegyét, szó se róla), mint maga Kṛṣṇa?

A következő a Brahman-megvalósítás, amit *vijñāna-mayānak* hívnak. Ezen a szinten az ember különválasztja az elmét és a léttüneteket magától az élőlénytől.

Hol kerül itt a képbe a szereped, kedves Guru Mahārāja? Hát a *bhajanáid*, a *kīrtanáid* révén. Ki ne tudna mesélni milyen lelki hangulatokat vagy képes odavarázsolni az életünkbe, ha te vezeted a *bhajanát*, a *kīrtanát*. Érdemesek vagyunk-e ilyen megvalósításokra? Ha magamat nézem, aligha. Külön ki kell emelnem a könyveidet azon eszközök sorából, amelyekkel a tanítványaidat igyekszel kiemelni a tudatlanság és szenvedély sűrűjéből. Míg Śrīla Prabhupāda a könyveiben egy egész korszakra előre foglalta össze a lelki tudományt, te megadtad mindebből a jelen pillanatban legfontosabb megértést. Segítettél velük egyáltalán megfogalmazni a legfontosabb kérdéseket, különben hogyan kerültük volna el a *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.10-ben említett hibát:

*kāmasya nendriya-prītir lābho jīveta yāvataḥ
jīvasya tattva-jijñāsā nārtho yaś ceha karmabhiḥ*

A kedvteléseket bemutató könyveidben pedig fokozatosan kijelölted az utat, hogy az elménk elmerülhessen a tiszta, transzcendentális élmények óceánjában. *Mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*. És mivel te valóban ismered már az igazságot: *Advaya-jñāna-tattva vraje vrajendra-nandana*, „Az abszolút igazság Vrajendra-kumāra, Nanda Mahārāja fia Vrajabhūmiban.” Ilyen *guruként* számunkra is lehetővé teszed ennek a megízlelését, az elkülönülésben végzett odaadó szolgálat édes-keserű élményét.

Mindezt az élményt Kṛṣṇa nagyon nehezen adja önmaga – mondja a *śāstra*. Nem véletlenül elemzi az *Odaadás Nektárja* első fejezetében Śrīla Prabhupāda, milyen ritka is a tiszta *bhakti* kegye.

„A lelki élet előkészítő szakaszában különféle lemondások, vezeklések és

hasonló folyamatok segítik az önmegvalósítás elérését. E folyamatok gyakorlásával azonban még akkor sem juthat el az ember az odaadó szolgálat szintjére, ha nincsenek anyagi vágyai. Ezenkívül az sem kecsegtet sok reménnyel, ha arra vágyunk, hogy a magunk erejéből tegyünk szert az odaadó szolgálatra, mert Kṛṣṇa nem adja meg bárkinek a lehetőséget erre. Könnyen felkínálja az anyagi boldogságot vagy akár a felszabadulást is, de odaadó szolgálataival rendkívül nehezen jutalmaz meg bárkit is. Odaadó szolgálatot valójában kizárólag egy tiszta *bhakta* kegyén keresztül lehet végezni. A *Caitanya-caritāmṛtában* (*Madhya-līlā* 19.151) ez áll: ‘Az ember a lelki tanítómester – a tiszta *bhakta* – és Kṛṣṇa kegyéből juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Nincs rá más mód.’”

„Azt, hogy az odaadó szolgálat ritka dolog, a *tantra-śāstra* is alátámasztja, amikor az Úr Śiva így szól Satīhoz: ‘Kedves Satīm! Ha valaki nagyon jó filozófus, aki a tudáshoz vezető különböző folyamatokat tanulmányozza, megszabadulhat az anyag kötelékétől. A Védákban javasolt rituális szertartásokkal az ember felemelkedhet a jámbor cselekedetek síkjára, s így a lehető legteljesebb mértékben élvezheti az anyagi élet kényelmeit. Ezek az erőfeszítések azonban nem teszik lehetővé számára az Úr odaadó szolgálatát még akkor sem, ha sok-sok ezer életen át próbálkozik velük.’

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* Prahlāda Mahārāja is megerősíti, hogy pusztán saját erőnkől vagy a felsőbb tekintélyek utasításainak követésével nem érhetjük el az odaadó szolgálat síkját. El kell nyernünk egy anyagi vágyak szennyeződéseitől teljesen mentes tiszta *bhakta* lótuszlába porának áldását.”

„A következő és legfelsőbb szint az *ānanda-maya*, a gyönyörrel teljes természet megvalósítása. A Brahman megvalósítása ily módon öt fokozatból áll, melyet *brahma puçchamnak* neveznek. Ezek közül az első három – *anna-maya*, *prāṇa-maya*, és *jñāna-maya* – az élőlények cselekvésmezejével kapcsolatos. A Legfelsőbb Úr, akit *ānanda-mayának* is hívnak, transzcendentális a cselekvések mezejével szemben. A *Vedānta-sūtra* szintén jellemzi a Legfelsőbbet: *ānanda-mayo bhyaśāt*. Az Istenség Legfelsőbb Személyiségének természete örömmel teli, s hogy ezt a transzcendentális örömet élvezhesse, kiterjed mint *vijñāna-maya*, *prāṇa-maya*, *jñāna-maya* és *anna-maya*. A cselekvés mezején az élőlényt tekintik az élvezőnek, s az *ānanda-maya* különbözik tőle. Ez azt jelenti, hogy az élőlény akkor válik tökéletessé, ha elhatározza, hogy az *ānanda-mayával* összekapcsolódva akar élvezethez jutni. Ez a valódi kép a Legfelsőbb Úrról, a cselekvés mezejének legfőbb ismerőjéről; az élőlényről, az alárendelt ismerőről; valamint a cselekvés mezejének természetéről. Ez után az igazság után a *Vedānta-sūtrában*, azaz a *Brahma-sūtrában* kell kutatni.”

Fontos szerepet játszik itt a *bhāgyavān* kifejezés. Miután sok-sok univerzumban vándorolt már a *jīva*, ha *bhāgyavān*, azaz szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből

rátalál a *gurujára*. Aztán a *guruja* kegyéből eljut Kṛṣṇához. *Guru-kṛṣṇa-krpā* – Kṛṣṇa kegye és a *guru* kegye révén elérhetővé válik a *bhakti* növényének magja. Ha valaki nagyon szerencsés, megkapja Kṛṣṇa kegyét és rátalál a *gurujára*, akit Kṛṣṇa küldött hozzá. Megkaphatja-e Śrī Gurut ha valaki nem szerencsés?

Ilyen szerencsénk van nekünk, tanítványaidnak. A sors különös akaratából itt, Magyarországon születél meg, és csak később vittek el távol nyugatra a szüleid. Ha nem magyar ajkú lettél volna, vajon ugyanúgy könnyű lett volna a meghódolás? Bár nem szabadna Kṛṣṇa kegyében kételkednem, de ha a szívembe nézek, azt kell mondjam, aligha. Engem ugyan nehezen tudott volna meggyőzni bárki, legyen akármilyen nagy tudós, ha csak angolul beszél, és egy tolmács adja át szavai értelmét. Nekem az kellett, hogy bár tört hangsúlyokkal, de te beszélj, te nézz rám, kedves Guru Mahārāja. Neked azon a nyelven tehettem fel kérdéseket, amin gondolkoztam, veled tomács nélkül beszélhettem, közvetlenül, kettesben. Nem érdemeltelek meg, de igen szerencsésnek mondhatom magamat. Miért?

Szerencsés az a lélek, akinek nem *māyā* küld *gurut*, akinek olyan lelki tanítómestere lehet, mint te, kedves Guru Mahārāja. Még szerencsésebbnek érezheti magát, akinek a *guruja* az Úr Caitanya misszióját viszi előre rendíthetetlenül, akinek írásai – mint Śrīla Prabhupādāé is – felkeltik a vágyat a lelki világ, különösen pedig Goloka Vṛndāvana megközelítésére. Felkeltik a vágyat, tudást adnak e vágy beteljesítéséhez, és szigorú utasításokkal szinte rákényszerítik a tanítványt, hogy megfelelő lelki erőt is gyűjtsön a tudása (és vágya) megvalósításához. Mert egy tökéletes lelki tanítómester tudja, hogy milyen nehéz, akadályoktól hemzseggő a tanítványa útja – különösen e Kali-korban. Egy ilyen lelki tanítómester nem szentimentális, hanem utasításai éles kardjával levágja a nemkívánatos *anarthák* kusza szövevényét, és tanítványát kiszabadítja az irigység talajából eredő gyomnövények fojtogató szorításából.

Ilyen lelki tanítómesternek ismertelek meg, és remélem, a kegyedből még sokáig veled lehetek. Akik jól ismernek, úgy mondják, kívülről talán keménynek tűnsz, de ez csak az a védelem, amit tiszta, vajpuha szíved köré vonsz, hogy együttérzésed révén érzett fájdalmaidat el tudd viselni. Tanítványaidat annyira szereted, hogy a legkisebb nehézségük is neked okoz nagyobb fájdalmat. Jobban átéled az ő veszélyeiket, mint bármelyikünk. Nem vagyok méltó ilyen kegyre, de hálámat igyekszem valahogyan, a magam parányi erejéből kimutatni. A legmélyebb alázattal (ami csak tőlem kitelik) szeretném felajánlani a hódolatomat neked, örök tanítómesteremnek.

Szolgád:

Gaura-Nitāi dāsa

Gaura-priya devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Allow me to offer my obeisances to you. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Putting pen to paper was never this hard. My heart literally aches at all that it wants to pour out and yet I cannot put words on my thoughts. I am not blessed with good communications. As I write this letter the rare sunshine dominates the otherwise grey sky of Ireland. This morning I was thinking hard about this letter and I again ascertained the futility of my life. Thinking in such a way I felt the understanding coming that the only value of my life is to just perform whatever little service I can at your lotus feet. I felt like I was a peasant approaching the king, and really I am a peasant, approaching the Supreme Personality of Godhead, which of course is impossible for a person of my standing. I therefore hope to approach the merciful spiritual master for some service.

On this highly auspicious day I would like to wish you a very happy birthday.

Your insignificant servant,
Gaura-priya devī dāsī

Gaura-bhāvana devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokszor eszembe jut, mi lenne velem, ha nem ismertem volna meg a *bhaktákat*. Valószínűleg nagyon nyomorult életem lenne, amiben a boldogság utáni olthatatlan vágy által hajtva, ideiglenes célokat elérve csak újabbnál újabb csalódásokban lenne részem. Persze azáltal, hogy találkoztam a *bhaktákkal* és elfogadtam a te irányításodat, a boldogság utáni vágyam nem szűnt meg, sőt, megértettem, hogy ez teljesen természetes velejárója a létezésnek. Amit viszont megtanítottál te és azok, akik téged követnek, hogy a boldogság csak akkor nyitja ki kapuit, ha az illuzórikus célokat egyetlen valódi céllal cserélem

fel. Ezt a tudást csak a *bhakták* képesek átadni, és ezáltal elültetni az odaadás magját az emberek szívében.

Amióta csak itt vagy Magyarországon, töretlen hittel, nagy elszántsággal és páratlan példamutatással prédikálok a valódi boldogság elérésének útját. Erőfeszítésednek köszönhetően az évek alatt sok-sok ezer ember került közvetlen kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal a média csatornáin keresztül, azáltal, hogy megkaphatta Śrīla Prabhupāda egyik könyvét, vagy ellátogatott Krisna-völgybe. Ezek közül az emberek közül néhány százan a tanítványaid lettek, mert megértették, hogy szükségük van egy olyan személy irányítására, aki mély tudással, tapasztalattal és megvalósítással rendelkezik a lelki életre vonatkozóan. Kevés ilyen személy van a világon, de aki igazán szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy egy ilyen mester menedékében éljen, és a kapott magot gondozva maga is elinduljon a tökéletesség útján. Ez egy igazán csodálatos dolog.

És ez a csoda a legváratlanabb pillanatokban történik. Nem sokkal azután, hogy hazaértünk indiai utunkról, felhívott egy *bhakta*, aki régi tagja a gyülekezetnek. Az elmúlt években sok szolgálatot végzett a közösségünk részére és mindig nagy tiszteletet mutatott más *bhakták* iránt. Megkérdeztem, mi történt vele azalatt az idő alatt, amíg nem voltunk itthon. Erre ő azt válaszolta: „Gaura-bhāvana, csodálatos dolog történt. Megértettem, miről beszéltek nekem már olyan régóta. Az egyik nap *japázás* közben éreztem és értettem, hogy számomra Kṛṣṇával lenni a legjobb, és vágyat éreztem, hogy visszamenjek hozzá.” Ekkor rád gondoltam, és Śrīla Prabhupādára, arra, hogy ez a csoda nem történhetne meg, ha nem tanítanál bennünket, ha nem legyeznéd hitünk aprócska szikráját, ha nem látnál el bennünket tanácsaiddal, ha nem lelkesítenél minket arra, hogy adjuk át másoknak is azt a megértést, amink van, legyen az bármilyen csekély.

Annak a számára, aki elfogadja egy *guru* menedékét, nincs többé születés, nincs többé halál, nincs többé öregkor és nincs többé betegség. Így a *guru* nagyon nagy felelősséget vállal. Vezetnie kell a tanítványát, és alkalmassá kell tennie arra, hogy megfelelő jelölt legyen a tökéletes pozícióra – a halhatatlanságra – ezt írja Śrīla Prabhupāda *Az önmegvalósítás tudománya* című könyvben. Olyan felelősség ez, amit csak az vállal el, akinek valódi szeretete van a többi élőlény felé. Te ilyen ember vagy.

Szolgád:

Gaura-bhāvana devī dāsī

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Lenyűgöző számomra és csodálattal tölt el az, hogy mennyire szigorúan ragaszkodsz szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda tanításaihoz és utasításaihoz.

Az elmúlt néhány hónapban abban a szerencsében volt részem, hogy több alkalommal is hosszabb vagy akár csak rövidebb ideig, de személyesen veled lehettem.

Sok lelki erőt meríték abból, ahogy látom miként cselekszel, hogyan reagálsz és hozol döntéseket a különböző élethelyzetekben, Śrīla Prabhupāda értékrendjét és hangulatát mindig szem előtt tartva.

Vajon képes leszek-e valaha én is így megérteni vágyadat és követni az utasításaidat? Valószínűleg nem. Mégis arra kérlek kedves Guru Mahārāja, hogy áldj meg azzal a vággyal, amellyel legalább törekednék egy hasonló hozzáállás elérésére.

Kétségtelen számomra, hogy szilárd eltökéltséged és rendíthetetlen elkötelezettséged, sikered legfőbb okai.

A leglelelkesítőbb alkalom, amikor személyesen társulhattam veled az a legutóbbi Śrīla Prabhupāda Maraton alatt volt. Úgy gondolom, hogy egy *pūjārī* tanítványodnak élete vágya és minden tökéletesség elérését az jelenti, ha együtt öltöztetheti veled Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Ezt éreztem én is, amikor kint voltunk az utcán és veled együtt oszthattam Prabhupāda könyveit. Annyira csodálatos volt Guru Mahārāja! Ahogy néztelek osztás közben az egész olyan volt, mint egy időutazás. Teljesen el tudtam képzelni, ahogy ott állsz negyven évvel korábban az utcán és fiatal emberként *saṅkīrtanázol*. Bár a különböző és végeláthatatlan felelősségeid miatt már régen volt, hogy teljes időben osztottál, mégis úgy tűnt, mintha az elmúlt évtizedekben minden nap ezt a szolgálatot végezted volna. Ez azért van, mert ez az életed.

Nagyon hálás vagyok neked minden törődésedért és minden együtt töltött pillanatért kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Gauramaṇi dāsa

Gautama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alakalmából szeretnék dicsőíteni téged. Biztos vagyok benne, hogy miközben ezeket a sorokat írom, rengeteg tanítványod medítál a kiváló tulajdonságaidon, hogy szép felajánlást írjon neked.

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy a tanítványaid lehetünk és remélem, hogy még nagyon sok intelligens és jámbor személynek lesz lehetősége követni téged. Minden másodperc kincs, amit egy ilyen tiszta *bhakta* közelében tölthet egy törekvő *sādhaka*. Minden emberben ott a szabad akarat, hogy meghódoljon Kṛṣṇának, de ez csak nagyon keveseknek sikerül.

Ha valakiben erős az eltökéltség a tiszta *bhakti* gyakorlására, példa nélkül szinte biztos, hogy bukásra van ítélve. A mi jó szerencsénk Magyarországon te vagy, akinek az egyik legszebb tulajdonsága, hogy nagyon ragaszkodsz a lelki elvek követéséhez, tetteid tisztaságához. Olyan könnyű eltérni a tiszta *bhaktitól*, és számomra te vagy a biztos pont. Tudom, ha követlek, jó irányba megy az életem. Remélem, hogy még sokáig velünk maradsz kedves Mahārāja!

Szolgád:

Gautama dāsa

Ghanaśyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Nagyon izgulok, hogy mi keveredik ki ebből a felajánlásból. A vágyam az, hogy egy kis örömet szerezsek neked.

Most februárban volt 18 éve, hogy Új Vraja-dhāmában lakok. Nagyon imádok itt lenni. Amikor először jöttem ide úgy éreztem, hogy hazaérkeztem,

és azóta is egyre jobban érzem itt magam. 1999-ben adtál nekem *harināma-dīkṣāt*, utána 2010-ben, saját, indokolatlan kegyedből a *gāyatrī-mantrát* is átadtad nekem. Ezen azóta is nagy ámulattal csodálkozom. Így teljesülhetett egy régi vágyam, hogy ebédet főzhetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Ez igazán felfoghatatlan, nagyon szépen köszönöm kedves Guru Mahārāja!

Csodálatos lehetőséget adtál a hozzám hasonló elvetemült embereknek: egyszerre lehetünk itt Vṛndāvanába Rādhē-Śyāmát szolgálni, és közben Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmába is részt vehetünk. Haribol!

Egy jó tanítvány kérdéseket tesz fel a lelki tanítójának, én azonban ezeket nem tettem fel, nagyon szégyellem is ezért magamat. Elesett és szerencsétlen vagyok, mert nem élek a lehetőséggel, hogy kérdezzek. A kedvenc könyvem a te *Śuddha-bhakti-cintāmaṇid*, benne csodálatos módon saját magadnak teszed fel a kérdéseket, amiket egyébként nekünk kellene feltenni. Így adod a kegyedet a számunkra.

Kedves Guru Mahārāja! Mit is mondhatnék, a legboldogabb vagyok, mert ilyen lelki tanítómesterem van. Adod a bizalmadat, hogy szolgálhatom Rādhē-Śyāmát és a teheneiket, a *go-mātākat*. Ez a bizalom a szereteted felém és én ettől nagyon boldog vagyok. Tudom, hogy neked örömet szerez, ha a *bhakták* elégedettek a Kṛṣṇa-tudat tevékenységeiben.

Megteremtetted a jelenlegi boldogságot Nava Vraja-dhāmát, és a jövőt is a tanításaidon keresztül. Elvezetsz bennünket vissza az örök hajlékra, Goloka Vṛndāvanába. Ez felfoghatatlan!

Nagyon boldog vagyok! Nagyon szépen köszönöm!

Kedves Guru Mahārāja, szeretlek!

Egyik szerencsétlen, mégis a legszerencsésebb szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

Gopa-Kumāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves lelki tanítómesterem minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából! Minden dicsőséget neked, amiért ilyen szigorúan követed Śrīla

Prabhupāda instrukcióit, amiért elhívtad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát Magyarországra lehetőséget adva mindenkinek, hogy megismerhessék, szolgálhassák és szerethessék Őket. Minden dicsőséget neked, amiért mindenhová elküldöd *bhaktáidat*, hogy mindenhol hallhassanak Śrīla Prabhupādáról és a Kṛṣṇa-tudatról, hogy rendületlen vagy a szolgálatodban a háromféle szenvedés ellenére, hogy tökéletesen Kṛṣṇa-tudatos vagy és mindenkit lefoglalsz Śrī Śrī Rādhā szolgálatában és, hogy mindenki kedves barátja vagy, hogy csak Rādhāért és Śyāmāért élsz. Az Ő családjukban élve és szolgáva őket nagy nagy szeretettel, amiért sok leckét tartottál, amiért vigyázol és odafigyelsz ránk a lelki életben, amiért ellátsz minket *prasādával* Kṛṣṇa kegyével, amiért megmentettél minket a halálóceánból az érzékkielégítés cápái közül, amiért megalapítottad Új Vraja-dhāmát és így lehetőséget adsz mindenkinek aki belefáradt *māyā* ígéreteibe. Amiért folyamatosan esőt záporozol érzéki vágyaink tüzére, amiért elviselsz minden fájdalmat és próbatételt szeretett lelki tanítómesteredért és értünk, amiért szilárdan eltökélten szolgálsz. Minden dicsőséget neked! Köszönjük szépen neked! Kedves Guru Mahārāja kérek, tarts lótuszlábad szolgálatában mindig, hogy ne az érzékeim rabszolgája maradjak hanem inkább a te szerető szolgád.

Jelentéktelen szolgád:
Gopa-Kumāra dāsa

Gopa-lilādhara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget jeles megjelenési napodnak!

Amikor január elején műtétre voltam előjegyezve, azt gondoltam: -Szép lassan elslisszolólok, senki ne tudja. Ha sikerül, folytatom tovább. Ha nem, akkor – remélem – csak a szolgálati helyem változik.

Egyszer csak Rādhā-Kṛṣṇa prabhu szólt, hogy délután vársz, beszélni akarsz velem. Rādhā-kuṇḍa mātājiról kérdeztél – mikor műtik. A válasz: akkor amikor engem. Akkor elutazásod előtt látni akartál.

Örültem, és sajnáltam! Talán évekkel ezelőtt volt hasonlóra lehetőségem, mégsem zavarnálak.

Időnek előtt odamentem. Az ajtón felirat: „Pihenek. Kérek ne zavarj!”

Még volt fél köröm, *japáztam*. Utána figyeltem vártam az ajtó előtt, ha lejössz, talán behívsz.

Földes volt az út, gondoltam legyen valami hasznom, összesöpröm. Nagyon szép gondolataim voltak. Jīva Gosvāmī, s Lokanātha Mahārāja története, Śyāmānanda Paṇḍit, s Hṛdoya Caitanya esete. Mintha az elmém egy más program szerint futott volna, amit megszoktam tőle.

Amikor végeztem a takarítással – gondoltam – mégis bemegyek, hisz így kérted.

Hallottam, a fenti zörejekből, hogy valamit csinálsz. Felszóltam, hogy itt vagyok. Felhívtál.

Éppen pakoltál, könyveket raktál a helyükre, a táskádba. Kértem, hogy segítsék. Engedted. Kérdezted mi van velem. Elmeséltem a kórtörténetemet. Érdekes álmaimat. Azt monadtad, igen termékeny elmém van.

Leguggoltál az asztalod alá, s próbáltál egy kábelt kiakasztani a tartójából. Kértem, hogy segíthessek. Megengedted.

Amikor behúztad a táskád zippzárját leültél a székedbe, s eléd térdeltem. Majdnem elsírtam magamat, olyan nagyon szép volt: A mester és ügyetlen tanítványa. Ittam minden szavadat, mint egy titkos paparazzi eltettem ezeket a képeket az elmémbe.

Azt gondoltam: milyen szerencsés vagyok, ha mégis mennem kellene, ennél jobb útravalót senkitől sem kaphatnék.

A kórházi kezelés alatt végig egy burokból éreztem magamat. Semmi fájdalmat, elméleti nehézséget nem tapasztaltam. Az altatásból a *mahā-mantra* volt az első szó, amit fulladozva mondtam, Rādhe-Śyāma formájával a gondolatomban.

Ha élek, ha meghalok – az áldásodból – mindig jó eredményt kapok.

Szerencsés szolgáló:
Gopa-līlādhara dāsa

Gopāla Rāya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Just as Dr. Frog, from the confines of his tiny well, cannot describe or conceive of the vast ocean, unfortunately, in the same way I am unable to sufficiently glorify you, Gurudeva. However I will try.

On the rare occasions when we visit Hungary, I am amazed at what has been achieved there. The atmosphere is wonderful and all the devotees are very inspiring. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara always look so beautiful, however I also lament. Though I appreciate to some extent how the altar is so nicely decorated, how beautifully They are dressed. I can't help but see a reflection of my own stone-like heart.

Please forgive me if this is presumptuous, I think you see something quite different. I think your writing of such books as '*Nava-vraja-mahimā*' is evidence of this. And also proof that it can be done! Śrīla Prabhupāda's process works! Kṛṣṇa consciousness works!

In one lecture Śrīla Prabhupāda says:

"Just like we are sitting face to face, Kṛṣṇa is like that. You can have that opportunity. Just like Arjuna had the opportunity. Similarly you'll have the opportunity. You have to take the opportunity. You'll see Kṛṣṇa face to face, talk with Him face to face, play with Him face to face. It is so nice, Kṛṣṇa consciousness." (*Bhagavad-gītā* 2.20-25) Seattle, October 14, 1968

I hope this perfection of seeing Kṛṣṇa "*face to face*" will one day manifest in me. Though it seems impossible, you are a living example that the highest levels of absorption are possible if one strictly follows, and faithfully serves the lotus feet of Lord Caitanya and Nityānanda.

Thank you for such inspiration.

Praying to be the servant of your servants,
Gopāla Rāya dāsa

Gopīcandra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném a köszönetemet és mély hálámat kifejezni, azért a végtelen sok dologért, amit kapok te általad a lelki életben.

Igazán hálás vagyok a sok lehetőségért, ami folyamatosan jön, hogy szolgálhassalak téged és Rādhē-Śyāmát. Nem panaszkodhatom. Szolgálatban és kihívásokban soha nincsen hiány. Tény, a helyzetek sokszor nem könnyűek és az is tény, hogy legtöbbször nem tudom őket megoldani. Azonban mindig

újabb és újabb lehetőségeket kapok, hogy tisztán szolgálhassalak téged és Rādhe-Śyāmát.

Próbálom meglátni a valóságot Krisna-völgyről, de ez csak a könyveiden keresztül lehetséges a számomra, amelyek megmutatják, hogy hogyan kell látni a *bhaktákat* és a szent helyeket.

Lehetőséget mindig kapok, hogy ezen meditálhassak. Sajnos szomorú vagyok azonban, mivel sokszor érzem úgy hogy meditációm és elmélyültségem nagyon felszínes és így teljesen képesítetlen vagyok az odaadó szolgálatra.

Reménykedem, hogy idővel egy mélyebb és érettebb Kṛṣṇa-tudatos hozzáállásom lesz majd a szolgálataimhoz és akkor valóban láthatok majd több és több szolgálatot, amivel tudlak szolgálni és elégedetté tenni.

Reménykedem a kegyedben.

Szolgád:
Gopīcandra dāsa

Gopīnātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Over the last year, even though I have been without the close association of so many of my god-brothers who are firmly fixed in your instructions and haven't been serving a project that is directly under your care and haven't had the inspirational boost of your visits to Wales or a pilgrimage to New Vraja-dhāma, your shelter from the burning glance of *māyā* has been as cooling as ever.

Nava-vraja-mahimā has offered a window into the eternal reality. Without you, this window would be far from sight.

Here in New Zealand, your *kīrtanas* and podcasts are the source of regular hearing pastimes in the local *brahmacārī āśrama*. Your service to Śrīla Prabhupāda is also glorified regularly. How fortunate we are that you so fiercely renounced a “bright” material future and so warmly embraced spiritual life. In *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.7. 26-30, Mahārāja Yadu, observing the learned and fearless *brāhmaṇa*, inquires as follows:

“O *brāhmaṇa*, I see that you have acquired a most expert understanding

of all things and all people within this world. Kindly tell me, sir, how did you acquire this extraordinary intelligence and why are you traveling freely throughout the world?”

“Generally human beings work hard to cultivate religiosity, economic development, sense gratification and also knowledge of the soul, and their usual motive is to increase the duration of their lives, acquire fame and enjoy material opulence.”

“You, however, although capable, learned, expert, handsome and most eloquent are not engaged in doing anything (material), nor do you desire anything (material).”

“Although all people within the material world are burning in the great forest fire of lust and greed, you remain free and are not burned by that fire. You are just like an elephant who takes shelter from a forest fire by standing within the water of the Ganges river.”

“O *brāhmaṇa*, we see that you are devoid of any contact with material enjoyment and that you are traveling alone, without any companions or family members. Therefore, because we are sincerely inquiring from you, please tell us the cause of the great ecstasy that you are feeling within yourself.”

In the string of purports which accompany these texts, Hridayānanda dāsa Gosvāmī comments:

“Ignorant persons often think that renounced spiritual life is meant for those who are impotent or homely or incompetent in practical worldly affairs. Sometimes foolish people say that religious life is a crutch for those who are not expert enough to achieve a high status in society. Therefore King Yadu has described the qualities of the mendicant *brāhmaṇa* in order to show that the *brāhmaṇa* has taken to renounced spiritual life in spite of great potential for worldly success. The *avadhūta brāhmaṇa* is described as being expert, learned, good-looking, eloquent and in every sense qualified to be a great material success. Still, the *avadhūta* has renounced material life and taken to Kṛṣṇa consciousness. Going back home, back to Godhead, for an eternal life of bliss and knowledge is the real work of a human being.”

When asked who is my Guru Mahārāja, I reply with pride “His Holiness Śivarāma Swami.” I am proud to have such a wonderful master. I hope one day, Guru Mahārāja, I can make you feel proud to have me as your disciple.

Your servant,
Gopīnātha dāsa

Gosvāminī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked!

Minden évben nagyon örömteli dolog felajánlást írni neked, mert nagyon lelkesítő elmerülni a te tulajdonságaidról szóló gondolatokban, de ugyanakkor nagyon nehéz feladat is, mert az ilyen fejlett *bhakták* tulajdonságait, mint te, nagyon nehéz szavakba önteni, az én anyagias elmém számára.

De valójában mindent elmond, ha valaki csak körbenéz itt Új Vraja-dhāmában. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara különleges szépsége, a *bhakták* tisztasága, és a lelki atmoszféra, még a *karmī* vendégekre is nagy hatást gyakorol, akik nem tudnak semmit a Kṛṣṇa-tudat filozófiájáról. Ez is mutatja, hogy Rādhē-Śyāma nem közönséges szobrok, hanem Maga az Istenség Személyisége, és ez a hely pedig maga Vṛndāvana-dhāma. Śrīla Prabhupāda azt mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy az Úr, tiszta *bhaktái* örömére jelenik meg.

„Különféle *avatārák* vannak: *puruṣāvatārák*, *guṇāvatārák*, *līlāvatārák*, *śaktyāveśa avatārák*, *manvantara-avatārák* és *yugāvatārák*. Valamennyien előre meghatározott időpontban jelennek meg a világegyetem különböző részein, ám minden *avatāra* kútfeje az Úr Kṛṣṇa, az eredeti Úr. Az Úr Śrī Kṛṣṇa főleg azért jelenik meg, hogy enyhítsen a tiszta *bhakták* aggodalmain, akik nagyon vágnak látni Őt eredeti vṛndāvanai kedvteléseik közben. Ezért a Kṛṣṇa-*avatāra* elsődleges célja, hogy tiszta *bhaktái* kedvében járjon.” /*Bhagavad-gītā* 4.8/

Kétségtelen, hogy a te tiszta odaadásod vonzotta ide Rādhā-Śyāmasundarát, mert mindig az Ő szolgálatukban vagy elmerülve, ezért nagyon bensőséges kapcsolatban vagy velük.

*rādhā-sammukha-samsaktim sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvām ahaṁ satatam vande mādhavāśraya-vigrahām*

„Óh lelki tanítómester, folyamatosan hódolatomat ajánlom neked, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇīval vagy, és nagyon odaadó vagy felé. Mindig bizalmas barátnői, a *gopīk* körében tartózkodsz, és a Kṛṣṇa iránti szerető odaadás lakhelye vagy.”

Köszönöm szépen, hogy engem is lefoglalsz az Isteni Pár szolgálatában, és kérlek add az áldásod, hogy mindig el tudjak merülni az Ő szerető szolgálatukban.

Örök szolgád: Gosvāminī devī dāsī

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked megjelenési napod alkalmából.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Újra eljött ez a csodálatos nap *vyāsa-pūjā* ünnepséged napja. Köszönöm, hogy itt lehetek és ünnepelhetem ezt a napot veled.

Mint lelki tanítómesterem te vagy az, aki gondoskodsz a lelki életemről, vigyázol rám és kijavítod a hibáimat. Sajnos sok hibával rendelkezek, de te kegyes vagy hozzám és ennek ellenére nem utasítasz el engem. Remélem a jövőben tudlak téged méltóbban szolgálni és sikerül egyszer igazán örömet és boldogságot okozni neked azáltal, hogy megtisztulok és tiszta odaadó szolgálatot tudok végezni minden más anyagi szennyeződéstől mentesen. Ez az ami Kṛṣṇát vonzza és többek között ezt is meg tudom tanulni tőled, hogy hogy lehet a tiszta odaadás birodalmába bejutni ami képesíti a lelket arra hogy megszabaduljon a börtöni léttől, amit ez az anyagi létezés jelent. Így sikerülhet visszatérnem a lelki világba ahonnan eredetileg jöttem.

Kérlek, segíts nekem, hogy elérhessem ezt a célt még ebben az életemben és nagy lelkesedéssel és kitartással folytathassam az utam vissza Istenhez.

A te kegyed nélkül ezt nem tudom megvalósítani ezért kérek, áldj meg engem.

Szolgád:

Govinda Hari dāsa

Guṇa-grāhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nyugati Horizont, ez a komor istennő, felöltve legszebb, Alkonyat nevű

narancssárga ruháját, halovány csillag-ékszerekkel díszítve, félénken várta érkező kedvesét, az alábukó Napot. Először lassan, szégyenlősen megérintette, majd szorosan magához ölelte, végül sebesen vajúdva oly sűrű sötétségnek adott életet, hogy minden élő szíve beleremegett.

Úgy érzem, jóideje beborít a lélek e sötét éjszakája, reménytelenül hozszan, de azt mondják, „a legszebb hitvallás a sötétségben tör fel ajkunkról, az áldozatban, a szenvedésben és a jóra irányuló legmagasabb fokú és rendíthetetlen erőfeszítésünkben. Mint villám hasítja szét lelkünk homályát, s a viharon keresztül Istenünk szívéig ragad minket. Legyen bár a világ fenekestől felforgatva, s borítson el mindent a sötétség, nem fontos.” (St. Pio)

Nem fontos, mert a mennydörgés és a viharfelhők között is velünk van mesterünk, te, Guru Mahārāja. Az éjsötétben, Sugárzó Holdadat követve, megerősített szívvel szállhatunk szembe az újjászületések céltalan forgatagának értelmet adó ostoba vágyakkal, s a csábításuk szülte tünemény boldogságból származó tartós gyötrelem helyett, szívünk nyugalmában leljük meg örömmünket. Így, egy napon, felfoghatatlan hatalmadból, az össze-vissza pengő vína hamis hangzavarához hasonló érzéki világ nem zavarhat többé.

S a Keleti Horizont, e ragyogó istennő, legszebb Verőfény ruhájában, felkelő kedvesét ölelve, megszüli az örök élet fényét...

Minden dicsőséget isteni személyednek!

Szolgád:
Guna-grāhī dāsa

Gurukṛpā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* második kötetében Nārada Muni kérdezi a teremtésről atyját, Brahmāt. A *Bhāgavatam* nem említi, hogy Nārada Muni hány éves volt ekkor, de mivel a gyerekek a teremtésről 8-10 éves korban szoktak érdeklődni. Ezért én Nārada Munit a következő jelenetben ebbe a korba helyeztem.

– Brahma-lokán esteledett. Meggyújtották a petróleum lámpákat és esti lefekvéshez készülődtek. Brahmā ölébe ültette okos kisfiát, megsimogatta a fejét és kedvesen mesélni kezdett neki.

– Tudod kisfiam, *Śrīmad-Bhāgavatam* 2.6.23 „Amikor az Úr (Mahā Viṣṇu) a hatalmas személyiség hasán nyíló lótuszvirágon megszülettem, a hatalmas Istenség Személyisége testrészein kívül semmim nem volt, amivel áldozatokat mutathattam volna be.”

– Tényleg semmid sem volt? Semmiből hogyan lehet teremteni? Hogyan lehet áldozatot bemutatni? De érdekes?

Apa! Éppen most tanulunk az iskolában a Föld nevű bolygóról. Furi egy hely. Ott most éppen Kali-yuga van. Azt mesélte a tanító bácsi, hogy még a korszak lejárta előtt majdnem kihalt az ott élő ember formájú faj. De jött egy tanító, úgy hívják, hogy Śivarāma Swami. Na ő is a semmiből kezdett el teremteni mint te.

Śrīmad-Bhāgavatam 2.6.24

– Az áldozati szertartások végzéséhez szükség van az áldozat kellékeire: virágokra, levelekre, fűszálakra és áldozati oltárra, s alkalmas időben kell végrehajtani (tavasszal).

– Igen, emlékszem, azt is mondta a tanító bá, hogy ő is sokáig keresett, majd talált olyan tiszta helyet ahol vannak virágok, levelek, fűszálak, épített rá templomot, hogy legyen oltár.

Śrīmad-Bhāgavatam 2.6.25

– Szükség van ezenkívül különféle eszközökre. Gabonafélékre, tisztított vajra, mézre, aranyra, földre, vízre, a *R̥g Vedára*, a *Yajur Vedára*, a *Sāma Vedára* és négy papra, hogy bemutassák az áldozatot.

– Te Apa! Ez a Swami nagyon azt csinálta, amit te itt most elmondtál.

- Mondtad kell gabonaféle, és ő létrehozta a farmi gabonatermesztést.
- Apám mondtad, hogy kell tisztított vaj és létrehozta a tehénvédelmet, hogy legyen tisztított vaj.
- Beindította a méhészetet, hogy legyen méz,
- Megszervezte az idegenforgalmat, hogy legyen arany és pénz.
- Földeket vásárolt.
- Tavakat hozott létre.
- Egyetemét alapított, beindította a papnevelést, hogy legyenek képzett Brahmanák.

Megértette a *Vedák* üzenetét és létrehozta azt. Tette ezt úgy, mint ahogyan Te Atyám, szeretettel, türelmesen, határozottan. Atyám bemutattad hogyan kell tiszta és teljes áldozatot bemutatni, és ő is megcsinálta. Látom már, hogy milyen fontos, hogy az emberek ezt a tudást megismerjék. Ha nagy leszek le fogom százszor íratni velük az élet teremtésének ezt a menetét, hogy mások is tanuljanak belőle.

Apa! Ez a Swami úgy tűnik megértette az akaratod. Nagy áldozatot mutatott

be. Minta települést fejlesztett az embereknek, hogy a Kali korszakban tanuljanak belőle. Egy sokkal magasabb szintű korszakba fejlődött vissza, a Dvāpara-yugába. Nagy áldás ez az embereknek. Megkérdeztem a tantó bácsit, hogy itt Brahma-lokán is megállná a helyét. Azt felelte, hogy Igen megállná, mert az áldozat autentikus. Azért, mert a Te szellemedben, eredeti alkotókból, tiszta szívvel lett felépítve. Mintául szolgál az embereknek, valamint lakóhely a Kṛṣṇát a Legfelsőbb Urat szerető *bhakták* számára.

Apa! Még azt is mondta a tantó bácsi hogy:

- Megszervezte a Kali-yugában egyetlen használható *yajñát* a *saṅkīrtana* mozgalmat.

- Változtatás nélkül adta át Kṛṣṇa tanításait.

- Mintául tekintette a Te teremtésedet.

- Megvalósította Caitanya Mahāprabhu küldetését.

- Valamint tökéletesen végrehajtotta Śrīla Prabhupāda iránymutatásait.

Ezeket nem mind értem, de biztosan egy nagy ember lehet. Lehet, hogy ő Kṛṣṇa egyik inkarnációja?

Śrīmad-Bhāgavatam 2.6.38.

Ajánljuk fel tiszteletteljes hódolatunkat az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, akinek inkarnációit és tetteit dicsőítjük szavainkkal, noha lehetetlen Őt teljes valójában megismerni.

Śrīmad-Bhāgavatam 2.6.33.

Kedves fiam!

Elmondtam hát neked mindent amiről kérdeztél, s tudnod kell, hogy minden létező (akár ok, akár okozat, akár az anyagi, akár a lelki világban) az Istenség Legfelsőbb Személyiségétől függ.

- Apa! Imádkozok Kṛṣṇához, hogy a Swami még sokáig erőben és egészségben folytassa misszióinkat. Apa! Kérlek, segítsd Te is.

Tisztelettel szolgálád:

Gurukṛpā dāsa

Bhakta Gyöngyössy Balázs és családja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Reméljük, hogy levelünk a legjobb egészségben talál. Nagy szeretettel gondolunk rád.

Köszönjük, hogy segítesz nekünk átjutni, átkelni, haladni az anyagi világ rögös útján. Idén is leültünk beszélgetni a születésnapodon. Rólad Naṭabara a következőket fogalmazta meg:

Minden szerencsénknek az az oka, hogy te úgy döntöttél, hogy tanítani fogsz. Már csak maga a tanítás is olyan feladat, amit ember ritkán képes véghezvinni, de te ezt nem csak, hogy véghez viszed, hanem olyan példaértékű életet mutatsz, amit ha nem látnánk, jó tulajdonságainkat sem tudnánk a megfelelő célra használni. A folyamatos útmutatásodért örök hálával tartozunk neked!

Mindannyian maradunk szolgálid:

Bhakta Gyöngyössy Balázs, Bhaktin Angéla, Naṭabara, Ramā, Bhagavān, Baladeva

Haladhara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

You have brought so much wealth to my life, yet I feel I rarely fully appreciate it or take full advantage of it... The limitless abundance of the unfathomable treasures of Goloka readily available to such an unworthy fool as I, yet my conditionings and false ego hold me back... When, oh when will that day be mine when I can truly relish that nectar which I know is the only thing which will satisfy the restlessness and hankerings of my heart? When, oh when will I be able to fully take shelter of *śuddha-bhakti* and become a worthy candidate for receiving the grace of unwavering eternal service of the servants of the servants of the Divine Couple?

A few days ago I was able to take time for reading ‘*Nava-vraja-mahimā*’ and it was so wonderful! Reading about Kṛṣṇa and Balarāma’s pastimes in Mathurā, their meetings with the various inhabitants of the city, their fighting with the wrestlers and removal of Kāmsa from the throne your telling of the pastimes was so colourful, vivid, enlivening... that I really felt as if I was there. And humorous too, you had me smiling and laughing so much!...

contemplating how all of Kṛṣṇa's pastimes are so relishable. How He really is the Supreme Person. And how fortunate I am to have such a spiritual master as you, who tirelessly give yourself to giving Kṛṣṇa to us.

Thank you Guru Mahārāja! My debt to you is irredeemable, but I pray that Kṛṣṇa may give me the intelligence and ability to at least be able to do my best to take full advantage of what you have given me, as well as to do my best to serve you.

Your servant,
Haladhara dāsa

Indivara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Az anyagi világban mindenki sötétségben él, a tudatlanság sötétségében. A lelki tanítómester látja az élőlények szenvedéseit és eljön, hogy megmentse őket. Hogyan lehet valakit megmenteni a sötétségből? Világossággal. A *guru* fogja a tudás fáklyáját és felmutatja a sötétbe zárt tanítvány előtt. Ez a tudás megmenti őt a tudatlanság sötétségétől.

Śrīla Prabhupāda ezen szavai megmutatják, hogy mi a kapcsolat *guru* és tanítvány között. A *guru*, aki meggyógyítja vak tanítványát a tudás írával, hogy újra egészséges életet élhessen. Gyakran a nehézséget az jelenti, hogy a vak embert a fogyatékosága nem zavarja, sőt még a vaksága ellenére néha azt gondolja, hogy képes másokat vezetni.

A tiszta szívű *vaiṣṇavák* azzal a céllal jönnek, hogy másokat kigyógyítsanak a kóros vakságból és ez nem könnyű feladat. Ennek ellenére tudjuk, hogyan küzdött például Śrīla Bhaktisiddhānta Mahārāja és Śrīla Prabhupāda is azért, hogy a tudás beragyogja az egész világot és a tudatlanság okozta sötétség megszűnjön. Oroszlánként küzdesz te is, kedves Guru Mahārāja, hűen követve elődeidet. Az ateistákkal kell küzdened, hogy elfogadják a Kṛṣṇa-tudatot. Vannak, akik elfogadják a Kṛṣṇa-tudatot és vannak közülük olyanok, akik később tanítványaiddá válnak. Inगतag odaadásuk miatt ők is sok nehézséget okoznak neked és velük is küzdened kell, hogy ne térjenek le a tiszta odaadás ösvényéről. Nagy erőfeszítés szükséges a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséhez. Ahogy a híres *śloka* is mondja:

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Ugyanígy kedves Guru Mahārāja, te is önként vállalsz minden nehézséget, hogy másoknak segíts. Śrīla Bhaktisiddhānta Mahārāja mondta, hogy nagy erőfeszítést igényel akár csak egy *bhaktát* is csinálni, de vajon mennyi erőfeszítést jelent egy *bhaktát* megtartani és inspirálni, hogy kitarson a Kṛṣṇa-tudat gyakorlatai mellett. Úgy tűnik, hogy ez sokkal nagyobb nehézség, mint azt az ember gondolná. A lelki tanítómester mindent megtesz a tanítványáért és ezt sokszor láttam és tapasztaltam tőled is. Ezért egy tanítvány mindig adósa marad a tanítómesterének és Kṛṣṇának, hogy megmentette őt az anyagi világ szörnyűséges óceánjából. Az egyetlen, amit egy tanítvány tehet az adósság törlesztésére, hogy életét a lelki tanítómester szolgálatának szenteli és minden igyekezete csak erre irányul.

Kedves Guru Mahārāja, nincs sok minden, amit fel tudnék ajánlani hálám jeléül, de amivel rendelkezem, mindent a te szolgálatodban szeretnék használni. Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:
Indīvara dāsa

Indranīla dāsa, Mādhava-priya devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnénk megköszönni azt a sok segítséget, amit az elmúlt 22 évben kaptunk tőled mi és a családunk. Nagyon hálásak vagyunk neked azért, hogy tavaly Rādhāṣṭamī óta ehhez a lelki családhoz tartozhatunk.

Több mint tíz évvel ezelőtt egy *bhakta* megnézte a tenyerem, és azt mondta, hogy nagy kincset lát benne. Én (Indranīla) jót nevettem rajta és azt mondtam,

hogy az égiek biztosan elfelejtették megnézni a tenyerem, mivel ekkor már egy 14 négyzetméteres prэшázban laktunk. Hosszú idő telt el mire rájöttünk, hogy ez a kincs valójában Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, a szent név, te Guru Mahārāja és a *bhakták* társasága. Szeretnénk ezeket a kincseket megtartani és mindig jobban és jobban ragaszkodni hozzájuk.

Sok szeretettel, szolgálid:
Indranīla dāsa, Mādhava-priya devī dāsī

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Éppen a születésnapodon, március 30-án írok. Szeretném neked megköszönni, hogy megismerhettem ezt a nagyszerű Kṛṣṇa-tudatot, illetve hogy a kegyedből sok tíz vagy százezer ember megismerhette.

Te tökéletesen képes vagy bemutatni a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, és tökéletesen bemutattad nekünk annak egyéni és közösségi gyakorlatát. Fáradságot nem kímélve szervezted a különböző projekteket, a könyvosztástól az ételosztáson keresztül Krisna-völgy építéséig. Varázslatos a személyiséged: egyszerre vagy barátságos, ugyanakkor tiszteletet parancsoló a jelenléted és a megszólalásod. Élő bizonyítéka vagy annak, hogy a teremtésben a hang az első elem: előadásaid, leckéid, a *bhaktákkal* való személyes beszélgetéseid, podcastjaid képezik a magyarországi Kṛṣṇa-tudat alapját, amelyből mindenféle tevékenységek kinőttek. Bárcsak gyakrabban hallgathatnám leckéidet és podcastjaidat! Ez persze alapvetően rajtam múlik, igyekszem lépéseket tenni ebbe az irányba.

A látványos intézményi fejlődés mellett mindig hangsúlyozod és tanítod – szavaiddal és példáddal – az egyéni lelki élet, a figyelmes *japázás* és a Kṛṣṇa kedvteléseiben való elmerülés fontosságát. Elképesztő mélységben és terjedelemben tártad elénk Kṛṣṇa kedveléseit a *Nava-vraja-mahimā* köteteiben, aminek első kötetét hamarosan magyarul is olvashatjuk – az angol kiadás pedig világszerte *bhakták* sokaságát nyűgözte le tartalmának és küllemének tökéletességével.

Több ezernyi tanítványod számára – így az én számomra is – egyszerre vagy barát, példakép, szigorú tanító és szervező, vezető.

Vannak olyan tanítványaid (ők vannak kevesebben), akik gyakran részeseülnek személyes társaságodban, közvetlenül hallanak és tanulnak tőled. És vannak olyanok, akik ritkábban vannak a közvetlen közeledben, és leginkább a szolgálatuk, utasításaid követése által kapcsolódnak hozzád. Én is inkább ebbe a második csoportba tartozom, ugyanakkor nagyon örülök, hogy gyakran hallhattam a leckéidet közvetlenül a budapesti, illetve a Krisna-völgyi templomban.

Guru Mahārāja, te úgy sugárzod a Kṛṣṇa-tudatot, hogy mindenki számára nyilvánvaló, hogy te magad tökéletesen megvalósítottad Kṛṣṇa, illetve Śrīla Prabhupāda tanításait (ha nem voltál már eleve önmegvalósított, mikor ebbe a világba jöttél).

A Kṛṣṇa-tudatban (ahogy a dolgok anyagi világban általában) sok változás történt és történik. Sokan ismerik meg a *bhaktákat*, némelyekből *bhakta* lesz, közülük pedig némelyek kitaranak, míg mások hosszabb-rövidebb idő után távolabb kerülnek a Kṛṣṇa-tudattól, vagy legalábbis annak szervezeti formájától. Mindezen változások között te vagy mindannyiunk számára a „fix pont”, aki mindig teljes lelkesedéssel és őszinteséggel volt, van és lesz jelen ebben a transzcendentális mozgalomban. A te állhatatosságod, integritásod, kitartásod, meggyőződésed, eltökéltséged, kegyed az, ami azt eredményezte, hogy az Úr Caitanya vallása Magyarországon olyan ismertséget és népszerűséget ért el, amelyet elért. *Bhakták, guruk* és szervezők számára vagy világszerte utolérhetetlen, de iránymutató példakép.

Kérlek, adj nekem hitet és képességet a Kṛṣṇa-tudat mélyebb megértéséhez és megvalósításához! Elesett vagyok, parányi, és az illúzió rabja. Csak te tudsz kiemelni a helyzetemből és a *paramparān* keresztül beajánlani engem Śrī Kṛṣṇa figyelmébe, aki a végső felszabadulást tudja adni a lélek számára. Köszönöm szépen, hogy csodálód és (egyelőre ügyetlen) követőd lehetek! Kṛṣṇa védelmezze a művedet, az egyházat, amit létrehoztál, és az őszinte lelkeket, akik lótluszlábad nyomát igyekeznek követni.

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja! Maradj sokáig velünk, sugározd ránk a kegyedet, tudásodat, áldásaidat!

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Köszönettel, szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Javatvāsī dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The panorama of complex intertwining social structures now present within the world of ISKCON from time to time pops up as a mental slideshow to beg some “grand unifying theory” from this pensioned-off book distributor who thought he had closed all doors to progressive Kṛṣṇa consciousness, until one day when feeling devoid of any inclination to do his preaching duties he opened up and perused the introduction of your *Veṅṅ-gītā*, and feeling attracted by the wonderful presentation engaged his subtle body in studying the first chapter. It was as if the cogs of a long neglected machine were receiving a much needed therapeutic lubrication. He decided to take up the challenge of what he conjectured the book to be offering; a guided visualization of the geography and social dynamics of Vṛndāvana-dhāma. It was a great tonic for him. He may have seemingly impervious barriers blocking the path of adherence to the your pertinent *śikṣā* but if he can love your books then surely he can pray for that desire to arise in the heart.

Guru Mahārāja in the introduction to *Veṅṅ-gītā* you said that “If one properly serves the *saṅkīrtana* He[Kṛṣṇa] reveals Himself accordingly.” Looking back at my sporadic endeavors to serve the *saṅkīrtana* therefore, I must conclude that there was a great deal of impropriety in my approach to that service. This may be summed up as an inability to remember Kṛṣṇa and appreciate my inconceivable good fortune. The Pañca-tattva broke open the storehouse of love of God and recently sent Śrīla Prabhupāda to distribute it to every town and village. It was one of his lieutenants, H.H. Keśava Bhāratī Mahārāja, who dragged me on board the UK *yātrā*. Though scrubbing the decks and manning the lifeboats for a quarter of a century this seaman was feeling anything but able until one day he opened his heart to the chief engineer and allowed beautiful aromatic oils to nourish seized-up sinews. Feeling threatened the false ego surreptitiously tried to cover the importance of this momentous occasion and so I hereby beg from whomsoever can grant it the humility to continuously serve your lotus feet. Śrīla Prabhupāda spoke very clearly to me today from page 42 of *Kṛṣṇa Consciousness The Topmost Yoga System*:

“Kṛṣṇa says that you have to develop your attachment for Him. Begin at the beginning, but you can do it: it is not artificial. I have a few sincere students here, just developing; they are not complete, but they are developing

Kṛṣṇa attachment. Otherwise why should they waste their time chanting Hare Kṛṣṇa? They are doing it and it can be done. You can develop love for anything if you try for it...Kṛṣṇa is already connected with you, but you have forgotten. And we are trying to give you the process for reviving your original consciousness.”

It is March 28th and I'm about to join your disciples in greeting you at the Manor and begin to develop love you for trying to give me that process. When I develop love for the person surely I will lovingly embrace the gift.

Your servant,
Javatvāsī dāsa

Jaya Gopāla dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your sheltering lotus feet. All glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda!

ISKCON is no doubt full of many wonderful devotees, all engaging themselves, according to their capacity, in the service of Śrīla Prabhupāda and his mission of taking the holy names to every nook and cranny on this scorched and battered Earth.

Sadly and inevitably Prabhupāda had to leave us and in so doing, left us with a great legacy, a great responsibility and opportunity to continue his mission, thus qualifying ourselves to receive the Lord's special mercy in an otherwise hopeless and hapless, terminal situation.

The more I observe and consider your nature and qualities Guru Mahārāja, the more it dawns on me just how elevated a soul it is that I am in contact with. Slowly but surely, as I progress as a somewhat reluctant *sādhaka*, my eyes inch ever closer to seeing just how remarkable a personality you unquestionably are. One only needs to look at your herculean accomplishments (the painstaking establishment of New Vraja-dhāma, the esoterically profound and impeccably scholarly authorship of your books etc etc...) to see that we are graced to be in the company of not only an extraordinary human being, but a superlative Vaiṣṇava devotee of the Lord to boot.

As a natural consequence, my wish, and by your blessings and mercy, is

to make more rapid and tangible advancement on this spiritual path, cutting away the creepers, weeds and vines that obscure my vision from seeing the ‘wood for the trees’, from seeing more of who you really and truly are.

They say beauty is in the eye of the beholder. If this is true, I pray that the merciful lord in my heart grants the ultimate benediction of freedom and release from the blinding ‘cataracts’ that restrict and limit my vision from seeing your divine holiness in full and glorious technicolor..!

ISKCON is no doubt replete with many wondrous, priceless Gems, but occasionally we stumble upon a truly, spectacularly and enlightening Diamond...

Wishing to always remain in your warming, illuminating radiance,

Your aspiring servant and disciple,
Jaya Gopāla dāsa

Jaya Prabhupāda dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvatī deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Minden dicsőséget a *bhaktáknak!*

Ebben az anyagi világban az emberi születés nagyon ritka. Még ettől is ritkább, ha valaki az odaadás útját járja, és ahogy Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītāban* még az odaadás útját járók közül is csak kevesen értik meg Őt igazán. Az ilyen különleges személyekkel áldásos kapcsolatba kerülni, hiszen a szent *bhakták* társaságával megnyílik a lehetőség a tiszta istenszeretet elérésére.

Képesek megmenteni az olyan elesett lelkeket melyek az illúzió által megfosztott értelmüknek köszönhetően a megszámlálhatatlan aggodalom súlya alatt szenvednek.

Kedves Mahārāja, te minden bizonnal rendelkezel e tulajdonságokkal, amelyet a cselekedeteid is tükröznek. Néhány dolgot szeretnék felsorolni ezek közül (a teljesség igénye nélkül):

- Az önmagában nagy tettnek számít, hogy Magyarországra jöttél az Úr Gaurānga üzenetét átadni. Annak idején *bhaktáktól* hallottam, hogy az ISKCON térképén Magyarország egy sötét folt volt. (Ennek nyilván meg volt az oka) Ennek ellenére minden nehézséget vállalva ide jöttél.
- Budapesten létre hoztál egy templomot, ahová elhívtad Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngát, Akik szüntelenül árasztják indokolatlan kegyüket.
- Somogyvámoson megnyilvánult a szent *dhāma* és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara osztja szeretetét az ott élő és oda látogató valamennyi *bhaktának*.
- Elhívtad közénk Jagannāthát, Subhadrāt és Baladevát, hogy minden évben végtelen kegyükkel áldják a Budapestieket.
- Más *sādhukat* is idehívtál, hogy transzcendentális tudásra oktassák a *bhaktákat*.
- A te áldásos tevékenységed eredménye a Bhaktivedanta Főiskola, ahol magasabb szintű államilag elismert képzést kaphatnak a tanulói.
- A könyveid, amelyeket te írtál transzcendentális nektárral vannak átitatva melyet a *bhakták* ízlelhetnek minden oldalán.
- Az interneten létrehozott oldalad azoknak a *bhaktáknak* is napi kapcsolatot tesz lehetővé, akiknek nem áll módjukban a központokat rendszeresen látogatni. Inspirációt merítenek belőle.

Bizonyára tovább is lehet még sorolni mi mindenért lehetünk hálásak neked. Mindent, amit értünk tettél köszönöm.

Narottama dāsa Ṭhākura azt írja egyik dalában, hogy aki a szentek lábairól származó port a fejére teszi, mint egy ékszer az megkapja a transzcendentális látás ajándékát. Reménykedem abban, hogy egyszer én is részesülök e por áldásában.

Szolgád:

Jaya Prabhupāda dāsa

Jayadā Rādhikā devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja szeretnék köszönteni téged megjelenési napod alkalmából. Köszönöm újból, hogy a kegyedből Krisna-völgybe tudtunk költözni. A gyerekeink itt igazán boldogok és kiegyensúlyozottak. Szerető *bhakták* közt nőhetnek fel, akiktől már pici koruktól fogva nagyon sok figyelmet és törődést kapnak. Ami a legfontosabb, ezt mind Kṛṣṇa-tudatban. Ez a lelki törődés átragad ránk is a szülőkre, és megnyugtat minket, hogy ilyen biztonságban vannak itt. Az én feltételekhez kötöttségem miatt ez a gyereknevelés máshol nekem biztos kudarc lenne, ami a gyerekek lelki életét tenné tönkre. Minden nap megköszönöm, hogy Krisna-völgybe élhetünk és csak azért imádkozom, értékelni tudjam ezt a kincset és megháláljam valahogy neked és a *bhaktáknak*. A tanácsadói csoportunknak van egy imája, amit mindig elmondunk amikor összejövünk, bár lehet már hallottad, de leírom neked, mert olyan szép.

Minden dicsőséget lakhelyünk Úrnőjének és Urának!

A mindenkit elbűvölő Isteni Párnak.

A szívünket ajánljuk fel Nektek,

Így az életünk középpontjában lesztek.

Szeretnénk szolgálni Śrīla Prabhupáda álmát,

Ezért alázatosan kutatjuk a *vaiṣṇavák* vágyát.

A szívünk mindig együttműködő,

Így lesz Új Vraja-dhāma tündöklő.

Lelki családként mindig veletek lehetünk,

Ezért bátran megnyitjuk a szívünk:

Jaya-jaya Rādhē, jaya-jaya Śyāma, jaya-jaya Śrī Vṛndāvana-dhāma!

Egy jelentéktelen szolgád:

Jayadā Rādhikā devī dāśī

Jayaśrī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja! Már napok óta gondolkozok azon, hogy miről is írhatnék neked a felajánlásomban. Sok mindenről írhatnék, mert annyi mindenért hálás vagyok neked. Nemcsak szép szavakat szeretnék ajánlani, hanem legfőképp azt, hogy követem az utasításaid, tanításaidat a tőlem telhetően a legjobban. Ez az igazi felajánlás.

A *Caitanya-caritāmṛta* /*Madhya-līlā* 123.105/ egyik versének magyarázatát olvastam nemrégiben és nagyon elgondolkoztam rajta. Śrīla Prabhupāda azt írja: „A Kṛṣṇa-tudat terjesztéséhez meg kell ismernünk, milyen lemondásra van lehetőség egy adott országban, az adott időben és az ott élő emberek számára. A tanítónak figyelembe kell vennie az időt, a jelöltet és az országot. El kell kerülnie a *niyamāgraha* elvét, azaz nem szabad azzal próbálkoznia, hogy véghezvigye a lehetetlent. Ami lehetséges az egyik országban, a másikban talán lehetetlen. Az *ācārya* feladata az, hogy az odaadó szolgálat lényegét fogadja el.”

Amikor ezeket a szavakat olvastam azon gondolkoztam, hogy egy idegen országban elkezdni prédikálni sokkal nehezebb, mint gondolnánk. Ez nem egy hétköznapi tevékenység. Egy olyan felhatalmazott személyre van szükség, mint amilyen te vagy, aki látja, hogy mi a lényeg és azt hogyan kell átadni. Nem lesz minden országban ugyanolyan és ezt sok lelki tanító nem veszi figyelembe. A körülmények és az emberek természete gyorsan változik, sajnos rossz irányba. Ahogy megy előre a Kali-yuga egyre nehezebb a Kṛṣṇa-tudat tisztaságát megőrizni úgy, ahogy azt Śrīla Prabhupāda akarja. Amióta találkoztam a *bhaktákkal*, azóta annyit változott a világ, olyan sok lelki folyamatnak álcázott irányzat jelent meg. Sok csaló tanító hirdeti a saját igazát és vezeti félre az embereket. Az emberek csalódottak és igaz lelki tapasztalatokra van szükségük.

Mindezt azért írtam le Guru Mahārāja mert szeretnék mindig emlékezni arra, hogy milyen különleges kegyet kaptam tőled. Felavattál és folyamatosan tanítasz a leckéiden, a könyveiden, és a *bhaktákon* keresztül az odaadó szolgálat folyamatára. Bűnös helyre és bűnös emberek közé születtem szinte semmi eséllyel arra, hogy elérhessem az élet végső célját, de a te kegyedből felébredtem. Megmentettél más csaló lelki folyamatoktól a materializmustól. Szeretnék itt maradni ebben a közösségben és szolgálni vágyadat. Kérlek, adj erőt hozzá!

Örök szolgád: Jayaśrī devī dāśī

Jitendriya dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma van az utolsó nap, hogy elküldhetem neked a felajánlásomat, és gondolkoztam kicsit, hogy hogyan tudlak dicsőíteni. Több oka is van annak, hogy ezen gondolkoznom kell. Az egyik, hogy nem elég tiszta a szívem ahhoz, hogy ez a dolog csak úgy spontán történjen, a másik pedig az, hogy nem vagyok hozzá elég emelkedett, hogy tudjalak dicsőíteni.

Sok dolog van az életben, ami átmeneti, de amiket tőled kaptam, azok mind örökké tartanak. Te igazi ajándékokat tudsz adni nekem, olyanokat, amiben benne van az, amit valójában keresek. Benne van Kṛṣṇa. Hiszen a szent nevet is tőled kaptam, és minden mást, a *bhakták* társaságát, a *mūrtik* társaságát, és minden más lehetőséget, ami lehetővé teszi, hogy a magam egyszerű szintjén, gyakorolhassam a lelki életet. Köszönöm szépen ezt az ajándékot, amit egyszer talán megtanulok, majd igazán értékelni. Most már mondhatom, hogy évek tapasztalata az a dolog, hogy a nehézségekben, mindig számíthatok a segítségedre, feltéve, ha vagyok olyan bátor és őszinte, hogy feltárom neked azokat. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy olyan sok erőfeszítést teszel arra, hogy el tudjam mélyíteni a lelki életemet, a kapcsolatomat Kṛṣṇával. Ha csak egy kis részét megtenném annak az erőfeszítésnek, amit te megteszel, akkor biztosan előrébb tartanék a lelki életben. Nagyon lelkesítő minden, ami veled kapcsolatban történik. Köszönöm, hogy elfogadod azt a kevés, és hibákkal teli szolgálatot, amit végzek neked a misszió keresztül, vagy ha szerencsém van akkor néha személyesen is. Tudom ezek azok a dolgok, amik megmentenek engem *māyā* karmaitól.

Köszönöm, hogy itt lehetek, és köszönöm szépen az Úr Kṛṣṇának, hogy elküldött téged nekem! Köszönöm, hogy időt és energiát fordítasz rám, és hogy itt lehetek a *bhakták* családjában.

Kérlek, add a kegyed, hogy továbbra is szolgálhassalak.

Érdemtelen szolgád:
Jitendriya dāsa

Bhaktin Jurácsik Gáborné

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a szép napon, amikor jó kívánságot, dicsőítést szeretnénk írni, alig találjuk a megfelelő szavakat, amely kifejeznék érzéseinket. Különösen így van ez, ha szívünknek oly kedves, fontos személyről van szó!

Pedig el szeretném mondani, mennyire hálás vagyok, hogy lótuuszlábad árnyékába fogadtál, egy tudatlan, haszontalan és korosodó *bhaktát* a személyemben. Mérhetetlen kegyed, jó szíved bizonyítéka mindez, mert minden lelket szeretnél megmenteni. Fáradhatatlan vagy, hűen követed Śrīla Prabhupāda példáját.

Szorgalmas szeretnék lenni az odaadó szolgálatban és csak remélem, ez elégedetté tesz és örömet tudok okozni veled!

Kívánok jó egészséget, hogy élvezhesd *bhaktáid* szeretetét és minél több szolgálatot kaphassunk tőled!

Bocsásd meg szerény mondanivalómat, de nehéz a gondolatot írásba önteni.

Kérlek, add továbbra is kegyed, hogy szolgálhassalak!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Ibolya

Kalāvati devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your appearance day! Kī! Jaya!

I am writing this on your birthday today and have seen many nice comments about you, and nice pictures showing your smiling face...on dare I say it, Facebook.

Anyway it was nice to read some of my Godsisters and Godbrothers descriptions of their happiness in being your disciple, all you have done to help them in their time of need and spiritual growth and how they love you. It was also nice to read H.H. B.B. Govinda Swamis comments too, about

your being his dear friend and how much he had enjoyed spending time with you this year in Vṛndāvana. You mentioned once when speaking at your friend H.H. Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī's disappearance gathering, how it is not always easy to find good true friends in ISKCON, and how if you are lucky then maybe one or two....but it seems to me as if you have more than that.

Sometimes it is hard to decide what a "good friend" is or represents in ones life. Lord Kṛṣṇa says He is His devotee's friend, and that He shelters and protects him, as Kṛṣṇa states: "I envy no one, nor am I partial to anyone. I am equal to all. But who ever renders service unto Me in devotion is a friend, is in Me and I am also a friend to him" (*Bhagavad-gītā* 9.29) He was Arjuna's friend too and spoke the *Bhagavad-gītā* to him in his time of need of understanding when he was suffering, for the benefit of us all.

I have had experiences where I know that The Lord is looking after me and that just by trust He always will in my spiritual life. He has done that by offering me a spiritual master, His representative Kṛṣṇa tells me also in His book the *Bhagavad-gītā*. I know Guru Mahārāja you are not just my spiritual master but my friend also, as you have always been there for me and my family when times have been challenging....and they have been challenging for you too with your health and all that goes with getting older. But even so you spare your time for your disciples and non disciples. Life is so much nicer and happier knowing you have a good friend, always being there for you with good advice and kindness. Śrīla Prabhupāda is also a good friend too as well as our loving Grandfather. With his love he felt for his Guru Mahārāja, Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura he offered it by following his request from him to travel to the West and preach, spreading Lord Caitanya's *saṅkīrtana* movement...which developed in the form of ISKCON. Everything he did he offered it to him, Lord Caitanya and Kṛṣṇa....his true friends and well wishers, who gave Śrīla Prabhupāda everything with love for pushing on his spiritual master's mission through out the world.

You are an amazing example of how a spiritual master should be. You are full of knowledge, kindness, tolerance...all the 26 qualities of a Vaiṣṇava, and more. You write and publish such wonderful books as your friend and well wisher Śrīla Prabhupāda requested his disciples to do. They are such a pleasure to read and I try to read *Nava-vraja-mahimā* before I take rest at night as it helps me fill my mind with images of Rādhā-Śyāmasundara's pastimes.....peaceful and pleasing. Such great books! And there are more to come...many more I am thinking.

Therefore I would say that you are a very dear friend to me and I would like to say thank you for that. You initiated me 21yrs ago now and I have

always tried to follow your instructions, either immediately or eventually as time will have it. I have had the experience of devotional service on a more serious level through your friendship and good advice. I have lived here in Somogyvamos for 5yrs now again on your advice and offering of the chance of experiencing spiritual happiness....surely that's a proper description of a friend as one who cares about ones happiness and well being and who will never abandon you. Friends have come and gone in my life but you are to stay for always. Thank you for that.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement. Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.” (Narottama dāsa Ṭhākura, *Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* 8)

Have a wonderful day Guru Mahārāja!

Your ever aspiring servant, Love
Kalāvati devī dāsī

Kalyāṇi devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótusz lábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben megpróbálom a legtökéletesebb szavakat megtalálni ami méltó lehet kifejezni azt a szerencsét, hogy a lelki tanítómesteremnek tudhatlak. Bocsánat a gyatra igyekezetért. Talán a zárkózottságom, talán a tudatlanságom szab gátat a törekvésemnek, talán mindkettő okolható, de nem találok szavakat erre a kegyre.

Számomra mindig is titokzatos marad a személyed. Csodálója és tisztelője

vagyok tetteidnek. Viszont szívem mélyén zárom el azokat a pillanatokot amelyek ennél többet jelentenek.

Azokat a *kīrtanákat*, amikor a szíveddel együtt dobbanhatott a miénk is Vṛndāvana-dhāmáért, Rādhē-Śyāmáért. Azokat a mosolyokat melyek egy-egy véletlenül jól sikerült cselekedetem jutalmaként bezsebelhettem tőled. Természetesen itt vannak azok is, amikor nem úgy történtek a dolgok, ahogyan te elvártad volna tőlem. Mikor például azt nehezményezted, hogy nem használom az eszemet. Ilyen esetekben csak vártam hogy megnyíljon alattam a föld, én meg csak szépen csendben elsüllyedjek...

De ez nem történt meg. Vajon miért?

Sok mindenen átmentem az idők folyamán. Sok minden átértékelődött bennem. Megtanultam becsülni a kivételes helyzetet, amit a *bhakták* társasága jelent. Kincsként őrizni és kapaszkodni szavaidba, majd a megfelelő időben emlékezni rá. (Az utóbbi még fejlesztés alatt.)

Rūpa és Sanātana Gosvāmī Yāmunācārya szavait idézték az Úr Caitanyának Rāmakelinél imáikban:

*bhavantam evānucaran nirantaraha
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntaraha
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam*

„Ha valaki örökké téged szolgál, megszabadul minden anyagi vágytól, és teljes nyugalom tölti el. Mikor leszek már végleg örök szolgád, és mikor leszek örökké boldog, hogy ilyen rátermett mesterem van?” (*Stotra-ratna* 43)

Drága Guru Mahārāja! Mikor leszek már végleg örök szolgád, és mikor leszek örökké boldog, hogy ilyen rátermett mesterem vagy?

Addig is maradok örök szolgáid örök szolgája:

Kalyāṇi devī dāsī

Kāñcana-vallī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service to Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhē-Śyāma!

It was lovely to be able to spend some time with you in Māyāpur this Gaurā-pūrṇimā. I was delighted and surprised by this unexpected opportunity. I had hoped, but not planned, to be in India this year. I only made it at the last minute by the mysterious and persuasive arrangements of the Lord and His devotees.

Thus I was granted the opportunity to experience the freedom of basking in the light of your many fascinating qualities, including your clear spiritual intelligence, your calm composed demeanour, your regulated focused scheduling, and your talent for succinct uncluttered communication. All expressed in the most charming personable considerate manner.

While taking a tour of the building site, which is the present form of the Temple of the Vedic Planetarium, I experienced a quality I had not seen before – your very real and concern for the physical wellbeing of the devotees. Touring the ToVP in its current construction phase presents plenty of opportunities for personal injury – especially for those either not properly dressed for, or mentally aware of, the dangers. As we walked over its bare concrete floors you pointed out the various perils, including the simple folly of carelessly stepping on a wooden plank that could have nails sticking out of it.

At one point we passed by the roof next to one of the temple's domes and a few of the devotees went out onto the exposed cluttered space to photograph the view. At that point you decided enough was enough and you directed our guide to take us back down to ground level. I was deeply moved by your authentic, practical, and immediate care for the group of devotees. It felt like we were inexperienced children being guided and cared for by our ever-watchful and expert father. It was certainly a relief to come back down from the adventure playground of the fledgling temple's open corridors to the relative safety of the temple grounds.

Also while in Māyāpur I had the opportunity to spend some precious time with my Hungarian god brothers and god sisters. Their good manners, generosity, and spiritual association are certainly a credit to the training they receive in Hungary under your careful leadership. As ever, compared to them, I felt so very clumsy and hopelessly self-absorbed.

My hope is that in the years to come I will be able to do something to please and serve you. This hope, imbued in the heart by Māyāpur's enduring charm and peaceful atmosphere, nourishes this wretched soul. Please bless me that I may one day attain the levels of Kṛṣṇa consciousness that you direct us towards in your wonderful books.

Your happy hopeful servant,
Kāñcana-vallī devī dāsī

Kāraṇa Karaṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on this auspicious day! All glories to Śrīla Prabhupāda!

When we met in Māyāpur last March, you asked about my 'close-to-death' experience that happened several years ago following complications during the birth of my son. I relayed to you the fears I had at the time about leaving my body in an unconscious state, during surgery, with no devotees present, no-one to chant the holy names in my ear. I was worried – what would my destination be if I could not be conscious of Kṛṣṇa at the time of leaving my body?

Your comment was beautifully simple: “Kṛṣṇa is always conscious.”

Such simple words, imbued with the deep faith and love of a person who sees everything in connection with the Lord of his heart, whom he knows intimately and trusts completely, were so moving.

A perfect devotee like your good self is always conscious of Kṛṣṇa's presence in all circumstances, and His loving jurisdiction over everything, including the lives of neophyte devotees such as myself.

Meditating on your instruction, and the sublime quality of faith with which it was empowered, reminded me of the famous verse from *Śrīmad-Bhāgavatam*:

*sādhavo hṛdayam mahyam
sādhūnām hṛdayam tv aham
mad-anyat te na jānanti
nāham tebhyo manāg api*

“The pure devotee is always within the core of My heart, and I am always in the heart of the pure devotee. My devotees do not know anything else but Me, and I do not know anyone else but them.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 09.04.68)

And, quoted beautifully in *Caitanya-caritāmṛta*:

“Saints are My heart, and only I am their hearts. They do not know anyone but Me, and therefore I do not recognize anyone besides them as Mine.” (*Caitanya-caritāmṛta*, *Ādi-līlā* 1.62)

Anyone who has had the great fortune to have your association knows that Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is your life and soul, your very heart, and thus, in Kṛṣṇa's own words, you are Their heart.

We, your disciples, feel Their love and care in your loving and caring for us – by your personal guidance and instructions, and the incredible amount of time, energy and devotion which you pour into writing books that will nourish us in our onward progress on the path of *bhakti*.

Śrīla Prabhupāda writes in his purport to the above-mentioned *Caitanya-caritāmṛta* verse:

“The Lord, being full and free from problems, can wholeheartedly care for His devotees. His concern is how to elevate and protect all those who have taken shelter at His feet. The same responsibility is also entrusted to the spiritual master. The bona fide spiritual masters concern is how the devotees who have surrendered to him as a representative of the Lord may make progress in devotional service.”

Guru Mahārāja, thank you for taking this responsibility for caring for us. As a parent of only two children, I can only imagine what responsibility is involved in caring for your many disciples. Yet, like children who have a loving and expert father, we continue to feel nurtured, protected, and inspired year after year, after year.

All glories to your beautiful lotus feet, which give us shelter from the dark, cold and shark-infested waters of Kali-yuga! And all glories to your all-merciful heart, where resides the Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

Your grateful disciple,
Kāraṇa Karaṇa devī dāsī

Kārtika devī dāsī és családja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Krisna-völgyről és a Krisna-völgy-i *bhaktákról* szeretnék írni neked, ahogyan én látom őket.

Miért nem téged dicsőítelek? De hiszen azt teszem.

Krisna-völgy, Rādhē-Śyāma és a *bhaktáid* – mind a te ragyogó, hősiés, transzcendentálisan édes természeted s eltökéltséged bizonyítékai.

Krisna-völgy egyedüláll a világon és az ISKCON világában is. Nem követi a divatot, és nem tesz engedményeket népszerűsége érdekében. Śrīla Prabhupāda

utasításainak és tanításainak szigorú követése jelölik határait. Szent *dhāma* minden értelemben s te vagy az, aki megnyilvánítja ezt számunkra.

Ebben a szent *dhāmában* végzi csodálatos, változatos kedvteléseit Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, mindhárom világ legszebb *mūrtijai*. Tökéletes a formájuk, a ruháik, a legnagyobb odaadással egész éjszakán át fűzött gyönyörű virágfüzérek. Amikor te öltözteted Śrīmatī Rādhārāṇīt még inkább láthatóvá válik a *bhakták* számára is elképzелhetetlen szépsége és édessége. A kegyóceánját záporozza a te vágyad alapján mindenkire.

És a *bhaktáid* – a transzcendencia törvényei szerint változatos természetűek, egyediek, mégis három dologban nagyon hasonlóak. Tökéletesen, teljes mértékben elkötelezettek Rādhē-Śyāma és a te víziód felé és hajlandóak mindent megtenni ennek a tervnek megvalósítása érdekében. Ártatlanok, a szó legszebb értelmében. Mint a *gopīk*, akik falusi lányok maradtak annak ellenére, hogy az Istenség Legfelsőbb Személyiségének társaságát élvezték.

Meghatott és hálás vagyok, hogy itt élhetek a közelben – nyilván ez is a te kegyed, hiszen semmit sem tettem érte. Próbálok megszolgálni a magam idéltlen módján. Kérlek bocsáss meg, csak egy vinnyogó sakál vagyok.

Minden nap, mikor elmegyünk Śrīla Prabhupāda *samādhija* előtt, kiabálni szoktunk a gyerekekkel: Jaya Śrīla Prabhupāda kérünk szépen ments meg minket! Egy ideje, mióta úgy érezzük már meg vagyunk mentve, még azt is hozzátesszük: és tarts itt minket Krisna-völgyben.

Boldog születésnapot kívánunk neked drága Guru Mahārāja, köszönjük a türelmedet.

Jelentéktelen szolgáló:

Kārtika devī dāsī és családja

Kathāmṛta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma van a *vyāsa-pūjād* napja. De egy tanítványnak nincs szüksége különleges alkalomra ahhoz, hogy dicsőítse a lelki tanítómesterét.

Egész életében, minden napjának, minden percében készen kell állnia arra, hogy magasztalja a lelki tanítómesterét.

Śrīla Cakravartī Ṭhākura azt írta:

...*dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor / napfelkeltekor, délben, és napnyugtakor/ tiszteletteljes hódolatunkat kell ajánlanunk a lelki tanítómester lótuszlábai előtt.”

Kedves lelki tanítómesterem! Már hetedik éve, hogy elfogadtál tanítványodként és lefoglalsz sok sok örömteli szolgálattal. Melyeket nagyon lelkesen és hálával végzek, miközben rád emlékezem a szívemben azzal a vágygal, hogy kapok egy kis kegyet, képességet, hogy a szolgálataimmal elégedetté tegyelek téged és rajtad keresztül talán Rādhā-Śyāmasundarát is.

Néha aggodalom tölt el, de ugyan akkor inspirál is, amikor látom, hogy gyenge az egészségi állapotod, de te ellene mész a természet törvényeinek és minden erőddel azon vagy, hogy szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda vágyát beteljesítsd. És erre ösztönzöl tanítasz minket is.

Erről a legszebb élményem a nyirbátori vezető-*saṅgán* volt. Minden szavadból, mozdulatodból, cselekedetedből sugárzott ez az erős vágyad. Nincs más út, mint Śrīla Prabhupādát követni és az ő vágyát teljesíteni.

Nagyon hálás vagyok, hogy ott lehettem és megtapasztalhattam Śrīla Prabhupāda felé való elkötelezettséged és mély szeretetedet.

Sajnos nekem még csak most kezd kinyílni a szemem az Úrról szóló transzcendentális igazságokra, melyeket oly kedvesen megosztasz velünk a könyveiden keresztül és azáltal, hogy ösztönzöl bennünket arra, hogy tanulmányozzuk Śrīla Prabhupāda könyveit.

Ha valami miatt okom van bánkódni az az, hogy még mindig olyan sok szolgálatot kell végezned miattunk, értünk. Békésebb lennék, ha azt látnám, hogy neked már csak az olvasással, írással kell foglalkoznod. El tudnál merülni csak Rādhē-Śyāma öltöztetésében.

Kedves Mesterem! Csak a féltő szeretet íratja velem ezeket a szavakat. Miközben jól tudom, hogy te csak akkor vagy elégedett, amikor Śrīla Prabhupāda vágyát teljesítetted, az ő hangulatában.

Bárcsak kapnék tőled áldást, hogy így tudjam a te vágyaidat teljesíteni.

Nagyon köszönöm, hogy példamutatásodon keresztül segítesz nekem érteni mi a Kṛṣṇa-tudat. Követve téged gyakorolhatom a folyamatot, hogy egyszer a te és a *bhakták* kegyéből eljussak a legmagasabb pontra, Kṛṣṇának való meghódoláshoz.

Örök és hálás szolgád: Kathāmṛta devī dāsī

Kavirāja

Kedves Śivarāma Swami!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok, hogy itt élhetek ezen a csodálatos helyen. Lehet, hogy Krisna-völgytől távol születtem, de az Ön kegyéből itt lehetek. Ez egy nagyon szép és gyönyörű hely. Tele van gyönyörű szent hellyel, amiről a *Nava-vraja-mahimāban* olvashatunk. A térképkönyvben meg is tudjuk nézni, hogy hol vannak az adott szent helyek. Ezeket a Szent helyek órán is szoktuk használni. Az iskolában nagyon sok védikus tantárgy van. De az általános tantárgyakat is védikus szemmel nézzük. Szerencsére nem kellett járnom kinti iskolába, de mindenki azt mondta, hogy ez az iskola sokkal jobb, mint a többi másik. Itt a tanárok is nagyon kedvesek a kinti tanárokhoz képest. Aki itt lakik az mégha nem is tud róla, de nagyon szerencsés, mert itt meg van védve a világ szörnyűséges és borzalmas dolgaitól. Lehet érezni a különbséget akár Somogyvamos és Krisna-völgy között. De minél távolabb kerülünk Krisna-völgytől annál jobban érezni a Kali-yuga hatását. Ezért a lehető legnagyobb alázattal szeretném megköszönni azt, amit Öntől kaphattunk.

Szolgája:

Kavirāja

Śrī Prahlāda Gurukula - Krisna-völgy

Kiṅkarī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokat gondolkoztam azon, hogy mit írjak felajánlásként neked. Az utóbbi időben elég sok minden kavarog a fejemben, amiket nem igazán tudok helyre tenni. Most, hogy távolabb kerültem a megszokott környezetemtől rengeteg olyan ragaszkodással, hibámmal szembesültem, amiről azt hittem, hogy nem is léteznek vagy sokkal gyengébbek. Folyton azon gondolkodom, hogy mi a célja, jelenlegi élethelyzetemnek, mit kell ebből megtanulnom. Azzal elég

hamar szembesültem, hogy nincs bennem túl sok alázat és szolgálai mentalitás. Sokszor azon kapom magam, hogy úgy viselkedem mint egy durcás kisgyerek. Rájöttem, hogy minimális a megértésem vagy még annál is kevesebb.

Pár héttel ezelőtt nagyon el voltam keseredve, és csak azt éreztem, hogy el kell olvasnom a levelet amit korábban írtál nekem. Amire a végére értem megnyugodtam. Tudom, hogy az lenne a helyes út, ha az esetek nagy részében nálad és Kṛṣṇánál próbálnék menedéket venni, de sajnos én még nem értem, nem érzem, hogy ennek mit kellene jelentenie a hétköznapi életben. Azt tudom, hogy nagyon szerencsés helyzetben vagyok, hogy a tanítványod lehetek és nagyon hálás vagyok, hogy az interneten keresztül folyamatosan részesülhetek a tanításaidban. Ez nagyon sokat jelent nekem.

Nemrég Lyonba látogatott Jayānanda Svāmī és érkezése előtt én takaríthattam ki a szobáját. Közben azon gondolkoztam, hogy tudnám úgy kitakarítani, hogy te elégedett legyél. Nagyon igyekeztem, de azt hiszem nem lett tökéletes.

Remélem egyszer megtanulom, hogy mit jelent szolgálni egy lelki tanítómestert és akkor majd hozzád méltó felajánlást tudok írni.

Szolgád:

Kiṅkarī devī dāsī

Bhakta Kisbenedek Máté

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eljött a *vyāsa-pūjā* napja, amikor megemlékezhetünk a lelki tanítómesterről és megköszönhetjük neki mindazt, amit kaptunk tőle.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Hálás szívvel köszönöm, hogy lefoglalsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara odaadó szolgálatában, a könyvosztásban. Remélem, ezzel a szolgálattal tudok egy kis örömet szerezni neked. Eszembe jut Śrīla Prabhupāda, ahogy istentestvéred

Őszentsége Tamāla Kṛṣṇa Mahārāja írja a naplójában, hogy Prabhupādát mennyire elégedetté tette a könyvosztók erőfeszítése szerte a világon, mennyi erőt kapott abból, hogy halotta a *saṅkīrtana* eredményeket. Bárcsak elégedett lennél az én szolgálatommal is!

Végezetül, istentestvéred Őszentsége Indradyumna Mahārāja Śrīla Prabhupādának szánt imájával szeretném zárni felajánlásomat:

„Ó Śrīla Prabhupāda, bizonyára megosztod velünk a vereség fájdalmait és a győzelem boldogságát, miközben visszük tovább a missziódat. Kérlek áldj meg minden bátorsággal, hogy szembe tudjunk nézni az ellenfeleinkkel, az intelligenciával, hogy megfelelő döntéseket hozzunk és lelki erővel, hogy eljuttassuk üzenetedet az emberekhez. És kegyedből egy napon érjük el a tökéletességet.”

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Kisbenedek Máté

Koda Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Ebben az évben megjelenésed alkalmával szeretnék egyszerűen köszönetet mondani és a hálámat kifejezni azért, hogy lehetőséget adsz minél több és több feltételekhez kötött léleknek, hogy valamilyen módon kapcsolódjon a Kṛṣṇa-tudat mozgalmához. Ez az egyedüli reménye mindenkinek!

Remélem egyszer én is komolyan tudom venni a lelki életet, mint körülöttem olyan sok más *bhakta*, akik nem csak beszélnek, hanem tesznek is valamit lelki tanítómesterük elégedettségéért. Imádkozom, hogy mindig ezen *bhakták* szolgájának a szolgálója lehessenek.

Jelentéktelen szolgád:

Koda Nitāi dāsa

Kokila-Bihāri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom megjelenésed örvendetes napján!
Minden dicsőséget neked!

Tegnap ünnepeltük az Úr Gaurasundara megjelenési napját. A közösség apraja-nagyja eljött, együtt énekeltünk és táncoltunk, az Úr Gaura-naṭarāja illatos és édes fürdőt vett (az itten termett almák is szolgálták a szép ceremóniát!). Délután fél hat körül, káprázatos fényjelenség árasztotta el a *dhāmát*. Egy páratlan természeti jelenség folytán minden aransárga fényben fürdött. Az olvadt arany szín jutott azonnal az eszembe. Nandi az idős ökör kiverelkedte az eltávozása, ezen kiválóan időzített napját, pedig napokkal korábban már minden perce kritikus volt. Az események illetően felsorolása olyan szerepbe hoz, mintha valami hírmondó lennék. És teszem ezt azért, mert a teljesség igényére törekedve bennem is lezajlottak történések: az, hogy a személyes jelenléted erősen hiányzott. Kérlek engedd meg, hogy mindeddig leírtat, a te dicsőítésedre fordítsak át, azzal, hogy megköszönöm, hogy az élet ilyen ajándékokkal halmoz el bennünket, hogy a te vágyad alapján, – egy szép virágra emlékeztető módon – kinyílik, kibomlik ez az egyedülálló hely: Új Vraja-dhāma!

Kiigazítom magam! Nagyon is itt vagy és velünk vagy. De mégis! Hiányzott abból az aranyló fényből, az a megvilágított részlet, ahogy a *svāmīk* hagyományos öltözékében, a tekintetet oda vonzva, lépdelsz a *dhāma* valamelyik sétányán. Szeretnék beérni abba az állapotba, ahol jelenlétedben, vagy anélkül a szívem legmélyéig tudjam értékelni, hogy ennek a maroknyi létszámú *bhaktának* – itt Rādhē-Śyāma birodalmában – munkásságoddal és szolgálattal bearanyozd a sorsunkat. Minden élőlény Urát és imádandó Istenségét, az odaadás végső és egyetlen haszonélvezőjét, Śrī Kṛṣṇát és az Ő szeretetétől elolvadó kedvesét Śrīmatī Rādhārāṇī kegyét kérem, hogy élő valósággá tudjuk tenni, mindazt, amit te megálmodtál Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked!

Szolgád:

Kokila-Bihāri dāsa

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd szívből jövő *danḍavatam*, tiszteletem és jókívánságaim megjelenési napod alkalmából.

Kívánom, hogy kiváló egészséggel, bőséggel, és még sok szeretetben velünk együtt töltött idővel ajándékozzon meg téged és az Úr, Śrīla Prabhupādának szeretettel végzett szolgálatodban. Erre nekünk szintén nagyon nagy szükségünk van.

Az elmúlt esztendőben komoly ajándékot és lehetőséget kaptam tőled. Megkaphattam azt a vágyat és elrendezést, hogy részt vehessek az indiai záránokúton, amelyet Acyutānanda prabhu szervezett. Ez úton szeretném megköszönni neki és a többi szervező áldozatos munkáját, mert az ő kegyükből megkaphattuk a lelki életünkben oly fontos társulásod a māyāpuri *kīrtana-melā* és az esti *bhajanák* alkalmával. Ez azért a te érdemed kedves Mahārāja, mert ha te nem jössz el Magyarországra, hogy megnyilvánítsd Śrīla Prabhupāda vágyát, akkor én nem találkoztam volna a Krisna-tudattal. Nem ébredhetett volna fel az a vágy bennem, hogy kimenjek megtapasztalni a szent *dhāma* és az indiai kultúra örökségét. Köszönöm neked. Nagyon sok tapasztalat és benyomás ért. Az út egyik fő hatása az volt, hogy sokkal jobban értékelem Krisna-völgy megnyilvánulását. Itt Krisna-völgyben nagyon családias és békés a környezet a lelki gyakorlatokban való elmerüléshez. Nincsenek szölgató riksások, koldusok, *pāṇḍāk* a Rādhā-kuṇḍa körül, és a dudák hangja helyett éneklő madarak hallhatók. A fesztiválok is van lehetőség hosszabb és nyugodt *darśanákra*, van elegendő hely, hogy mindenki részt vehessen a *kīrtanában*. Mivel nem több ezres tömegre kell főzni nagyon különleges a *prasādam* is. Ez mind a te érdemed kedves Mahārāja!

A másik nagy hatást az gyakorolta rám, hogy láthattam az Úrnak mennyi csodálatos *bhaktája* van. Ez kedvezően hatott a hamis büszkeségre, mert látva ezt a sok *bhaktát*, igazán jelentéktelennek éreztem magam közöttük. A repülőút alatt tapasztaltam azt a sok kellemetlenséget, amit el kell fogadni: fülfájás a légnyomás miatt, több órás repülés azokban a szűk ülésekben, várakozás a hideg terminálokban, az indiai útviszonyokról nem is beszélve. Meditáltam rajta, hogy nekem ez csak egy hónap volt az életemből, de neked és istentestvéreidnek meg ez az életetek. Szeretném megköszönni, hogy ilyen sok lemondást és áldozatot vállalasz annak érdekében, hogy valahogy minket is visszavigyél a lelki világba. Māyāpurában odajöttél hozzám és szóltál, hogy nem éneklek a *kīrtanában*. Köszönöm, hogy ilyen figyelmet szenteltél rám,

és köszönöm, hogy bár nem vagyok elfogadott tanítványod, mégis kedvesen kijavítottál. Szükségem van a szigorodra.

Idén megjelenik a *Nava-vraja-mahimā* című könyvsorozatod magyar nyelven is. Köszönöm, hogy befejezted ezt a könyvet, örökségül itt hagyva a szent *dhāmāt* a jövő nemzedékeinek. Érzem éretlen és képesítetlen vagyok arra, hogy ilyen témákat olvassak, mégis remélem megkapom jóindulatú áldásaid, és képesítetté válhatok arra, hogy fizikálisan könyv formájában, és idővel a szívemben is megnyilvánulhassanak számomra eme kedvtelések leírásai. Addig is bőven van elmaradásom szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda kinyilatkoztatásainak tanulmányozásában.

Abban a reményben, hogy egyszer tanítványoddá és hú követőddé válok zárom soraim.

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda
sevāyām mā niyojaya*

„Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

Esendő szolgád:
Bhakta Kovács Zoltán
Miskolc

Kṛṣṇānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your divine grace.

I know disciples of other *gurus* in ISKCON find it difficult to write offerings for their *gurus'* Vyāsa-pūjā every year. Fortunately, your disciples are free from this difficulty, because every year your divine grace delights us with something new.

In my offering for your Vyāsa-pūjā 2013 I mentioned my relishing of the first 4 Volumes of your masterpiece – “*Nava-vraja-mahimā*”. Now I have full set! To my surprise and pleasure I found out that volume 7 is dedicated to *gāyatrī-mantra* and Volume 8 – to *mahā-mantra*. We, neophytes in *bhakti*, desperately need in deliberation on these two topics! Thank you very much!

In Volume 7 I’ve found out the following definition of *guru* from *Hari-bhakti-vilāsa*:

“He, who is the ocean of mercy, who is fulfilled in all respects, who has all good qualities, who works for the benefit of all souls, who is free from lust, who is perfect in all respects, who is well-versed in the scriptures, who knows the science of Kṛṣṇa, who can remove all doubts of his disciples, who is always alert in the service of Kṛṣṇa – is known as a genuine *guru*.”

Your divine grace is portrayed with a few strokes in these lines. You’re definitely the ocean of mercy, if you can tolerate such a disciple as my wretched self.

According to the dictionary, one of the meanings of “Fulfilled” is mature and responsible. Anyone can see these qualities in your divine grace. And you have all other good qualities all I can list and even more.

Your divine grace is working for the benefit of all souls – not only for your disciples’ one; the recent evidence is your award from Hungarian government.

You are completely free from lust – nobody can ever reproach you.

You are perfect in all respects – nobody ever mentioned any shortcoming!

You are well-versed in the scriptures and know the science of Kṛṣṇa – is there any better evidence than your books, which are relished by all ISKCON devotees?

Your divine grace can remove all doubts of your disciples – now we have the strongest evidence in your enlightening Skype conferences.

According to the dictionary: Alert means: vigilant, observant, quick to notice any potentially dangerous or difficult circumstances. You possess this quality as well – necessary for a leader so much!

I feel very obliged to Śrīla Prabhupāda – he sent me a genuine *guru*!

I feel very obliged to your divine grace – eternally.

Your unworthy servant,
Kṛṣṇānanda dāsa
Moscow

Kundalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Az idei év elején a vezetői *saṅgán* meghatározó élményem volt veled kapcsolatban, ami rendkívüli hatással volt azt hiszem nem csak rám, de minden résztvevőre is.

Szeretném ezt megköszönni neked, ezek nagyon fontos pillanatai egy tanítvány életének, amikor egy parányi rálátást kaphatunk arról, hogyan is kell látni Kṛṣṇa szándékát, szavait, kapcsolatunkat Vele...

Az élmény, ahogy rávezettél minket, hogyan kell megérteni a *Bhagavad-gītā* igazi mondanivalóját, hogy mi az üzenete Kṛṣṇának a számunkra, az sokunk szemébe könnyeket csalt.

Ez egy igazi *saṅga* volt veled, Guru Mahārāja, ahol közelebb próbálsz vinni minket, tanítványokat Kṛṣṇához. Köszönöm szépen ezt az élményt neked.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy segítesz nekem, és remélem nem okozok túl nagy akadályt neked.

Jelentéktelen szolgád:
Kundalatā devī dāsī

Lilā Śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az idei felajánlásomban szeretnék elgondolkozni azon az alázaton, amelyet benned látok Śrīla Guru Mahārāja. Ez nagyon lelkesít engem, és nagy szükségem van rá ahhoz, hogy segítségével én is meg tudjak szabadulni a szívemben lakó büszkeségtől.

Śrī Caitanya Mahāprabhu a *Śikṣāṣṭaka* 3. versszakában elmondja számunkra hogyan kell gyakorolnunk az alázatot:

„Aki jelentéktelenebbnek tartja magát az utcán heverő szalmaszálnál...”

Az egyik példa, amit szeretnék felhozni arra, hogyan gondolkodsz magadról, azt a *Venu-gītā* előszavában olvastam:

„Most rád bízom a könyvet, kedves olvasó, kérlek, alkosd meg saját ítéleted. Értsd meg, hogy *vaiṣṇava* áruhában járó, nagyon jelentéktelen személy vagyok, és nem valósítottam meg azt, amiről írok. Ha valaki azt gondolja, hogy a tartalom a szerző tudatának valamiféle emelkedett szintjét tükrözi, nagyon téved. Csupán megpróbáltam komolyan bemutatni Śrīla Prabhupāda és *ācāryáink* tanításait.”

Mindig Śrīla Prabhupāda szolgálaként utalsz magadra, arról gondolkodsz mit tenne az adott esetben Śrīla Prabhupāda.

„...aki béketűrőbb, mint egy fa...”

A béketűréseden pedig akkor szoktam elcsodálkozni, amikor arra a rengeteg szolgálatra gondolok, amelyet a magyar *yātrā bhaktáinak* végzel GBC titkárként, avató lelki tanítómesterként és *sannyāsiként*. Ez a három szolgálat egyenként is embert próbáló –nemhogy a három együttesen–, de te végtelennek látszó türelemmel, béketűréssel vezeted a *yātrāt*, a *bhaktákat* és tolerálsz az azt a rengeteg nehézséget, amelyen át kell menned, hogy végezd ezen szolgálataidat és segítsd a *bhaktákat*.

Az állam részéről is többször érte támadás az egyházat, amely rengeteg fejfájást okozott neked. Nagyon aggódtál azon, hogyan véd meg Śrīla Prabhupāda mozgalmát, és megtettél minden elképzelhető erőfeszítést azért, hogy elháruljon ez a veszély.

„...és aki nem vár el személyes megbecsülést...”

Śrīla Prabhupāda eképpen definiálja az alázatot a *Bhagavad-gītā* egyik magyarázatában:

„Az alázatosság azt jelenti, hogy az embernek nem szabad vágynia a mások tiszteletéből származó elégedettségre.” (*Bhagavad-gītā* 13.8-12. magyarázat)

Rendszeresen látom azt, hogy amikor *bhakták* vagy nem *bhakták* felajánlanak neked tiszteletet, azt ajánlod tovább Śrīla Prabhupādának, és nem tartasz belőle meg semmit magadnak.

A *vyāsa-pūjā* ünnepség alkalmával mielőtt ráülnél a *vyāsāsanára*, először egy *āratit* mutatsz be Śrīla Vyāsadevának, mutatva ezzel, hogy az imádatot ajánlod tovább Neki. Madhusūdana prabhu mesélte nekem a következő kicsi történetet, amely egy korábbi *vyāsa-pūjā* fesztivál alkalmával történt: készülődte átjönni a fesztiválra, amikor Madhusūdana prabhu megkérdezte, hogy izgulsz-e a fesztivál miatt és amiatt, hogy most a tanítványok imádatot fognak bemutatni neked. Azt válaszoltad rá, hogy nem, mert ez nem neked szól, hanem Śrīla Vyāsadevának.

Amikor a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntettek ki téged az első dolgod az volt, hogy felajánljad Śrīla Prabhupādának, mert ez őt illeti meg, te csak az ő nevében fogadtad el.

„... de mindig kész minden tiszteletet megadni másoknak...”

Számtalanszor voltam tanúja annak, hogyan fejezted ki a tiszteletedet, nagyrabecsülésedet mások iránt: Rādhē-Śyāma vendégei iránt, akik eljöttek meglátogatni az Isteni Párt, *bhakták* iránt, akik valamilyen szolgálattal próbáltak kedveskedni az Uraknak. *Saṅkīrtánásoknak*, akik nagy erőfeszítéssel osztják Śrīla Prabhupāda könyveit, *pūjāriknak*, akik szakértő odaadással és szépérzéssel imádják Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, vezető szolgálatot teljesítő *bhaktáknak*, akik vállalják azt a sok fejfájást, amely azzal jár, hogy felelősséget vállalnak másokra, valamint anyáknak, akik gyermekeiket nevelve áldozatot hoznak gyermekeik Kṛṣṇa-tudatáért. Láttam azt, hogyan fejezted ki szívből jövő megbecsülésedet Aruddha mātāji iránt, aki otthon tanította fiait a *Śrīmad-Bhāgavatam* alapján, példát mutatott abban, hogyan kell teljes hittel követni Śrīla Prabhupāda tanításait a mindennapi életben. Nagy áldozatát és eredményét méltatva kifejezted, hogy az ő prédikálása többet ért, mint amit 10 *sannyāsī* együttesen tudna csinálni. Közben folyamatosan néztem hol a te arcodat, hol Aruddha mātāji arcát, és át tudtam érezni azt a mélyről jövő megbecsülést, amivel a *mātājit* kitüntetted.

Többször hallottam tőled, hogy a szeretethez az alázat tulajdonsága van a legközelebb és igazából elválaszthatatlan attól. Azt látom neked mindkettő megvan számomra beláthatatlan mértékben és ez nagyon gazdaggá tesz téged. Nekem szükségem lenne mind a kettőre.

Sajnos amikor magamra gondolok, csak nagy hiányosságról tudok beszámolni az alázat tekintetében is, a szeretetről nem is beszélve. Szívemet fojtogatja a büszkeség és elesett helyzetem szomorúsággal tölt el engem. Emiatt, azért szeretnék imádkozni hozzád, hogy a te alázatod parányi töredéke meg tudjon nyilvánulni bennem, mert úgy érzem az a parányi szikra tökéletessé tudja tenni az életemet.

Jelentéktelen szolgád:

Lilā Śuka dāsa

Loka-bandhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *bhakták* megtanították nekem, hogy milyen értékes tulajdonság az egyszerűség és az alázat. Ahogy elkezdtem értékelni e tulajdonságokat, úgy egyre inkább felismerem benned is azokat. Kedves Guru Mahārāja, bár őszintén tisztellek, és a személyedet illetően olyan dicsőítő gondolatok vannak az eszembe, amiket igazán jogosnak érzek, mégis tudom, hogy nagyon nehezen fogadod a dicsőítő szavakat, ezért zavarban vagyok. Engedd meg hát, hogy inkább egyszerűen kifejezzem a hálámat.

Régen egy neked küldött levelemben kifejeztem, hogy nagyon tetszik az a fajta prédikálás – túl a könyvosztáson –, amikor segítjük azokat, akik már kapcsolatba kerültek a lelki étellel. Erre egy válaszlevelemben azt írtad, hogy tegyem ezt az életem küldetésévé. Meglepett az üzeneted. Nem akarok túl drámai lenni, de úgy gondoltam, hogy talán ez majd annyira meghatározza az életem, mint Bhaktisiddhānta Mahārāja utasítása Śrīla Prabhupādának: „predikálj angol nyelven”. Aztán sok minden megváltozott körülöttem, a farmra költöztem, vendégvezetés lett a szolgálatom, *gṛhastha* lettem. Sokáig kétségeim voltak afelől, hogy miképp követhetem az utasításod, illetve, hogy képes leszek-e követni azt. Végül Kṛṣṇa elhozta amire szükségem volt (*yoga-kṣemam vahāmy aham*), lehetőséget kaptam tanácsadóként szolgálni. Elérhetővé vált számomra az, hogy beteljesítem az utasításod, és ezzel elnyerhessem a kegyed. Szerencsémnek érzem, hogy egyértelműbbé vált számomra, hogyan tehetek a kedvedre, és örülök, hogy valóra válhat az életemben a filozófia: „*yasya prasādād bhagavat-prasādo*”. Kedves Guru Mahārāja köszönöm szépen, hogy elérhetővé teszed nekünk, tanítványaidnak mindazt, amire egy *bhakta* vágyhat. Boldog vagyok, hogy olyan csodálatos mesterem van mint te, és hogy kijelölöd nekem az utat Kṛṣṇát szolgálni.

Szolgád:

Loka-bandhu dāsa

Bhakta Lókuca László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Köszönömneked, hogy itt lehetek Rādhe-Śyāma birodalmában. Lelki fejlődésem a te kegyed által van. Lótuszlábad porát a fejemre helyezve, próbálom szolgálatommal meghálálni neked.

Örök szolgád:

Bhakta Lókuca László

Madhupati dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and you.

On the occasion of your glorious appearance day I would like to write about you being a champion of carrying forward Śrīla Prabhupāda's mission in ISKCON.

I am writing this offering in Māyāpur which is the last stage of my second visit to India which had taken me to Vṛndāvana and Purī before I arrived here.

Throughout my trip I had a strong impression that Prabhupāda's ISKCON is by far the most living and spreading religious movement in India. Were it not for the ISKCON pilgrims, the temples in wonderful Vṛndāvana would become like museums: visited by many people, but only a few of those would be real practitioners of Kṛṣṇa consciousness.

This was most conspicuous in Purī, when the famous and mystic temple of Ṭoṭā-Gopīnātha was packed with devotees at *maṅgala-ārati*, all of them ISKCON devotees. It turned out that the only local-looking participant actually belonged to the temple. In fact, as I see it, ISKCON is the last hope of preserving the little that still remains of India's ancient culture.

What makes ISKCON able to respond to the challenges of the 21st Century: the 'global village' wired by the Internet, the spreading of demoniac horrors like abortion and 'child-euthanasia' etc., wrapped up in liberal rhetoric? It is the strict following of the *ācārya*, the proactive assertion of His concepts and visions in forming the policies of ISKCON.

Shining examples of your activities are, among many others, the waking up of the devotees to the essence of milk usage that endorses cow killing; the revival of Vaiṣṇava society within ISKCON; the realisation of the Vedic education system etc. These and leadership in other issues make ISKCON the flagship of human civilisation in the demoniac society of the 21st Century.

Dear Guru Mahārāja,

Often when we do a little service and are thanked for it, our response is “thank you for the opportunity”. We say it but rarely with sincere feeling. However, *bhakti* is such a rare treasure, we should always feel gratitude for the opportunity to serve the Vaiṣṇavas. It is a privilege to belong to a society which is led by the principles you represent with such vigour and wisdom. It is a privilege to be able to do whatever small service under your guidance. Your leadership gives a great hope that, against the odds and my *karma*, I may still be able to go back to Godhead at the end of this life.

Thank you very much!

Your useless servant,
Madhupati dāsa

Madirekṣaṇā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances on your appearance day!

I cannot write anything else only what is in my heart... I feel really sorry to be an ungrateful child of yours, and because of that I cannot show my love for you who gave yourself for us.

You inspire me and many of us to become compassionate, devoted, committed and strong as you! Nothing else I can be proud of only to belong to this spiritual family and to be your disciple!

I do not know how the good fortune came but I try to become a real devotee, hoping this time it will be successful... I wish wherever I may be born in my next life I can continue serving you and Their Majesty Lordships.

Thank you dear Gurudeva!

Your servant,
Madirekṣaṇā devī dāsī

Mahā-Mantra devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. And all glories to you on your Vyāsa-pūjā day.

One year in Hungary many devotees did go to you with their problems, some solutions to know.

In the middle of the *kīrtana* you stopped and you said – “There are no problems, only the holy name and Rādhē-Śyāma instead”.

These words of wisdom often come to my mind when troubles and problems make me spiritually blind.

For the last few years there were no visits or letter, but now I see you were preparing something better.

These books you produced are a spiritual treasure, and now your disciples are deriving great pleasure.

Guru Mahārāja, I want to tell you of a dilemma I have, you will think that I am silly and maybe you will laugh.

My hearts desire is to serve Rādhā-Govinda’s lotus feet. Life after life this I wish to repeat. You told me the best way I can ever serve you is to serve Rādhā-Govinda and not something new.

BUT NOW your literary masterpieces of Kṛṣṇa’s pastimes are pulling my heart to go to that abode when my soul does depart.

Page after page in these wonderful books describes the Lords pastimes and how beautiful He looks.

The soul is drawn almost against his will, to Varṣāṇā, Yavat and Govardhana Hill. To see the Lords *gopīs*, His friends and His cows, His joking, His dancing..... these desires have aroused.

But I guess for the moment I should be patient I know. There’s a need for improvement and a long way to go.

Attention to *japa*, controlling the mind, engaging the senses, and not to fault find.

By following your instructions in podcast and mail, I can gradually advance, I hope I’ll not fail.

I had a desire to chant and dance in Hungary on your Vyāsa-pūjā day, and therefore I purchased a ticket today. Please accept me and bless me and take me back home,

I’m begging at your feet in this little poem.

From your servant, Mahā-Mantra devī dāsī

Mahārāṇi devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrég egy fiatal *bhakta* azt kérdezte tőlem, hogy miért kell felajánlást írni. Megadtam ugyan a szokásos választ, de maradt bennem egyfajta elégedetlenség. Közeledvén a leadási határidő – a legjobb múzsa – gondolataim a megírandó felajánlás témája körül forogtak, és hirtelen felidéződött bennem az előbbi szituáció a hozzá kapcsolódó elégedetlenséggel együtt. Így ennek okán kezdtem el gondolkodni. Én, aki világeletemben a saját magam miértjeivel voltam elfoglalva, vajon elmerengtem-e valaha is komolyan arról, hogy miért kell felajánlást írni? Vagy csak gondolkodás nélkül elfogadtam mint egy kötelességet? Be kellett látnom, hogy ez utóbbi van közelebb az igazsághoz, és bár méltánylandó a kötelességtudat, de semmiképp sem elégséges motiváció a lelki tanítómester dicsőítéséhez. Ezért volt elégedetlenség bennem.

De akkor miért is kell valójában felajánlást írni? Amint ezen törtem a fejem, hirtelen összeállt a válasz: azért a folyamatért, amelyen keresztül megy a tanítvány, amikor a felajánlást írja. Ahogy téma után kutatva végiggondolja, milyen események történtek a lelki tanítómesterével és a vele való kapcsolatában az elmúlt évben. Ahogy azokat értékeli: elég jelentősek-e, nem túl bizalmasak-e, nem tűnne-e fel mások előtt rossz színben, ha őszintén leírná a gondolatait, a megvalósításait? Egyáltalán: a lelki tanítómesteren kívül tartoznak-e azok bárki másra? Vajon a felajánlás személyes hangja és őszintesége valóban magasabb rendű a hagyományos tiszteletteljes dicsőítésnél? Vagy csak az erőfeszítést akarja megspórolni, és a szembenézést azzal, hogy tud-e egyáltalán hagyományos dicsőítést írni? Van-e elég mély odaadása ahhoz, hogy egy hagyományos dicsőítés is őszintén hangozzon a szájából? És így tovább, órákon keresztül.

Észre sem veszi, milyen mélyen merül el a *guru-smaraṇamban*. Ha pedig észreveszi, akkor arra is van esélye, hogy megvizsgálja, miként emlékezik a hétköznapi napokban a lelki tanítómesterére. Hogyan nyilvánul meg a *guruval* való kapcsolata a napjaiban, az óráiban, a perceiben a pillanataiban? A jelentőségének megfelelően értékeli-e a lelki tanítómesterét? Valóban követi-e az utasításait? Vagyis őszinte kontemplációban megvizsgálja a *gurujával* való kapcsolatát, ami a tanítvány lelki fejlődésének a kulcsa. Végző soron azért kell felajánlást írni, hogy ez – évente legalább egyszer – megtörténjen.

A *vaiṣṇava* etikett és a lelki élet szabályainak legtöbbször maga az a folyamat

az értelme, amelyen óhatatlanul keresztülmegy az ember, amikor betartja őket. Az a fontos, ami akkor történik vele, amikor megfelelően követi az előírást, és az az állapot, amelybe eljut általa. Persze az a legjobb, ha úgy követi valaki a szabályokat, hogy pontosan érti az értelmüket és a céljukat. Azonban ez minden bizonnyal csak a lelki fejlődés és tudás magasabb szintjén valósul meg. Addig is marad a hit és a bizalom Kṛṣṇában, hogy a szabályokat, legyenek bármilyen furcsák a kezdők számára, úgy találta ki, hogy nekünk jó legyen.

Kedves Guru Mahārāja, te nem csupán felébresztetted ezt a hitet és bizmat, hanem személyes példáddal be is mutatod, hova lehet elérni a szabályok szigorú követésével. Megjelenéseddel annyira vonzóvá teszed azokat, hogy még az olyan szerencsétlen ostoba lázadók is, mint én, megpróbálkoznak a követésükkel.

Örök szolgád:
Mahārāṇī devī dāsī

Mana-mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét elérkezett az a nap, amely sok ember számára a legfontosabb nappá vált az életben. Isteni személyed megjelenésének napja.

Nemrégiben az egyik podcastodban arról beszéltél, hogy Śrīla Prabhupādával való találkozás milyen kitörölhetetlen emléket hagyott mindenkinek az életében. Nemcsak a *bhakták*, hanem olyanok életében is, akik csak egy alkalommal „véletlenül” találkoztak vele.

Erről eszembe jutott az első alkalom, amikor találkoztam isteni személyeddel. Balatonújlakon volt egy néhány napos tábor, Priya-sakhī mātājī nyaralójában. Az első *guru-pūjā* alkalmával mikor virágot ajánlottam, Śrīla Prabhupādának majd leborultam, hogy hódolatom ajánljam a Pañca-tattva előtt, valami furcsa érzés kerített hatalmába. Olyan érzés volt mintha valami láthatatlan erő belepréselne a padlóba. Mindössze néhány pillanat volt, miközben Śrīla Prabhupāda *praṇāmājāt* és a Pañca-tattva *mahā-mantrát* elmondtam. Amikor felálltam a tekintetem a lótuuszarcodra esett, amin az a transzcendentális mosoly volt, ami úgy elvarázsol mindenkit, aki láthatja. Akkor

megértettem, hogy isteni kegyed volt az a transzcendentális boldogsággal eltöltő erő, amit éreztem.

Akkor ott, abban a pillanatban megváltozott az életem. Ott abban a pillanatban isteni kegyed visszavonhatatlanul megváltoztatta az életem. Azóta eltelt 23 év, és abban a rendkívüli kegyben részesültem, hogy újra és újra találkozhattam veled.

*‘sādhū-saṅga’, ‘sādhū-saṅga’—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.”

Śrīla Prabhupāda ennek a versnek a magyarázatában azt mondja, a csillagászati számítások szerint a *lava* a másodperc tizenegyed része.

Köszönök minden pillanatot, amit isteni kegyelmed lótuszlábának menedékében tölthettem.

Kérlek, részesíts abban az indokolatlan kegyben, hogy továbbra is menedéket vehetek lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgáló:
Mana-mohana dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„A lelki tanítómester lábának szolgálatával az ember képes lesz arra, hogy transzcendentális eksztázis alakuljon ki benne az Istenség Legfelsőbb Személyisége szolgálatában, aki Madhu démon örök ellensége, s akinek szolgálata véget vet az ember anyagi szenvedésének.”

„Egy hiteles lelki tanítómester (...) társasága abszolút segítséget nyújthat ahhoz, hogy transzcendentális ragaszkodás ébredjen bennünk az Úr közvetlen szolgálata iránt. Az Úr Madhu démon ellensége, más szóval Ő tiszta *bhaktái*

szenvedéseinek ellensége.” (Śrīmad-Bhāgavatam 3. Ének – első kötet 7. fejezet 19. verse és annak magyarázatából)

Ez az anyagi világ a szenvedések óceánja. Átszelni ezt az óceánt a lelki tanítómester lótuszlábának szolgálatával lehetséges. Nemrég megvettem „A huszonnyolc guru” leckekönyvet, ami a 2000 évi leckesorozatod alapján készült. Azért, hogy tudatosítsam magamban, hogy mindenhol, mindenben tudjam látni Kṛṣṇát és ezáltal rá is tudjak emlékezni. Annak is szükségét érzem a lelki életemben, hogy bárkiben és bármiben lássam a *gurut*. Mindenki tanítani szeretne nekünk valamit. Okkal találkozunk bizonyos személyekkel. Minden esetben van elsajátítandó tanítás. A lelki intelligenciámat is szeretném fejleszteni, hogy minél többször úgy cselekedhessem, hogy egyszer egy olyan lelki tanítómester vágyait segíthessem valóra váltani a Kṛṣṇa-tudatban, amilyen te is vagy.

Arra is van vágyam, hogy Gaurāṅga-*sādhaka* fogadalmat tehessek. Közelebb és közelebb kellene kerülnöm a Kṛṣṇa-tudat minél jobban való gyakorlásához. A szent név énekléséhez való ragaszkodásomat is mélyíteni szeretném. A szívemet is szeretném tisztítani, hogy alázatosabb és jobb szolgája legyek a *bhaktáknak*, Śrīla Prabhupādának, neked és Kṛṣṇának... Igyekezem, hogy elérjem azt a mentalitást, hogy a szolga szolgájának a szolgájának tartsam magamat. A *bhakták* társasága nagyon fontos a lelki életben való fejlődéshez és szolgálatuk még ennél is lényegesebb. A lelki tanítómester többek között ezekre is rávilágít, és tanításaiban is megjelennek ezek az instrukciók.

A Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola harmadéves hallgatója vagyok Vaiṣṇava teológus szakon, de ebben a félévben nem fogok még végezni a tanulmányaimmal. Egy félévet biztosan halasztanom kell a szakdolgozatom teljes megírására. Hálás vagyok érte, hogy személyed inspirál engem a tanulásra, a halálásra. Kérlek, légy kegyes hozzám, hogy ez a továbbiakban is így maradjon.

Szolgád:

Bhaktin Manduk Szilvia

Maṅgala Hari dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

Your life isa living example of aVaiṣṇava.By being always surrendered to

Kṛṣṇa, you do not waste any time. Those activities of devotion are as follows, establishing a magnificent place of pilgrimage in Europe where people can stay and be greatly spiritually benefited; writing many books on the pastimes of Kṛṣṇa and the science of devotional service; being a caring GBC leader for Hungary. Despite these big projects you take time to give Kṛṣṇa consciousness to your disciples by giving classes, singing Hare Kṛṣṇa, and answering their queries.

I am certainly blessed with the best spiritual master to help me surrender to Kṛṣṇa.

My wish is that I can gain the strength and courage to surrender your instructions and satisfy you.

Your servant,
Maṅgala Hari dāsa

Maṅi-maṅjarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, on your Vyāsa-pūjā day.

I am always extremely aware of my fortune in having you as my Guru Mahārāja, even though somewhat distant from my end.

I am also very grateful for the continued connection to my Godbrothers and Godsisters, which I cherish and appreciate.

Śrī Śrī Rādhā-Govinda remains firmly entrenched in my heart.

Your humble servant,
Maṅi-maṅjarī devī dāsī

Maṅi-mālā devī dāsī

Drága Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszönteni megjelenési napod alkalmából.

Mintha csak pár nap telt volna el az előző *vyāsa-pūjād* óta. Pontosan emlékszem minden pillanatra. Csodálatos nap volt. Emlékszem, ahogy remegő térdekkel ott álltam előtted a templomszoba közepén és reszkető hangon próbáltam felolvasni azt, amit a szívem diktált. Körülöttem több száz *bhakta*, akik mind miattad jöttek. Hiszen te vagy az, aki megmentett minket. Te vagy az akinek hálásak lehetünk. Akinek hálásnak kell lennünk! Erre minden nap emlékeznünk kell...Ki tudja, hol lennénk most nélküled? Életünk minden napja egy szenvedés. Szenvedünk a testünk és az elménk okozta kínoktól és közben elfelejtjük az igazi lényegét. Csak hibásakat keresünk megnyugtatóval ezzel a lelkiismeretünket, hiszen azt gondoljuk, hogy mi „tökéletesek” vagyunk. Sokszor gondolkodom ilyenkor azon, hogy mit rontottam el? Mindig arra a következtetésre jutok, hogy hálátlan vagyok. Fel sem fogom, hogy mekkora kegy az, hogy itt lehetek a társaságodban, Rādhe-Śyāma és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatában. Minden egyes alkalommal mikor valami nehézség van másokat okolok és azt kívánom bárcsak máshol lehetnék. Ez néha hosszabb néha rövidebb ideig tart. De valahogy mindig rájövök, hogy nekem itt a helyem a te lótuszlábad árnyékában. Hiszen annyi vágyad és terved van még és nekem kötelességem az, hogy segítsek ezeket megvalósítani. S bár apró porszem vagyok a fogaskerékben még is mindent meg kell tennem azért, hogy téged és Kṛṣṇát elégedetté tegyem. Ez a kötelességem! Valahogy viszonznom kell mindazt az indokolatlan kegyet amit tőled és a *bhaktáktól* kapok immáron 14 éve. El kell fogadjak minden helyzetet, jót és rosszat egyaránt és emlékeznem kell arra, hogy nem szabad hálátlannak lennem. Śrīla Prabhupāda egy tökéletes dolgot adott nekünk, amit rajtad keresztül ismerhetünk meg és adhatunk tovább másoknak. Semmi más dolgunk nincs csak követni az utasításaidat, őszintén és szeretettel. Mindennap imádkozom azért, hogy hosszú és boldog életed legyen közöttünk, hogy bocsáss meg minden sértést, amit elkövettem és, hogy mindig itt maradhassak lótuszlábad árnyékában. Legyen erőm és vágyam mindig szolgálni téged és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát.

Te az életedet adod értünk és elfogadsz minden visszahatást, minden fájdalmat, amit mi tetteink okoznak neked. Végtelenül türelmes vagy és mindig adsz egy újabb, sokadik lehetőséget arra, hogy talpra álljunk. Köszönöm. Ez a te nagy és szerető szívednek köszönhető.

Mikor ráébredek, hogy megint csak az elmém játéka az ami miatt szenvedek, a könnyek mint apró gyöngyszemek hullanak a szememből. Minden egyes gyöngyszem egy, egy újabb kegy, hogy még mindig itt lehetek, melletted lehetek, szolgálhatlak. Képzeletben egy láncot fűztem ezekből a

gyöngyszemekből és amikor ránézek, mindig eszembe jut, hogy te vagy az akinek az életem köszönhetem. Te vagy az aki mindig mellettem lesz és segíti a lelki életem. Köszönöm.

Jelentéktelen szolgálólányod:
Maṇi-mālā devī dāsī

Mañjarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to the glorious day of your divine appearance, all glories to the *guru-paramparā*.

“Feeling gratitude and not expressing it is like wrapping a present and not giving it.” (William Arthur Ward)

One of the qualities of a disciple is feeling grateful for being saved and for the treasure house of spiritual wealth the spiritual master has blessed her with. That gratitude is the divine virtue no other can exist without. It is gratitude that makes the ground fertile so that all of the other virtues appear. That gratitude is a constant foundation to the relationship between the *guru* and the disciple, in success and failure, in happiness and distress, in honour and dishonour, in pleasure and pain. It inspires one to take shelter and find more and more inconceivable treasures day after day.

That gratitude isn't to remain a sentiment in the heart of the disciple, rather it is to bring about action, a life of obedient devotional service. Yet Vyāsa-pūjā is a special day, a *mahotsava*, a great festival (in the anyway not ordinary life of the devotees) when gratitude to the spiritual master is expressed in words of an offering. Dearest Guru Mahārāja, THANK YOU...

- for having picked me up from my ignorant material life
- for the spiritual heritage of our glorious *guru-paramparā*
- for the holy name and the Gāyatrī mantra
- for having taught me everything I need to know to achieve the goal of my life
- for your amazing books that are an infinite source of inspiration, strength and sweetness

- for the daily inspiration and direction via your podcasts
- for our wonderful spiritual family
- for the service of Girirāja, without whom I don't know how I could live
- for Rādhē-Śyāma and Govardhana-lāla, the Lords of your life
- for New Vraja-dhāma, where your heart always is
- for Gaura and Nitāi, the embodiments of causeless mercy
- for your amazing *bhajan*s and *kīrtan*s
- for *prasādam*, food cooked and offered for the pleasure of the Lord
- for Bhaktivedanta College, where hundreds of new students get connected to ISKCON and where I may happily serve
- for every moment of your wonderful association
- for your sweetest smile
- for every chastisement you have ever given me
- for never giving up on me
- for being an ever inspiring example as a pure devotee
- for your expertise in every field of service to the Lord
- for having a wonderful sense of humor
- for being unflinchingly loyal and devoted to Śrīla Prabhupāda and brave in his service
- for being endlessly energetic and enthusiastic
- for being patient, inconceivably patient
- for always being generous and kind and forgiving
- for being my dearest spiritual master and father.

My debts are ever increasing and impossible to repay. I am yours, life after life, as you are mine.

Your happy, eternal, grateful daughter and servant,
Mañjarī devī dāsī

Manjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az életemben ennél nagyobb szerencse nem is érhetett volna, mint az, hogy

találkozhattam a *bhaktákkal* és a te kegyedből Guru Mahārāja menedéket kaptam lótusz lábaidnál.

Köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy lehetőségem van szolgálatot ajánlani.

– szolgálaton keresztül van lehetőségünk a *bhaktákkal* társulni,

– szolgálaton keresztül van lehetőségünk elégedetté tenni a lelki tanító-mesterünket,

– szolgálaton keresztül van lehetőségünk megismerni Rādhe-Śyāmát és erősíteni a kapcsolatunkat.

Ezt az értékes kincset mélyen őrzöm a szívemben és igyekszem tökéletesíteni apró törekvéseimet.

Köszönöm neked Guru Mahārāja a sok segítséget, türelmet és bátorítást, amit szolgálataim folyamán kapok tőled.

Örök szolgád:

Manjuvālī devī dāsī

Manodhara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma, a megjelenési napodon próbálom meg a gondolataimat szavakba önteni. Olyan jó lenne szépen, hozzád méltón megfogalmazni, amit érzek!

Az elmúlt évben sokat aggódtunk az egészséged miatt, de közben csak azt láttuk, hallottuk, hogy a fizikai nehézségek közepette is fáradhatatlanul viszed előre a mozgalmat, terelgeted a *bhaktákat*. Erről személyes tapasztalatunk is van, szerető gondoskodásod nagyon lekötelez! Főleg, ha belegondolunk, hogy közben hány száz másik tanítványod személyes életét tetted nap, mint nap jobbra.

A kisfiúnk, Nimāi jövőjéről beszélgettünk már többször is veled, legutóbb elmondtuk az aktuális helyzetünket, amire áldásodat is adtad. Majd írtál nekünk egy levelet, amiben a beszélgetésünk óta felmerült gondolataidat osztottad meg. Azt javasoltad, hogy Nimāi járjon *gurukulába*, ami a legjobb lenne számára. Nagyon mélyen megthattott bennünket a felé, felénk irányuló figyelmed, törődésed! Bár írtad, hogy ez egy javaslat részedről, tudtuk, hogy meg kell próbáljuk kivitelezni azt.

Sokszor meghallgattam bevezetődet, amit Ārūḍha mātājīék otthonoktatásról szóló szemináriumán mondtál. Emlékszem nagy hatással voltak rám az ott elhangzottak, és azóta is a szavaidba kapaszkodom, ha nehézség merül fel ezen a területen.

Sokat imádkozom, hogy legyen elég kitartásunk a javaslatodat véghezvinni! Azt mondtad akkor, hogy pusztán a remény, vágy nem lesz elég és, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom jövője a gyermekeinktől függ. Meg, hogy hihetetlenül fontos misszió gondoskodni a saját gyermekünkről!

Most kezdtünk hozzá annak megvalósításához, hogy az egyik *gurukula* közelébe lakjunk. Ez költözést, új munkahelyet jelent számunkra, de közben szinte kézzelfogható, hogy áldás kíséri az utunkat.

Guru Mahārāja, azt is mondtad a szemináriumon, hogy a *sannyāsa dharmád* utolsó 20 évét és ami még maradt arra szánod, hogy legyen lehetősége a mi gyermekeinknek, hogy ne kerüljenek a vágóhídra – ahogy Śrīla Prabhupāda nevezte az iskolákat. Azt hiszem ha akarnám se tudnám szavakba önteni miféle önfeláldozás ez, és ha örökké odaadóan szolgálnám a lótuszlábaidat, akkor is csak hála morzsákat tudnék felajánlani neked! Imádkozom, hogy sose legyek olyan ostoba, hogy elhagyom a menedékedet, és ne felejtsem el soha a fontos, minket Istenhez visszaterelő szavaidat!

Szolgád:

Manodhara devī dāsī

Manorāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a dicsőséges napon! Minden dicsőséget neked és minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újabb év és újabb lehetőség, hogy dicsőítsünk téged. A nyomdában a Navavraja-mahimā első magyar nyelvű kötete. Hamarosan a magyar bhakták is élvezhetik a különleges nektárokat, amiket a könyvedben megosztasz velünk. És bár szeretem angolul olvasni őket, mégis a saját nyelvünkön még ízesebbé válik a sok-sok transzcendentális történet.

Folyamatosan emlékeztetsz bennünket, hogy tegyünk meg minden erőfeszítést a lelki fejlődésünkhöz. Tanuljuk Prabhupāda könyveit, mert a

tudatlanságunkból ered a szenvedésünk és az, hogy elfelejtettük Kṛṣṇát. Az anyagi világ tüzeiben égünk. És a lelki tanítómester Kṛṣṇa kegyét hozza át nekünk, ahogy a felhő adja az esőt a földre. És hogyan történik ez? Azzal, hogy Kṛṣṇa szavait ismétli. És ezen keresztül a tanítvány hallgatja, majd megtisztul. Nagyon köszönöm, hogy folyamatosan és tökéletesen végzed ezt a szolgálatod Śrīla Prabhupādának. A lehetőséged megadod nekünk és rajtunk áll, hogy mennyit fogadunk el belőle.

Köszönöm, hogy a szolgálatodat végezhetem, kegyesen engeded, hogy részese lehetek a missziódnak.

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma dāsa

Mārgavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Végre újra itt vagy Budapesten, meghoztad számunkra jelenléteddel a tavaszt. A vasárnapi leckén magragadtak szavaid, jóllehet nem először hallottam erről, de most is nagyon szíven ütött, az amit mondtál, olyan hangulatban kell lennünk mindig, minden pillanatban azt kell éreznünk, hogy szent helyen, Vṛndāvanában vagyunk.

Milyen jó is lenne, ha ezt mindenki megtudná valósítani és szünet nélkül ebben a hangulatban tudna lenni, félre téve minden befolyásoló tényezőt. Nem lennének bántások, manipulációk, irigység, hamisság, stb. Mindenki őszintén, jóakarattal, pozitívan viszonyulna egymáshoz és teljesen elmerülne a szent név éneklésébe.

Az anyagi világ nagyon szörnyű, még így is, hogy oltalmadba vettél. Igen tudom minden sokkal szörnyűbb lenne ha nem részesülnék Kṛṣṇa kegyében általad. Minden rosszat magamnak köszönhetek adós vagyok tettemért, fizetnem kell könnyített törlesztő részletekkel.

Nagyon nagy áldást kaptunk az Úr Caitanya Mahāprabhu kegye folytán, csak a Hare Kṛṣṇa éneklésével megtisztulhatunk, szent helyé válhatunk.

Olykor sajnos elfelejtem ezt de te figyelmeztetsz újra és újra, hogy ne veszítsem szem elől a célt. Ez a hatalmas missziója a Kali-yuga emberének, hogy

énekelje a *mahā-mantrát*, keletől nyugatig, a világ minden pontján bármerre járunk, hisz mindenhol vannak emberek akik várják a tavaszt, a kikeletet.

Sokan megmenekültek már, de még többen várnak megmentésre. Kérlek add az áldásod, hogy mindig ezt tarthassam szem előtt, bármerre járok, hogy tudjak segíteni másoknak abban, hogy megtalálják a Vṛndāvanába vezető utat.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Mārgavatī devī dāsī

Medhya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Amikor írom ezeket a sorokat, még nem vagy itt Krisna-völgyben. Hiányzol. Habár annyiszor mondtad már, hogy a lelki tanítómester és a tanítvány mindig együtt vannak, és azt is sokszor mondtad már, hogy te mindig itt vagy, de ez nekem – úgy mond – túl magas.

Ostoba vagyok, üres és az intelligenciámmal sem szoktam találkozni, így csak a végtelen türelmedben bízhatok.

Néha elmerengek és csak ámulok, hogy honnan van ennyi erőd és energiád? Mindig prédikálsz, hogy beteljesítsd vágyát. Az ő álma már a te álmod és az ő vágya már a te vágyad. Így minden fáradtságot, betegséget és kényelmet feladva, teljes odaadással szolgálod őt. Talán ezt jelenti Vṛndāvana? Ez a csodálatos Krisna-völgy is a te szíved Vṛndāvanája. Először kőkemény szívedet lággyá tettél, egy templomot Rādhē-Śyāma otthonává varázsoltál, aztán az egyszerű házakat is szent helyekké titted. „Hol vagyok? Igen, tudom, Vṛndāvanában” De ez kevés. Kevés tudni valamit. Hát ezért hiányzol kedves Guru Mahārāja.

Amikor itt vagy Krisna-völgyben, akkor kinyílik minden, mint egy rózsa-szál. Te a szíved Vṛndāvanájának fényében tündökölsz és olyan szép, odaadó lágyságod van Rādhē-Śyāma felé, hogy mi akarva-akaratlanul köréd gyűlünk, mint a méhecskék! Nagyon éhes méhecskék! Egy csepp, két csepp, aztán folyékony nektárrá válik minden. „Óh, hol vagyok? Már nem is tudom.” Csak minden olyan könnyűvé vált, olyan egyszerűvé, széppé, lággyá, és csak azért imádkozok, hogy bárcsak mindig így lenne. A mai napon pedig azért

imádkozok, hogy Rādhē-Śyāma nagyon vigyázzanak rád, hogy még sokáig társulhassunk a te szíved Vṛndāvanájával.

Örök szolgád:
Medhya devī dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának és Gaura-Nitāinak!

Már sok éve tanítványod vagyok, és ez alatt az évek alatt néha könnyebben és néha nehezebben megy a lelki élet gyakorlása. Sok nehézséget hoz a sors és sok nehézséget gyártok saját magamnak én is. Most épp egy komolyabb hasi betegség okoz problémát. Ezekben az időkben nehezebben megy a *sādhana*.

Ilyenkor rád szoktam gondolni – mert sok minden más mellett – ebben is példát mutatsz számomra, hisz az elmúlt időszakban sajnos neked is több egészségügyi problémád volt. Viszont egyetlen-egyszer se rendültél meg a gyakorlataidban, a prédikálásban és a tanítványaid vezetésében.

Rád gondolok és erőt merítek. Példamutatásod lelkesít, és töretlen odaadásod feltölt engem is lelkesedéssel. Ahogy a testnek szüksége van az ételre, úgy a léleknek is szüksége van lelki táplálékra. Számomra te és az idősebb tanítványaid vagytok a „táplálék” forrása.

Végtelen kegyedből adódóan létezik a templom és a főiskola, teret biztosítva számomra a *bhaktákkal* való társulásra és a szolgálat végzésére. Ha mindezek nem lennének, akkor nagy valószínűséggel már én sem lennék itt. Hálás vagyok neked, hogy lefoglalsz a Bhaktiban (a főiskolán).

Minduntalan lenyűgöz hűséged Śrīla Prabhupāda és az egyház felé, lenyűgöz az is, hogy milyen sok felelősséget vállalsz magadra azért, hogy a Kṛṣṇa-tudat minél több emberhez eljusson. Ennek a hitnek a nyomdokaiban igyekszem jómagam erőt meríteni, hogy képessé váljak minden nekem adott szolgálat elvégzésére.

Tanítványaid (és így számomra is) az egyetlen esélyünk, ha követünk téged a lelki élet útján, hisz te vagy az egyetlen, aki el tud vezetni minket Rādhához és Kṛṣṇához.

Köszönöm szépen, hogy vagy! Köszönöm szépen a kegyed!
Hare Kṛṣṇa

Szolgád:
Bhakta Medvegy Gergely

Bhakta Mezei Péter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretnék köszönteni transzcendentális megjelenési napod alkalmából, ami nem kis mennyiségben és persze minőségben aranyozta be az életünket. Kérlek engedd meg, hogy megpróbáljam ezzel a pár csenevész kis sorral kifejezni hálámat, amiért egy újabb évet sikerült *bhakták* között töltenem! Amint azt jómagad is gyakran hangsúlyozod, ez a legnagyobb kincs, amit ember a világon kaphat, és ebben úgy érzem komoly szerepet játszol.

A Budapesti központ *prabhu āśramájában* az összes *bhakta* a te útmutatásod alatt, és a te kegyedből törekszik gyakorolni, és követni a *bhakti-yoga* szabályozó elveit.

Mostanában napról-napra világosabb előttem, hogy a *bhakták* kegye nélkül, lehetetlen bármilyen fejlődést elérni a lelki életben, és az itt lakó idősebb *brahmacārik* hatalmas segítséget nyújtanak nekünk fiatal kezdőknek, hogy könnyebben átmenjünk a Kṛṣṇához vezető úton elének kerülő akadályokon.

Nem egy kis vállalkozás, amibe bele kezdtünk, de a legédesebb mert az Úr Nityānanda nagyon kegyes „Csak egy kis hitért határtalan *ānandát* ad”. Nincs más tennivalónk, csak hogy a lehető legjobban elfogadjuk azt a kegyet, ami rajtad, és Rajtuk keresztül alászáll a lelki világból, és megpróbáljunk felnőni ahhoz a feladathoz, hogy minnél több emberrel oszthassuk meg az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda álmát, amit te és a magyar-*yātrā* tagjai gyönyörűen megnyilvánítottatok Krisna-völgyben, és itt Budapesten egyaránt.

Mikor ezt a felajánlást írom, éppen távol vagy, és jelenléted hiánya napról napra érezhetőbb, olyan mit a test, melyből kivették az egyik legfontosabb részét, a szívét.

Teszünk és dolgozunk. Itt van Śrīla Prabhupāda és persze itt vannak a

mūrtik is Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, de valahogy ez az egész lelki világ akkor elevenedik meg, mikor átléped a templom küszöbét. És ez ékes bizonyítéka annak, hogy milyen komolyan és mély megvalósítással képviseled, lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda ránk hagyott örökségét.

Számunkra rajtad keresztül nyilvánul meg az a szent személy, akinek sajnos mi már nem élvezhettük a társaságát, de a te kegyedből a mi életünkben is megnyilvánulhat. Mostanában kezdem tapasztalni, hogy a vágyad az, hogy minket is minél közelebb hozz lótuuszlabaihoz, tanításaihoz. Ez leírhatatlan kegy.

Ezért szeretném megköszönni neked, hogy itt lehetek és kegyedből, lassan de biztosan értelmet találhat még egy, haszontalannak indult emberi születés.

Köszönök mindent!

Szolgád:

Bhakta Mezei Péter

Bhaktin Moravcsik Andrea

Kedves Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ebben az esztendőben nekem is lehetőségem nyílik a megjelenési napján köszönteni Önt.

A kilencvenes évek elején, egy budapesti fesztiválon találkoztam először a Kṛṣṇa-tudattal. Puritán reformátusként túl „zajos” volt számomra a hit ilyen típusú megnyilvánulása, ezért némi *prasādam* elfogyasztása után eljöttem a rendezvényről. A későbbiekben azonban a gondviselés úton-útfélen elém hozta a „krisnásokat”, mintegy előrevetítve azt, hogy még lesz dolgunk egymással. És ezt követően elkezdődött az évődésem a Kṛṣṇa-tudattal...egy lépés előre, kettő hátra. Noha többször elmentem a Máriaremetei úti templomba, majd ide Csillaghegyre, sokat beszélgettem *bhaktákkal*, olvastam a védikus irodalmat, elvégeztem két, a főiskola által szervezett tanfolyamot, a Kṛṣṇa-tudattal továbbra sem köteleztem el magam. Az áttörést az Ön tanításai/leckéi jelentették. Mostanra nem telik el nap, hogy ne hallgatnám ezeket. Hatásukra, már csak előre lépegetek a cél, azaz Kṛṣṇa felé. Szolgálatot vállaltam a Bhaktin, naponta 16 kört *japázom*, járok a tanácsadói körbe. Reményeim

szerint elérkezik az idő, mikor lesz elég munícióm ahhoz, hogy Ön mérhetetlenül kegyes lesz hozzám és elfogad tanítványának.

Menedékére vágyva ajánlom hódolatomat!

Őszinte tisztelője:

Bhaktin Moravcsik Andrea

Murli Manohara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this day of your Vyāsa-pūjā.

Thinking of you at this time I can only but express my unbounded gratitude for the incomparable gift of your latest master piece ‘*Nava-vraja-mahimā*’.

It’s one of those treasures that can only increase in value as we awaken from our conditioned state, and this awakening in itself is carefully nurtured in all details through your writings that are manifesting from your loving compassion and concern for our attaining the shelter of Śrī Kṛṣṇa’s divine lotus feet.

Each time I turn a page it is as if I am looking into another realm. A realm full of wonder, full majesty, full of splendour. It’s sweetness irresistible and comforting, giving us reassurance and great hope infused with an excitement that fills us with joy. From the first volume to the last like an unfolding journey where you take us by the hand into your heart where Śrī Śrī Rādhe-Śyāma eternally reside.

As each page expands into every chapter and then each chapter into a volume I am often at a dilemma. For to move forward to the next I am concerned as to forgetting what I have read, but then what I have not read seems to be calling out, like a sumptuous feast with an endless variety of tastes that a happy host puts on the plate and encourages us to eat... So I read on.

At times I simply have to stop reading as there is only so much I can digest. I close the book like closing the lid on chest of precious jewels. Looking at the exquisite cover it invites me to open this chest once again. This time I open and flick through the pages stopping at the pictures. The sweetness of these pictures which in themselves is enough to bring tears to the eyes, in turn inspires me to ‘just read one more page, actually better just read this

one more section'. Again I try to close the lid on this box of effulgent gems. Putting the silk golden bookmark in place while noting the time I reassure myself that better I take rest... 'Perhaps if I am blessed I might dream of what I have just read!

I am reminded of a well known verse that we chant after performing *ācamana* and before beginning service to our deities.

*om tad viṣṇoḥ paramam padam sadā
paśyanti sūrayaḥ divīva cakṣur-ātataṁ
tad viprāso vipanyavo jāgṛvāmsaḥ
samindhate viṣṇor yat paramam padam*

“Just as those with ordinary vision see the sun’s rays in the sky, so the wise and learned devotees always see the supreme abode of Lord Viṣṇu. Because those highly praiseworthy and spiritually awake *brahmanas* can see that abode, they can also reveal it to others.” (*Rg Veda-saṁhitā*)

You are certainly..highly praiseworthy and spiritually awake..you are showing us so much. In fact you are proving that ‘everything’ is in Śrīla Prabhupāda books! You are yet again showing us what it means to be Kṛṣṇa conscious. What is waiting for us if we follow, if we chant without offence.

Sometimes I feel so far away from actual Kṛṣṇa consciousness. At these times I take shelter of your books. There I can at least read about Kṛṣṇa consciousness. Like a soothing balm on a heart scorched by the sun of ignorance I get some relief.

Guru Mahārāja may it be so... that one day by pleasing you Śrī Madana-mohana will destroy my stubborn intelligence, that one day by keeping myself under the shelter of the lotus feet of your guidance Śrī Govinda will bless me with strong attachment to the world that Śrīla Prabhupāda has revealed. That one day my *sādhana* by hearing from your lotus mouth will invoke *bhāva*. That this tiny *jīva* your servant will shed tears in the presence of Gopījana-vallabha.

Your servant,
Murlī Manohara dāsa

Nalinī-kānta devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

To compose an offering to you – to put your inconceivable glories into words – has always been a wonderful meditation. One would expect that in time it gets easier and easier. But it doesn't.

For the last three years, I have been working on publishing your magnum opus, *Nava-vraja-mahimā*, first on the English edition, then on the Hungarian translation. Anyone who reads NVM will agree that only a devotee on the topmost level can write such a literature. While translating it, I often stop in amazement and ask, “How is possible that the author of this transcendental work who must be a close associate of Lord Caitanya and the divine couple is living with us, guiding us, and is our beloved father and friend?”

Over the years, your unique devotion and love for Rādhā-Śyāmasundara has become more and more obvious. And it is also so obvious that I'm still situated in the swamp of material existence. So in one sense, there is a distance between us. In another sense, that same gap or separation brings me so close to you, Guru Mahārāja, because nevertheless it is your lotus feet I'm clinging to, it is your teachings I'm listening to, and it is you whom I want to please by my service.

So that separation makes it difficult for me to find the proper words to praise your glories. Instead, as I do every year on your appearance day, I just would like to affirm that no matter what, I'll do my best to serve you in your mission to serve Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara.

Your servant and daughter,
Nalinī-kānta devī dāsī

Bhaktin Nagy Ildikó

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Már évek óta, mióta megismertelek, nagy vágyam volt arra, hogy egy személyesebb kapcsolatom legyen veled. Igyekeztem a leckéiden, tanításaidon keresztül megismerni azt, amit át szeretnél adni nekünk, de nem volt olyan alkalomban részem, amikor meg tudtam tapasztalni a te személyeséged. Kṛṣṇa kegyesen elrendezte, hogy ezt akkor kaphassam meg, amikor a legnagyobb szükségem volt rá, egy nagyon nehéz élethelyzetben.

Az az időszak, amikor a férjem a kórházban feküdt, nagy megpróbáltatás volt a számomra is fizikailag és érzelmileg egyaránt. A legtöbb erőt és a legnagyobb segítséget, támogatást az nyújtotta, amikor telefonon beszélünk, és kedvesen útmutatást adtál, hogy mi legyen a meditációm ebben a helyzetben. Hangsúlyoztad az elfogadás fontosságát, hogy meghódoljunk Kṛṣṇa akarátának, és ezeken a nehézségeken keresztül megtanuljuk mindig elfogadni azt, amit Kṛṣṇa elrendez bízva abban, hogy az a legjobb a számunkra. Minden nap erre az utasításra gondoltam, ebbe kapaszkodtam, ennél vettem menedéket. Ezáltal mindvégig érezhettem Kṛṣṇa jelenlétét, segítségét, gondoskodását és elrendezéseit.

A magam módján próbáltam minden szolgálatot megadni ebben az időszakban a férjemnek, fizikai és érzelmi szempontból, de láttam azt, hogy az igazi fordulatot a számára csak a te lelki támaszod hozhatta el azáltal a személyes gondoskodás által, hogy hívtad telefonon és személyesen meglátogattad, bátorítottad, hogy merüljön el kizárólag Vṛndāvana tudatban. Ez érezhetően nagyon sokat jelentett számára, és sok erőt adott neki. Mindig olvassuk, de ezen az élethelyzeten keresztül mindkettőnkben mély nyomott hagyott a tapasztalat, hogy a legnehezebb helyzetekben egyedül csak a lelki tanítómester utasításai, a *bhakták* imái, jóakarata és segítsége, Kṛṣṇa menedéke és a szent név az egyetlen, aminek valódi jelentősége van.

Igyekszem ezt a Kṛṣṇától és tőled kapott kegyet és tanulságot mélyen a szívembe zárni és eszerint élni a jövőben, és imádkozom, hogy a szavaid szerint tudjak cselekedni. Kérlek, add a kegyed, hogy mindig tudjak emlékezni az útmutatásodra és menedéket venni náluk.

Köszönöm neked kedves Mahārāja, hogy kegyesen adtad a személyes erődnék és a tanítványaid iránti elkötelezettségednek a tapasztalatát. Kṛṣṇa ezzel úgy teljesítette régi vágyamat, hogy egyúttal jelentősen mélyítette az Irántad érzett elkötelezettségemet, és ezáltal arra indít, hogy mélyebben átadjam magam a te szolgálatodnak.

Szolgád:

Bhaktin Nagy Ildikó

Nilamaṇi devī dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year has been a year of realisations for me. By His mercy the Lord has arranged many situations that have highlighted my true nature. As a result, I have some insight into my diseased condition. Just as a mad person thinks himself sane when he lacks insight, I also arrogantly thought I was fine and sane previously. Now I can see that I am in a diseased condition under the influence of the three modes, largely dictated by my conditioned desires. I'm trying to distinguish between the soul's desires and the mind's whims, or rather I am learning to discriminate which desires are in my true interest.

I can see now what a fool I was to think I could dominate over others who are more cultured than me. In my carelessness I have hurt others and though I have tried to make amends, often the crack still shows. I am trying to learn from my mistakes and trying to become a reflective practitioner. *Bhakti* is independent as the Lord is, so nothing material can obstruct its course, or the spreading of this movement, rather I need to become a devotee, a sincere instrument of the Lord's will. So my conclusion is that the real problem in my own spiritual life and my contribution to the mission is my lack of purity.

Please bless me in this regard that I can now focus on the quality and attentiveness of my *sādhana*, services and personal interactions. I especially need to develop humility, integrity and sensitivity. Thank you for being so exemplary in every way and for giving me shelter. Only a magnanimous soul can shelter others. In the pastime of Lord Caitanya and the *sanodiyā brāhmaṇa*, the verse from the *Mahābhārata*, *Vana-para* (313.117) is quoted

*tarko 'pratiṣṭhaḥ śrutayo vibhinnā
nāsāv ṛṣir yasya mataṁ na bhinnam
dharmasya tattvaṁ nihitaṁ guhāyām
mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*

“Dry arguments are inconclusive. A great personality whose opinion does not differ from others is not considered a great sage. Simply by studying the *Vedas*, which are variegated, one cannot come to the right path by which religious principles are understood. The solid truth of religious principles is hidden in

the heart of an unadulterated, self-realized person. Consequently, as the *śāstras* confirm, one should accept whatever progressive path the *mahājanas* advocate.”

My reference is Śrīla Prabhupāda and you, in this regard. You are the *mahājana* whose progressive path I can follow. Recently in your podcasts you’ve been speaking about humility as a core quality for *bhakti*. You explained that unless one is surrendered and humble, although one may acquire the information, one may not get the realisation to perfect that learning e.g. comparing Aśvatthāmā and Arjuna as disciples. So I am starting to realise that the obstacles lie within and that volumes of service aren’t enough without attentive *sādhana*, humility and conscientious behaviour.

Thank you for your beautiful epic, ‘*Nava-vraja-mahimā*’. It gives detailed information about Śrī Kṛṣṇa’s pastimes, *dhāma* and associates, as well as the philosophical truths that underpin them. As it says in the *Bhagavad-gītā* (4.10.)

‘...*bahavo jñāna-tapasā pūtā mad-bhāvam āgatāḥ*’

According to one’s knowledge one’s attachment develops proportionately. So by giving this knowledge you are helping us to cultivate our attachment for Śrī Kṛṣṇa. It is also a complete glorification of New Vraja-dhāma, which I feel is like your heart. Please bless me that I can realise some of what I read one day.

Please forgive me for all my offenses and failings. Please keep this lost soul somewhere in your fold.

Your aspiring servant,
Nīlamaṇi devī dāsī

Nisānta-līlā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is your appearance day. You just returned from India, paying a short visit to your beloved Lord and Mistress. You glorified Them with the most wonderful *kīrtana* and then bathed in the love of the devotees who showered flower petals on you, and followed you to your *bhajana-kutir*, where the *gurukulīs* waited for you with a new *bhajana*, they have learned. Springtime

is in full bloom in New Vraja-dhāma. A beautiful morning... I can only hope, that you can catch up with missed hours of sleep quickly.

On this beautiful day I meditate, how blessed I am, to know you, what to speak of being your disciple. From your journeys you always return with beautiful gifts, jewelry for Rādhe-Śyāma. You mentioned several times, that they have changed Their decorations in the spiritual world made of priceless spiritual gems and *cintāmaṇi* to artificial pearls and glass stones. You would like to offer Them at least what is considered to be ‘real’ in the material world: shiny gold necklaces, bracelets, crowns, and earrings inset with diamonds, rubies, dark sapphire and emerald. But there are jewels, that are not sold anywhere, although they do not cost any money, they are so valuable, that all the wealth in the world is not enough to pay for them.

Your renunciation, learnedness, respectable nature and morality are like toe rings and your determination and truthfulness are like shiny belts with elaborate patterns. Your surrender and self sacrifice are like flowers and vines of painted mendhi for the feet. Your readiness to protect devotees from the destroying effect of the age of Kali are like ornate armbands, your purity and good will are like beautiful rings, your humor is like the twinkling sound of bracelets and ankle bells, your sincerity, eagerness to serve and devotional feelings are like necklaces and chokers, that are decorated with the pendants of ecstatic mellows. Your expertise, good taste and artistic skill are like earrings, your poetry like strands of pearls for decorating the hair, your loyalty like a golden nose ring, your surrender like a crown with valuable gems, your humility and friendliness like *candrikās* for decorating the parting of the hair and your compassion like diamonds at the corner of the eyes.

These wonderful jewels make up your “*sādhū bhūṣana*”, and when you offer them with your pure love it seems Rādhe-Śyāma think they are worth the deal. It is worth coming in this dark material world, and invest Their pure spiritual energy into a piece of barren land to make it into the holy abode of Vraja-dhāma, accept the imperfect offerings of its inhabitants and manifest Their transcendental beauty, attracting thousands of people to the service of Their lotus feet.

Your worthless servant,
Niśānta-līlā devī dāsī

Nitāi-bhāvana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nemrég tértem haza Māyāpurból ahol szerencsém volt néhány hetet tölteni. Sokat hallottam már tőled és más *bhaktáktól* Śrīdhāma Māyāpurról, Śrīla Prabhupādának arról a vágyáról, hogy ez legyen az ISKCON központja, ahová a *bhakták* minden országból eljönnek, hogy társuljanak a *dhāmával*. Amennyire csak lehetett késleltettem ezt az utat, mindig találtam kifogást, és saját kis világomban végeztem tovább a szolgálatomat, mondván úgysis ez a lényeg.

Az elmúlt évben viszon megkértél arra, hogy vegyek részt ott az ILS nemzetközi gyűlésen, hogy értsem, hogy lássam: a Kṛṣṇa-tudat nem csak annyi, amennyit mi itt tapasztalunk belőle Magyarországon.

És valóban, a kegyedből sok mindent megértettem a *dhāmában* és belátom, nagy szükségem volt erre az útra. Amiről itthon oly sokat hallottam tőled – Śrīla Prabhupāda víziójáról –, egyből kapcsolatba tudtam hozni a hangulatoddal, azzal, ahogy vezeted a magyar *yātrāt*. Úgy érzem, tovább mélyült a megértésem arról, hogy hogyan kell követnie egy őszinte tanítványnak a lelki tanítómesterét minden egyéni motiváció nélkül, és ezen a módon mindent megkaphat Kṛṣṇától, amire a lelki fejlődéséhez szüksége van.

Nekünk – itt Magyarországon – minden eszköz a rendelkezésünkre áll, hogy nagyon gyorsan haladjunk a Kṛṣṇa-tudat útján, és ez a te gondoskodásodnak köszönhető. Prabhupāda gyakran említi azt a példát, hogy hogyan hatja át az egész céget energiájával egy vállalat igazgatója. Ugyanígy irányítod te ezt a *yātrāt*. Látszólag nem vagy ott mindenhol, de végső soron – szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda elképzelését követve – tiszta értelemmel csak ezen meditálva vezeted a rád bízottakat. A példád nagyon vonzó, így nem nehéz követni. A megfelelő követés pedig az igazi változásunk kulcsa. Nagyon köszönöm ezt a kulcsot, amit még csak próbálgatok, de már biztos hitem van benne, hogy az egyetlen jó úton vezetsz engem és a tanítványaidat.

Őszintén szólva nagyon könnyű dolgom van, mert bárki szívesen követ egy olyan személyt – Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura szavaival élve – aki *kalyāṇa-guṇārṇavasya*, a kedvező tulajdonságok óceánja. Aki mindig képes örömet meríteni a szent név hallásából és énekléséből, aki személyesen imádja Rādhā-Kṛṣṇa *arcā-vigraha* formáját és abban foglalja le tanítványait is. Aki örül, ha a *bhakták* élégedettek a *bhagavat-prasādam* tiszteletével, és öröke arra vágyik, hogy hallhasson Rādhā-Mādhava kedvteléseiről. Egy ilyen lelki

tanítómestert könnyű úgy látni, mint Istenség Legfelsőbb Személyisége szolgálját és nem nehéz az ő vágyát a szívünkkel egyé tenni.

Guru Mahārāja, nagyon hálás vagyok, hogy elfogadod tőlem azt a minimális szolgáltatást, amire hajlandó vagyok. Kérlek, bocsáss meg nekem az ellened elkövetett sértésekért és továbbra is tarts engem az ISKCON hajóján, amelyet Śrīla Prabhupāda alapított.

Szolgád:

Nitāi-bhāvana dāsa

Pada Kamala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked! Minden dicsőséget a *bhaktáknak!*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Minden évben amikor közeledik a *vyāsa-pūjā* ünnepséged, elkezdem összegyűjteni magamban az elmúlt egy év eseményeit.

Ilyenkor sokat gondolok arra, hogy ki vagy te Mahārāja, ki vagyok én és, hogy milyen a mi kapcsolatunk. Úgy gondolok rád mint életem legfontosabb személyére, lelki tanítómesteremre, örök lelki apámra... Nagyon csodállak téged mikor egy képen meglátlak, vagy amikor egy *bhakta* rólad beszél, téged idéz, olyankor tudom hogy újabb lehetőség nyílik számomra a fejlődésre. Śrīla Prabhupādát hűségesen és szigorúan követve te már elérted az élet célját és küldetését. Azért fordultam hozzád, hogy megtudjam mi az életem értelme és célja. Köszönöm szépen hogy a tanítványaid körébe fogadtál engem is! Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura azt mondja: „Ki szabadult meg *māyā* karmai

közül anélkül, hogy egy *vaiṣṇava* lótuszlábát szolgáltatta volna?” Nagyon szépen köszönöm hogy itt lehetek veled és a *bhaktákkal* a Kṛṣṇa-tudatban! Kérlek szépen, légy elnéző velem szemben amikor nem megfelelően cselekszem, légy kegyes hozzám, és mint apa a fiának bocsáss meg nekem! Próbálom a legjobbat kihozni magamból, szépen szolgálni a *bhaktákat*, hogy a leghatékonyabban tudjuk terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot az egész emberiség áldására. Kérlek szépen, add nekem a különleges kegyedet, áldásodat, hogy mint az Úr Vāmanadeva nagy lépésekben tudjak fejlődni a lelki életben! Szeretném ezt a testemet, ezt az életemet, mint egy virágszirmot felajánlani lótuszlábad porának szolgálatába.

Kérlek szépen, add az álldásod, hogy kapcsolatomban veled és törekvéseim elérjék a legnagyobb sikert!

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundhara kī jaya!

Śrī Śrī Gaura-Nitāi kī jaya!

Śrīla Prabhupāda kī jaya!

Śrīla Guru Mahārāja kī jaya!

Gaura-bhakta-ṽṛnda kī jaya!

Jelentéktelen szolgád:

Pada Kamala dāsa

Padyāvali devī dāsī

All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to Śrī Gaura-Nitāi. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet.

Wish you a very nice day on the auspicious day of your appearance.

May Lord Nṛsiṁhadeva always protects you.

May Śrīla Prabhupāda gives you his blessings on this special occasion.

I remain very grateful to you for accepting such a fallen soul as myself as one of your disciples.

This year I got the realisation of how merciful the *dhāma* is and how important the blessings of the spiritual master is to the disciple. When I arrived in Śrīdhāmā Māyāpur I longed to have a personal *darśana* of you. And two

days later by the mercy of the *dhāma* I saw you walking on your own. So I ran after you so that I did not miss the opportunity of greeting you and offer some service if possible. As I reached you I was a bit out of breath but was so happy to see you that I forgot everything else around me. I asked if I could carry your bag and very graciously you handed it over to me.

At this particular moment there were hundreds of questions I wanted to asked but could not formulate them properly and as time and circumstances were not right I asked for your blessings instead to go on *parikrama* which worked out to be the best thing to ask.

Gurudeva please forgive me for anything I did wrong during the course of rendering this little insignificant service which lead me to realise that I should always try to render better service.

As the *dhāma* is so merciful, you are also very merciful. When the time came for us to part ways you gave me a big smile as the caring father does to a small child. This gave me the thought that even though I have a very long way to go still, “even a moment’s association with a pure devotee, one can attain all success.”

I would like to express my deep and sincere gratitude for giving me your blessings to do the *parikrama*. I did complete it successfully all due to your causeless mercy and blessings without which I would not have been able to do so. Thank you so much for everything you have given to me most important to be able to understand how much I depend on your mercy for practicing devotional life.

All glories to the *dhāma*. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Gurudeva.

Your unworthy servant,
Padyāvalī devī dāsī

Bhakta Pálvölgyi Attila

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a gyönyörű napon!

Szeretném hálámat nyilvánítani azért, hogy lehetőséget adott itt Magyarországon minden ember számára, hogy megismerjék Śrīla Prabhupāda misszióját és hogy elmerülhessenek Śrī Kṛṣṇa odaadó szolgálatának nektárjában. Kegyednek és a *bhakták* kegyének köszönhetően most én is a lótuszlábaid porában fürödhetek és énekelhetem az Úr szent neveit. Szeretném még a bocsánatodat kérni, ha valaha megsértettem a te és kedves tanítványaid lótuszlábát.

Örök szolgád:

Bhakta Pálvölgyi Attila

Bhaktin Panczel Adrienn

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Nagyon nehéz a helyzethez méltó gondolatokat és szavakat találni, erre ezúttal sem leszek alkalmas, kérlek nézd el nekem.. így a magam végtelenül egyszerű módján arra gondoltam, hogy amit kaptam tőled, annak egy szikrányi példáját mesélem el.

2012 december 23. Śrīla Prabhupāda maratonjának utolsó hosszú napja. A *saṅkīrtanás bhakták* ekkorra már eléggé elfáradnak. Hát én sajnos nem vagyok se *saṅkīrtanás*, se *bhakta*, és mivel csak néhány napot voltam kint osztani a maratont, ezt az utolsó napot már nagyon vártam. (Onnantól fogva vártam, hogy elolvastam a *Ne állj az útban*-t. Addig inkább rettegettem a *saṅkīrtanától*. De az a kis füzet teljesen megváltoztatta a könyvosztáshoz való hozzáállásomat.)

Tehát december 23-a, reggeli program, majd *guru-pūjā* után indulás az egyik áruház parkolójába. Autóval vittek oda. Út közben elkezdett havazni. Ez már egy nagyon kedves dolog volt, a hó az egyik legszebb dolog ebben a nyomorult világban (nekem), így aztán boldogan vártam, hogy odaérjünk a parkolóba. Itt már nem esett, hanem szakadt a hó, nagyon rövid idő alatt igen nagy mennyiség hullott. Fújt a szél is. De én imádtam! Egyik embertől a másikig repültem és fülig érő szájjal gyűjtögettem az adományt a könyvekért cserébe. Egyáltalán nem vagyok jó osztó, csak ott voltam ahol kitétek, és próbáltam imádkozni Kṛṣṇához, hogy hadd lehessen jó eszköze, hogy hadd okozzak örömet a *bhaktáknak*, és az ott lévő emberek megkaphassák Śrīla

Prabhupādát. (Igazából addig a napig kicsit tartottam is Śrīla Prabhupādától. Az életrajzi könyvének az elején van az a kép róla. Én ott mindig nagyon szigorúnak és picit félelmetesnek találtam. De ezen a délutánon ez is megváltozott, megenyhült az arca és úgy láttam, mintha örülne. Persze lehet csak a hó fedte be a szempilláim és nem láttam jól... nem tudom.)

Ezen a napon az egyik csoda az volt, amikor odamentem egy emberhez, aki épp pakolta a vásárolt holmijait az autójába, én pedig próbáltam kedvesen megszólítani. Elsőre semmi reakció, majd kimondtam Kṛṣṇa nevét, az ember pedig megőrült. Elkezdett politikáról, és mindenféle zagyvaságokról ordibálni, hadonászott, és még a szája is habzott a hatalmas dühétől. Csak néztem és nem értettem mi baja lett. A fél parkoló bámult, hogy mi történik. De valahogy mégsem, egy csöppet sem ijesztett meg az ember, egyszerűen csak nagyon megsajnáltam, amiért ennyire zavart, és azt sem tudja mit művel. De ezt látva egy férfi odakiabált nekem, hogy menjek oda hozzájuk. A nagy fiával volt, jól szituált, kedves úriember, akit már megpróbáltam leszólítani, miközben az áruházba mentek be, de akkor nem álltak meg. Most már az autóba pakoltak a vásárlás után, és felfigyeltek ők is az üvöltöző alakra. Odahívott, hát odamentem. Mondta, hogy szeretne adományozni. Mondtam, hogy semmi baj, az üvöltözős miatt nem kell, jól vagyok. De ő szeretne. Mondtam, hogy rendben, de akkor ezt a könyvet fogadja el. Mondta, hogy könyvet nem kér. Mondtam, hogy de, nagyon szeretném, ha elfogadná. Mindenki kap. Mondta, hogy rendben, megköszönte és eltette. Ekkor könnybe lábadt a szemem. A férfi biztos azt hihette, hogy az őrült miatt, mert megalázó helyzetbe hozott és „félelmetesen” viselkedett, de nem. Attól hatódtam meg, hogy, Kṛṣṇa mennyire kedves, és hogy tud mindent ennyire tökéletesen elrendezni. Az őrült hallhatta Kṛṣṇa nevét, engem megvédett egy úriember, az úriember pedig megkaphatta Śrīla Prabhupāda könyvét. Ha nincs az őrült, nem tudom odaadni a könyvet annak az embernek. Mindannyiunkra szükség volt hozzá. Minden egyes emberhez másképp kerülnek ezek az írások. Mindenki egyéni, és egyéni módon tudja azt elfogadni. Boldog voltam, hogy részese lehettem ennek a folyamatnak, hogy ha csak egy pillanatra is, de eszköz lehettem, és az az ember megkaphatta Śrīla Prabhupādát.

Ha az egész nap csodáit elmesélném, akkor nem levelet, hanem egy kis könyvet ajánlhatnék fel. Így csak röviden még a nap többi részéről annyit, hogy megküzdöttünk két biztonsági őrrel, akikkel a rendőrségi fenyegetőzésekkel való indítás után odáig jutottunk, hogy estére már kértek, hogy melegedjünk teázzunk, hiszen nagyon fáradtak lehetünk és fázhatunk, együtt érezték velünk, segíteni akartak, és elfogadtak Gaurāṅgás matricát.

A havazás közben ónos esőre váltott, átázott a csizmánk, a mosdóban a

kézszarítónál szárítottunk a zokninkat, majd nejlonzacskót húztunk a zokni alá (ami szintén egy csoda, sosem gondoltam volna!). A kabátunkra, a könyvekre ráfagyott az eső. De nem volt baj. Csak még egy emberhez. Csak még egy emberhez. És az emberek csak adtak. Nem nagyokat, de mindenki. Mi is adtunk. Nem nagyokat, de amit csak tudtunk. Annyira szép volt. Jó néhány különleges emberrel és helyzettel találkozhattunk ezen a napon (is). Este 9 után jöttek értünk, 10 után értünk a templomba. Akkora extázisban voltam, hogy csak mentem volna még valahova, csak még egy kicsit, csak reggelig. Igazán boldog voltam, hogy végre volt valami kicsiny hasznom ebben a világban. Ahogy írtad a kis könyvben a tengeri csillagokról: „annak az egynek számít”. Csak azt szerettem volna, csak még egyet menteni, csak még egyet, hiszen én is csak egy tengeri csillag vagyok a milliányi közül, és mégis kaphattam ezt a lehetőséget. Nem lehetek elég hálás érte sosem. Végtelenül köszönöm.

Érdemtelen szolgáló:
Bhaktin Panczel Adrienn

Parama-karuṇa dāsa on behalf of Kastūrī Mañjarī devī dāsī, Govinda Sundara, Dinanātha and Jīva

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to his divine grace Śrīla Prabhupāda.

O master, you are the embodiment of Lord Kṛṣṇa's mercy. Without your mercy where would I be?

Without any intelligence or knowledge I am a fool and you are kindly encouraging and inspiring me to chant, chant, chant – how can I ever thank you properly? My heart is a black lump of darkness and you have kindly, patiently, lovingly given me the impetus to clean.

Chanting the *mahā-mantra* I sometimes meditate that you are somewhere in Kṛṣṇa's creation also chanting and that when I chant I am chanting with you. This is very comforting.

Your transcendental divine grace is not restricted and the rain of mercy is needed more than ever in this world. Your wonderful mood of service to Śrīla Prabhupāda is a continual source of solace and encouragement.

Aspiring to take the dust from your lotus feet upon my head I pray that I will always serve your servants.

With all my love, your fallen disciple,
Parama-karuṇa dāsa on behalf of Kastūrī Mañjarī devī dāsī, Govinda Sundara,
Dīnanātha and Jīva

Parameśvarī devī dāsī

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to you and this wonderful and auspicious day of your appearance. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Last year's Kārtika I spent in New Vraja-dhāma. I wanted to get the best of that extremely auspicious Month by learning to serve Śrī Śrī Rādhe-Śyāma and the devotees in Vraja.

It was an unforgettable experience to walk every day on the holy ground, to associate with the Vraja-bāsīs, to learn and live their simple way of life, to celebrate with them the wonderful festivals of that opulent Month of Kārtika, to see Rādhe-Śyāma every day and to try to learn the way They like to be served.

Although you were not there, it was amazing how much your presence was felt.

Wherever I turned, walked, whatever I saw, with whomever I spoke, everything was permeated by you.

The temple, the presence of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Gaura-naṭarāja, Govardhana-lāla, Śrī Śrī Lakṣmī-Nṛsiṃhadeva, Sudarśana *cakra*, Yogamāyā, Vṛndādevī, Tulasī Mahārāṇī, Lord Śiva, Śrīla Prabhupāda, Yamunā, Govardhana, Rādhā-kuṇḍa, Śyāma-kuṇḍa, the holy places, forests, lakes, the cows, devotees, their houses, streets, trees, bushes, flowers.... the service to the Divine Couple over 20 years... everything, everything has been manifesting out of your desire only, out of your love to Śrīla Prabhupāda, Rādhe-Śyāma, your desire to save and protect Their devotees, to enable them to prepare themselves and go back to Them and continue to serve Them in the spiritual world.

Your love, your energy, your desire to please Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma is everywhere in New Vraja-dhāma, all around, on the ground, in

the ear, in your dedicated devotees, in your books, in *Nava-vraja-mahimā*, from the pages of which the rich atmosphere of the spiritual world, mood of service and love for Vṛndāvana Candra Śrī Śyāmasundara and His most beloved Śrīmatī Rādhikā inundate this world and our hearts.

Thank you Mahārāja is not enough. The only way to thank you is to dedicate our lives fully to the service of your lotus feet, your mission and vision, of your heart and soul, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

But I am so unfortunate Mahārāja. So unfortunate. I have no desire to live such a perfect life at your lotus feet in the service of Rādhē-Śyāma, with the dear wonderful devotees who know of nothing else than service to you and Rādhē-Śyāma.

I am so much bound in this material existence serving my senses, family, children...

My only hope is your mercy Mahārāja. If you so desire, please bless this unfortunate soul to be purified enough in this body to be able to live in New Vraja-dhāma and serve you, Śrīla Prabhupāda, Rādhē-Śyāma and the devotees.

All glories to you dear Mahārāja! All glories to you!

Your servant,
Parameśvarī devī dāsī
Serbia

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Ma ismét vállalkozom a lehetetlenre; ékesített szavakkal szeretném dicsőíteni megjelenésed csodás napját. Ámbár próbálkozásom olyan, mintha gyertyával világítanám a Napot. Még a varjú is egy énekesmadár, Új Vraja-dhāma lakója. Kegyedre áhítozik.

Megpróbálok rendet rakni tisztátalan szívemben, hogy oltárán imádhassam lótuszlábad porát.

Nagyon sokat kaptunk Śrīla Prabhupādától. Esélytelenül bolyongnánk az anyagi világ útvesztőjében, ha ő nem jön és hoz ilyen emberfeletti áldozatot. A tiszta odaadó szolgálat lehetőségének fénylő drágaköveit szórta szét. Mi

azonban nem látjuk ezeket, a szemünk nem is ezt keresi, az elménk nem ebben merül el. Hogy érhetett volna el hozzánk ez a kegy, ha nem történik egy számunkra még csodálatosabb esemény, hogy elküld téged. Téged, aki számunkra megtestesítéd Śrīla Prabhupāda, az Úr Caitanya és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kegyének bőségszaruját, és aki nélkül nem érhetnénk el e kegynek egyetlen cseppjét sem. Csak állnánk szomorú gyermekként, reménytelen ábrándokkal nézve felfelé az érett gyümölcsökkel roskadáig megrakott fa alatt, s hiába nyújtózkodnánk, hogy egyetlen darabját is elérjük. A te végtelen szereteted és jóakarated folytán kaphatunk e gyümölcsből. Hiszen te magad eléred ezeket, önzetlen gondoskodásod révén pedig szétosztod.

„Az anyagi létezés olyan, mint a lángoló erdőtüz, amelyet csakis az Úr Śrī Kṛṣṇa kegye olthat el. A lelki tanítómester az Úr kegyének képviselője, ezért az anyagi létezés tüzeiben égő ember az önmegvalósított lelki tanítómester átlátszó közegén keresztül kaphatja meg az Úr kegyének záporát. A lelki tanítómester szavai segítségével képes behatolni a szenvedő szívébe, hogy transzcendentális tudással töltsse meg. Ez az egyedüli mód, hogy kioltsuk az anyagi létezés tüzeit.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.7.22 magyarázat)

Ez az egyedüli mód, hogy kioltsuk az anyagi létezés tüzeit. És még annál is többet adsz, mert nem csupán megmentesz bennünket, hanem megnyitod a tiszta odaadó szolgálat magasztos útját számunkra. Lehetővé teszed, hogy sötét múltunk ellenére a legbensőségesebb szolgálatokat végezhessük Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örömeire. Kegyedből a legtökéletesebb helyzetben szolgálhatunk itt, Új Vraja-dhāmában. A *bhakták* társaságában, a szent név éneklésével, a *Śrīmad-Bhāgavatam* hallgatásával, a szent helyen élve, ahol hittel és szeretettel imádhadjuk Rādhē-Śyāmát.

Lehetséges-e, hogy mindezt valaha is viszonzzuk neked...?

*akṣnoḥ phalam tvāḍṛśa-darśanam hi
tanoḥ phalam tvāḍṛśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalam tvāḍṛśa-kīrtanam hi
su-durlabhā bhāgavatā hi loke*

„Óh, Urunk *bhaktája*! A látás tökéletessége, ha téged látunk, testedet megérintve pedig a tapintás válik tökéletessé. A nyelv egyedül arra van, hogy tulajdonságaidat dicsőítse, hiszen oly ritka ebben a világban az Úr tiszta *bhaktája*.” (Hari-bhakti-sudhodaya 13.2)

Jelentéktelen szolgád:

Pārtha dāsa

Patita-pāvana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

E világban való megjelenésed eme kedvező évfordulóján szeretném kifejezni a hálámat azokért a jó tulajdonságokért, amiket neked köszönhetek.

Még a Kṛṣṇa-tudattal való ismerkedésem kezdeti időszakában hallottam azt a kifejezést, hogy „a tanítvány valamennyi jó tulajdonságának a lelki tanítómestere a forrása”. Bár abban az időben saját megítélésem szerint elég sok jó tulajdonsággal rendelkeztem, azoknak kapcsolatát a lelki tanítómesteremmel nemigen láttam. Tulajdonképpen még lelki tanítómesterem sem volt. De bíztam Śrīla Prabhupādában, hogy kegyéből, ahogy könyveit olvasva már oly sok misztériumra, idővel erre is megkapom a választ. Azóta évek teltek el. Pontosan nem tudom, mikor és hogyan, de a kérdésre választ kaptam. A jó tulajdonság, amit a magaménak gondoltam, még ha tényleg az is volt, valójában nem jelentett többet egy nullánál. Vagy több nullánál, ha több is volt. Ezeknek a tulajdonságoknak csakis akkor van jelentőségük, ha le vannak foglalva a Legfelsőbb Úr odaadó szolgálatában. Ez a jó tulajdonságok valódi célja, ez ad a tulajdonosának valódi hasznot, öröklétet, tudást, és ami után szüntelenül sóvárgunk, igaz boldogságot.

Mikor tanítványodként fogadtál el, jó szerencsém csillaga felragyogott, jó tulajdonságaim, ha akadt igazán egy is, valódi értelmet nyert. A nulla elé egy 1-es került. És még ha a nullák képzeletbeliek is lettek volna, 1 jó tulajdonsággal már biztos rendelkezem. A te szolgád vagyok.

Egyszer a *brāhmaṇa* avatással kapcsolatban említetted, hogy maga az avatás lehetőséget ad arra, hogy *brāhmaṇák* legyünk, hogy brahminikus tulajdonságokra tegyünk szert. Ehhez hasonlóan én is azért imádkozom hozzád, hogy a lótuszlábaidat szolgálva én is valódi jó tulajdonságokra, úgy, mint alázatra, szelídségre, tisztaságra, büszkeségnélküliségre, együttérzésre, könyörületre, békés természetre, közönyre az anyagi nyereséggel szemben, az odaadó szolgálatban való rendíthetlenségre, és komolyságra tehessek szert.

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavātīm
rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpaya śrī-guruṁ taṁ nato ‘smi*

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni *mantrát*, Śacīmātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet, Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhana hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikāt és Mādhavát Vṛndāvanában.”

Köszönöm!

Jelentéktelen szolgáló:
Patita-pāvana dāsa

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szerencsések a tanítványaid, akik írhatnak neked felajánlást a te kedvező megjelenési napodon, hiszen a lelki tanítómesteren való meditáció nagyon kedvező. Erre az áldásos folyamatra maguk a szentírások is lelkesítenek.

Noha a *vāṇī*t dicsőítik, hangsúlyozzák az írások annak folytonossága, állandósága miatt, most én a *vapuról* szeretnék isteni kegyelmeddel kapcsolatban egy pár gondolatomat kifejezni.

Nagyon értékesnek találom azokat az időket, amelyek a te társaságodhoz közel teltek. Lelki életem legmeghatározóbb, leginspirálóbb időszaka volt. Most is sok erőt merítek belőle egy-egy küzdelmesebb napon. Bízom benne, hogy még lesz lehetőségem a személyes közelségedre, szolgálatodra. Ez egy olyan kincs ami örökké megmarad, nem veheti el senki.

Látom azokat a *bhaktákat*, akik a közeledben lehetnek, hogyha megfelelően élnek ezzel a lehetőséggel, akkor nagyon gyorsan fejlődhetnek a lelki életben. Az orosz *bhakták* azt mondják, hogy „*mahā-prasādam*” vált az a tanítvány, aki közvetlen kapcsolatba került az ő szent lelki tanítómesterével, közvetlen szolgálatot végzett neki. Nagy élmény számomra is az ilyen „*mahā-prasādamokkal*” kapcsolatba kerülni. Ezt mi is tapasztaljuk. Át jön rajtuk a te Śrīla Prabhupāda szolgálata iránti lelkesedésed, hűséged. Caitanya Mahāprabhu amikor vándorolt sok emberrel találkozott. Akikkel kapcsolatba került azonnal elkezdtek énekelni eksztázisban a szent nevet. Ezek az

emberek találkoztak másokkal és azokra átragasztották ugyanezt az eksztázist. Caitanya Mahāprabhuban lévő Kṛṣṇa iránti szeretet olyan erős volt, hogy azok is megkapták, akik nem kerültek Vele közvetlen kapcsolatba.

Guru Mahārāja! Benned is olyan vágy van arra, hogy Śrīla Prabhupādát szolgálj, hogy aki azoktól hall, akik veled vannak kapcsolatban, abban is nagy lelkesedés ébred Śrīla Prabhupāda missziója iránt. Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondja, aki csak a jelenlétével inspirál másokat arra, hogy énekeljék az Úr dicsőségét az nagyon emelkedett *bhakta*. Ezt is tapasztaljuk a társaságodban, sokkal természetesebb számunkra a Kṛṣṇa-tudat. Ez szintén mutatója annak, hogy te milyen nagy lelki személyiség vagy. Jelenléteddel természetessé teszed számunkra a Kṛṣṇa-tudatot.

Az a reményem, hogy egyszer lehetek a szolgád, olyan tudatban hogy tényleg megértem a te emelkedett helyzetedet. A te kegyed nélkül azonban ez sem válhat valóra, ahogyan semmilyen más lelki törekvés sem. Ezért szeretném továbbra is kérni az áldásaidat, nagy szükségem van rá.

Köszönök Guru Mahārāja mindent, amit eddig kaptam. Nagy ajándék vagy a világ számára azzal, hogy megjelentél.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra dāsa

Prabhupādānuga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅganak, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kérlek, adj erőt Guru Mahārāja, hogy megfelelő szavakkal tudjalak dicsőíteni téged.

Vissza gondolok arra az időre, amikor megismertelek. Annyi év múlt el azóta, hogy már történelemnek számít.

Szerencsés vagyok, mert sok-sok születés és halál után, – melyeket ebben az anyagi világban kellett elszenvednem –, kegyedből megkaptam a *bhakti* növényének magját. Nem mondhatom, hogy ismerlek, inkább úgy helyes, hogy szeretnék és próbállak jobban megismerni téged.

Próbálom felidézni a régi eseményeket, elemezni őket, majd valahogy levonni a tanulságot. Mindig ugyanaz az eredmény jön ki. Állandóan ott voltál mellettem, lehetőséget adva arra, hogy fejlődjek. Miközben az odaadó szolgálat ösvényének szélén kullogtam, te mindig ott álltál kitárt karokkal, várva, noszogatva, hogy jöjjenek. Gyere és szolgálj!

Ott voltál amikor kiosztottam az első könyvet, amikor nehézségeim voltak, figyeltél rám és keményen dolgoztattál. Fesztiválon fogtad a kezem, és úgy mutattad meg milyen akkorddal kísérjem a „*Jaya Rādhā-Mādhavāt*”. Ott voltál amikor a *gṛhastha-āśrama* első lépései nem sikerültek, hívtál engem és azt mondtad: „Ne törődj vele, annyi csillag van az égen!”

Mindig ott vagy a *bhakták* mellett, támogatsz minket, megszidsz, segítesz. Sajnos én ostoba vagyok és nem tudom még eléggé értékelni a társaságodat, de mindig igyekeztem, és most is törekszem, hogy kövessem utasításaidat, és értékeljek mindent, amit tőled kaptam.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, és alázatosan könyörgök, hogy hadd maradjak továbbra is a lótuszlábad közelében.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga dāsa

Prāṇa-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben megemlékezek a megjelenési napodról, de 2014-ben úgy esett, hogy a valódi születésnapodon írom e felajánlást. Nemcsak egy gyönyörű tavaszi, napsütéses időjárás van ma, de egybeesett e dicsőséges kedvező nap a nyári időszámítás kezdetével is.

Ilyenkor azt mondják, hogy ma hajnalban „elveszítettünk” egy óra alvást, azzal hogy 2-ről 3 órára állítottuk az órát. Ám megjelenéseddal, Guru Mahārāja nemcsak hogy több száz órát veszítettünk el, hanem le is győzhetjük az álmat, a tudatlanságot.

Śrīla Prabhupāda így ír magyarázatában:

„*Gudākā* alvást, álmat jelent, az álom legyőzőjét pedig *gudākeśānak* hívják.

Az alvás egyben tudatlanság is. Arjuna az álmot és a tudatlanságot egyaránt legyőzte, mert Kṛṣṇa barátja volt. Kṛṣṇa hűséges *bhaktájaként* egyetlen pillanatra sem tudta elfelejteni Őt—ilyen a *bhakták* természete. Akár ébren van, akár alszik, örökké az Úr nevére, formájára, tulajdonságaira és kedvteléseire gondol. Így győzi le az álmot és a tudatlanságot is, pusztán azzal, hogy szünet nélkül Kṛṣṇa jár a fejében.” (*Bhagavad-gītā* 1.24)

Minden egyes megszólalásod, megnyilvánulásod, leckéd vagy podcast üzeneted, prédikálásod, a beszélgetéseink és az egész életed bizonyíték arra, hogy te egy pillanatra sem felejtet el az Úr Kṛṣṇát. „Ilyen a természeted.”

Minden egyes mozdulatod és teted Őt szolgálja, legyél ébren, vagy pihenj – Kṛṣṇán való meditációd sosem szakad meg.

Kérlek, rázz fel *māyā* álmából, hogy a tudatlanságtól megszabadulva élhessem valódi életem!

Melyhez reméljük, hogy sikerül egy megfelelőbb helyszínt is találni Egerben a lelki élet gyakorlására és a prédikálásra! Bárcsak elégedetté tudnánk tenni téged és Ő Isteni Kegyelmét! Továbbra is kérjük áldásod, így biztos siker koronázza törekvéseinket!

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmedet!
Jaya Guru Mahārāja!

Ébredező szolgád:
Prāṇa-vallabha dāsa

Bhaktin Prazsák Annamária

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuusz lábaidnak!

Megjelenési napod alkalmából szeretném a köszönetemet és a hálámat kifejezni neked azért, amiért ilyen csodálatos helyen élhetünk, mint Új Vraja-dhāma. Ez az egész Krisna-völgy a te missziód hatására épült fel és Rādhē-Śyāma a te szívednek a megnyilvánulása. Rengeteg munkát, energiát és időt fektettél bele, hogy Rādhē-Śyāma méltó helyen élhessen és méltó imádatban legyen részük. Krisna-völgy csodálatos és különleges hely, amit a *Nava-vraja-mahimāban* olyan gyönyörűen le is írsz.

Amikor Új Vraja-dhāmában tartózkodsz, akkor mindig te öltözteted a *mūrtikat* és az is különleges. Nagyon kifinomult érzéssel díszíted fel Őket, hogy még vonzóbbak legyenek.

Látni az eltökéltségedet és a szilárdságodat az odaadó szolgálatban nagy biztonságot ad számomra. Példaértékű az, ahogyan lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát követed és ahogyan beszélsz róla.

Kérlek, add a kegyedtet, hogy egyszer én is ilyen eltökélt és szilárd lehessenek a Kṛṣṇa-tudatban!

Levelem befejezéseként pedig jó egészséget és minden jót kívánok neked!

Szolgád:

Bhaktin Prazsák Annamária (Panni)

Prema-keli devī dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon különleges dolog ez a *vyāsa-pūjā* felajánlás, mert ilyenkor igazából lehet egyedül csak rád gondolni. Amikor levelet írok, az is személyes, hiszen csak neked szól, de abban általában problémákat, vagy csak egyszerűen a jelentéktelen életem jelentéktelen eseményeit osztom meg veled, vagyis rólam szól.

És most nem szeretnék semmi mással foglalkozni, csak el szeretnék merülni a rólad szóló gondolatokban.

Igazából annyira különleges ez a kapcsolat veled, mert lehet, hogy nem beszélgetünk, nem találkozunk minden nap, de mégis te vagy az első, akire az ébredés pillanatában gondolok, miközben a *praṇāma-mantrádat* mondom, és ahogy elindul a nap, mindig van alkalom emlékezni rád, a tanácsodat, vagy segítségedet kérni az imákon keresztül, különösen, ha a *saṅkīrtana* eredmény alakulása nem a terv szerint halad.

Olyan zavarba ejtő ez az egész, hogy létezik egy ilyen csodálatos személy, mint te, és hogy egy ilyen szerencsétlen senki, mint én hozzád tartozhatok, a te szolgád, a te lányod lehetek egy olyan kapcsolatban, ami tényleg örökre szól. És csak egyszerűen olyan jó rád gondolni, arra, ahogy megjelenysz, beszélsz, viccelsz, tanítasz, ahogy mész, vagy ahogy énekelsz.

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik magyarázatában, hogy „Az Úrnál menedéket keresni annyit jelent, mint menedéket keresni a tiszta *bhaktáknál*.”

Mivel nagyon koszos a szívem, nemhogy az Úrhoz fűződő kapcsolatomat nem értem, de egyáltalán nem tudom felfogni, és megfelelően értékelni sem különleges személyedet, sem a kapcsolatot, ami hozzád fűz, de annyira bízom benne, hogy egyszer majd sikerül és akkor tényleg egyfolytában arra tudok majd gondolni, hogy mi az, amit megtehetek érted.

Nagyon szép történeteket olvastam Jagannātha dāsa Bābāji Mahārājáról és a szolgájáról, hogy milyen féltő gonddal szolgálta Bihārī-lāl a lelki tanítómesterét. Neki egyáltalán semmi másról nem szólt az élete, a gondolatai és csak összeszorult a szívem, hogy bárcsak nekem is lenne ilyen odaadásom, szeretetem, és nemcsak beszélnek érzésekről, hanem tényleg a te szolgálatodért élnék.

Pár hónapja ott ültem a templomszobában, mikor leckét tartottál, miközben beteg is voltál és amúgy is, mindig van annyi gyűlés, és utazás, podcast és végtelen tennivaló, de te saját magaddal, vagy fáradtsággal egyáltalán nem törődve jössz és adod a társaságod, *japázol* velünk, segítesz, századszor is elmagyarázod ugyanazt, és kifogyhatatlan lelkesedéssel szolgálod Rādhe-Śyāmát, hogy a legtökéletesebb példát mutasd nekünk, hogy mit jelent szeretni és szolgálni Istent.

Te ilyen végtelen sokat adsz és én még egy ici-picit sem tudok visszafizetni ebből neked, és nem tudok mást mondani, csak, hogy, drága Guru Mahārājám, kérlek, ne utasíts el, és mindig foglalj le szolgálatodban!

Jelentéktelen szolgád:
Prema-keli devī dāsī

Premamoya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

Az elmúlt év egy különleges élményt hozott számomra, melyet szeretnék veled megosztani. Elkezdtem szisztematikusan tanulmányozni Śrīla Prabhupādának a *varṇāśramáról* szóló beszélgetéseit.

2013 januárjában eldöntöttem, hogy a reggeli olvasási időmben a *Speaking about Varṇāśrama* című könyvet fogom olvasni. Már a legelső fejezetekből kitűnt számomra, hogy Śrīla Prabhupāda nagyon sok olyan gyakorlati részt is felfed e beszélgetésekben, melyekről a könyveiben nagyon keveset olvashatunk. Ezekben a beszélgetésekben sok olyan kérdésre megadta Śrīla Prabhupāda a választ, amiket a mozgalmunk *bhaktái* is gyakran megfogalmaznak:

„Ha *vaiṣṇavák* vagyunk, akkor miért kellene megjelölni magunkat a *varṇāśrama* társadalom címkéivel? Ha Caitanya Mahāprabhu elutasította a *varṇāśramát*, akkor nekünk mi dolgunk ezzel? A *varṇāśramát* gyakorolják csak a farmosok, de hagyják ezzel békén a városi *bhaktákat*.” Ilyen és ehhez hasonló félreértések találhatók a *bhakták* fejében, és azt tapasztaltam, hogy ezek a beszélgetések minden ilyen félreértést eloszlatnak.

Nap mint nap erről a témáról olvastam, és ez a rendszeres társulás Śrīla Prabhupādával most is nagy erőt adott. Utasításainak tanulmányozásán keresztül egyre közelebbnek éreztem szeretett lelki tanítómestered transzcendentális társaságát.

Mindeközben azt is megértettem, hogy amikor a magyar *yātrā* vízióját megalkottad, akkor az egyes kijelentéseidet Śrīla Prabhupāda melyik beszélgetéseire alapoztad. Nagyon csodálatos volt megtapasztalni azt az összhangot és harmóniát, ami Śrīla Prabhupāda *varṇāśrama* iránymutatásai és az általad megalkotott vízió között található.

Tudom, hogy a vízió egyes részei kapcsán sok magyar *bhaktának* komoly kérdőjelei vannak, de azt hiszem, hogy ezek el fognak oszlani, ha alaposan tanulmányozzák az előbb említett *varṇāśrama*-beszélgetéseket.

Ekkor nyilvánult meg véglegesen, hogy ezt a kutatást immár nem csak a saját megértésem elmélyítése végett kellett végigvinnem, hanem hasznos lesz a közösségünk számára, ha egy könyv formájában is megjelenik. Így született meg az *Egyszerű élet, emelkedett gondolkodás*, amit megjelenési napod alkalmából szeretnék neked felajánlani.

Reménykedem, hogy ezzel szolgálhatom Śrīla Prabhupāda misszióját, és a te lótuszlábadat is, valamint minden más *vaiṣṇavát*, akik majd olvasni fogják szeretett lelki tanítómestered transzcendentális üzenetét.

Jelentéktelen szolgád:
Premamoya dāsa

Prthvi-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengeni. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Értelmetlen az az élet, mely a lelki tanítómester imádata és szolgálata nélkül zajlik.

Emberek millió dolgoznak azért, hogy evésük, alvásuk, védekezésük és a generáció fenntartása megfelelő módon biztosítva legyen. Rengeteg energiát és időt áldoznak saját maguk, családjuk vagy akár országuk érdekében. Életek milliói múlnak el anélkül, hogy a lelki élet egyetlen cseppjét is megízlelhették volna.

Vannak, akik sikeresek, boldogok és elégedettek az életükkel; vannak, akiket úton-útfélen megtalál a szerencsétlenség és vannak, akiknek az életük egy hullámvasúthoz hasonlatos. Siker és sikertelenség, gazdagság és szegénység, szeretet és gyűlölet, boldogság és boldogtalanság között vergődnek. Végül amikor elérkeznek életük utolsó szakaszához, az üresség érzése tölti el az embert.

- Miért dolgoztam egész életemben?
- Hol vannak a szeretteim? Egyedül érzem magam.
- Mi vár rám a halál pillanatában?
- Ki vagyok én egyáltalán?

Hiányzik valami az életükből, de ők sem tudják mi az. Mi, *bhakták*, abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy egy lelki tanítómester a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szemünket. Mi, magyar *bhakták*, abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy kegyedből Guru Mahārāja az Isteni Pár birodalmának védelmét élvezhetjük. Személy szerint pedig életem legnagyobb szerencséjének tartom, hogy megismertelek téged Guru Mahārāja.

Te vagy az egyetlen biztos pont az életemben. Tudom jól, hogy bízhatok benned és bármikor számíthatok rád. Számomra te vagy a lelki világ. Életed nem a példamutatásról vagy tanításról szól. Te nem az iránytű vagy a hajóskapitány vagy. Te vagy maga a hajó. A szeretet, az odaadás és a törődés hajója. Hálásan köszönöm, hogy a fedélzeteden utazhatom!

Boldog Születésnapot!

Szolgád:

Pr̥thvī-pati dāsa

Pr̥tī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Kicsi koromtól ismersz, te adtad a nevemet, meggyógyítottad a kezemet a balesetem után, és még sok kegyet adtál nekem.

Boldog születésnapot kívánok!

Köszönöm.

Szeretettel, szolgád:

Pr̥tī (9 éves)

Priya Bhāsini devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Śrīla Prabhu-pāda szavai mindig olyan lelkesítőek és bizalommal teliek. A *Śrīmad-Bhāgavatam* 3. Ének 22. fejezetében is nagyon eszenciális, részre bukkantam a lelki tanítómester és tanítvány kapcsolatáról.

„Mivel a közönséges ember képtelen arra, hogy uralkodjon az érzékein, és az elméjén, egy hiteles lelki tanítómesternél kell menedéket keresnie, az ő

irányítását követve kell cselekednie hűségesen és őszintén, és megpróbálni a kedvében járni. Ez tökéletessé teszi majd az életét.”

„...az ember szert tehet a legnagyobb sikerre az életben ha elégedetté teszi a lelki tanítómesterét, ha pedig nem tudja elégedetté tenni őt, akkor bármilyen rituális szertartást elvégezhet nem érheti el a lelki tökéletességet.”

„A lelki tanítómester kegyét a fülön kívül a test egyetlen más részén keresztül sem lehet elnyerni. A fülön keresztül tanítja, s nem négszemközt hanem nyilvánosan.”

„Aki biztos sikert akar elérni a lelki életben, annak követnie kell a lelki tanítómester utasításait arra vonatkozóan mi a kötelessége, és őszintén próbálnia kell hogy eleget tegyen az utasításnak, és ezt kell tekintenie életének és lelkének. A lelki tanítómestertől kapott utasítás hűséges végrehajtása a tanítvány egyetlen kötelessége, s ez segíti majd a tökéletesség elérésében.”

„Egy tanítvány általában nem kér semmilyen szívességet az Úrtól, sem a lelki tanítómesterétől, de még ha szükség van arra, hogy a kegyét kérjük, akkor sem tehetjük azt úgy, hogy nem tettük őt teljes mértékben elégedetté.”

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék végre teljesen meghódolni, a testemmel, elmémmel, és szavaimmal, hogy minden tettem a te örömet szolgálja, hogy minden gondolatom a körül forogjon hogyan szolgálhatnálak, hogyan tehetnék elégedetté, és közben szüntelenül a szent nevet vibrálnám nagy figyelemmel, érzéssel és szeretettel.

Köszönöm, hogy újból és újból megmentesz, hogy elfogadsz, hogy védelmezél és vezetsz engem!

Köszönöm a kegyed, amire érdemtelen vagyok, de sosem adom fel a reményt, hogy egy szép napon Kṛṣṇa kegyéből hátha elégedetté tehetlek.

Szolgáid szolgálja:

Priya Bhāsīni devī dāsī

Puruṣottama dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisance's all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year passes, they seem to go quicker and quicker, yet your faith in Śrīla Prabhupāda and his instructions remain, your enthusiasm to please him, serve him, represent him, is undoubtedly as strong as ever, and an inspiration for me and many others who are trying to become better devotees.

We as disciples need not look far for a perfect example of how we should all act. We all love you deeply, we all try to do our best, some better than others. Some have greater talents, some are great scholars, musicians, book distributors, *pūjārī*, gardeners, some are happy at being the best they can to serve you, in the many shapes and forms that their services, jobs, and bodies can.

It has been a rough few years for me. However you have as always been supportive, instructing and caring and I really appreciate that, and in the many other ways you have helped me over the last 22 years.

On this day today, we can all come together and show our appreciation to you for all you have done, and we all hope that by our efforts, we can try to please our spiritual master as much as you wish to please Śrīla Prabhupāda.

Your servant,
Puruṣottama dāsa

Puṣkariṇī devī dāsī

Napfelkelte

Születésnapi köszöntő vers

Kedves lelki tanítómesterem!
Hódolatomat ajánlom neked.
Legyen örökké híres a neved,
Valamint csodálatos mestered!

Hatvanöt éve, hogy megszülettél,
Neked készül ma e kis költemény.
Igaz, költő én magam nem vagyok,
Kérlek, nézd el, ha hibát okozok.

Reggel, midőn az Úr szent nevét éneklém,
Láttam a napot, vöröslőn, felkelvén.
Te jutottál róla azonnal eszembe,
Ahogy személyed életem ragyogja be.

Ahol te felbukkansz, ragyogó napsugár,
Sötétség nem marad, elrohan, messze száll.
Remény és vigasz költözik helyére,
Madarak boldogan trilláznak jöttére.

A virágok kinyílnak, a fényre fordulnak,
A fák felébrednek, az ég felé nyújtóznak.
A tavaszi reggel szépsége megkapó,
Frissessége pedig magával ragadó.

Személyed számomra a naphoz hasonló,
Narancsszín ruhád sem véletlen apropó.
Élettel töltöd meg az alvó világot,
Mindenki felébred, akire rámosolyogsz.

Álmából felrebben és körbepillant:
„Ki vagyok, hol vagyok, és az otthon hol van?”
Hangod hallatán az alvó magához tér,
De siratja álmát, amit nem felejt még.

Fénysugarad azonban magával csalja,
Akár egy varázslat, oly fogságban tartva.
Nem bír szabadulni bűvkörödből sehogy,
De nem is bánja már, hiszen olyan boldog!

Meglelte otthonát, elveszett családját,
Ismét láthatja legkedvesebb barátját.
A fénylő napkorong mutatta az utat,
Rég elveszett volna nélküle, ez igaz.

Hálásan gondol most a fénylő csillagra,
Hogy áldozata révén juthatott haza.
A Nap útja során pályáját megtette,
Leáldozóban van, szökik az ereje.

Ez csak illúzió, ne higgy a szemednek!
Senki sem értheti, mily erő van benne!
Nagyságát mi, emberek soha nem láthatjuk,
Bár nélküle, biztosan, létezni sem tudunk.

Ő számunkra a legfontosabb dolog,
Mert ha ő nincs, mi mindannyian halunk.
Nélküle sötétség honolna mindenhol,
Az élet nem különbözne a pokoltól.

Dicsőítsük hát ma életünk Napfényét:
A lelki tanítómesterünk személyét!
Megmentőnket, szerető örök barátunkat,
A kegy személyiségét, jótevő Apánkat!

Nekem nincsen semmim, mit mondhatnék többet?
Ezer szónál többet mond egy igaz jótett.
Ezeknek is híján vagyok, sajnós, így van,
Szégyenteljes helyzet, tényleg tarthatatlan.

De ha körbenézek, oly sok kedves barát,
Öccs, báty, nővér és hűg vesz körül, azám!
Ők mindannyian kedvesek szívének,
A kegyüket kérem, hogy áldjanak meg!

Lehet, hogy ez lesz majd a legjobb megoldás:
Imádkozom, hogy kapjak felhatalmazást.
Jóindulatuk nem ismer határokat,
És így képes leszek tenni valami hasznosat.

Addig, kedves lelki tanítómesterem,
Szokásomhoz híven, türelmedet kérem.
Kérlek, bocsáss meg e mihaszna léleknek,
Hogy annyi energiát ellopott már tőled.

A Nap potenciája, tudom, bár végtelen,
Visszaélni vele, hát ez reménytelen!
Bocsánatod kérem minden rosszért, bajért,
Amit én okoztam, tudom, van épp' elég.

Elesett vagyok és leköt még az anyag,
Egyet azonban tudok: Te mindig ott vagy,
Amikor szükségem van rád – vagyis mindig,
Leköteleztedte vagyok hát a sírig.

Cserébe, sajnós, csak ennyi futja tőlem,
Hogy megköszönöm, hogy eljöttél énértem,
Hogy azt mondom, köszönöm, hogy megmentettél,
Köszönöm, hogy értem is oly sok mindent tétél.

Ahogy a Nap kel fel reggelente,
És életet lehel minden élőlénybe,
Úgy táplál engem a te mérhetetlen kegyed,
Mely nélkül e lélek most elveszett lenne.

A világ labirintusából kivezetsz engem,
Örök adósodat, akit csak úgy neveznek,
Mint annak a csodás Hölgynek a szolgája,
Aki egy lótuszokkal teli tó mása.

Puškariṇī devī dāsī

Rādhā-kānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Az Úr Kṛṣṇa iránti odaadást egy hiteles lelki tanítómester kegyéből lehet megismerni. Ezt a kegyet akkor kaphatja meg valaki ha hittel és odaadással szolgálja lelki tanítómesterét. Ez a folyamat nagyon egyszerűnek és könnyűnek tűnik első hallásra. Amikor viszont próbálok gyakorolni mindig szembe találok a saját magam okozta nehézségekkel. Szeretném ha fel tudnám adni a ragaszkodásomat a saját elképzeléseimhez. Addig amíg a lelki tanítómester olyan dolgot kér ami egyezik az elképzelésemmel látszólag könnyen tudom teljesíteni. Amikor viszont olyan dolgot szeretnél, ami nem egyezik azzal amit gondolok, akkor már nagyon nehezen megy a meghódolás. Számomra ez az odaadás mércéje, hogy akkor is tudom-e követni a vágyadat amikor nem tetszik. Ezeken a teszteken rendszeresen gyenge eredményeket tudok csak felmutatni. Tudom, hogy a sikerhez vezető út is tele van kudarcokkal, de azért ennyit megélni már kicsit soknak tűnik. Számomra mindig példaértékű ahogyan követed Śrīla Prabhupāda elveit és utasításait. Ha felmerül valami

kérdés mindig azt mutatod be mit mondott erről a lelki tanítómestered. Szeretném ha én is így tudnám gyakorolni a lelki életet, és szívembe tudnám zárni utasításaidat. Remélem egy napon nekem is siker koronázza törekvéseimet és sikerül tényleges odaadással szolgálni lótuszlábaidat, feladni saját elképzeléseimet és elfogadni bármit is kérsz tőlem. Nagyon hálás vagyok azért, hogy itt lehetek és ajánlhatok valamennyi szolgálatot neked. Kérlek, bocsásd meg a csökönységem és továbbra is foglalj le valamilyen szolgálattal.

Szolgád:
Rādhā-kānta dāsa

Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Dear Śrīla Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It was almost a year that I was secretly thinking about that it would be great if you could give a class in my school. Day after day I imagined you being there and I was meditating on how happy you would be.

I organized everything, spoke with the principle, the teachers, the students, arranged venues and what not. Then you came... in the spring of '95 you came to my high school. We could spend the whole morning together.

It was amazing to hear you answering questions and giving speeches. You were teaching and I was learning. I did not only learn what you were saying, I was focusing on how you do everything also. It was amazing.

We were together. There were other devotees also, but I felt like it was only you and me. I felt the connection. I felt inspiration. I felt myself being close to you. I tried to hold that feeling in my heart and nourish that within me since then.

For years I had no opportunity to feel that I am with you or that I am close to you at all. I felt that I had no real contribution to Śrīla Prabhupāda's movement. I wasn't outstanding in anything so how could my existence matter to you at all.

I tried to please my leaders and I tried to make serving the devotees my life and soul. I hoped that in this way I would get the opportunity to have that feeling I had back then when you visited my high school and we were together.

Doing my service and associating with the devotees kept me inspired and I was sure that if I just keep on doing my service Kṛṣṇa will arrange whatever he thinks is best for me. But... your association... it was something I was longing for.

I got married to the most amazing and helping wife I could ever imagine and had two wonderful children. Then some months later as I moved out from Nava-Vraja-dhāma I was wondering: “what would You really want from me Kṛṣṇa?”

I felt like the opportunity to be close to you again went to unreachable distance. I accepted it and tried to emerge and dive into my services, that were – as always – ever increasing. I was sad and happy at the same time. Strange feeling.

Then somehow by Kṛṣṇa’s special arrangement I received the unimaginable opportunity to be with you more than I could ever dream about. Now I am with you. I am closer and closer to you... and further more, now I am your student.

*‘sādhu-saṅga’, ‘sādhu-saṅga’—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

I understand *lava-mātra* but I wish to be with you for *koṭi-lava-mātra* and learn from you so I could serve Śrīla Prabhupāda’s mission as you show it to us.

Please, in spite of all my bad habits and qualifications, please inspire me, teach me and keep me close to Śrīla Prabhupāda’s service. I would like to serve you and I would like to see you happy and pleased. What else could a student ask for?

Desiring to be
Your servant,
Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Rādhā-kuṇḍa devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és lótu-szlábaidnak!

Ezévi felajánlásomban most arról szeretnék írni neked, ami régóta foglalkoztat. Ez az alázat hiánya, aminek a helyét a büszkeség foglalja el. Elméletileg tudom, hogy mi a helyes, és mi a jó „*trṇād api sunīcena ...*”

Egy nagy szent /Szent Bernát/ is azt írta a lelki naplójában az alázatosságról: „Aki magasabb dolgokra törekszik, annak alázatosan kell gondolkodnia önmagáról, mert ha nem szilárdul meg önmagában – az igazi alázatosságban – el fog esni éppen akkor, amikor kezd felemelkedni.”

És a Gurudeva ima: „Gurudeva! Kegyed egyetlen cseppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni a szolgálodat...”

Igen ezt már egy párszor tapasztaltam. De tudom-e teljesen fogadni a kegyedet? És főleg állandóan?

Az ego lángoló jelenléte háttérbe szorítja sokszor a tudás kicsiny szikráját. Aztán megyek tovább – egy kis megvalósítással gazdagabban – míg újra szembetalálkozok az alázat és a büszkeség kettősségével.

Büszkeségem hegyeinek fő csúcsait már letörte az idő. A betegségeim, az idős korom, de a világos felszín alatt még kemény sziklakert tartja magát az egóm, a tudatlanságom, hiszen az alázat a tudás egyik aspektusa. De ha nem vagyok alázatos – úgy ahogy kell – akkor, hogy tudom állandóan ünneplőbe öltöztetni a lelkemet?

Ám ha alázatos vagyok, akkor úgy tudok gondolkozni, mint Draupadī / idézet az *Áldozatra születtem* c. könyvből/: „Óh Uram! Én csak a teremtményed vagyok, s ez büszkeséggel tölt el, s amikor az ember ráébred, hogy minden ereje, minden támasza egyedül az Úr, akkor a lelke felfelé száll, s a mennyország kapui megnyílnak előtte.”

És még egy idézet a könyvből, Draupadī Kṛṣṇához írt leveléből:

„Sakha, szívem Ura! Számodra én kert vagyok, tele nyíló virágokkal. A virágok nem tudják miért nyílnak. Aztán elhervadnak, de hogy miért azt szintén nem tudják. Egy virág csak annyit tud, hogy ugyanazért a valakiért hervad el, akiért kibontotta szirmait. A nyíló virág beteljesülése és az elhervadt virág fájdalma: egy-egy felajánlás mely ugyanannak a valakinek szól. Ez a valaki Te vagy Kṛṣṇa.”

Igen ez alázat. A lelki tanítómester – te Guru Mahārāja – adod Kṛṣṇát

nekem, és minden törekvésem, hogy egyszer, kegyed egyetlen csöppjét úgy tudjam fogadni, hogy belefulladás minden büszkeségem és az egóm.

Köszönöm minden eddigi kegyedet, amit teljesen, indokolatlanul kaptam, és kérek továbbra is kegyesen gondolj rám, hogy igazán alázatosan és tiszta szeretetben elmerülve, elérhessem örök otthonomat és így Rādhē-Śyāma örök szolgálatát.

Elesett gyakorló szolgád:
Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-līlā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szeretnék köszönetet mondani azért a sok jóért, amit velem tettél. Engedelmeddel megemlítenék néhány példát. Kiemelkedő élmény volt, amikor három vagy négy éves voltam, de te megígérted, hogy ha addig ebben a testben leszel, elfogadsz tanítványként. Emlékszem, egyszer még azt is mondtad, ha felnőttem leszek, Dumānandī devī dāsī lesz a nevem. Ezen nincs is mit csodálkozni, mivel akkor még rengeteget beszéltem. De mindezek között, hogy amikor kijöttem a kórházból, megkaphattam tőled Tirupati Bālājīt. Ezek miatt örökre hálás leszek neked.

Alázatos szolgád: Rādhā-līlā

Rādhā-nāma devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Mély tisztelettel és szeretettel gondolok arra a napra, amikor a megjelenésedet ünnepeljük.

Ahogy átgondolom az életünket meg kell, hogy állapítsam, hogy a Kṛṣṇa-tudat teljesen megváltoztatott benne mindent.

„Feltételekhez kötött lélek számára lehetetlen, hogy közvetlenül találkozzon Kṛṣṇával, az Istenség Legfelsőbb Személyiségével, de ha őszinte *bhaktává* válik és komolyan elmélyed az odaadó szolgálatban akkor az Úr Kṛṣṇa elküld egy oktató lelki tanítómestert, hogy kegyében részesítse őt, és felébressze szunnyadó vonzalmát a Legfelsőbb szolgálata iránt. A tanító a szerencsés feltételekhez kötött lélek külső érzékei előtt jelenik meg, ugyanakkor a *bhaktát* belülről a *caitya guru*, Kṛṣṇa irányítja, aki lelki tanítómesterként lakozik az élőlény szívében” /*Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 1.58 magyarázata/

Kṛṣṇa mindig gondoskodik rólunk, s végtelen kegye, hogy megnyilvánított a számunkra téged.

A lelki tanítómester olyan mint egy áttetsző közeg. Nagyon misztikus, és nehezen érthető meg. Több száz tanítvány, s mindegyik más más természetű, mégis a lelki tanítómester fel tudja ébreszteni szunnyadó vonzalmunkat Kṛṣṇa szolgálata iránt.

Kṛṣṇa felhatalmazza egy arra alkalmas *bhaktáját*, hogy segítsen szerencsétlen tudatlan helyzetben lévő élőlénytársainak visszakerülni a helyes útra.

Emlékszem az első maratonra, amikor már nagyobb adományokat kaptunk. A maraton végén mély tiszteletet éreztem irántad és központvezetőnk Braja prabhu iránt. Odamentem, hogy megköszönjem neki az imáit, támogatását. Szerényen csak annyit válaszolt, ne neki köszönjem, hanem a lelki tanítómesteremnek. Ez nagyon mély hatással volt rám.

Guru Mahārāja, Kṛṣṇa bizalmat adott neked, hogy nagy feladatokat tudj végrehajtani, s te továbbadod ezt a bizalmat, s felhatalmazást nekünk, hogy segíthessük a missziódat.

Amikor valami csodás dolog történik törekvéseink gyümölcse beérik, s ténykedésünk sikeressé válik mindig eszembe jut /s remélem ezután is eszembe fog jutni/, hogy mindez a kegyed nélkül nem történhetett volna meg. Valójában minden, ami itt Magyarországon a prédikálásban történik a te érdemed.

Sokszor elcsodálkozom, hogy milyen sokfajta módon, milyen szinteken lehet prédikálni. Kṛṣṇa energiái még itt is változatosak. S sokszor elcsodálkozok azon, hogy a *bhaktáid* milyen csodálatosan prédikálnak.

Guru Mahārāja köszönjük, hogy megjelentél nekünk!

Köszönjük, hogy megváltoztatod Magyarországot. Köszönjük, hogy tanítasz bennünket szolgálni, Rādhē-Śyāmát imádni, szeretni, s átadod a *vaiṣṇava* kultúrát, tanítványi láncolatunk követésének tudományát.

Kiemeltél bennünket a tudatlanság mocsarából. Egy emberhez méltó életmódra tanítottál bennünket. Tudás, egyszerű életmód, Kṛṣṇa iránti szeretet,

más értékrend. Mindez boldoggá és pozitívvá tette az életünket. A Kṛṣṇa-tudat útjára helyeztél bennünket, melynek célja Rādhē-Śyāma.

S, hogy hogyan fogjuk viszonzni mindazt a jót amit kaptunk, azt te fogod kinyilvánítani a számunkra. Lelki gyermekeidként várjuk, hogy viszonzhasuk szeretetedet.

Hiszen az élőlények iránti könyörületesség és szeretet legmagasabb foka ha Kṛṣṇa-tudatot adunk másoknak s tőled ezt kaptuk.

Nagyon örülök, hogy Kṛṣṇa megnyilvánított nekem. S végtelenül hálás vagyok azért, hogy lefoglalsz Rādhē-Śyāma szolgálatában. S szeretném kérni, hogy a továbbiakban is, s ha Kṛṣṇa és te úgy akarod következő életeimben is végezhessem a szolgálatodat.

Szolgád:

Rādhā-nāma devī dāsī

Rādhā-priya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Megjelenési napodon írom ezt a felajánlást, amikor szerencsére jó egészségben még láthattalak is, sőt még jelentéktelen személyem gipszes keze után is érdeklődtél. Ez persze olyan mérvű elmezavart váltott ki nálam, hogy elfelejtettelek személyesen megköszönteni. Ezt nagyon bántam is.

Szerencsére nem volt sok időm bánkódni, mivel az aznap megrendezett Jóganap keretében tarthattam előadást a „jógikus” étrendről.

Nagyon nehezen megy nekem szép felajánlást írni, túl racionális vagyok, a líraiság teljes hiányával, a felajánlásaimat pedig teljesen kézenfekvőnek érzem. Minden képességemet szeretném felajánlani a szolgálatodra, de tudom, ez vajmi kevés, és sokkal több erőfeszítést kellene tennem a fejlődésre, hogy szolgálatom hatékonyabb legyen. Ez a feladat egyszerre nagyon könnyű és nagyon nehéz. Nagyon könnyűnek kéne lennie, mert ugye itt vagy te példaképként, és egyszerűen csak példát kell venni rólad! De hát te Guru Mahārāja aztán feladod a leckét! Azt a kitartást, strapabírást, lendületet, lelkesedést, profizmust amivel a szolgálatodat végzed lehetetlen másnak elérni! Ha halvány árnyékként szolgálunk, már attól is nagyon boldogok lehetünk!

Az előadások készítése és tartása, „tudományos” cikkírás olyan dolgok voltak, amiktől engem régen a hideg kirázott volna, de missziód sikere érdekében, kegyedből valahogy ezeket is sikerült teljesíteni, mert egyébként ilyesmire soha senki rá nem vett volna! És persze az utcán sem énekeltem és táncoltam volna soha, pedig *harināmāzni* nagyon jó! Ezt is köszönöm neked! És azt is hogy virágfüzéreket fűzhettem, és hogy képesítettél arra, hogy a munkám során a betegeket „igazán” gyógyíthassam.

Kérlek továbbra is engedd, hogy szolgálhassalak, megpróbálok méltóvá válni rá.

Kívánom, hogy egészséged legyen mindig kiváló, örvendj jó erőnek, szolgálatodat mindig siker övezze Śrīla Prabhupāda missziójában!

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-priya devī dāsī

Rādhārādhyā dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja! Szeretném megköszönni neked, hogy kitárod a szíved és bepillantást engedsz számunkra a lelki világba a könyveiden keresztül. Most már több mint egy éve, hogy hetente felolvasunk a *Nava-vraja-mahimā*ból és ezáltal rendszeresen megízleljük Rādhe-Śyāma kedvteléseinek nektárját. Emlékszem amikor a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit* megkaptam akkor pár nap alatt elolvastam, mert egyszerűen nem tudtam letenni. Valószínűleg a *Nava-vraja-mahimāt* nem fogom tudni pár nap alatt végigolvasni, de biztos vagyok benne, hogy ezt is nagyon nehéz lesz esténként letenni. Köszönöm, hogy kifejted nekünk Śrīla Prabhupāda gondolatait és összeszeded a *vaiṣṇava ācāryák* írásait. Köszönöm, hogy rááldoztál ennyit értékes idődből és olyan könyveket alkottál amelyek a *vaiṣṇavák* következő generációinak odaadását fogja táplálni.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhārādhyā dāsa

Rādhā-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és isteni megjelenési napodnak!

Śrī Caitanya Mahāprabhu azt mondja a *Śrī Śrī Śikṣāṣṭaka* című versében:

*trṇād api sunīcena tarora api sahiṣṇunā
amāninā mānadena kīrtanīyaḥ sadā hariḥ*

„Aki jelentéktelenebbnek tartja magát az utcán heverő szalmaszálnál, aki béketűrőbb, mint egy fa, és aki nem vár el személyes megbecsülést, de mindig kész minden tiszteletet megadni másoknak, az szünet nélkül tudja énekelni az Úr szent nevét.”

Az elmúlt év legjelentősebb meditációja a példamutatás volt számomra. Sokat gondolkodtam azon, hogy mennyire szeretnék szép példát állítani a *bhakták* elé a személyes példámmal. Sajnos ez egyáltalán nem sikerült. A szép terveimet és gondolataimat tettek már nem követték. Ez az én egyik nagy *anarthám*. Gyenge vagyok. De ezen a kedvező napon hadd dicsóítselek inkább téged ahelyett, hogy a nehézségeimről szólnék. Te olyan szép példát mutatsz nekünk, hogy ez minden *bhakta* számára igazán lelkesítő. Nem csak a tetteid feddhetetlenek, hanem mindaz a szép *bhakti*-attitűd, ami meghúzódik a tettek hátterében. Ahogyan azt Śrī Caitanya Mahāprabhu mondja ebben a szép versben. Mindent, ami történik veled, Kṛṣṇa kegyének fogadsz el. Legyen akár kórházi kezelés, akár utcai *saṅkīrtanán* való megalázás, vagy a tanítványok órákon át történő dicsóításának hallgatása. Egy lehetőségnek, hogy még jobban elmerülj a Kṛṣṇa-tudatban, és a szent név éneklésében. Rādhē-Śyāma iránti szereteted nem tud titokban maradni senki előtt, akivel kapcsolatba kerülsz. Ez a *prema-bhakti* sugároz belőled mindig és mindenhol, amerre csak jársz, akár Indiában, Angliában, Magyarországon, vagy Törökországban legyél is. Mindig mindenhol azon gondolkodsz, hogy Rādhē-Śyāmának mit tudsz felajánlani azon a helyen, ahol épp vagy. Nagyon szerencsésnek érezhetjük magunkat, hogy egy ilyen csodálatos tiszta szívű lelki tanítómestert kaptunk Kṛṣṇától, és Śrīla Prabhupādától, mint amilyen te vagy. Életed és tökéletes példamutatásod Śrī Caitanya Mahāprabhu következő versét tükrözi a legjobban:

*na dhanam na janam na sundarim
kavitam va jagad-isa kamaye*

*mama janmani janmanīśvare
bhavatād bhaktir ahaitukī tvayi*

„Ó, Mindenható Úr! Nem vágyom gazdagságra, materialista követőkre, szép feleségre, vagy az anyagi tettek ékes szavakkal magasztalt gyümölcseire. Csupán azt kívánom, hogy minden indítéktól mentesen, életről életre odaadóan szolgálhassalak.”

Egy elismert személy életében annyi lehetőséget kínál fel máyá, hogy elcsábuljon, és újra az anyagi élet ízetlen, de szemfényvesztő csillogásában vesszen el a meditációja. Ha jól megnézzük téged is hasonló dolgok vesznek körül. Sokmillió költségvetésű projektek, sok tanítvány, feleség az nincs. De mennyire érintették meg a szívedet ezek a szép eredmények? Én úgy látom, hogy bebizonyítottad Kṛṣṇának, hogy minden szempontból mentes a szíved a téged körülvevő dolgokhoz való ragaszkodástól. Ragaszkodás Kṛṣṇához. Ez az, ami jellemez téged. És ezt érzi mindenki, aki megismer téged. A belső meditációd valójában Śrī Caitanya Mahāprabhu következő versében fogalmazódik meg a legjobban:

*ayi nanda-tanuja kiṅkaram
patitaṁ mām viṣame bhavāmbudhau
kṛpayā tava pāda-paṅkaja-
sthita-dhūli-saḍṛṣaṁ vicintaya*

„Ó, Uram, ó, Nanda Mahārāja fia! Örök szolgád vagyok, ám valahogy a tudatlanság rettenetes óceánjába zuhantam. Kérlek, emelj ki e halál-óceánból, hadd legyek parányi porszem lótuszlábaidnál!”

Alázatosságod, béketűrése, és türelmed olyan, mint egy parttalan óceán. Nem kétséges, Kṛṣṇa előtt meghódolt lélek vagy. Te vagy az, aki mind tetteivel, mind belső meditációjával teljesen elfogadtad a Kṛṣṇa-tudat tanításait, és életed egy valóságos minta lett azok számára, akik fejlődni szeretnének a lelki életben. Életed sok-sok generációnak előrevetítette azt a nyomvonalat, amit a *bhakti*-szentírások hön áhított célként írnak le.

Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy a te tanítványodként mutathatjuk be magunkat. Azt hiszem, nekem is csak ez az egyetlen jó tulajdonságom van.

Érdemtelen és haszontalan szolgád:
Rādhā-vallabha dāsa

Rāghava dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Már eltelt egy év amióta megtiszteltél bizalmaddal, és kegyesen a tanítványoddá avattál. Ez az idő nagyon jó lehetőség volt számomra, hogy megtanuljam mit jelent igazából követni. Nem könnyű kitartóan követni a lelki tanítómester utasításait. Valami mindig az útjában áll, akár az elménk, vagy külső ráhatás.

Azonban az útmutatásaid, amelyek személyesen, idősebb istentestvéreimen, valamint a leckéiden keresztül jutottak el hozzám, nagyon sokat segítettek. Fenntartották bennem a reményt, hogy egy ilyen feltételekhez kötött lélek, mint én végezhet odaadó szolgálatot Kṛṣṇának, Śrīla Prabhupādának, és neked.

Egy rövid kis történetet szeretnék veled megosztani, amely a kegyed nélkül nem valósulhatott volna meg. A tanításodnak, és a példamutatásodnak köszönhetően egy kisebb sikerben volt részem. Általában családtagoknak, legalábbis a sajátjaimnak nagyon nehéz prédikálni, hiszen ők úgy gondolják, hogy ugyanaz a személy vagyok, mint a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása előtt. Szerencsére nagyon sok türelemmel, és Kṛṣṇába vetett bizalommal érdeklődést sikerült felkeltenem az öcsémnél. Előtte viszont egy dolgot leszögeztek az öcsémrel kapcsolatban. Zoli mindig szerette élvezni az életet, és soha nem kötelezte el magát egyetlen valláshoz sem, ebben az életében pedig nem élt még lelki életet.

Amikor beköltöztem a Budapesti Templomba, ő úgy döntött, hogy támogatja 1%-ával az egyházunkat. Nem kellett kérnem őt, egyszerűen magától tette, és büszkén ki is jelentette. Egy teljes évig nem találkoztam vele, de 2011-ben sikerült meghívnom ide a templomba ebédre. Emlékszem, hogy *rāja-bhogát* tiszteltük meg, és nagyon ízlett neki. Azóta is emlegeti, hogy milyen finomat evett itt. Néhány havonta meglátogatott, beszélgettünk, tisztelt *prasādamot*. Valamint részt vett néhány fesztiválon is. Ilyen volt például a tavalyi szent név fesztivál. Bent volt *bhajanán*, amit végig énekelt. Meghallgatta Candra-gupta prabhu által tartott délutáni leckét, valamint részt vett a közös *japázáson*, amelyet Lilā Śuka prabhu vezetett. Tetszett neki, de tartózkodott is a lelki élet gyakorlásától.

Ebben az évben azonban változott a hozzáállása. Januárban meglátta azt a videót, amit a szilveszteri *harināmáról* készítettünk. Kérte tőlem, hogy

hívjam meg, ha lesz újabb alkalom. A következő *harināmāra* meg is hívtam, amelyen aktívan részt vett. Táncolt, ugrált, énekelt, röviden jól érezte magát. Ekkor kérte is, hogy szóljak mindegyik *harināmáról*, ami lesz. Azóta is mindig hívom őt, és ő jelesen el is jön. A legutóbbin már Gaurāngás matricát is osztogatott az embereknek. Gaura-pūrṇimā napján viszont az eső miatt le lett fújva a *harināma*, így a templomba invitáltam el őt a fesztivál programra. A lakoma után lehetőségem volt vele beszélgetni négyszemközt a szent névről, a *japázásról*. Én csak egyszerűen, kedvesen említettem, hogy neki is van lehetősége *japázni*. És természetesen ez nem kötelező jellegű, de ha rendszeresen végzi naponta 1 kört, akkor az pozitív hatással lesz a jelenlegi életére. Teljesen elfogadta azt, amit mondtam neki. Őszintén szólva, egy kicsit meg is lepődtem, hiszen általában nem érdeklődött semmi lelki dolog iránt. De ez pont megfogta az elméjét. Adtam neki egy *japaláncot*, és megkértem, hogy ha van kedve, *japázzunk* együtt közösen 1 kört. Ez az ötlet tetszett neki. Azóta is mindennap 1 kört *japázik*. Remélem, hogy egy napon Zoli is részesülni fog a kegyedben.

Hogy miért is meséltem el neked ezt a kis történetet? Hiszen bárkivel bármikor megeshet. De ez nem történhetett volna meg, ha te nem mentesz meg engem. Valamint nem mutatsz nekem példát, hogyan viselkedik egy igazi *vaiṣṇava*. Ahogyan a *Caitanya-caritāmṛta* leírja egy *vaiṣṇava* mindig kegyes, azaz *kṛpālu*. Minden élőlény jóakarója. Hiszen mindenkinek át akarja adni a Kṛṣṇa-tudatot. A Kṛṣṇa-tudatot pedig csakis egy kegyes és együttérző nagy lélek felügyelete alatt tudjuk átadni másoknak. Számomra ez a nagy lélek te vagy, aki mindig egyengeti a lelki életem rögös útját.

Nem tudom elégszer kifejezni, hogy mennyire hálás vagyok neked, hogy megmenttetél. Így kérlek, fogadd el kegyesen ezen őszinte szavaimat!

Jelentéktelen szolgád:
Rāghava dāsa

Rāma-prasāda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace on this most auspicious day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you very much Guru Mahārāja for your being so generous with

your time in your staying at Karuṇa Bhavān in January. It was very nice of your divine grace.

Also thank you very much for showing your concern for me and giving me some spiritual direction.

The devotees have remarked how much better I was looking since you had been round.

Please grant me the strength to continue to serve and associate with the devotees.

I remain, your insignificant servant,
Rāma-prasāda dāsa
Hare Kṛṣṇa

Rāmabhadra dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

As I write this offering on the most auspicious day of Gaura-pūrṇimā, I meditate on what is the most precious thing that I can offer to my Guru Mahārāja. I go again in the trap of counting and computing. But what my spiritual master has offered me, is not on the realm of finite and logic. Guru Mahārāja has brought Lord Caitanya in my life, which is all-merciful! In *śāstra*, we can find being said that the spiritual master is the bona-fide representative of Lord Nityānanda Prabhu. Śrīla Prabhupāda says that “by the mercy of Lord Nityānanda, we can be free from the consciousness of trying to enjoy this material world.” Every instruction I have received from your divine grace contained the invaluable gem of trying to make a step closer to Kṛṣṇa and consequently, to be free from trying to enjoy this mortal world. The simple experiment functioned just because an expert teacher knew how to deal with the student and how to teach the student. Beyond conditions and tools, the skillful teacher, treated me as a spirit soul: he treated me with genuine care and concern for my well-being! That proficient teacher is your

divine grace, the bona-fide representative of Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa and Lord Caitanya. Thank you very much, dear Guru Mahārāja!

The question is still there in my mind: what can I best offer to your divine grace? Therefore, please allow me to offer you another year being spent in Prabhupāda's society, in trying to serve according to your instructions. It was a wonderful year, but just because I am trying to be your servant.

Your servant,
Rāmabhadra dāsa
Timisoara, Romania

Rāmānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As we worship our spiritual master on the festival of Vyāsa-pūjā, we sometimes overlook the meaning of this day. Every day we should remember and praise our spiritual master, meditate upon his qualities, offer our obeisances to him, feel grateful for his encouragement, his direction and his support. But on this day we should particularly remember his position as the representative of Śrīla Vyāsadeva. We worship Vyāsa through his representative, our Gurudeva.

For the benefit of all the suffering living entities of Kali-yuga, Śrīla Vyāsadeva compiled the *Śrīmad-Bhāgavatam*, the beautiful pastimes of the all attractive Supreme Personality of Godhead. By regular hearing of the *Śrīmad-Bhāgavatam*, rendering service to Kṛṣṇa's dear devotees, and chanting the holy name, we can be freed from the poisonous effects of Kali. This is Vyāsadeva's mission, and those whose lives are an offering to this mission are honoured as the representatives of Śrīla Vyāsadeva.

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja is one such bona fide representative.

Guru Mahārāja, your life is a wonderful example of service and surrender to *guru* and Kṛṣṇa. Carefully planning every moment, you use your time to selflessly assist all who come to you to come closer and closer to the lotus feet of Gaura-Nitāi and Rādhā-Śyāmasundara.

In your books, you are sharing your years of experience in the service of

the *sañkīrtana* movement, carefully lighting the path for your followers. It is said that the path back home to Godhead is strewn with thorns, but with you in front, leading the way, we can more easily spot those pitfalls and get round them. You are making the pastimes of the Divine Couple, hidden throughout the literatures of the Gosvāmīs, easily accessible in your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series of books.

Despite all the responsibility you have accepted in the service of Śrīla Prabhupāda, still you deal with us in such a loving and personal way. You have always been there for me whenever I needed your help and direction. Thank you.

My wish is that I may become as bona fide disciple as you are a bona fide *guru*. Please help me to achieve this goal.

I remain your insignificant servant,
Rāmānanda dāsa

Ramañi

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon örülök, hogy köszönhetem megjelenése alkalmából. Az Ön kegyéből megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot és a *bhaktákat*, valamint szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Az a vágyam, hogy teljes odaadással és szeretettel tudjam Őket szolgálni, de ez csak az Ön kegyéből sikerülhet.

Nagy élmény volt az, amikor ellátogatott a Gurukulába. Megértettem, hogy mennyire fontos az Ön számára és ami számunkra is a misszió, vagyis, hogy elterjesszük a Kṛṣṇa-tudatot és szolgáljuk Kṛṣṇát. Remélem, lesz még ilyen találkozás, amikor beszél majd arról, hogy mi a Kṛṣṇa-tudat lényege. Śrīla Śivarāma Mahārāja *kī jaya!*

Jelentéktelen szolgája:
Ramañi

Rāma-priya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda.

What to write... every year for the past twenty five years I have sat down and thought what to write, but why should I need to think its easy.

Guru Mahārāja you are my role model, your dedication to Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma is unsurpassable. Your efforts to bring Kṛṣṇa consciousness to as many people you can is exemplary, you are always smart, clean and like a breath of fresh air whenever I see you, as they say “you cheer me up no end”...

I am not a person of many words Guru Mahārāja and when they are it is mostly nonsense, but what is not nonsense is my feeling of love and respect that I have for you.

One last thing, it is said that what a great man does others follow, so can you please stop being sick it’s wearing me out trying to keep up with you...

Love, your servant,
Rāma-priya dāsa

Rāsa-parāyaṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā. You are the representative of the author of *Śrīmad-Bhāgavatam*, Śrīla Vyāsadeva, who is the literary incarnation of Lord Kṛṣṇa for delivering the conditioned souls back to Him.

Parikṣit Mahārāja says in *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.1.4

*nivṛtta-tarṣair upagīyamānād
bhavausadhāc chrotra-mano-'bhirāmāt
ka uttamaśloka-guṇānuvādāt
pumān virajyeta vinā paśughnāt*

“Glorification of the Supreme Personality of Godhead is performed in the *paramparā* system; that is, it is conveyed from spiritual master to disciple. Such glorification is relished by those no longer interested in the false, temporary glorification of this cosmic manifestation. Descriptions of the Lord are the right medicine for the conditioned soul undergoing repeated birth and death. Therefore, who will cease hearing such glorification of the Lord except a butcher or one who is killing his own self?”

You yourself are repeating the message that you heard from your spiritual master to your disciples and to humanity at large, giving everyone a chance to become Kṛṣṇa conscious, the only sure way of ending the sufferings in the world.

You continue the tradition of Śrīla Vyāsadeva, your own spiritual master, other *ācāryas* and great devotees by writing books on the glorification of Lord Kṛṣṇa, which Parīkṣit Mahārāja says is the right medicine for the conditioned soul, and you offer guidance and inspiration to your disciples and followers every day through your podcasts, giving instructions that will awaken our Kṛṣṇa consciousness.

Thus, you are the greatest well wisher for mankind, who is coming in the disciplic succession from Lord Kṛṣṇa.

Your humble servant,
Rāsa-parāyaṇa dāsa

Rasāmṛta devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Pár napja elkezdtem meditálni, hogy mit is jelent követni a lelki tanítómester utasítását. A szolgálatom által sokszor megkérsz dolgokra, csináljak egy teát vagy bármi másra, amire még szükséged van, ezt meg is szoktam csinálni. Ez is egyfajta követés, de ennél valami, mélyebb dolog lehet amikor, arra gondolok, hogy ha követem a lelki tanítómesteremet, amit mond, akkor az életem sikeres lesz. Ez a fajta követés azt jelenti, hogy követem az utasításait, amit ad a lelki élet gyakorlására, követem a könyveiben leírt utasítást, próbálok megvalósítani ezeket, és hűséges lenni a fogadalmaimhoz.

Guru Mahārāja, te olyan jó példát mutatsz nekünk, hogy hogyan kell

követni a lelki tanítómester utasításait, hogyan kell megvalósítani azokat utasításokat, amiket kapunk. Śrīla Prabhupādának nagyon sok utasítása volt a tanítványai felé. Minden, amit csinálsz, ahogyan élsz, és amikor beszélsz a magyar *bhaktákkal*, hogy mik azok a vágyak, amiket szeretnél itt megvalósítani, mind-mind Śrīla Prabhupāda vágya szerint teszed. Például elhoztad nekünk Vraját, az Isteni Párt. Ez is Śrīla Prabhupāda kérése volt: alakítsunk egy farm közösséget, legyenek *mūrtik*. Viszont, te nem csak egy egyszerű farmot készítettél, hanem elhoztad nekünk magát a lelki világot. Ez volt igazából a lelki tanítómestered kérése. Számomra egy nagyon lenyűgöző dolog, hogy ilyen módon tudod követni Śrīla Prabhupāda kérését. Ez az a dolog, amit nekünk is meg kell tanulnunk tőled és meg is kell valósítanunk, hogy úgy követjük a lelki tanítómester utasításait, ahogyan ő kéri, és nem úgy, ahogyan mi szeretnénk. És ha ezt így tudjuk csinálni, akkor garantált, hogy sikeres lesz a lelki életünk.

Guru Mahārāja én nagyon hálás vagyok, hogy kaphatok személyes társulást tőled, és láthatom, hogy hogyan éled az életedet a lelki tanítómestered utasításai által. Nagyon szerencsés vagyok, hogy itt élhetek a te társaságodban, és az életed kicsi része lehetek. Pont a mai napon, amikor írom neked a felajánlást hallgattam egy leckét Śrīla Nirañjana Swami Mahārājától, ahol arról beszélt, hogy egy tiszta *bhaktával* való társulást – még ha csak két percig tart is – nem lehet összehasonlítani azzal, hogy valaki a mennyei bolygókra jut. Amikor ezt halottam, nagyon szerencsésnek éreztem magam, hogy veled társulhatok.

Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy ilyen csodálatos lelki tanítómentert adott nekünk. Guru Mahārāja, imádkozom, hogy mindig a lótuszlábad menedékében tudjak maradni. Kérlek, hogy mindig viselj el magad mellett, és segíts, hogy itt tudjak maradni a *bhakták* között és tudjam szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját. Hálás vagyok neked, hogy szolgálhatlak.

Szolgád és lelki lányod:
Rasāmṛta devī dāsī

Rasarāṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Te vagy a mindenem. Hosszú idő után visszakaptalak téged, Gaura-Nitāit és a *bhaktákat*. Többet nem hagylak el titeket. Tanultam belőle.

Ahogy kedvesen elfogadtál, és ahogyan a *bhakták* adják a szeretetüket, nem tudok nem különbséget tenni, az elmúlt 12 év és a mostani életem között. Szememet elfutják a könnyek.

Emlékszem, mondtad, hogy a múlttól ne panaszkodjak, de a különbséget tapasztalom, és jó, hogy újra itt vagyok. Köszönöm neked, a többi *bhaktának*, Gaura-Nitāinak, hogy újra befogadtatok, és törődtek velem. Megpróbálom viszonzni, ezt a rengeteg szeretetet és kedvességet, amit kapok.

A hűségemmel, már nem lesz gond.

Ragaszkodó szolgáló:

Rasarāṇī devī dāśī

Raseśvarī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅgurṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-gurum dīna-tāraṇam*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át.”

Ez az idézet a kedvencem mert nagyon szíven talál. Sokszor eszembe jut, hogy a te kegyed és felhatalmazásod nélkül hol lennék most. Nemrégiben levetítették a templomszobában, az egyik vasárnap délután az 1992-es fesztivált. Annyira lelkesítő volt látni a sok *bhaktát* fiatalon, akiket felismertünk, és a lelkitanítómestereket milyen lelkesen, énekeltek, táncoltak. Miután vége lett, úgy jöttem haza, hogy végig dúdoltam az utat, és nagyon a fesztivál hatása alá kerültem. Ha akkor nem megyek el arra a fesztiválra, akkor talán soha nem kezdődik el a *bhakta* karrierem.

Mindent neked köszönhetek, Guru Mahārāja. Tőled kapom a felhatalmazást minden cselekedetemre. 1997-ben amikor leköltöztem a farmra és Kṛṣṇa betrúkkölt, hogy itt fogok élni, te biztattál és sikerült átvészelnem a nehézségeket.

Utána megszületett Tulasī és adta a kegyed, hogy a férjem eltudott menni maratonra, én pedig itthon maradtam a tíz hónapos babával, és itthonról szurkoltunk neki. Aztán minden maratonon így történt, és ehhez is kaptuk a felhatalmazást.

2011 óta óvónő vagyok a mi kis családi napközinkben. Nagyon komoly, felelősségteljes szolgálatot kaptam, mert kis *bhaktákat* nevelek, példát kell nekik mutatnom, és segítenem kell őket, ez is a te kegyedből lehetséges. Nagy türelemre, szeretetre van szükségük, én nem vagyok erre alkalmas személy, csak úgy, hogy felhatalmazást kapok.

Másik dolog, ami még nagyon fontos része az életemnek, hogy tanácsadóné vagyok, én csak így hívom magam, hiszen erre a szerepre sem vagyok alkalmas, de próbálom szolgálni a férjemet és a *bhaktákat*, így Kṛṣṇa kedvesen viszonzoz velem, mert te adod a kegyed.

Próbálom hallgatni a podcastjaidat és olvasni a könyveidet, amikben olyan gyönyörűen fogalmazol, és persze tanítasz minket.

És ha elakadok, elkeseredem, *māyānak* átengedem magam, akkor mindig küldesz valakit, vagy valamilyen jelet, hogy ébredjek fel. Ez nem mindig édes, van hogy sírás a vége, de újra lendületet kapok a folytatáshoz, hogy érdemes csinálnom, mert ez a valóság és a többi csak illúzió.

Még egy élményt szeretnék elmondani neked. A legutóbbi maratonon félidőben *pūjārī* szolgálatot is végezhettem. Ez olyan, mint elefánt a porcelánboltban, mert én kb. ilyen vagyok a *pūjārīban*, az hogy ott lehettem és szolgálhattam, teljes mértékben a te kegyed.

Egyszóval Guru Mahārāja nélküléd semmi sem sikerül. Köszönöm, hogy van türelmed hozzám, és nem hagysz elveszni. Bárcsak még jobban kitudnám nyitni a szívemet, hogy a tőled áramló kegyet eltudjam fogadni, mert te kifogyhatatlan vagy, csak én vagyok korlátolt, és még bezárok, de tudom, hogy te erős és kitartó vagy így mindig picivel többet hatolsz át a kemény szívem burkán. Kérlek add a kegyed, hogy soha ne felejtselek el, és tudjak hálás lenni. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy nem hagysz elveszni.

Ostoba szolgád:

Raseśvarī devī dāsī

Rasikānanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Minden évben egy kis nehézséget okoz, hogy kiválasszam, hogy mit szeretnék dicsőíteni benned, mert ez a kiválasztás egyben azt is jelenti, hogy ezúttal mit nem fogok. Pedig mindig mindent szeretnék. Hiszen minden, ami nekünk Magyarországon van: Új Vraja-dhāma, a budapesti templom, a *Nava-vrajamaḥimā* és a többi gyönyörű könyved, a nagy fesztiválok, a sok-sok lecke és beszélgetés: az, ahogy a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon gyakoroljuk, a sok-sok finomság és apró részlet, ezeket mind tőled kaptuk, Śrīla Prabhupāda tanítása általad érkezett el hozzánk.

Eszembe jutott egy lecke, amit a Bhaktivedanta Manorba hallgattam, ahol a leckeadó sorolta azokat a dolgokat, amelyeket Śrīla Prabhupāda hozott el a nyugati világnak és, ahogy beszélt, újra és újra elismételt egy mondatot, amely így hangzott: „Ha nem lett volna Śrīla Prabhupāda, honnan tudnánk mindezt?”

Így vagyunk mi is veled, magyarországi *bhakták*: ha te nem lennél Guru Mahārāja, honnan tudnánk mindazokat a dolgokat, amelyeket, átadtál nekünk, hol lenne ilyen csodálatos lehetőségünk a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására, mint itt Magyarországon.

Valamit persze ki kell választanom, mert különben miről írok majd jövőre, ezért azt szeretném választani, hogy te mindig az Abszolút Igazság képviselője vagy, ezért mindig, amikor veled beszélek vagy leckéidet, előadásaidat hallgatom, elosztatod az illúziómat.

Megfigyeltem például, hogy amikor valahol érdeklődőknek valamilyen bevezető előadást tartasz, és olyan tényeket mondasz, amelyeket már vagy százszor hallottam, még ilyenkor is, amikor téged hallgatlak, ahogyan te fogalmazod meg ezeket a nyilvánvaló tényeket, azonnal a helyére kerülnek a dolgok. Ilyenkor nagy boldogság fog el és világosan értem, hogy igen, ez tényleg így van.

S ha sikerül néha egy-egy dolgot megértenem abból, amit mondasz, sok más dolog is rögtön világossá válik. Tavaly nyáron, Krisna-völgyi házad kertjében beszélgettünk a budapesti iskola oktatási programjáról és arról, hogy hogyan kellene az iskolát felépíteni, működtetni. Abból, amit az iskoláról és a tanítási módszerekről mondtál, nemcsak az derült ki, hogy hogyan kell egy

bhakta iskolát megvalósítani, hanem az is, hogy hogyan kell egy *bhaktának* élni, hogyan kell a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni.

Amikor minket tanítasz, mindig azt adod tovább, amit Śrīla Prabhupādától tanultál és egy pillanatra sem engeded, hogy ezt bárki elfelejtse. Beszélgetésünk során például említettem, hogy szeretnénk az iskolát olyanná tenni, hogy az neked elégedettséget okozzon, mire te azt válaszoltad, hogy nem az a fontos, hogy te mit gondolsz, hanem az, hogy mit mondott Śrīla Prabhupāda. Felolvastál néhány gondolatot Śrīla Prabhupāda egyik könyvéből és rögtön el is magyaráztad annak a jelentését.

A Kṛṣṇa-tudat nem egy elméleti tudomány, ezért, hogy Śrīla Prabhupāda tanításai a gyakorlatban is megvalósuljanak, létrehozta nekünk Krisna-völgyet és elhozta nekünk Rādhā-Śyāmasundarát. Megtanítottál minket arra, hogy életünk központja Rādhē-Śyāma legyen, hogy minden innen indul ki és minden ide érkezik vissza. Mint a koordináta geometriában, ha az ember helyesen megjelöli a kiindulási pontot, megfelelő szerkesztéssel, a helyes megoldást kapja. Te letűzted nekünk a helyes kiindulási pontot és saját példáddal mutatod meg újra és újra, hogy milyen az Abszolút Igazság a gyakorlatban: hogyan kell Rādhē-Śyāmát és Śrīla Prabhupāda mozgalmát szolgálni.

Az anyagi energiának az a tulajdonsága, hogy általa elfelejtjük Kṛṣṇát és így illúzióba kerülünk, de te Guru Mahārāja, mindig egy mozdulattal átvágod ezt az illúziót és ilyenkor sütkérezhetünk az Igazság fényében. Rád tényleg igaz ez az ima, amelyet naponta többször is elmondunk:

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Én egy parányi feltételekhez kötött lélek vagyok, aki újra és újra az illuzórikus energia hatása alá kerül: a sok-sok tanítás ellenére, újra és újra elfelejtem Kṛṣṇát. Kérlek Guru Mahārāja, ne hagyj, hogy az anyagi energia hálójában vergődjek, hanem kérlek, hogy újra és újra vágd át az illúzió hálóját és mutasd meg nekem az Abszolút Igazságot.

Jelentéktelen szolgád:
Rasikānanda dāsa

Rāya Rāma dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Ha visszagondolok az elmúlt 23 évre, amióta megismertelek téged, az jut eszembe, hogy Kṛṣṇa milyen csodálatos módon felhatalmazott arra, hogy prédikálj szerte a világon. Nagyon nagy szerencséje a magyar *bhaktáknak*, hogy végül a magyarországi prédikálásba fekteted a legtöbb energiádat. Azt hiszem ennek is köszönhető, hogy elindult egy lelki társadalom építése, amiről többször is mondtad: ez lett volna Śrīla Prabhupāda missziójának a második fele. És mi a saját szemünkkel láthatjuk, ahogy egy misszió folytatódik. Lehet, hogy ez lassabban történik, mint ahogy azt a te forradalmi hangulatod te erős vágyadnak köszönhető. Mint tudjuk, Kṛṣṇa mindig teljesíti tiszta *bhaktáinak* a vágyát. Miért pont a te vágyadat ne akarná beteljesíteni? Rendkívül szerencsések vagyunk: Śrīla Prabhupādával kettesben kitapostátok az utat a Kali-yuga vadonjában, nekünk már csak mennünk kell a lábnyomaitokat követve, ugyanezen a csapáson. Persze mondhatjuk, hogy nekünk se olyan könnyű. Ha kilépünk Krisna-völgyből, mi is tapasztalhatjuk a Kali-yuga visszahúzó hatását. De mégis az a helyzet, hogy nekünk már van egy komoly menedékünk, egy biztos támaszpontunk, ahonnan egyenes az út, vissza a lelki világba. Azért imádkozom tehát, hogy add az áldásodat arra, hogy mindig tudjunk ragaszkodni az általad kijelölt úthoz, valamint a *bhakták* társaságához, amely a legbiztosabb menedék.

Hálával és köszönettel írta mindezt, jelentéktelen tanítványod:
Rāya Rāma dāsa

Revatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

What I learnt from you is that Kṛṣṇa resides in the hearts of His pure devotees, who are themselves places of pilgrimage. I also learnt that *parikrama* can be performed mentally. I am so grateful that you let me circumambulate

your *dhāma*-heart so many times, and I pray that even those steps were not taken properly would lead to your satisfaction in the end.

Your servant,
Revatī devī dāśī

Rūpa-manohara dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget az Úr Caitanya makulátlan, transzcendentális *saṅkīrtana* mozgalmának!

Nagyobb kiváltság e mozgalom tagjának lenni, mint a félistenek uralkodójának, vagy az univerzum teremtőjének helyzetébe kerülni. Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, aki példátlan felhatalmazásánál fogva e *saṅkīrtana* mozgalom részesévé tett oly sok elesett lelket, és minden dicsőséget neked, mert megingathatatlanul folytatod mestered legmagasztosabb misszióját, végtelenül elégedetté téve Ő Isteni Kegyelmét.

A mai nap egy újabb kedvező alkalom, hogy dicsőíthessünk téged. Azon medítáltam, sok dicső tulajdonságod és teted közül melyik a leginkább dicsőre méltó?

Ahogy az Úr Rāmacandra lelki szolgálói építették a Lankára vezető hidat, melynek az Úr Rāma nevével ékesített kövei biztonságosan lebegtek a tenger felszínén, te is kiépítetted a szent névvel alapozott hidat, a magyar *yātrāt*, ami az anyagi lét háborgó óceánján átívelve vezet minket Sītā anyához, az odaadás Istennőjéhez. Ám ahogy Rāmacandra *bhaktáit* sem csodálatos cselekedeteik tették leginkább imádandóvá, hanem transzcendentális mivoltuk, ugyan úgy te sem a magyar *yātrā* fejlesztése, a sikeres könyvosztás megszervezése, Vṛndāvana-dhāma megnyilvánítása, vagy az olyan szent irodalom, mint például a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* megalkotása miatt érdemelsz első sorban tiszteletet és megbecsülést. Úgy érzem, ha Kṛṣṇa elrendezéséből egyetlen követőre vagy tanítványra sem tettél volna szert prédikálásod során, ha semmi látható eredménye sem lett volna erőfeszítésednek, akkor is megingás nélkül folytattad volna kötelességed végzését, mert olyan erős ragaszkodás és szeretet fűz téged Śrīla Prabhupādához, akinek a szívével a te szíved teljesen együtt dobog. Ez a szeretet tesz téged leginkább méltóvá a dicsőítésre.

De akiben ilyen erőteljes lelki szeretet él, annak vágját Kṛṣṇa hogyan is tudná figyelmen kívül hagyni? Miért is csodálkoznánk azon, hogy egy ilyen

fejlett és jól szervezett *yātrā* nyilvánult meg ezen a jelentéktelen földrészen? Olyan erősen vágyasz a *saṅkīrtana* mozgalom terjedésére, hogy Kṛṣṇa képtelen ellenállni: áldását zúdítja rád, s felhatalmaz.

A szívedben élő vágy és szeretet lassan átítatja azoknak a tanítványaidnak a szívét, akik a legszorosabban követnek téged, ezáltal garantálva a mozgalom további sikerét. Látom, mennyi csodálatos tanítványod van, akik minden bizonnyal eloszlatják a mozgalom jövőjére vonatkozó aggodalmaidat. Azért imádkozom, hogy egyszer én is egy ilyen tanítványod lehessek.

Jelentéktelen szolgád:
Rūpa-manohara dāsa

Rūpamatī devī dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

“I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him.”

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

“I offer my respectful obeisances unto His Divine Grace Śrīla Śivarāma Swami who is very dear to Lord Kṛṣṇa, having taken shelter at His lotus feet.”

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

“I offer my respectful obeisance’s unto all the Vaiṣṇava devotees of the Lord. They are just like desire trees who can fulfil the desires of everyone, and they are full of compassion for the fallen conditioned souls.”

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you! All glories to that day of your appearance!

It is March, a beautiful spring, I am in New Vraja-dhāma for a few days,

a short holiday. I have a nice time in association with devotees and a small, blissful service. Right now we finished a discussion on *Bhagavad-gītā* with Nisānta-līlā devī dāsī. “By chance” we open the book and it was the verse 9 of chapter 10: “The thoughts of My pure devotees dwell in Me, their lives are fully devoted to My service, and they derive great satisfaction and bliss from always enlightening one another and conversing about Me.”... and we churn the nectar!

Yesterday I spend some time in *gośālā*. The service I had was to clean the mothers cow. The salary I got was very sweet, lovely glances of gratitude from them. It is just intoxicating to be near their big, warm, sweet smelling bodies! But there eyes full with love and appreciation are the most intoxicating! Thinking about this I prepare myself for the next visit to the *gośālā*. Today I hope to be able to milk some of the cows and tomorrow to have reading of *Bhagavad-gītā* with Vaidarbhī devī dāsī and Sat Rūpa devī dāsī. I do not know how all this happened! It may look not so special, but for me has a big significance, because I had planed it for the next life time.

Yes Guru Mahārāja, I have to admit to you – it is a dream I have had for years, an imagination which I believe cant happen this life time, perhaps in the next. This dream was to dedicate my entire life, from the very beginning of studying Śrīla Prabhupāda`s books and live taking care of the cows. For that purpose, I was thinking I have to take birth in New Vraja-dhāma in a man`s body, to be a cowherd boy (lifelong *brahmacārī*) and a preacher. I had no fear of this dream of a new material body for the books of Śrīla Prabhupāda are my shelter and the cows – my love. Sad fact is that I am too stupid and already too old for all this to happen now. But the fact is – here I am, in my present body, relishing the nectar of *Bhagavad-gītā* and smell up of cow the entire room. Yes, is not the exact dream but at the same time...why all this happened, so unexpectedly? The message I read from this is – Do not plan any more material bodies, one has to finish this business now!

It is said – The Vaiṣṇavas, devotees of the Lord are like desire trees, they can fulfil the desires of everyone, they are full of compassion to all fallen conditioned souls. You, Guru Mahārāja, you are this desire tree and not only that. You are one ocean of compassion and kindness and I – one of the fallen souls, wandering here and there in absolute bewilderment. Because of my bewilderment, the conclusion I make of these occasions may be wrong. But because of your compassion and mercy there are more lessons to have. Like that – the gratitude of the mothers cow.

If I could develop such a gratitude mood they have! I pray for this godly quality. Then perhaps I can become a Vaiṣṇava. If I am a Vaiṣṇava, no matter

where and when, I will just continue serving the Deities and the devotees, with the hope that by their mercy (if it gives you pleasure) I will do it forever.

Thank you Guru Mahārāja for your kindness! I fully surrender to your will.

Your servant,
Rūpamatī devī dāsī

Sākṣi-gopāla dāsa and Indrāṇī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

The appearance day of the spiritual master is very dear to the disciples. When among themselves they talk about the wonderful qualities and pastimes of their beloved spiritual master they feel the growing waves of gratitude and love in their hearts as when pure devotees talk about Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. They can hardly find the appropriate words to express their feelings, their thankfulness, and their appreciation to their Guru Mahārāja. We can see how grateful was Vidura to his spiritual master, Maitreya:

*imām tu kauṣāraviṇopavarṇitām
kṣattā niśamyājita-vāda-sat-kathām
pravṛddha-bhāvo ‘śru-kalākulo muner
dadhāra mūrdhnā caraṇaṁ hr̥dā hareḥ*

“My dear King, in this way, after hearing the transcendental messages of the Supreme Personality of Godhead and His devotees from the great sage Maitreya, Vidura was overwhelmed with ecstasy. With tears in his eyes, he immediately fell down at the lotus feet of his *guru*, his spiritual master. He then fixed the Supreme Personality of Godhead within the core of his heart.”

Because of your mercy, what we can read in the *Śrīmad-Bhāgavatam*, becomes real in Kali-yuga, in an otherwise insignificant place like Hungary, on the planet Earth. As the representative of the Supreme Personality of Godhead, as the external manifestation of the Lord, you reclaim the fallen souls to the kingdom of God. Devotees feel very much obliged to you, for you are always anxious to bring them into the happy condition of eternal

life. There is no sufficient means to repay you for your act of benediction; therefore, devotees can simply feel gratitude and pray to you with folded hands like a child in the womb.

Because of your causeless mercy, you accepted me and my wife as your disciples. Therefore we pray to you with folded hands and try to express our gratitude for your act of benediction.

Your servants,
Sākṣi-gopāla dāsa and Indrāṇī devī dāsī

Śaṅkara dāsa, Rasālikā devī dāsī és egy picúr vaiṣṇava a pocakból

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon köszönöm Kṛṣṇának, hogy lehetőséget adott nekünk arra, hogy idén végre az elménk kitisztuljon annyira, hogy meg tudjuk neked köszönni azt a sok kegyet, amit minden évben ránk záporoztál, amióta itt élünk Új Vraja-dhāmában és még előtte is Szegeden.

Igazából te vagy nekünk az a vezető fénysugár, ami utat mutat Rādhē-Śyāma lótuszlábaihoz a Kali-kor sötétségében.

Ha te nem lennél és nem emlékeztetnél minket mindig arra, hogy a szolgálat az igazi kapcsolat, már rég reményvesztettek lennénk.

Az, hogy te a szolgáló szolgálójának a szolgálója vagy, ez ad nekünk lehetőséget arra, hogy a te szolgálóid lehessünk és így a te lótuszlábad szolgálatán keresztül kapcsolódhassunk Rādhē-Śyāmához.

Az a csekélyke meghódolás és szolgálat, amit fel tudunk ajánlani, valami felfoghatatlan kegyed révén, néha elégedetté tesz téged és ilyenkor az extázis tavában fürösztesz bennünket.

Most megint egy másik élethelyzetbe kerültünk és csak remélni tudjuk, hogy egy lelket ismét rajtad keresztül Rādhē-Śyāmához tudunk kapcsolni.

Nincs semmi jámbor tett, amit végeztünk, nem végzünk szigorú lemondásokat, csak mint apró gyerekek ügyetlenül próbálkozunk szolgálni a *bhaktákat*, téged, Śrīla Prabhupādát és Rādhē-Śyámát.

Nem nézed az eredményeinket, hanem végtelen kegyedből, valahogy elégedetté tesz téged a parányi erőfeszítésünk is.

Ez a mi mindent elsöprő utolsó reménysugarunk, amibe mindig is kapaszkodni fogunk.

„Csak a lelki tanítómester kegyéből juthatunk át ezen az anyagi léten és érhetjük el Kṛṣṇát, a lelki tanítómester kegye nélkül egyáltalán nem tudunk fejlődni a lelki életben!”

Hadd ajánljuk fel most újra az életünket és a cselekedeteinket neked, használj kérlek mindig bábként bennünket Rādhe-Śyāma szolgálatához Śrīla Prabhupādán keresztül.

Köszönünk minden apró lehetőséget!

Igyekvő szolgálid:

Śaṅkara dāsa, Rasālikā devī dāsī és egy picúr *vaiṣṇava* a pocakból

Saṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

A *Bhagavad-gītā*t olvasva azon meditáltam, hogy mivel is dicsőítselek téged vagyis mi legyen ennek a fonala. Ezek a sorok a nagy *bhaktákat* dicsőítik.

Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītā* 18.65:

*man-manā bhava mad-bhakto mad-yājī māṁ namaskuru
māṁ evaiśyasi satyaṁ te pratijāne priyo 'si me*

„Gondolj mindig Rám, légy az Én hívem! Imádj Engem, és ajánld tiszteletedet Elöttem, s így kétségtelenül el fogsz jutni Hozzám! Ezt megígérem neked, mert nagyon kedves barátom vagy.”

MAGYARÁZAT: A tudás legbizalmasabb része az, hogy az ember legyen Kṛṣṇa tiszta *bhaktája*, gondoljon mindig Rá, és Őerte tegyen mindent. Nem szabad csupán látszat-meditálást végeznünk. Életünket úgy kell alakítanunk, hogy mindig legyen lehetőségünk Kṛṣṇára gondolni, és úgy kell cselekednünk, hogy minden tettünk Vele kapcsolatos legyen. Élünk úgy, hogy huszonnégy órán keresztül csak Kṛṣṇára tudjunk gondolni.

Ahogy Śrīla Prabhupāda a megvalósításával leírta ezeket a mondatokat tökéletesen megváltoztatja a szívünket és te mint tökéletes tanítványa Kṛṣṇa

tiszta *bhaktája* a mindennapokban bemutatod nekünk, hogy hogyan szervezzük úgy az életünket, hogy huszonnégy órán keresztül csak Kṛṣṇára tudjunk gondolni. Nem a bemutató kedvéért hanem a tiszta szereteted miatt amit, érzel Rādhā-Śyāmasundara iránt.

Pár nappal ezelőtt küldtél egy e-mailt miszerint indiai és angliai utad után lejössz egyből Krisna-völgybe mert a születésnapodon szeretnéd öltöztetni Rādhā-Śyāmasundarát. Ez neked a legjobb születésnapi ajándék. Éjjel 0:15-körül érkeztél meg és ezen a napon kellett előre állítani az órát és máris 1:15 volt. Nem tudom, hogy lefeküdtél-e vagy nem, minden esetre nagyon rohan az idő és mindjárt mész öltöztetni. Húúú nekem ez az idő aludni kevés *japázn*i sok, legalább ilyenkor éjjel 1:15-kor. Persze ezt te biztos nem így élted meg mit én. Az óra átállítás csak egy kegye Kṛṣṇának, ugrás az időben, még közelebb az öltöztetés időpontja. Már csak pár óra van hátra, hogy találkozz életed Úrnőjével és Urával az Isteni Párral.

Kedves Guru Mahārāja nagyon jó példa vagy nekünk a tiszta, önzetlen odaadásra. Egy igazi *mahā-bhāgavata* vagy, aki mindent Kṛṣṇáért tesz. Én pedig a te jelentéktelen szolgád, akinek nincs és nem is lesz soha nálad kedvesebb leki tanítómestere ezen a világon.

Szolgád:
Saṅkīrtana dāsa

Śarat-bihārī devī dāsī

Szívemnek kedves, szeretett lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget csodálatos, kedvező megjelenésed napjának!

Már egy ideje gondolkozom, hogy mivel, hogyan is tudnálak dicsőíteni e jeles napon. De aztán csak belefeledkeztem a veled való emlékeimbe...

Az úgy kezdődött, hogy kissé zátonyra futott az életem, ezért aztán imádkoztam egy olyan személyért, aki megmondja nekem, hogy mit csináljak.

Aztán Prema-guruval voltunk fesztiválon '91-ben is és '92-ben is. És a legközelebbi emlékképem az, amikor a pesti templom lépcsőfordulójában jöttél velem szembe és nagyon kedvesen mosolyogtál. Prema szomorkásan meg is jegyezte, mert ő épp akkor nem kapott egy hasonló mosolyt.

De egy másik alkalommal meg egy esti program után megkapta tőled a virágfüzéredet, amire meg én lettem irigy. Aztán persze jött a lelkiismeret furdalás, hogy milyen dolog már ez, hogy irigykedek a saját lányomra. Aztán hazafelé már csak sírdogáltam. Mint ahogy sírtam akkor is, amikor a farmon tartottuk az első *vyāsa-pūjā* ünnepségedet. Semmi másra nem emlékszem, mert csak sírtam megállíthatatlanul, és nem is értettem, hogy miért.

Aztán sokat sírtam Budapesten Śrīla Prabhupāda *vyāsa-pūjā* ünnepén is, mert olyan gyönyörű dallammal és átéléssel énekelted a *Śrī Śrī Gurv-aṣṭakāt*.

De szerencsére voltak jobb napok is.

Emlékszem az első komolyabb kihívásra, amikor huzatot kellett varnom a harmóniumra. Akkor még Abhimanyu prabhu volt a szolgád. Nagyon szigorúnak és komolynak láttalak akkor.

Amikor még Budapesten laktunk, igyekeztem minden előadásodra elmenni, ahol mohón ittam szavaid nektárját. Hétféteken mindig a templomban voltunk, ami miatt volt egy kis nézeteltérés a családtagokkal.

Emlékszem milyen lelkesen mentünk Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga beavatási ünnepére, pedig aztán be se fértünk a templomszobába. Nem annyira értettem mi történik, de a hangulat és a sok *bhakta* nagyon megkapó volt.

Amikor csak lehetett mindig lejöttem a farmra, szerettem itt lenni, és az volt az elmémben, hogy én is itt akarok élni és csak azért, mert te is itt voltál.

Akkoriban sok nehézség, kihívás volt, én meg már közel voltam a negyvenhez; talán ezért voltam sokszor morcos. De te elnéző és kedves voltál velem.

A benned való hitem miatt tudtam Vraja-dhāmába költözni, ahogy akartad, hogy építsek itt egy házat.

Aztán hamar adtad a lehetőséget (az első, és hat hónap után a második avatással), hogy szolgálhatom Rādhā-Śyāmát is személyesen a varrás mellett.

Hát, nagyon furcsa volt az első reggeli ajánlásom. Mintha minden összecsúszott volna, nem tudtam azt sem, hol vagyok, mit kell csinálnom. De aztán hamar belejöttem.

Igen, azt hiszem ez egy másik igazi nagy fordulópont (a leköltözésem volt az egyik), hogy tudva azt, milyen alkalmatlan vagyok, mégis Rādhā-Śyāma közelébe engedted. Hálásan köszönöm neked.

És az öltöztetések, amikor te is ott voltál...

És bár nem vagyok alkalmas (és egyre kevésbé), hogy csinálhatom, amit csinálok, mégis csak erősen kapaszkodok lótuuszlabádba.

A nehézségek csak egy újabb lépcső a hazafelé vezető úton. Jó lenne, ha mindig így tudnám gondolni.

Nagyon kegyesen azt is megengedted, hogy turbánt készítssek neked. Komoly kihívás! Többször próbáltam, de valahogy mindig másként sikerült.

Egyszer még Śyāma-bihārī képet is küldött rólad, amikor felpróbáltad és láttad milyen fura lett. Kinőtt a szarvam! – mondtad. Hát látod, ez is csak az ügyetlenségemet mutatja.

Egy másik alkalommal, amikor áthívtál a házadba és mutattad, hogy a *dhotīdat* hol szegiem be. Magam elé tartottam és mivel nagyon hosszúnak láttam, kérdeztem tőled, hogy nem hosszú-e neked. Mire te azt válaszoltad: nem te fogod hordani.

És amikor felolvastad nekem az új könyvedből, amit a bojtos ruháról írtál...

És amikor betegen feküdtél és Śyāma-bihārī és Siddha Muni prabhu masszírozták a lábad, és te odahívtál és Śyāma illatáról beszéltél...

Felfoghatatlan számomra e kegy áradat, pedig sorolhatnám tovább.

Guru Mahārāja! Én nagyon szépen köszönöm, hogy megengeded, hogy itt élhetek, ezen a csodálatos helyen, és amikor csak lehet egy porszemként odakuporogjak a lótuuszlábad közelébe.

Bocsánatot kérek, amikor nem megfelelően viselkedem veled szemben, de továbbra is engedd meg kérlek, hogy szolgálatodban legyek lefoglalva és tudjam azt csinálni, amit te szeretnél tőlem.

Jelentéktelen szolgád:

Śarat-bihārī devī dāsī

Sārathi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönettel tartozom neked azért, mert minden lehetőséggel és képességgel azon vagy, hogy a *bhakti* útja elérhető legyen számunkra. Általad nyernek értelmet a lelki élet útjára lépők erőfeszítései, lesznek eredményeik maradandóak.

Személyed, közösségünk és intézményeink jelentik az alapját a lelki gyakorlatok sikerének. Vonzóvá teszed a lelki életet mások számára is, egy olyan korban, amikor a feltételekhez kötött lelkek nem érdeklődnek iránta. Áldott tevékenységed növeli a hitet a *bhaktákban* és biztosítanak minket a sikerről.

A tudást és megvalósításaidat egyszerűen elérhetővé teszed számunkra, könyveid és leckéid formájában. Nincs olyan területe életünknek, ahol ne

nyújtanál segítséget. Amit tőled kaptunk, azt a jövőben is bizalommal használhatjuk fel és azok is, akik később csatlakoznak majd Śrīla Prabhupāda mozgalmához.

A jövőben is lesznek nézeteltérések, problémák, melyek természetes velejárói a közösségi életnek. Az egó számtalan formában gördíthet akadályokat eléink, de a tudás és hit, amivel felfegyverzel minket, meg fog védeni bennünket és fenntartják közösségünket.

Kérlek, fogadd hálás köszönetem önfeláldozó szolgálatodért, amit az Úr Kṛṣṇa szolgálatában értünk teszel.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi dāsa

Śaśi Śekhara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Eltelt egy újabb esztendő és megjelenésed dicsőséges napja megint elérkezett. Ebből az alkalomból arra gondoltam, hogy megleplek egy verssel, ami Kṛṣṇához szól. Nem tükrözi a jelenlegi megvalósításaimat, de egyfajta távoli célként lebeg előttem. Remélem valamennyire tetszeni fog, és az örömet fogja szolgálni.

Kérlek, fogadd szeretettel, a vers címe:

Magányos faként állnék...

Magányos faként állnék,
ha néha felém járnál,
nem kérném, hogy rám nézz,
míg dalaiddal szállnál.

Nem várnám, hogy érintsd
virágba bújt ágam,
csak díszlet lennék
napjaid folyamában.

Ott élnék némán,
árnyam a földre vetve,
nem kérném, hogy leülj,
karoddal ölelve.

Szívedben szorítva
bármiféle vágyam,
csendben néznék,
illatod mámorában.

Ha megkérnél, meséljek,
dalom Rólad szólna,
illatom mosolyod,
hangod mézsem volna,

s ha fújna a szél
simogatva járva,
az lenne
ajkad kacagása.

Törzsem, szívem melege,
Érted mindig lángol.
Nem kérem, hogy melegedj,
de meghalok, ha fázol!

Tisztelettel és köszönettel mindenért:
Śaśi Śekhara dāsa

Sat Nāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

Even outright materialists accept that love is the highest principle, albeit rooted in selfishness and the mental platform. Thousands of mundane songs and books testify to this. In your books I hear of another love. That love is like a far distant jewel and I am separated from it by a vast ocean that has

yet to shrink to the water contained in the hoof print of a calf. But your descriptions of that jewel are so bright, so alluring, so comforting, that the mere fact that it exists is an indescribable solace.

“His pleasure is in giving pleasure to His devotees.” (*Nava-vraja-mahimā*)

“A pure devotee has no way of sensing happiness except by seeing that Kṛṣṇa is happy in every respect.” Śrīla Prabhupāda.

You poetically expose the vicious exploitation of Kali-yuga’s so called love by revealing the actual standard of love to those who could not even imagine such sublime selflessness. You make the highest knowledge accessible to all, having imbued it with your own sweetness, so condensed it pierces the hardest of hearts. The winds of your mercy somehow carry droplets of this sweetness across the vast ocean that separates me from it, and despite my offences, I am unable to completely avoid it.

“Having served Him, none can avoid Him.” (*Nava-vraja-mahimā*)

Thank you Guru Mahārāja. I am your servant, life after life.

Your insignificant servant,
Sat Nāma dāsa

Satrūpa devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, először is engedd meg, hogy megköszönjem, hogy a tanítványodnak fogadtál és bár képtelen vagyok elégedetté tenni téged, mégis itt tartasz Śrīla Prabhupāda mozgalmában és idén is felajánlást írhatok neked.

Idén egy történetet szeretnék leírni neked, melyet úgy érzem csak a te kegyedből lehetett lehetőségem megtapasztalni.

Közel egy éve járok a Kaposvári Egyetem óvodapedagógus szakára mely igen kedvező lehetőséget nyújt a tanulás mellett a prédikáláshoz is. Én csak annyit szoktam tenni, hogy szarit viselek és próbálom az emberek számára pozitívan bemutatni Krisna-völgyet és a Kṛṣṇa-tudatot.

Egy alkalommal, önismereti tréning nevű órát tartottak nekünk a főiskolán, amin oldott, személyes légkörben ismerhettük meg egymást. Egy nagy körben ültünk az osztályteremben és mindenki bemutatkozott pár szóban. Mikor rám

esett a sor, a huszonnégy osztálytársam és a tanárunk szinte szóhoz sem hagytak jutni annyi kíváncsi kérdést tettek fel. Mindent tudni akartak Krisna-völgyről a szokásainkról, életmódunkról, és még a zsákocskában rejlő *japaláncról* is. Próbáltam minden kérdésükre válaszolni képességeimhez mérten, hiszen én nem vagyok egy jó prédikátor a könyvosztáskor is igen bátortalan vagyok. De imádkoztam, hogy Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből lelkileg hasznos beszélgetés kerekedjen ki ebből az egészből. Olyanok voltak mind egy zúgó méhraj, akik Krisna-völgy nektárját próbálják megízlelni. És a végén olyan történt, amire álmomban sem gondoltam volna egyöntetűen szólaltak fel, hogy el szeretnének jönni egy buszos kirándulással Krisna-völgybe. A kirándulás még nem történt meg, de három évig fogunk együtt járni a főiskolára, úgyhogy imádkozom, hogy valóban eljöjjenek és megláthassák Tribhuvanasundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara csodálatos formáját.

Mindezt azért írtam meg neked, kedves Guru Mahārāja, mert a te kegyed nélkül Krisna-völgy nem lehetne, és az embereknek nem lenne lehetőségük ilyen módon megismerni Kṛṣṇát. Hálás vagyok, hogy itt lehetek ezen a csodálatos helyen.

Nagyon köszönöm, hogy ennyi rossz tulajdonsággal is a tanítványod lehetek, igyekszem arra törekedni, hogy soha ne veszítsem el lótlábad oltalmát.

Kérlek, bocsásd meg ostobaságaimat. Remélem, egy napon hasznos tanítványod lehetek, olyan aki valóban elégedetté tud tenni.

Örök szolgád:
Satrūpa devī dāsī

Satyavāk dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még Indiában voltam idén, mikor megkaptam az első figyelmeztető jelet Śyāmajiu mātājítól, és még ott elkezdhettem gondolkodni, hogy milyen felajánlást is írhatnék. Sok minden eszembe jutott, de egy valami mélyebben megmaradt. Arra gondoltam idén megköszönöm neked, hogy annyi szentet adtál nekem, akik egyengetik a lelki életem, akik lehetőséget adnak arra, hogy szolgáljam a *vaiṣṇavákat*, akik ott vannak, ha jó, vagy ha épp rossz dolog történik velem.

Azt hiszem elsőnek Dāmodara prabhut emelném ki. Tulajdonképpen neki köszönhetem a legtöbbet. Ízig-vérig vezető alkat, és nekünk pont ez kellett, hogy felnőjünk a feladatainkhoz. Mindig adott valami felelősséget, volt valami teher rajtunk. Sokat segített.

Aztán Dharmiṣṭha mātājī volt, aki sokszor segített cipelni ezeket a terheket. Mindig volt néhány segítő gondolata, persze nem a súlytól szabadított meg, csak kiegyensúlyozta a rakományt.

De nagyon vonzó volt számomra Chandradoya prabhu főztje a farmon. Azok legendások voltak. Emlékszem egyszer gundel palacsinta volt az édes-ség feast után, és tejszínhabból rajzoltak neki bajuszt, majd megkérték, hogy mondjon valamit. Mire ő: „- Óh Arjuna!” Mindenki hangosan nevetett.

Igazából felsorolhatnék mindenkit, aki a tanítványod, vagy akit inspirálsz az odaadó szolgálatra. Mindegyikőjünkkel eggyel több a lehetőségem, hogy *bhaktákkal* társuljak. De igazából nem is eggyel, hanem sokkal, hiszen ők is mindannyian olyan vonzókká válnak, és ettől egyre csak nő a közösségünk. Ez az, amit nagyon köszönök neked!

Szolgád:
Satyavāk dāsa

Śauri dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy *bhaktának* – Nandī nevű – ökrünknek az eltávozásáról szeretnék írni, arról, hogy Rādhe-Śyāma milyen csodálatos elrendezéseket tesz *bhaktáinak*.

Több mint egy éve, hogy Nandī nyugdíjba vonult, mert megbetegedett a hátsó lábára és lesántult.

Az idő folyamán egyre rosszabb lett az állapota s a végén már alig bírt menni.

Gaura-pūrṇimā előtt pár nappal már annyira gyenge volt a lába, olyan nagy fájdalmai voltak, hogy elesett, és csak nagy nehézségek árán tudott felkelni.

Két nappal Gaura-pūrṇimā előtt, már annyira rossz állapotban volt, hogy összeesett és már többet nem is bírt felállni. Úgy kellett kihúznunk a fekvő-helyéről. Odavittünk neki Rādhe-Śyāmáról egy képet, és folyamatosan szólt

a Prabhupāda *bhajana* is. *Mahā* füzért is kapott – a *bhakták* hozták, mikor jöttek hozzá látogatóba.

Gaura-pūrṇimā reggelén, *kīrtana* alatt eljöttem megnézni az állapotát, s bizony a hasa elkezdett levegővel megtelni – felfújódni.

Szerencsére itt volt a nagyon készséges *bhakta* állatorvosunk – Váradi Gabi, és segített kiengedni belőle a felgyülemlett gázokat! A gyomrába kellett szűrni egy szelepszerűséget – trokárt, ami utat nyitott a felgyülemlett gázoknak. Így leapadt a hasa.

Abhišekáról hoztam neki egy kis *caraṇāmṛtát*. Többen imádkoztunk Rādhē-Śyāmához, Caitanya Mahāprabhuhoz, hogy legyenek kegyesek engedjék meg, hogy ezen a kedvező napon tudja elhagyni ezt a világot és ne kelljen neki sokat szenvednie.

Este 18:45-kor visszajöttem a templomból, s megnéztem, hogy van Nandī. Ismét elkezdett fújódni, és látszott rajta, hogy ez is fájdalmat okoz neki.

Elmentem egy lámpáért, hogy jobban lássam mi történik vele. Közben folyamatosan imádkoztam Caitanya Mahāprabhuhoz, hogy vigye el magával, ne engedje sokat szenvedni. Visszamentem hozzá most már a lámpával, hogy még egyszer megnézzem őt, még mielőtt szólok Antardhī prabhuéknak és kérem a segítségüket a fújódás megszüntetésében.

Feltűnt, hogy már nem lélegzik, s közelebről is megnéztem, hogy biztos legyek benne. Láttam, hogy már elment. Ebben a pillanatban magától leállt a *bhajana* is.

Jó volt látni, hogy Rādhē-Śyāma milyen elrendezéseket tesz *bhaktái* számára, akik szüntelen szolgálják. Nandī itt született, egész életében szolgálta őket, s ezen a kedvező napon, Gaura-pūrṇimā napján elhagyta a testét. A temetésen Antardhī prabhu elmondta, hogy neki úgy tűnt, mintha Nandī várta volna ezt a kedvező napot az eltávozásra, miként a nagy Bhīṣmadeva is tette.

Emlékszem, ami feltűnt vele kapcsolatban és ezt más *bhakta* is mondta, hogy nem vette le a tekintetét Rādhē-Śyāmáról. Az Ő képüket nézte folyamatosan.

Köszönjük szépen neked, hogy megkaptuk a lehetőséget, tiszta odaadó szolgálatra, amit ritkán és csak egy tiszta *bhakta* és Kṛṣṇa kegyéből lehet elérni.

Jelentéktelen szolgáló:

Śauri dāsa

Siddha Muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Néhány napja Pápától pár kilométerre táborozunk a *saṅkīrtanás* lakókocsival egy gyors folyású, méter széles kis patak mellett. A kristály tiszta vízben vagy egy tucat 10-12 centis halat fedeztem fel, amint az árral szemben úszva – külső szemlélő számára „egyhelyben állva” – időnként oldalra cikázva a táplálékukat várják, keresik. Pihenőnket töltve többször is meglestem őket: gyakorlatilag egész nap ez volt az elfoglaltságuk, még naplemente után is. Elgondolkodtam, vajon pihennek-e egyáltalán éjszaka? A víz nem áll meg, folyton úszni kell, hálósobájuk sincs, hogy ledőljenek egy kicsit... Micsoda élet! Az egész életük a létfenntartás körül forog, ösztöneiktől vezetve, megállás nélkül, időnként megszakítva egy kis rejtőzködéssel, amikor egy árnyéktól vagy egy parton közeledőtől megrémülve a víz fölé hajló füvek, vagy a vízi növények menedékét keresik.

És a halak még csak hagyján, de az emberek zöme is hasonló életet él. Munka, munka, és megint csak munka a megélhetésért. Egy egész életnyi küzdelem gyakorlatilag a semmiért, az állandó bizonytalanság és félelem közepette, és még ha van is hálósobájuk, valódi menedékük nincsen, mert átmeneti dolgokra alapozzák a létüket... Micsoda élet!

Végtelen szerencsésnek éreztem magam: milyen különleges érték van a birtokomban! Egy csodálatos lelki tanítómester menedéke, a szent név és Rādhe-Śyāma menedéke, a *bhakták* társaságának menedéke! Nekem mindegy! Micsoda kegy, milyen végtelen, csodálatos lehetőség és mindez teljesen indokolatlanul!

Kedves Guru Mahārāja! Egyre mélyülő hálával szeretném megköszönni neked mindazt a kegyet, amit a fejlődésre való lehetőségek formájában kapok nap-nap után és ami megváltoztatja a szívemet: a megmérettetések, kihívások, sikerek és elbukások megannyi tanulságát; az egyre mélyebbre hatoló szavaidat, melyek messziről érkező is közelről érintenek; a tanításaidra való emlékezés inspirációját, ami biztonságot nyújt; a személyes találkozások különleges és ritka pillanatait, amelyek élettel töltenek meg; a makulátlanul

tiszta és követhető példát, amely újra és újra lenyűgöz; Új Vraja-dhāma „Rādhe-Śyāmās” hangulatát, ami a szívedből árad, mindent bearanyoz és menedéket ad.

Ezen a csodálatos napon szeretném neked visszaajánlani – mint a Gaṅgānak ajánlott Gangesz-vizet – mindazt, amit tőled kapok: a hitemet, hogy a Kṛṣṇa-tudat folyamata csodálatos; a meggyőződésemet, hogy a szent névnek a legfontosabbá kell válnia az életemben; a bizalmamat a *vaiṣṇava* társulás erejében, és a prédikálás fontosságában.

Hálásan köszönöm!

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Siddha Muni dāsa

Śilpa-karīṇī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

First of all i want to thank you very much for engaging me in this life time to different services. it is said in *Śrī Caitanya Caritāmṛta* (Madhya-līlā 2.34):

’The palms of Kṛṣṇa’s hands and the soles of His feet are so cool and pleasant that they can be compared only to the light of millions of moons. One who has touched such hands and feet has indeed tasted the effects of touchstone. If one has not touched them, his life is spoiled, and his body is like iron.’

So I am very happy that with your mercy only, my human form of life is not completely spoiled and that I could touch the lotus feet and hands of Śrī Śrī Rādhā-Mādhava in belfast, Rādhā-Govinda in Ireland and Rādhā-Londonīśvara.

My second point is that beside being my spiritual master, over the past few years you are also my hero! Who else will take cows in the front of the Hungarian parlament and faith for Dharma? Only after few months of recovering from sickness and an operation who else will go out to distribute Śrīla Prabhupāda books on cold streets in the middle of Hungarian winter?

Kṛṣṇa does not like to see his devotees pride... He left *rāsa-līlā* dance

because the *gopīs* in one moment become proud thinking that they are the most fortunate ladies in the universe.

You are also always telling us to be meek and humble...Please forgive me for not following your instruction...I am very proud of you Guru Mahārāja, of your *sādhana*, your book's, *kīrtans*, everything. You are my hero Guru Mahārāja and it will be always like that...I hope that Kṛṣṇa will forgive me and that He will not leave me because of that.

Your servant,
Śilpa-kariṇī dāsī

Sitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, dicsőséges megjelenésed alkalmából!

Boldog születésnapot kívánok. Neked ajánlom ezt a szép verset, (nem én írtam) mert sokkal szebben fejezi ki az én csodálatomat és szeretetemet irántad, mint az én szegényes szavaim.

Kérlek, fogadd szívesen.

By Your Grace / Jai Gurudev

Closer than breath, you are the air
Sweeter than life itself, you are here
I am a wanderer, you are my peace
I am a prisoner, you are release

Jai Gurudev...

I am a pilgrim, your road so long
I am the singer, you are the song
Held in the open sky, so far above
I am the lover, you are the love

Jai Gurudev...

I follow your footsteps through the flame
All that I ever need is in your name
Carry your heart in mine, vast as space
All that I am today is by your grace.
By your grace...
I live by your grace.

Szeretettel, szolgálád:
Śītā devī dāsī

Smṛti-pālikā devī dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Téged dicsőíteni a legnemesebb cselekedetek közé tartozik. Rólad és tetteid nagyságáról gondolkozni a leginspirálóbb nekünk, melyek segítenek a Kṛṣṇához vezető kanyargós és rögös úton való haladáshoz.

Śrī Kṛṣṇa Caitanya a mozgalmunk nagy úttörője, aki közvetve, vagy közvetlenül nemcsak India, de az egész világ vallásos és filozófiai gondolkodására hatással volt. Míg a nyugati ember új óceánok és kontinensek felfedezésére és az anyagi világ felkutatására vágyva hajózta körül a Földet, keleten az Úr Caitanya egy lelki forradalmat indított el.

E forradalom még ma is tart, és az egyik nagy hadvezérét ünnepelhetjük ma, és a hálánkat fejezhetjük ki neki.

Igen, ez a nagy hadvezér te vagy Guru Mahārāja, akit vakon kellene követnünk, csak ködös elménken át nem látunk tisztán, így most még sok bosszúságot okozunk helytelen gyakorlatainkkal. De te mindig nagyon türelmes vagy. Végtelenül türelmes. A számtalan jó tulajdonságaidnak egyike ez.

Śrīla Prabhupāda sok helyen említi; ha lelki tanítómesterünk utasítása szerint betartjuk a szabályozó elveket, akkor nagyon könnyen elérjük életünk végső célját. Aki ragaszkodik a Hare Kṛṣṇa *mantra* énekléséhez, az nagyon könnyen megkapja a lehetőséget, hogy közvetlenül szolgálja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

Te vagy az, aki megmutatja, hogyan kell ezt a gyakorlatban megvalósítani, mert te már tudod. Te megvalósítottad, hogyan szolgálj közvetlenül Kṛṣṇát.

Amikor Rūpa Gosvāmī és Sanātana Gosvāmī Vṛndāvanába mentek, egyetlen templom sem volt ott, de prédikálásuk hatására számtalan templom felépült. Sanātana Gosvāmī felépítette a Madana-mohana templomot, Rūpa Gosvāmī pedig a Govindaji templomot. Unokaöccsük, Jīva Gosvāmī ugyanúgy létre hozta a Rādhā-Dāmodara templomot, Śrī Gopāla Bhaṭṭa Gosvāmī a Rādhā-ramaṇa templomot. Śrī Lokanātha Gosvāmī a Gokulānanda templomot, Śyāmānanda Gosvāmī pedig a Śyāmasundara templomot. Így aztán lassanként sok-sok templomot építettek.

A prédikáláshoz szükség van templomok létrehozására is. A *gosvāmīk* nem csak könyveket írtak, hanem templomokat is emeltek, mert mindkettőre szükség van a prédikálómunkához. Śrī Caitanya Mahāprabhu azt akarta, hogy *saṅkīrtana* mozgalmának vallása az egész világon elterjedjen.

Śrīla Prabhupāda azt írja; a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete elvállalta azt a feladatot, hogy hirdeti az Úr Caitanya vallását. Tagjainak nem csak templomokat kell építeniük a világ minden városában és falvában, hanem osztaniuk kell a már megírt könyveket, s tovább kell gyarapítaniuk a könyvek számát.

Neked ez az életed. Templomokat építesz, a legszebb templomokat, terjeszted a könyveket, és a szent nevet.

A kedvező tulajdonságok tárháza vagy, ezért végtelen áldás a világ számára a te megjelenésed. Hadd legyünk még sokáig a te védőszárnyaid alatt, mert nélküled eltévedünk. Veled viszont mi is megtaláljuk a helyes utat, s ez által elégedetté tehetünk téged, szeretett Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád: Smṛti-pālikā devī dāsī

Śraddhā-Nṛsimha dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Boldog megjelenési napot kívánok! Bár nem tudom, milyen hatása van annak, ha egy olyan személy kíván valamit, aki az anyagi lét óceánjának az alján van és nincsenek jó tulajdonságai. És olyan személynek kíván, aki mindig transzcendentális boldogságban merül el Rādhē-Śyāma és Śrīla Prabhupāda szolgálatában. Ez lehet, hogy egyszer egy podcastos kérdés lesz, ahol erre választ kaphatok tőled, aki olyan szépen és érthetően megválaszolja a *bhakták*

kérdéseit, frissen tartva a Kṛṣṇa-tudatukat. A magyarázataid kresztáblákként állnak azon az úton, mely visszavezet minket Kṛṣṇához.

Egy kicsit azért gondolkodtam, mi is lehet a jelentősége az én boldogság kívánásomnak feléd? Arra jutottam, hogy maga a lehetőség az, hogy ezt megtehetem, hogy van ez a kapcsolat köztünk, az én életemre van nagy áldással. Ezért helyesen ezt így kell leírnom és éreznem: Köszönöm és hálás vagyok azért, hogy boldog születésnapot kívánhatok!

Jelentéktelen szolgád: Śraddhā-Nṛsimha dāsa

Śrī Gokula devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget isteni személyednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor Keszthelyre mentünk a férjemmel prédikálni, az egyik *bhakta* kedvesen egy régi papucsoddal ajándékozott meg. Azóta minden nap elénekeljük a Gurudeva imát és virágokat, füstölőt ajánlunk fel.

Amellett, hogy a dal jelentésén meditálok és könyörgök a megvalósításért, mélyen a szívemben arra vágyok, hogy a te lótuszlábaid, utasításaid és tanításaid vezessék az életemet.

Megmutatod, hogy milyen egy igazi *ācārya*, akinek nincs más vágya, mint a saját lelki tanítómestere tanítását eggyé tenni a szívével. Az életedet áthatja a Śrīla Prabhupādára való emlékezés, s az ő utasításainak eltökélt szolgálata:

- ahogy nézel, abban ott van Śrīla Prabhupāda,
- a szavaidban ott van Śrīla Prabhupāda,
- a mozdulataidban ott van Śrīla Prabhupāda,
- a cselekedeteidben ott van Śrīla Prabhupāda
- és a döntéseidben is ott van Śrīla Prabhupāda.

Hozzád imádkozom, aki Śrīla Prabhupāda lótuszlábainak örök szerető szolgálatában élsz, hogy a te lótuszlábaidhoz borulva én is ezt tehessem. Ahogyan Bharata tette Rāma papucsát a trónra, hogy úgy kormányozza az országot, hadd helyezzem én is szívem trónusára a te papucsodat, így válva egy csodálatos mester jelentéktelen tanítványává.

Szolgád: Śrī Gokula devī dāśī

Śrī Sarovara devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked !

Szentírásaink végső javaslata szerint: Mindig emlékezz Kṛṣṇára, soha ne felejtsd el Őt! De az elme csapong, és még ezekről a tanításokról is nagyon könnyen elfelejtkeznek. A lelki tanítómester felelősséget vállal a tanítványáért, hogy visszaviszi Kṛṣṇához, amíg az követi őt. Kedves Guru Mahārāja, te mindent elkövetsz, hogy visszavigyél minket Govindához a lelki világba. Létrehoztad Új Vraja-dhāmát, ami egy lehetőség állandóan Rādhe-Śyāmán meditálni. Könyveket írtál, amik Kṛṣṇa és társai kedvteléseiről szólnak. Megnyilvánítottad szent helyeit Vrajának és *parikramákat* vezetsz, hogy a *bhaktákkal* megismertesd azokat. Megírtad a *Nava-vraja-mahimāt*, amely sajnos még nincs a kezünkben, de már gyakran meditálunk azon, hogy eljön az idő, amikor olvashatjuk, ami megint csak abban segít nekünk, hogy elmerülhessünk a kedvtelésekben. S ha mindez még nem lenne elég egy törekvő tanítványnak, újabb és újabb ötletekkel segíted őket, hogy esélyük se legyen másra gondolni, mint Kṛṣṇára. Azelőtt soha nem láttam még senkit, aki ennyire elkötelezetten, fáradságát legyőzve, kényelmét feladva ilyen szintű felelősséget vállalt másokért, mint te, még akkor is, ha azok érdemtelenek erre. Több mint 16 éve ismerlek, és sok mindent láttam ez idő alatt. Tanítványokat, akik elmentek, becsaptak, feladták, fájdalmat okoztak neked, de te csak mérsz töretlenül előre, megbocsájtasz, lelkesítesz, újra elfogadsz, közben idősebb lettél, betegesebb, de ez sem tántorít el attól, hogy megments minket. Ez egy csoda, egy példa, és én nagyon szégyellem, hogy milyen hálátlan csaló vagyok, és nem viszonzom a fáradságodat. Bocsánatodért esedezem, és újra meg újra arra kérlek, adj még esélyt. Kérlek, add kegyedet ahhoz, hogy végre el tudjam fogadni azt a kegyőceánt, amit a lábaim elé tettél, amikor elfogadtál tanítványodnak. Nagyon köszönök mindent.

Elesett tanítványod:

Śrī Sarovara devī dāśī

Śrīmatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Koṭi Koṭi praṇāms to my spiritual master
who was and is the one who saves me from disaster,
the one who kindly offers me the rope
and pulls me to Kṛṣṇa and gives me hope.

Dear Guru Mahārāja It was 26 years ago
that you gave me *dīkṣā*, your mercy did bestow,
my *sankīrtana* leader became my spiritual master
on the *bhakti* path you showed how to go much faster.

Teaching by example you lead the way
fixed in pure chanting, to hear and pray,
By firmly holding on to Śrīla Prabhupāda's lotus feet
Rādhe-Śyāma your heart, all is complete.

Guru Mahārāja with your podcasts you reach out
to all who want to hear and become free from doubt,
Your realisations profound, with preciseness you give
abundant spiritual knowledge which is the life that you live.

New Vraja-dhāma to the world you have shown
a self sufficient community which under you has grown,
a life where everything is done for Rādhe-Śyāma
as the central pivot They stand with grace and charm.

I also remember the years of long ago
when we lived at the manor, those years I fondly know,
when disciples were few and so much access to you
so much association, such great joy I knew.

Your office upstairs, your motor home outside
when disciples were misbehaving, there was nowhere to hide,

I remember being blasted for mistakes that I made
but knew it was beneficial to follow the rules that you laid.

Guru Mahārāja, I know your heart is clean and pure
by following in your footsteps, my destination is secure,
back to Goloka to serve the divine couple's lotus feet
by the mercy of my spiritual master, all is complete.

Now the distance is long between you and me
On this material realm, I'm as far as can be,
But Guru Mahārāja you reside eternally in my heart
My dearest spiritual master, you're always a big part.

Always your indebted daughter,
Śrīmatī devī dāsī

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretettel köszöntelek a megjelenési napodon, amely minden évben különlegesen izgalmas esemény! Ilyenkor számot vetek azzal, hogy mik azok a dolgok, elvégzett szolgálatok, vagy szép szavak amelyekkel éltethetlek téged. Ugyanakkor nem szeretném, ha a felajánlásom csak rólam szólna, ezért most a *śāstra* szavaihoz fordulok segítségül, hogy megfelelően dicsőíthesselek.

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* 2.9.36-os versének magyarázatában ez áll: A legalacsonyabb származású ember is az odaadó élet legmagasabb szintjére emelkedhet egy hiteles lelki tanítómester vezetésével, aki jártas az Úr transzcendentális szerető szolgálatában. Ha a legbűnösebb ember is így felemelkedhet, mit mondhatnánk akkor azokról, akik jól ismerik a védikus tudományt?

Kedves Guru Mahārāja, te vagy az aki a tanításaiddal, az utasításaiddal, személyes példáddal, és a tanítványaid segítségével felemelsz engem az odaadó szolgálat szintjére, hiszen alacsony helyzetem miatt önerőmből erre képtelen

vagyok mert az csak arra elég, hogy rájám a megrágottat. Ezért kérlek záporozz rám sok-sok lelki intelligenciát ahhoz, hogy megfelelően követhessem az utasításaidat, ahhoz hasonlóan amit a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.24.13 verse és annak magyarázata tartalmaz:

*etāvaty eva śuśrūṣā kāryā pitari putrakaiḥ
bāḍham ity anumanyeta gauraveṇa guror vacaḥ*

„Így kell szolgálniuk a fiaknak apjukat. Az embernek a kellő tisztelet megadásával engedelmessé kell az apa vagy a lelki tanítómester utasításának, csak annyit szólva: ‘Igen, uram!’

Ebben a versben két szó nagyon fontos: az egyik a *pitari*, a másik pedig a *guroḥ*. A fiúnak vagy tanítványnak gondolkodás nélkül el kell fogadnia apja vagy lelki tanítómestere szavait. Minden utasítást, amit az apa vagy a lelki tanítómester ad, vita nélkül el kell fogadnia: ‘Igen!’ Nem történhet meg, hogy a tanítvány vagy a fiú azt mondja: ‘Ez így nem helyes. Ezt nem tudom végrehajtani.’ Ha ezt mondja, akkor elbukott...”

Végezetül mindemellett úgy érzem, hogy az elmúlt évben folytatott szolgálatom egy részével talán elégedett lennél, ezért én most ezt szeretném felajánlani neked, kedves Guru Mahārāja. Számomra bizony küzdelmes, de lelkesítő év volt a tavalyi, amelyben a többi szolgálatom mellett IT Elnökként is tevékenykedtem. Sokat tanultam a *bhaktáktól*, ahogy próbáltam őket megfelelően szolgálni és az érdekükbe tenni – persze, ha visszatekerné Kṛṣṇa az időt és újra kezdeném lehet, hogy a szolgálatomban pár dolgot bizony jobban, vagy legalábbis másképpen tennék.

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, Guru Mahārāja kī jaya!

Szolgád: Śrīpati dāsa

Sukumārī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Pár sorban szeretném megírni neked, hogy mennyire szeretek a közeledben

lenni. Ezek mindig olyan órák vagy akár csak percek az életemben, amikor azt kívánom, bárcsak megállna az idő és ez a pillanat örökké tartana. Nagyon boldog a veled való társulás, minden cselekedeted annyira inspiráló, komoly, mély vagy akár nagyon vicces, transzcendentális és örömet ad mindenkinek, aki megkaphatja. Ezen a szerencsés napon kérlek téged szeretett lelki tanító-mesterem, hogy sokáig osztd meg velünk csodálatos társaságod!

Mikor még nem született gyermekünk, mindig arra gondoltam, hogy remélem időben megérkezik, hogy megkaphassa személyes társaságod és szolgálatod ízét ebben az életben. Most, hogy Kalpa-vallī is itt van velünk arra vágyom, hogy mihamarabb szolgálhasson téged személyesen és minél tovább, örökké tartson ez a szolgálat!

Szolgád:

Sukumārī devī dāsī

Sulalitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Sokszor előfordul, hogy megosztanék Önnel egy örömteli lelki élményt, főleg amikor prédikálásban veszek részt, aztán mégsem teszem. Egyik ok, hogy nem szeretném zavarni Önt, a másik pedig, hogy nem törekszem fizikai kapcsolatunk elmélyítésére, tudván azt, hogy amúgy is nagyon fog fájni, amikor majd egyszer elhagyja ezt a világot, és itt hagy minket, így nem akarom kapcsolatunk szorosabbá tételével növelni eme fájdalmat. Remélem, hogy a lelki világban, majd az örök szeretet fájdalom nélküli érzése bontakozhat ki közöttünk.

E felajánlásban, melyet tiszteletteljes szeretetem jelül írok, mégis megragadom az alkalmat, hogy beszámoljak Önnek az engem ért örömeimről, miközben az Ön kiválóságát hirdetném szerény képességeim szerint.

Le szeretném írni, hogy mily nagy öröm számunkra az, amikor Ön ellátogat a Gurukulába rengeteg tennivalója ellenére, hogy a leendő nemzedékben is erősítse ama vágyat, hogy örök, hű szolgálói legyenek Rādhe-Śyāmának. A hatás azonnali volt, amikor ott járt, másnapról a gyerekek, akik ténylegesen

meghallották Guru Mahārāja szavait, jó pár hétig komolyabban vették a tanulást (azért írom, hogy pár hétig, hiszen a hétköznapiakban ők is hajlamosak elfelejteni a végső célt), és azóta is bármikor említem nekik, hogy mi Guru Mahārāja vágya, elkomolyodnak, és látszik rajtuk, hogy fontos nekik az Ön elégedettsége.

Amikor nincs velünk hosszú ideig tartó utazásai miatt, akkor is a könyve eleve teszi nem létező fizikai jelenléte ellenére azt az érzést, hogy itt van velünk. A következő Kalandnaphoz kapcsolódó társasjáték is Guru Mahārāja könyvére épít, hiszen a játék sok mezője, ahova léphetnek a gyerekek egy-egy szent hely színhelye, melynek történéseit felolvasva újra közelségét érezhetjük Önnek és a gyerekek tudása és szeretete is mélyül a kedvteléseket hallván.

Az év legboldogabb napjai voltak azok, amikor elutazása előtt összehívta a *bhaktákat*, hogy láthassa őket együtt, a szent nevet énekelve. Olyan volt, mint egy fesztivál, melynek résztvevőit az Ön kegye és a *bhakták* Ön iránt érzett szeretete tett oly meghitté. Az utána történő beszélgetés is – amikor Guru Mahārāja leendő új könyvéről mesélt, majd meghallgatta a *bhakták* kérdéseit –, az Ön aggódó gondoskodásáról tanúskodott, arról, hogy amikor teheti beszél velünk a lelki élet tudományáról nem hagyva minket magunkra. Ilyenkor napokig tudnám hallgatni Önt, nem csak a fejlődésem érdekében, hanem mert az irántunk érzett szeretete erőt ad és oly erős köteléssel köt Önhöz, hogy hálám jeléül teljes figyelmemet és szeretetemet Önnek adnám.

A napokban is beszélünk a *bhaktákkal* arról, hogy hajlamosak vagyunk elfelejteni azt a tényt, hogy mennyire szerencsések vagyunk, mert Kṛṣṇa ilyen különleges szolgáját kaphattuk meg lelki tanítómesterünknek, mint Ön. Mindenki mondja, hogy Krisna-völgy nagyon különleges hely, a Földön alig találni hozzá hasonlót, és tudhatjuk, hogy ez a csoda az Ön Kṛṣṇa iránti szeretetének megnyilvánulása, és az Ön kegye, szeretete és segítsége nélkül erőtlenné lennénk.

Imádkozom Kṛṣṇához, hogy mindig hűen tudjam Önt szolgálni, fájdalmat nem okozva. Szeretném, ha úgy tudna rám gondolni, mint az egyik lányára, akiben megbízhat és örömmel tölthetné el őszinte odaadó szolgálatom tudata.

Jelentéktelen szolgája:
Sulalitā devī dāsī

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Te vagy az életemben a biztos pont, akire felnézek, tisztetek és szeretek. Te vagy a példaképem, aki tökéletes példát mutat, s inspirál. Köszönöm szépen, hogy vezetsz bennünket a Kṛṣṇához vezető úton, hogy itt vagy, készen állva, hogy segíts. Bárcsak tiszta szívvel tudnálak szolgálni, s elégedetté tenni téged.

kāmānām hṛdy asaṁroham bhavatas tu vṛṇe varam

Szolgád:

Sundara-rūpa dāsa

Sundarī-priya

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy írhatok pár sort megjelenési napja tiszteletére.

Ezután azt is meg szeretném köszönni, hogy lehetőséget kaptam arra, hogy csatlakozhassak a Kṛṣṇa-tudathoz, itt szolgálhassam Rādhā-Śyāmasundarát Krisna-völgyben.

Nagy tisztelettel borulok le lótuuszlabái előtt.

Jelentéktelen szolgája:

Sundarī-priya

Új Vraja-dhāma

Surabhi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Eljött eme különleges nap, ami egy tanítvány életében a legfontosabb, hogy kifejezze szeretetét és háláját a lelki tanítómesternek, aki a menedékét adja még egy olyan alkalmatlan személynek is mint én vagyok. Kérlek, bocsáss meg minden olyan sértésért, melyet a szavaimmal és a cselekedeteimmel esetlenségemből adódólag elkövetek és hibának számítanak.

Mindig csodálattal tölt el, amikor látom, hogy milyen eltökéltséggel és megalkuvás nélkül követed Śrīla Prabhupāda lótuszlábainak nyomdokait. A legjobb példát adod a számunkra – minden *vaiṣṇava* és *vaiṣṇavī* számára –, hogy hogyan kell a szavainkat, a cselekedeteinket és a gondolatainkat Kṛṣṇa-tudatban lefoglalni, szüntelenül. Szerencsétlennek érzem magam, hiszen valójában az vagyok, s te pedig oly dicsőséges:

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Ezt soha nem tudom meghálálni és visszafizetni, hogy még számomra is menedéket adott. Kérlek add az áldásod, hogy a szavaimmal mindig tudjak téged dicsőíteni, hogy a cselekedetemmel mindig tudjak a *bhaktákon* keresztül szolgálni téged és hogy a gondolataimban mindig tudjak emlékezni, hogy a *guru* kegye nélkül nem lehet megkapni Kṛṣṇa kegyét. Úgy érzem, hogy kifejezhessem a hálámat irántad, kedves Guru Mahārāja, annak egyetlen lehetősége van: ha teljesen meghódolok a testemmel, a beszédemmel és az elmémmel a te lótuszlábad nyomdokainak követésével. Hiszen te hűen képviseled Śrīla Prabhupāda és Rādhē-Śyāma akaratát.

Erre, igazából alkalmatlan vagyok, de a *guru* kegye minden akadályt el tud oszlatni. Ehhez viszont elengedhetetlen a tanítvány hűsége és töretlen erőfeszítése. Nem vagyok képesített személy, hogy bármit is mondjak rólad, hiszen te oly dicsőséges vagy, mert teljesen meghódoltál Śrīla Prabhupādának, megalkuvás nélkül.

Kedves Guru Mahārāja! Hadd váljak eszközzé a kezedben Śrīla Prabhupāda missziójának beteljesítésében. Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád: Surabhi dāsa

Suśilā devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Minden évben, amikor írom neked a felajánlásomat, visszatekintek az elmúlt időszakra. Lehet, hogy voltak nehéz pillanatok, lehet, hogy akadtak némi nehézségek, de mindig mindenben ott láttam Rādhe-Śyāma elrendezését, tanítását, útmutatását. Mindig úgy rendezte a dolgaimat, hogy abból valamit tanulhassak, megérthessek. Nagyon kegyesek hozzám. Reggelente, mikor ott állok előttük a templomszobában, csak csodálkozok, és azt kérdelem Tőlük: „Mivel érdemeltem ki, hogy itt élhetek Veletek, és elfogadjátok a szolgálatomat? Biztosak vagytok benne, hogy nekem itt a helyem? Annyira képesítetlen vagyok, annyira csapongó elméjű, biztos, hogy szolgálhatlak így is Titeket?” Rādhārāṇī ilyenkor sóhajt egyet, és csak mosolyog. Minden apró részlet az oltáron mutatja a *bhakták* odaadását Rādhe-Śyāma felé, ebből szoktam erőt szívni magamba. A kicsi, apró elrendezések is, minden egyes részlet művészi megkomponált, mutatja azt az odaadást, amit én is szeretnék elérni.

Hány millió születésen kellett átmennem, hogy itt lehessek? Mivel érdemelhettem ki azt a kegyet, hogy mindennap láthassam Rādhe-Śyāmát? Guru Mahārāja, köszönöm neked a bizalmadat, hogy általad én is részese lehetek ennek a csodálatos lelki családnak, Śrīla Prabhupāda családjának, Rādhe-Śyāma családjának! Kérlek, fogadd el szerény szolgálatomat, és add a kegyedet, hogy soha ne felejtsem el a családomat!

Egy apró szolgáló:
Suśilā devī dāśī

Śyāma-mohitā devī dāśī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON *guruknak*! Minden dicsőséget neked!

Hajnali 1 óra van, az óra előreállítás napja. Ébredés után megnéztem az email-jeimet, látom, milyen dicső napra ébredtem: ma van a születésnapod.

Hallgatom a csodálatos *bhajanádat* Māyāpurból. Milyen jó a technika! Szeretnék valami szépet ajánlani neked, szeretném újra minden nap *lejapázni* a 16 kört, lehetőleg még *japaidőben*. Tudom, hogy minden erőfeszitésem hiábavaló, ha nem kapom meg kegyedet. Ebben az egy menedékben bízom, mert galád elmém folyton rabul ejt, és sajnós nem boldogulok a kegyed nélkül. Tudom, hogy a *guru* kegye nélkül nincsen lehetőség a lelki fejlődésre, de személyes iránymutatásodat követve minden akadály elhárul. Kedves tanítványod, Rasarāṇī mātāji megvalósítása kitűnő példa előttem. Kérlek, add áldásodat és foglalj le újból Śrīla Prabhupāda szolgálatában! Hadd szenteljem ismét az életemet neked és a *bhakták* szolgálatának! Kérlek, mutasd meg az utat, amely ebbe az irányba vezet.

Elnézést kérek a közel tíz éves kitérőért. Bízom benne, hogy kegyedből a gyerekeimmel együtt alázatos *vaiṣṇavákká* válhatunk.

Ezúton szeretném neked megköszönni a sok kedves tanítványod kedveségét, akik a nehéz években is mentőmellényt dobtak számomra figyelmeségükkel. Szerető szívük ékes bizonyítéka feléd irányuló őszinte elkötelezettségüknek, amely egyszerre lenyűgöző és inspiráló is számomra.

Bárcsak megkaphatnám egyszer lótuusz lábuk porát.

Szeretettel, szolgád:
Śyāma-mohitā devī dāśī

Śyāma-dulālī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napodnak!

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.” (*Bhagavad-gītā* 4.34)

*yaj jñātvā na punar moham evam yāsyasi pāṇḍava
yena bhūtāny aśeṣāṇi draṅsyasy ātmany atho mayi*

„Ha egy önmegvalósult lélek igazi tudásban részesít, nem esel többé ilyen illúzióba, mert e tudás révén látni fogod, hogy minden élőlény a legfelsőbb része, vagyis az Enyémeik ők.” (*Bhagavad-gītā* 4.35)

Köszönöm szépen kedves Guru Mahārāja, hogy kedvesen válaszoltál a kérdéseimre. Köszönöm, hogy tudatosítasz arról, hogy mindig mindenben lássam Kṛṣṇa elrendezéseit és segítesz megérteni azt, hogy én csak egy eszköz vagyok Kṛṣṇa kezében. Kérlek bocsásd meg, ha sértést követtem el ellened, és add a kegyed, hogy a jövőben is mindig láthassam Kṛṣṇa kedves és törődő elrendezéseit az életem rögzös útján. Vágyva arra, hogy *bhaktáid* lótuusz lábát szolgálhassam, maradok egy jelentéktelen szolga:

Śyāma-dulālī devī dāsī

Śyāmajiu dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig elcsodálkozom azon, hogy hogyan tudsz egyre többet és többet adni magadból. Nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg. Hogyan tudod a Kṛṣṇa-tudatot mélyebben és mélyebben megismertetni velünk. A könyveiden, leckéiden, a társaságodon keresztül. A tavalyi évben azt a kegyet kaptam, hogy többet társulhattam veled, és megfigyelhettem, hogy hogyan viszonyulsz a különböző *bhaktákkal*. Mennyire figyelsz mindenki igényére, mennyire türelmes vagy, mennyire tudatos vagy az apróságokról. Hálás vagyok neked ezekért a tanításokért, hogy részese vagy az életemnek.

Nem sorolom tovább azokat, amiket kapok tőled, amiért hálás vagyok, mert arra nem elég a papír, csak szeretném kiemelni azt, ami számomra a legfontosabb. Erőt adsz, hogy menjek tovább az úton Kṛṣṇa felé. Messze vagyok még a céltől, de az, hogy az életem része vagy, most és ezentúl már mindig, elegendő erőt ad az úton.

Mindig a szolgád maradok: Śyāmajiu dāsī

Śyāmalatā devī dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Szeretnék köszöntenen ezen a napon és megköszönni, hogy ebben az évben is itt lehettem Vraja-dhāmában, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatában.

Nagyon hálás vagyok mindazért a sok kedvező lehetőségért, ami a te kegyedből nyilvánult meg az életemben. Olyan élmények ezek amikről az ember álmodni is alig mer, és ha mégis megtörténik rájön, hogy ez az igazi valóság, és nem is létezik más.

Bhaktáid segítségével és a te áldásoddal egy parányi betekintést nyerhettem milyen is azaz érzés ott lenni Rādhā-Śyāmasundarával a te közvetlen jelenlétben. Bár sajnos érzéseimet elhomályosítja a tudatlanság, egy töredékét mégis megtapasztalhattam ennek a nektárnak.

Azt hiszem ezzel kapcsolatban a tavaly évi Rādhāṣṭamī fesztivál volt a legmeghatóbb a számomra. Mikor láttam, hogy milyen nagy figyelemmel, odaadással és elmélyültséggel díszítet az Urakat. Hogy milyen részletesen és pontosan elmondtad mit is szeretnél, hogy fessek Śrīmatī Rādhārāṇī lótusz-lábára. Közben azt éreztem azt kellene mondanom – Jaj Guru Mahārāja, mit keresek én itt, teljesen képesítetlen vagyok egy ilyen feladatra. A jelenléted mégis egy megnyugvást adott és utasításaidat követve eszköz lehettem. Bár az idő sürgetett, és a *bhakták* hatalmas *kīrtanával* várták a *darśanát*, te nyugodtan, elmerülve Rādhē-Śyāma szépségében kivártad, hogy elkészüljön mindenki, közben szigorúan de nagyon lágyan figyelve arra, hogy minden tökéletes legyen. Nagyon szép és mély hangulat volt ez, tiszta és magával ragadó. Csak csodálva néztelek és boldog voltam, hogy ott lehettem. Eddigi életem legszerencsésebb pillanatainak mondhatom ezeket és végtelenül hálás vagyok, hogy ebben az áldásban részesítettél.

Szeretném hát megköszönni, hogy elesettségem ellenére elfogadsz és csak azért imádkozom, hogy mindig maradhassak lótuszlábad menedékében, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatában!

Minden dicsőséget neked Guru Mahārāja!

Érdemtelen szolgád:
Śyāmalatā devī dāśī

Bhaktin Szollár Anita

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig nagy kihívás szavakba önteni annak az eszenciáját, hogy mit jelentesz nekünk. És én teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy dicsőítselek.

Ilyenkor mindig egy nagy és mély időutazásban veszek részt. Ezalatt felidézem a múltat, azokat a körülményeket, amiben régen szerepem volt, és nem okozott mást, csak fájdalmat és szenvedést. Olyan élet volt ez, mint egy éjszakai lepkéjé, aki mohón keresi a fény forrását az éjszakában, és amikor megtalálja és beleveti magát, elpusztul. Ez a megtévesztő anyagi fény, meg a sok anyagi vágy engem is elpusztított volna, ha nem kapom meg a kegyedet, és a *bhaktáid* kegyét. Te a tudás fáklyájával nyitottad fel a szemem, és megmutattad, hogy a biztos halál helyett hogyan lehet kiszabadulni az anyagi lét börtönéből. Hogyan lehet szeretni Kṛṣṇát, és hogyan lehet tökéletessé tenni az életünket.

A lelki élet hiánya szenvedést okoz mindenkinek. Számomra a te hiányod is ezt okozza, hiszen nélküled nincsen íze semmilyen lelki törekvésemnek. Olyan, mint a tűz, ami lobog csupán, de melegíteni nem képes. Az odaadás útja járhatatlan számomra, ha te nem vezetsz rajta. Minden irányból és minden erővel húznak a kötőerők, a vágyak, az *anarthák*, és még ha tettekben követem is a szavaidat, a szívemben olyan sok méreg van, hogy nem tudok lelkes lenni a társulásod nélkül. Nem tudok szeretni, de nagyon szeretném megtanulni, hogy hogyan kell a szívünket Rādhe-Śyāmának adni. Köszönöm, hogy megadtad a lehetőséget erre, és hogy a tanítványod lehetek. Kérlek add a kegyed, hogy mindig követhessem lótuuszlábad porát, amíg csak élek.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szollár Anita

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és lótuszlábaidnak!

Néhány nappal ezelőtt kapcsolatba kerültem egy régi osztálytársammal, aki elmondta, hogy osztálytalálkozót szervez idén nyárra. Ez érdekesnek tűnik mert 28 éve nem találkoztam a volt osztálytársaim nagy részével. Ebből kifolyólag eszembe jutott, hogy szinte az egész életemet elmesélhetem ezen a találkozón, ha megkérdezik, hogy mi történt velem.

Gondolkoztam és átpörgettem az életemet mint egy színes lexikont. De igazából az értékes része akkor kezdődött, amikor megismertem a Kṛṣṇa-tudatot. Attól a naptól kezdve lett az életem értékes és szerencsés. Most úgy érzem, hogy teljes és boldog életet élek. A Kṛṣṇa-tudat előtt mindig volt bennem egy hiány érzet, bármilyen dologgal is kezdtem foglalkozni ez az érzés jelen volt. Miután elkezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot észre vettem, hogy ez az érzés megszűnt. Akkor ébredtem rá, hogy mindig is ezt kerestem, a Kṛṣṇa-tudatot, csak nem tudtam róla.

Szóval ha magamról mesélek az olyan, mint egy fekete-fehér film, a szín ott jön be a képbe, amikor megismerem a Kṛṣṇa-tudatot, a *bhaktákat* és téged.

Elmesélem ezeknek az embereknek az életem, elmondom nekik, hogy van egy lelki tanítómesterem, aki egy nagyszerű igaz ember, aki nagyon sokat tett az emberiségért, sok lemondást és nehézséget elfogadott csak, hogy segítsen rajtunk elesett lelkeken. Akire büszke vagyok, és akinek örök hálával tartozom mert megmentett engem.

Az én életem nem különleges, nem tartozom azon emberek közé akikre érdemes lesz majd vissza gondolni. Nem írnak majd rólam a történelem könyvek sem. Remélem! De abba biztos vagyok, hogy az életem szerencsés, sokkal szerencsésebb, mint azoké akik ott lesznek majd azon az osztálytalálkozón, szerencsésebb mint Nagy Sándoré, Petőfié, vagy Albert Einsteiné. Mégpedig azért mert megismerhettelek és a tanítványod lehetek. Azért is mert elfogadtál a hibáimmal és a gyengeségeimmal együtt, és mert terelgetsz az úton, ami visszavisz az örök hajlékomra, vissza Kṛṣṇához. Ez az igazi szerencse. Nagyon szépen köszönöm ezt neked Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon a te megjelenési napodon!

Ostoba, elesett szolgád:

Tamāla-varṇa dāsa

Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to lotus feet and all glories to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

The life of a disciple is made up of the mercy of the spiritual master. I am living in your home, surrounded by your disciples, worshipping your deities. I am dependent on your every word. In podcasts, classes, personal messages – I have no other guide. And yet my mind is constantly pulling me in the other direction. What to do? *Yatheccchasi tathā kuru*; it depends on us. Now we are adults and we shape our own destiny and pay for our own decisions. I have made various mistakes in my Kṛṣṇa conscious life, and I see that I am fallible. But as yet I haven't seen you err. On the contrary many times you have mystically guided devotees, somehow aware of unforeseeable future events. What a special spiritual master! You are internationally reknowned and revered in our society for being very advanced. And somehow you know that I exist! I'm sure you know how fallen I am, and yet you still allow me to be here in New Vraja-dhāma and personally serve Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. What mercy! What more could I want? Please continue to lavish upon this wretch unlimited quantities of mercy, as I desperately need it. I eagerly wait for the day when I will become a disciple you can be proud of. Until then, I'll keep trying.

Your aspiring servant,
Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Tilakinī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget ennek a napnak, amikor te megjelentél ezen a földön!

Hadd köszönjem meg, hogy itt élhetek ezen a gyönyörű helyen és minden nap láthatom Rādhē-Śyāmát. Ez csakis a te kegyedből lehet. Emlékszem amikor első osztályba jártam egyszer eljöttél az iskolába és bejöttél az óránkra.

Ott ültél mögöttem és nézted, hogy mit írtam a füzetembe. Kicsit izgultam, de nagyon örültem, hogy egy ideig ott voltál velünk. Ez mindig lelkesít engem. Köszönöm azokat a *kīrtanákat* és *bhajanákat*, amiket te tartasz. Ekkor mindig inspirálsz arra, hogy én is minél lelkesebben énekeljem a szent nevet. Hálás vagyok azért, amiért szolgálhatom Rādhe-Śyāmát. Kérlek add az áldásod, hogy szépen tudjak fejlődni a lelki életben és, hogy örökké szolgálhassam Rādhe-Śyāmát és az Ő *bhaktáit*.

A te örök szolgád:
Tilakinī

Bhakta Tollas Norbert

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából a kegyedért szeretnék imádkozni, hogy megérthessem az élet valódi problémáit. Ehhez őszintének kell lennem és be kell vallanom, hogy gyakran hanyagolom lelki gyakorlataimat, mert fáradtnak érzem magam az egész napos munka után, vagy túlságosan lefoglal a gyermeknevelés, és egyszerűen nem találok időt az olvasásra, lecke hallgatásra.

Azonban ha mélyen magamba tekintek mit teszek és mit nem? Az evésre, alvásra, szórakozásra mindig találok alkalmat, de a legfontosabbal, a Kṛṣṇához fűződő kapcsolatommal nem törődök. Jól tudom, ez *māyā*. Ahhoz, hogy ezt megérthessem szükségem van egy hozzád hasonló tiszta lélek kegyére. Ez a felajánlás is jó alkalom, hogy imádkozhassak hozzád, meditáljak transzcendentális tulajdonságaidon, és dicsőíthesselek fáradhatatlan prédikálásodért, mert te sohasem hanyagolod el kötelességeidet, mindig töretlenül végrehajtod azokat. Ezzel is tökéletes példát mutatsz számunkra.

Az életünk valódi problémája az ismétlődő születés és halál. Bármikor elhagyhatjuk e testet. Mint ahogy írtam, gyakran hanyagolom a lelki cselekedeteket, mert fontosabbnak vélem az egyéb kötelességeket, de a halál

értem is eljön, és akkor már bánhatom hagyagságomat. Ezért hadd kérjelek meg, kérlek fogadj kegyedbe, hogy valóban megérthessem ezt a problémát, mert a Kṛṣṇa-tudat nem plusz teher, hanem elemi szükséglet, olyan mint az étel a testnek, vagy mint a növényeknek a víz. Nagy kár, hogy ezt csak leírni tudom, élni nem.

A hozzád hasonló nagy lelkek mindig azon fáradoznak, hogy segítsenek az elesett lelkeknek a Kṛṣṇához hazavezető úton. Szeretnék én is ezen az úton a jó irányba haladni. Kérlek, segíts nekem! Köszönöm, hogy elolvastad a felajánlásom!

Elesett szolgád:
Bhakta Tollas Norbert
Pécs

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Idén kicsit nehezebb a dolgom azzal, hogy elégedetté tegyelek, de nagyon igyekszem! Nehezebb a szolgálatom, mint eddig! Talán ez eddig az első, ami igazából nehéz. De a kedvességed és a bátorításod erőt ad nekem. Te tanítasz türelemre és magabiztosságra. Te vagy az a személy, akinek felajánlhatom a szolgálatom. Ha te nem vagy velem nem tudom mi lett volna 2014-ben. De most itt vagyok és itt is maradok hű szolgálóként, ameddig kéred tőlem. Legjobb tudásom szerint, igyekszem jó szolgáló lenni! És így Kṛṣṇát biztosan láthatom egyszer.

Köszönöm neked, hogy elhoztad a lehetőséget, hogy még én is szolgálhatom az Urat!

Örök hálámat nem tudom kifejezni egy kis levélben, de szeretném, ha tudnád, hogy nagyon sokat jelent nekem a lehetőség, hogy talán egyszer igazi *vaiṣṇavává* válhatok kegyedből. Aki nem gondol semmi másra, csak Rādhe-Śyāma örömére.

Örök szolgálatodban:
Bhakta Török Zoltán

Bhaktin Tóth Istvánné

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Hiteles transzcendentális tudást csak egy hiteles lelki tanítómester adhat. Az igazi élőlénynek, újra igazi életet adni, kihozni a sötétségből a fényre, ezt az óriási szerencsét szeretném most megköszönni neked kedves Guru Mahārāja e csodálatos megjelenési napodon.

Ahogy *Śrīmad-Bhāgavatam* közvetíti az emberek felé azt az örök fényt, ami ebben a sötét korszakban az egyetlen lehetőség mindenkinek, hogy visszatérhessen az eredeti örök otthonába, vissza Kṛṣṇához.

Tudom, hogy ebben a sötét Kali korban nem lenne semmi esélyünk a lelki tanítómester azaz a te gondoskodásod nélkül.

Szolgád:

Bhaktin Tóth Istvánné

Bhakta Tóth Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Általában, hogyha mondom vagy írom azt, hogy Mahārāja, akkor az csak te lehetsz, nekem. Te vagy a Mahārāja!

Újból eljött az idő, hogy felajánlást írjak neked, ami azt jelenti, hogy hamarosan tudunk találkozni a *vyāsa-pūjā* ünnepségen Új Vraja-dhāmában, ha minden kegyet megkapok Kṛṣṇától, hogy eljussak.

Nekünk a feleségemmel, a kedves szavakon kívül, az igazi felajánlásunk a

Govinda étterem, ahová sok ember jön *prasādamot* enni, hallgatni a szent nevet és Kṛṣṇa képeket nézni. Nekünk ez egy *saṅkīrtana*, minden nap. Kedvesnek kell lenni a vendégekkel, a tetteinken és a *prasādamon* keresztül kell prédikálnunk nekik. Nem könnyű minden nap 100%-ot teljesíteni, finom ételeket főzni, tisztaságot tartani és szeretettel szolgálni az embereket. Sokszor gondolkoztam arról, hogyan tudjuk ezt ketten csinálni, úgy hogy távol vannak a *bhakták*, te és Rādhē-Śyāma. Rájöttem, hogy ez csak a te áldásodon és kegyeden függ, és ezt nem azért mondom, mert most felajánlást írok, hanem mert ez a valóság! Ha téged nem ismerlek, akkor én most nem Govindázok, az biztos!

Minden nap hallgatlak téged, és így tudok társulni veled! Az a Kṛṣṇa-tudat amim van az 95%-ban tőled van, de 100%-ban te tartod az életet bennem. Olyan sok szép *vaiṣṇava* van, akiktől lehet leckéket hallgatni és emelkedett *bhakták*, de én nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy azt a Kṛṣṇa-tudatot kaptam, amit te adsz nekünk Śrīla Prabhupādától. Kicsit furcsa, de ha több napig más leckéit hallgatom, akkor kissé megzavarodok és sürgősen vissza kell térnem a te leckéidhez. Nehéz ezt a dolgot csak úgy hívni, mint „lecke”. Igazából ez az életerő, amivel akármit is tudok csinálni, amiért reggel érdemes felkelni, és amitől minden működik. Amit én kapok a leckéidből, az egy teljes és tökéletes kép a valóságról. Csak két példát hadd említsek:

Ahogy hallgatom a leckéidet, több kérdés is felmerül bennem, és ezeket leírom, hogy majd elküldöm neked. Volt is egy kérdésem a *Bhagavad-gītā* 10.10-es versével kapcsolatban, de nem küldtem el, mert nem volt időm. Pár hét múlva az összes *bhaktával* együtt, egy két órás beszélgetésen át magyaráztátok ezt a verset. Köszönöm a választ!

Amikor a *bhaktákkal* a *Bhagavad-gītāt* dicsőítettétek, kérdezted, hogy volt-e valakinek olyan tapasztalata, hogy egy problémája volt, kinyitotta a *Bhagavad-gītāt* és ott volt a válasz.

Szóval, nekem rendszerint vannak problémáim, amikor pedig véletlenszerűen meghallgatok egy régebbi vagy egy újabb leckédet, benne van a válasz. Ezeket is szeretném megköszönni!

Amikor arról az indiai *bhaktáról* beszélte, akivel először Indiába találkoztál és nagyon elérzékenyült, arra gondoltam, mikor leszek én is ilyen hálás és őszinte, hogy valahogy bennem is ilyen érzések legyenek a társulásod hatására. Szerencsések vagyunk, mert hallani tudunk téged akárhol is vagy és akárhol is vagyunk.

Pár hete elég rosszul voltam, erősen szúrt a szívem és gondoltam, itt a vég. Te sokat tanítottál bennünket arra, hogy milyen tudatba kell ezt a testet elhagyni. Két dologra gondoltam, az egyik, hogy addig nem akarok meghalni, amíg nem olvastam a *Nava-vraja-mahimāt*, ami a te életed egyik főműve, a

másik, hogy akárhol is legyek, ha már olyan szerencsétlen vagyok, hogy nem a *bhakták* között Új Vraja-dhāmában, akkor csakis úgy távozhatok, hogy téged hallgatlak. Ezt nagyon szeretném!

És mert, hogy ígérted, hogy mindig elolvasod a felajánlásokat, kérlek ne haragudj, hogy ezzel a pár sorral is az értékes idődet pazarolom, hogy egy ilyen alkalmatlan, távoli, igazán jelentéktelen szolgád, dicsőíteni próbáló szavaidat kell olvasnod.

Utoljára, még csak imádkozni szeretnék Kṛṣṇához, azért, hogy valahogy az értéktelen életembe tudjak csinálni valamit, amivel elégedetté tudlak tenni és hogy azt gondold, hogy érdemes volt időt pazarolni erre az elesett lélekre.

Szolgád:

Bhakta Tóth Sándor (söndi)

Tukārāma dāsa

Kedves, szeretetreméltó, pótolhatatlan Guru Mahārāja!

Te, aki a transzcendentális jó tulajdonságok végeláthatatlan óceánja vagy. Aki életét az abszolút jóságos Úr szent neveinek fáradhatatlan éneklésével töltöd. Aki példamutató Śrīla Prabhupāda tanítványként terjeszted az Úr Gaurasundara üzenetét. Aki saját példájával inspirál ezer és ezer tudatlanság sötétségében szenvedő leket. Aki éli azt, amit tanít. Neked kedves Guru Mahārāja ajánlom újbóli és újbóli *daṇḍavatomaṭ* lótuszlábaidnál.

A *guru-paramparā* autentikus transzcendentális tudásának szigorú, elkötelezett követőjeként vezetsz minket a sötétségből a fénybe – „*tamasi mā jyotir gama*”.

Az egész világ az anyag sötétségétől szenved. Tanításaid megszabadítanak bennünket a teremtett világ sötétségétől, amely a hamis ego terméke. Az „Én vagyok az élvező és az irányító, én vagyok Isten” mentalitás hamis énképétől, ami a tudatlan, fájdalmas anyagi létünk alapja.

Lótuszajkaidból származó hiteles tanításaidból megtudhatjuk valódi önzonosságunkat. A legbensőségesebb *sāstránk* egyike a *Caitanya-caritāmṛta*. A cím jelentése: „Az életerő jellege az örökkévalóságban”. Az örökkévalóság a mi létezésünk síkjára.

Örök megsemmisíthetetlen, elpusztíthatatlan végnélküli léttel rendelkező parányi lélekszikkák vagyunk.

A hatalmas tűz kis szikrácskái csak a tűz életterében érezhetik természetes létüket. Ha kipattanak a tűzből, távol kerülnek tőle, kihűlnek, kialszanak. Mi szerves részei vagyunk a legfelsőbb lelki egésznek, s nincsen különálló létünk Tőle. Nem vagyunk függetlenek. Csakis az önbecsapás, a hamis ego anyagi eleme az, ami lehetővé teszi a létezést az anyagi szférában.

„Amikor a szolga természetellenes módon megpróbálja utánozni mindenható mesterét, azt illúzióknak hívják. Az illúzióknak egy szempillantás alatt véget vethetünk, ha újra felébresztjük magunkban az eredeti tudatunkat a Kṛṣṇa-tudatot” (Śrīla Prabhupāda Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* magyarázata)

Az Úr Caitanya javasolt egy *mantrát*, ami megsemmisíti a hamis énünket, s felkészít valódi énünk kibontakoztatására a szent név éneklésén keresztül:

*trṇād api sunīcena taror api sahiṣṇunā
amāninā mānadena kīrtanīyaḥ sadā hariḥ*

„Énekeljük az Úr szent nevét alázatos elmével, s gondoljuk magunkat hitványabbnak az utcán heverő szalmaszálnál. Legyünk türelmesebbek, mint a fa, s ne vágyjunk hamis megbecsülésre, ám legyünk kész minden tiszteletet megadni másoknak. Ha elménk ilyen állapotba kerül, állandóan tudjuk énekelni az Úr szent nevét.” (*Śikṣāṣṭaka* 3)

Kuntī-devī is megadja az imák mögötti megfelelő érzelmet. Eképpen imádkozik az Úrhoz:

„Uram, Téged könnyű megközelíteni, de csupán azoknak, akik belefáradtak már az anyagi életbe. Aki az [anyagi] fejlődés útját járja, s a tiszteletre méltó származás, a nagy gazdagság, a kimagasló műveltség és a testi szépség által próbál tökéletessé válni, az nem tud őszinte érzésekkel közeledni Hozzád.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.8.26)

És Śrīla Prabhupāda ezt írja a vershez fűzött magyarázatában:

„Anyagi szempontból az előkelő származás, a nagy vagyon, a műveltség és a vonzó szépség jelentik az előrejutást. A materialista ember él-hal az ilyen anyagi előnyökért—s ezt nevezik az anyagi civilizáció fejlődésének. Az eredmény azonban az, hogy ezekkel az anyagi dolgokkal a birtokában, ideiglenes kincseitől megrészegülve az ember alaptalanul büszke lesz. Ennek következtében az ilyen anyagi téren felfuvalkodott emberek képtelenek kimondani az Úr nevét, s nem tudják Őt érzéssel megszólítani: ‘Óh, Govinda! Óh, Kṛṣṇa!’ A *sāstrában* az áll, hogy ha a bűnös ember egyszer kiejti az Úr szent nevét, annyi bűntől szabadul meg, amennyit elkövetni sem képes. Ilyen ereje van annak, ha valaki kimondja az Úr szent nevét, s ebben a kijelentésben egy szemernyi túlzás sincs. Az Úr szent nevének valóban ilyen hatalma van. Ám nem

mindegy, hogyan ejtjük ki: minden az érzelmektől függ. Egy kétségbeesett ember képes érzéssel kimondani az Úr szent nevét, de ha valaki ugyanezt a szent nevet nagy anyagi elégedettség közepette ejti ki, az soha nem lehet olyan őszinte. Egy anyagi javaira büszke ember kimondhatja alkalmanként az Úr szent nevét, de nem tudja megfelelő minőséggel kiejteni.”

Ha *trṇād api sunīcena* vers hangulatában vibráljuk a *mantrák* császárát a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, akkor az felébreszti valódi önvalónkat.

Bhaktivinoda Ṭhākura ezt mondja erről:

„Amikor teljességében megnyilvánul, a szent név Vrajába röpít, s felfedi előttem szerelmes játékait. Saját transzcendentális, örök testemmel ajándékoz meg, leláncol Kṛṣṇa közelében, s végérvényesen megsemmisíti halandó porhüvelyem.” (*Śrī Nāma-māhātmya a Śaraṇāgatiból*)

Kedves, kegyes Guru Mahārāja! Újból és újból szalmaszállal a fogaim között ajánlom hódolatomat neked! Minden kapcsolatomban az isteni párral a te áttetsző közegeden keresztül vállhat élővé. Kérlek, tégy szerető szolgáddá! Kérlek, tüntess el a szívemből minden akadályt a szent név éneklésének útjából!

Bhaktivinoda Ṭhākura ezt mondja erről:

„Kṛṣṇa szent neve érintőző, minden odaadó íz kincsesbányája, örökkön felszabult, s a tiszta *rasa* megtestesülése. Amikor a szent név tiszta éneklését gátló minden akadály tovatűnik és megsemmisül, akkor kezdődik majd el az én valódi boldogságom.” (*Śrī Nāma-māhātmya a Śaraṇāgatiból*)

Patita-pāvana Śrīla Guru Mahārāja, kī jaya!

Érdemtelen szolgád:

Tukārāma dāsa

Tulasī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Önnek!

A megjelenési napja alkalmából szeretném hálámat kifejezni Önnek első felajánlásomban. A mai napig emlékezetes számomra amikor Önnel mentünk *parikramázni* a méhészethez. Nagyon jó történeteket tetszett mesélni amit el is játszottunk. Ekkor egy táborban voltunk és az iskolában aludtunk és Öntől kaptunk sátrat. Nagyon szépen köszönöm a sok, finom *madhumāṅgalát*. Ha

Ön nem küldte volna Kṛṣṇa-mayī mātājīt a *gurukulába*, akkor még semmit sem tudnék színészkedni és zenélni ami pedig nagyon fontos, mert az Ön gyógyulása érdekében is *bhajanáztunk*. És ha nem tetszett volna létrehozni egy ilyen gyönyörű farmot akkor én most valahol teljesen máshol *māyā* világában élnék és nem tudnék ezen a sok-sok csodás szent helyen sétálni és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát csodálni. Nagyon szépen köszönöm ezt a sok törődést és tessék adni az áldását, hogy tovább tudjam végezni a szolgálatomat Rādhē-Śyāma lótuszlábai menedékében.

Jelentéktelen szolgálója: Tulasī

Tulasī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában. Minden dicsőséget neked. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* missziójának.

A múlt évben nagy szerencsémre, olyan szolgálatom lett, amelynek révén sokszor találkozhattam veled személyesen és többször tudtunk beszélgetni, valamikor a szolgálatomhoz kapcsolódóan valamikor pedig más dolgokról.

A 90'es évek elejétől eltekintve nem volt ilyen személyes közelség, mivel nekem olyan szolgálataim voltak, ahol inkább a háttérben próbáltam csinálni a dolgaim, később pedig sokkal több *bhakta* lett. Ezzel nem is volt soha semmi bajom, de mindig irigykedtem azokra a *bhaktákra*, akik a közvetlen közeledben lehetnek és segíthetik a szolgálatodat. Ha ritkán belecsöppentem egy-egy olyan szituációba, amikor más *bhaktákkal* egyetemben én is ott voltam a közeledben, annyira leblokkoltam, hogy csak álltam, mint egy birka, szóhoz sem tudtam jutni (pedig ez nem jellemző), ilyenkor még mérgesebb voltam magamra, hogy nem tudok élni a lehetőséggel és társulni veled.

Nagyon örülök, hogy e szolgálat (ami igazán különleges) miatt lehetőségem van a *vapura* is. Igazán inspiráló látni téged munka közben, ahogy a másodperc minden töredékében átsüt rajtad a Kṛṣṇa iránti szeretet. Bármilyen téma, bármilyen körülmény az első számodra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, az Ő kényelmük és elégedettségük. Neked Rādhārāṇī és Kṛṣṇa elégedettségével törődni nem egy gondolat, amit elő kell hozni, vagy figyelni kell rá. Neked ez egy állapot, ami a *bhaktid* szimptomája.

Olyan ez számomra, mintha valamelyik a *Śrīmad-Bhāgavatam* történetei közül megelevenedne, és olyan *bhakták* tetteiről olvasnék, akiknek a szívét eltölti a Kṛṣṇa iránti szeretet.

Kṛṣṇa vagy ott van az emberrel vagy nincs, illetve vagy tudatos arról, hogy ott van, vagy nem, de mindkét állapot egyértelmű és mindenre kiterjedő. Kṛṣṇa ott van veled és te erről száz százalékgig tudatos vagy, látszik minden mozdulatodban, mondatodban, minden törekvésedben. Amikor ebből a szemzőből válik megnyilvánulttá az a védikus aforizma, hogy – a lelki tanító-mester nem közönséges élőlény – az felvillanyozó erejű és más tartalommal is feltöltődik a filozófiai tény mellett. Csodás és inspiráló ezt látni is.

Hálás vagyok, hogy ebbe a helyzetbe kerültem és csak remélem, hogy nem zavarlak túlságosan.

Maradok örök szolgád, abban a reményben, hogy hihetetlen szerencsém kitart és továbbra is indokolatlan kegyed koldusa maradhatok:

Tulsī dāsa

Ujjvala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Nagyon örülök, hogy meggyógyultál, és nagy erővel folytatod a prédikálást, a kiemelkedően példás életmóddal.

Nagyon nagy szerencsémnek tartom, hogy Kṛṣṇa kegyéből, a munkámat összeköthettem azzal, hogy a te könyveidet szállíthattam, és így picit részt vettem a *saṅkīrtanában*.

Szeretném neked megköszönni ismét, a lehetőséget, hogy részt vehetek Kṛṣṇa szolgálatában.

Nagyon nagy segítség számomra, az állandó lelkesedésedet látni, ami mindig magával ragadó.

Köszönöm szépen kedves Guru Mahārāja.

Szolgád:

Ujjvala dāsa

Vaidarbhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* írja Śrīla Prabhupāda a 7.12.11 magyarázatban: „Ha valaki fejlődni akar a lelki életben, de közben önkényesen cselekszik, és nem követi a lelki tanítómester utasításait, nincsen számára menedék.” Egy tanítvány élete a lelki tanítómestere utasításainak követése, de én sokszor nem tudom követni az utasításaidat. Sokszor elégedetlenné teszek és bosszúságot okozok. Bocsánat Guru Mahārāja, hogy ilyen együgyű tanítványod vagyok. És köszönöm szépen, hogy te mindezek ellenére, még mindig adsz utasítást, még mindig bízol bennem és menedéket adsz mind a szolgálatomban, mind a lelki életemben.

Idén pont a születésnapodon érkeztél vissza Indiából, és a reptérről egyből ide jöttél. Reggel öltöztetted Rādhe-Śyāmát, mi készítettük a virágdíszeket, *kīrtanát* tartottál és leckét adtál. A *pūjārī* és a templom szoba is tele volt lelkes, szolgálatkész *bhaktákkal*. Minden olyan volt, mintha életre kelt volna Új Vraja-dhāma, mert nekünk te és Rādhā-Śyāma jelentitek az életet. Mikor hosszú távollét után visszatérsz, mintha az életlevegőnket kapnánk vissza.

Rādhā-Kṛṣṇa prabhu amikor visszajött Indiából, tartott egy kis beszámolót. Mi büszkén hallgattuk, amikor arról mesélt, hogy milyen nagy tisztelet övez a GBC tagok között is. Hogy mikor elkezdesz beszélni, mindenki elcsendesedik és rád figyel. Mert te minden szavaddal és cselekedetteddel lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupāda utasításait követed, és ezzel adsz nekünk is példát.

A januári Vezetői-*saṅgān* azt kérted tőlünk, hogy ismerjük meg mi is Śrīla Prabhupādát. Ne csak az utasításait ismerjük, hanem a hangulatát, hogy hogyan gondolkozott, ismerjük a személyiségét. Nagyon megható volt látni, hogy számodra mennyire fontos, hogy mi is tudjuk úgy követni Śrīla Prabhupādát, mint te. Soha nem kérted, hogy téged kövessünk, mindig csak lelki tanítómestered utasításait szeretted volna átadni nekünk. Remélem, hogy nem fogsz csalódni, és tovább tudjuk vinni, amit te elkezdteél felépíteni az ő utasításai alapján. Próbálok nem elfelejteni, hogy neked milyen nagy ragaszkodásod van tanítómesteredhez, és én is úgy élni az életemet, hogy mindig tudjalak téged szolgálni. Próbálok a lótuszszádból származó tanítást egyé tenni a szívemmel, és nem vágyani semmi másra, mert a lótuszlábaidhoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyedből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.

Jelentéktelen szolgád: Vaidarbhī devī dāsī

Bhakta Valkó István

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e kedvező napján!

2012-ben menedéket adtál lótuszlábaidnál és a tanítványoddá fogadtál. Mivel szakadatlanul végzed az Úr odaadó szolgálatát és az egész világon prédikálsz az Úr Caitanya misszióját, kevés alkalmunk nyílik a veled való személyes társulásra. Idáig még nem volt alkalmam, hogy megköszönjem neked, hogy elfogadtál, ezért kérlek engedd meg, hogy most e felajánlásban megtegyem.

Köszönöm, hogy egy ilyen csodálatos lelki környezetben, mint Új Vraja-dhāma, gyakorolhatom a lelki életet. Köszönöm, hogy szolgálhatom Rādhe-Śyāma teheneit és köszönöm, hogy mérhetetlen kegyedből reményt töltesz a szívembe, hogy emberhez méltó életet éljek.

Végül, kérlek engedd meg, hogy jó egészséget kívánjak a missziód beteljesítéséhez!

Hare Kṛṣṇa!

Hódolattal, szolgád:
Bhakta Valkó István

Vanamālī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A te dicsőséges megjelenésed napja pontosan egybeesik a 21 évvel ezelőtti avatásommal és így az ünnep fényét duplán bearanyozzák a régi szép emlékek! Nagyon tisztán él bennem a kép mikor egy csapat *bhaktával* mentünk a templom alap lerakás ceremóniára, a már előre kiásott gödörhöz! Azt mondtad te már látod, hogy itt áll a templom és a völgyben a házak, már csak az idő választ el ettől! Ittuk a szavaidat és ott senkinek nem volt kétsége affelől, hogy ez másképp történhet! Valamennyien nagyon szerencsésnek éreztük magunkat, hogy egy varázslatos csodának a részesei lehetünk! Bent volt a levegőben, hogy ma itt történni fog valami, aminek több ezer év múlva is hatása

lesz az emberek életére! Abban a percben úgy éreztem magam, mikor az apa megtudja a feleségétől a hírt, hogy hamarosan gyerekük születik, és onnantól kezdve egy titkos boldog felfoghatatlan várákozás! Telik múlik az idő egyre komolyabban vesszük a lelki életet, ahogy közeledik a test elhagyása, de rád ugyanolyan csodálattal nézünk és feléd irányítjuk a szívünk összes szeretetét!

Elesett szolgád:
Vanamāli dāsa

Vandanā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eljött ez a különleges alkalom. Szeretném elmondani, hogy nagyon hálás vagyok a jelenléteért és az erőfeszítéseidért, amit Új Vraja-dhāmában és egész Magyarországon teszel.

Mindez nélkülözhetetlen számomra.

A mindig szilárd példamutatásod sok erőt ad, hogy kitartsak a Kṛṣṇa-tudat folyamatában, vezet az úton mint fáklya a sötétben. Vannak könnyebb-, nehezebb időszakok az életben, de a segítséged mindig nélkülözhetetlen. Sokszor már csak egy mosolyodtól egy kis inspirációt és erőt kapok. Te vagy a kapitányunk és én nagyon boldog vagyok, hogy a te legénységedhez tartozhatok és különleges áldásnak tartom, hogy részt vehetek a missziódban.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm szépen mindezt neked!

Jelentéktelen szolgád: Vandanā devī dāsī

Vārṣabhānavī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Eltelt egy újabb év. Szinte észre sem vettem, úgy múltak a hetek és hónapok egymás után. Bárcsak mondhatnám, hogy elmerültem az odaadó szolgálatban és ezért észre sem vettem az idő múlását, de inkább csak a saját kis életem részletei homályosítottak el. De azért van néhány nap, ami jelentőségteljesen beégett az emlékezetembe. Ilyen volt az összes Krisna-völgyi fesztivál, amin részt vettem. Jó érezni minden alkalommal a *bhakták* közösségének erejét, Rādhe-Śyāma titokzatos jelenlétét és a veled való társulás felemelő hangulatát! De sajnos Govardhana-pūjā és *Gītā-jayantī* után, olyan hosszú a tél, mire újra találkozhatunk veled a következő fesztiválon!

Idén szerencsés voltam, mert kijuthattam az indiai zarándokútra, ahol rengeteg csodálatos dolgot tapasztalhattam. Nagyon jó volt eljutni Māyāpurba és megtapasztalni az ISKCON jelentőségét, a *bhakták* nemzetközi közösségének csodálatos létét. És miközben nappal elvesztünk a 10,000 *vaiṣṇava* együttlétének extatikus zshivájában, te esténként bensőséges *bhajanákkal* tetted még varázslatosabbá az ott töltött napokat! Már ez a figyelmesség is olyan megható volt, de tovább fokoztad azzal, hogy körbevezettél minket. Hiába töltöttünk ott már jó pár napot, akkor vált igazán mélyen jelentőssé számomra, mit jelent Māyāpur-dhāma nekünk, Śrīla Prabhupāda unokáinak! Köszönöm!

Köszönöm a sok-sok figyelmességet és szerető gondoskodást, a rengeteg lelki élményt! Remélem ezekre mindig emlékezni fogok!

Śrīla Gurudeva kī Jaya!

Szolgád:

Vārṣabhānavī devī dāsī

Varṣāṇā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Visual faith (as opposed to blind faith) develops when one sees a living example of pure devotion. This person Bhagavat, an embodiment of devotional splendour not only exhibits saintly qualities, but speaks with the authority of tradition and with the voice of inner realisation. Such a person is called *guru*. Such is the significant role you play in our lives Guru Mahārāja, for that we remain eternally grateful.

Thank you for keeping the light of the *paramparā* clear and uninterrupted. Through you this light pierces many a *jīvas*' darkened lives and for those who have made love for Kṛṣṇa their singular goal, you further illuminate their lives with the colourful details of the awesomeness of Kṛṣṇa's world, where the only order of the day is wonderful loving exchanges between the Lord and His devotees. Thank you for bringing hope to so many and giving them a reason to smile for Kṛṣṇa.

You are a very worthy servant of your very worthy master. There is much to be gained through serving you; the most precious of all being the pleasure it gives Kṛṣṇa when His devotee is pleased. Please bless me so that I truly understand and live a life that exemplifies my singular role as servant of *guru* and Kṛṣṇa and that all my hopes and joys are found in this alone.

Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 1.206

“By serving you constantly, one is freed from all material desires and is completely pacified. When shall I engage as your permanent eternal servant and always feel joyful to have such a fitting master?”

We feel pain when we come face to face with our conditioned desires and are separated from the fulfilment of them. How different is our pain from the pain of a sincere Gaura *bhakta*. H.H. Gaura Govinda Mahārāja succinctly elucidates,

“The pain of separation from Govinda is so acute, but life is not leaving them. Such is the pain the Gaura *bhaktas* are feeling.”

Tears of separation in this world, tears of reunion in the next, thank you for showing by your personal example that the process of Kṛṣṇa consciousness works and that if we dare to give all to it, then the future will bring all we could hope to desire and more.

All glories to you Guru Mahārāja! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your aspiring and grateful servant,
Varṣāṇā devī dāsī

Veṇu-gītā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget mindenki számára áldást hozó személyednek!

Ismét elérkezett *vyāsa-pūjā* napod, mely örömmel tölti el a szívem. Újra és újra csak azt tapasztalom veled kapcsolatban, hogy mennyi mindent adsz, és mennyire figyelmes vagy tanítványaid felé.

Amikor a közeledben lehetek, úgy érzem, mintha egy másik világban lennék, ahol mindent a szeretet irányít. Ezt, a következő idézet meg is erősítette bennem:

„A tapasztalt lelki tanítómester ismeri annak a művészetét, hogyan lehet mindent az Úr dicsőítésére használni, s ezért az ő irányítása alatt az egész világ lelki birodalommal válhat az Úr szolgájának isteni kegyéből.” /*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.23 magyarázat/

Büszkeséggel tölt el, amikor arról hallok, hogyan figyelnek és adnak szavakra, bármerre is jársz. Híressé tette Nava-vraja-dhāmát, amely lelki látásmóddal köszönhetően virágzik, és szórja áldásait minden erre látogató vendégre.

Nagyon példamutató, ahogyan pihenést nélkülözve rohansz szeretett Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarád felé, s ahogy a gondjokat viseled. Eközben tanítványaidat sem hanyagolod, hanem folyamatosan adod értékes idődet, hogy társulhassanak veled. Úgy tűnik, mintha egyszerre mindenhol jelen lennél, s mindenkit elégedetté tudnál tenni.

Amilyen türelemmel és kedvességgel tanítottál harmóniumot „javítani”, azt soha nem felejttem el.

Köszönöm, hogy számomra is lehetőséget biztosítasz a *vaiṣṇava-sevāra*, amely által a legszerencsésebbek közé tartozhatom, akik elmondhatják magukról, hogy Śrīla Śivarāma Swami örök szolgája vagyok.

Kívánom, hogy Śrīla Prabhupāda füröszsön folyamatos áldásaiban!

Szolgád:
Veṇu-gītā dāsa

Viśākhā

Dearest Guru Mahārāja,

Thank you for everything like answering my questions, spending time with me and letting me bake cookies for you. It's funny the way you say “Are those my cookies?” pointing to the cookie tin.

I like spending time with you and I wish you could come to our house someday.

I love coming to your *kīrtanas* because I love to hear you chant Kṛṣṇa's names. I hope I can take initiation from you.

I love you too much. I can't even say the words to describe how much I love you.

Lot's of love from,
Viśākhā

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your transcendental appearance day. We are so fortunate to have met you, such a pure example of *guru-tattva* strictly following the example of your spiritual master, HDG Śrīla Prabhupāda.

vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana

Those who are on this path are resolute in purpose, and their aim is one. (*Bhagavad-gītā* 2.41).

You have clearly understood the message that Śrīla Prabhupāda came to deliver and have taken it like a straw between your teeth and met his instruction with the perfect response, you have dedicated your whole life, body, mind and soul to fulfilling his desire, which is to simply spread Kṛṣṇa consciousness all over the world, according to the desire of Śrī Caitanya Mahāprabhu. You have kicked out all other divisions of intelligence, of action, of desire and have single-pointedly dovetailed your self with the pure spiritual instruction you received from your spiritual master. The secret of success in advancement in spiritual life is the firm faith of the disciple in the orders of his spiritual master. The *Vedas* confirm this:

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

“To one who has staunch faith in the words of the spiritual master and the words of the Supreme Personality of Godhead, the secret of success in Vedic knowledge is revealed.” [*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23]

This is the perfect example of *guru*. We are so fortunate to have come into contact with you. Your glories are unlimited. Undoubtedly all the demigods are showering flowers upon your every movement, are singing your praises and bestowing their blessings upon you. Our only necessity is to simply surrender ourselves at your lotus feet and carry your lotus-like words upon our heads as our very life. If we can do this one thing and somehow please you with our attempts, following in your footsteps, having firm faith in your words, in your instruction, in your example, then we may get the favour of Kṛṣṇa. Without your mercy there is no other way.

How are we to know how these things are going on? It is all Kṛṣṇa’s arrangement, He has noticed the desire within our hearts to know the truth, to make some inquiry into the spiritual essence, to know what is what, and He has kindly fulfilled our desire in mercifully bringing us to you. He has said, “Here is My pure devotee, take him as your *guru* and you will come to understand everything, you will come to perfect your life and very soon you will come back to Me, when you are ready. For now, this is what you have to do.”

Falling at your lotus feet like a straw in the street, I humbly offer my prostrated reverential obeisances to you. I beg you to forgive me for my fallen condition. In a similar mood to Sanātana Gosvāmī when he went to see Śrī Caitanya Mahāprabhu and contracted a skin disease, I too am very much ashamed of my condition and am reticent to appear before you. I have so many distasteful *anarthas* that I am trying to uproot every day, there are so many it is like there is no end to this weeding work. My hands are cut and bleeding from the labour, my energy is low and my body is weak but still I must go on. My only desire is that you may be pleased with me at some time in the future. One day perhaps you will smile upon me and make my life perfect. Your kindness is the soothing nectar that heals, that soothes the pain of our troubles in this material existence. Your kindness is boundless and seemingly unlimited, you share it with innumerable disciples, friends and well-wishers but always we see you giving your blessings again and again. Thank you so much, Guru Mahārāja, for your kindly accepting us as your disciple. Maybe one day we will be fit to fulfil the meaning of that title and become worthy of you.

Presently reading again your nectarean *Na pāraye ‘ham*, which incidentally

is our favourite of all your works, it touches our heart in such a way that is very deep and profound. You reach into the ocean of nectar and bring out the intimate meaning of the emotional truth of real love in such a way that is very inspiring and astounding. You touch upon the truth of the real subject matter for which we are always anxious. You bring out the essence and serve it up to us in such a delightful way that is so tasteful and relishable. It really is the most wonderful thing. If only I could understand it fully. I will have to read it and re-read it again and again!

Thank you once again for your kindness upon us fallen, condition souls, who are actually unfit to know of these subject matters but you are so merciful that you are spoon-feeding us with them as if we were your spiritual babies. May Kṛṣṇa guide and protect you and give you all strength to continue in your mission.

Thank you once again for your mercy upon us.

Your humble servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajeśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom áldott megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőség neked és Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség Rādhe-Śyāmának! Minden dicsőség Új Vraja-dhāmának!

E dicső nap alkalmából, – mint Új Vraja-dhāmában élő *bhaktának* – Vaiṣṇava dāsa anudāsa története jut eszembe, amiről a *Veṇu-gītāban* olvashatunk. Hadd ajánljam fel megjelenési napod alkalmából ezt a történetet, amit valójában tőled kaptam, kaptunk!

Volt egy agrai adószedő, aki Aurangzeb, a kegyetlen, dőzsölő delhi szultán védelmét élvezte. Erőszakos és feltörekvő szolga volt. Bár *vaiṣṇavának* nevelték, de a bűnös udvar tékozló életét élvezte. Ártatlanokat zaklatott, hogy valóra váltsa gazdái kapzsi, törtető vágyait.

Amint egyszer a rábízott területet ellenőrizte, *vaiṣṇavákkal* társulhatott a Rādhā-kunḍánál. E tiszta *bhakták* az Úr Caitanya tanításának szellemében arra biztatták, hogy térjen vissza ismét a *vaiṣṇava* életmódhoz.

Egy idő múlva, mivel az élvhajhász élet elviselhetetlenné vált számára, egy

sötét, holdtalan éjszakán kifordult a palotából, otthagyta a családját, vagyonát és az udvar szolgálatát. A Yamunā partján elindult Vṛndāvana felé, hogy a *sādhuk* életét élve haláláig a szent *dhāma* oltalmát élvezhesse.

Egy napon a Yamunā partján ült és a *Śrī Vṛndāvana-mahimāmṛta* verseit olvasta.

Vṛndāvana dāsa anudāsa felismerte az anyagi élet hiábavalóságait és azt, hogy milyen tökéletes menedéket nyújt a lelki hajlék. Bűnös tetteit megbánva a körülötte virágzó liánokhoz és fákhöz beszélt, Vṛndāvana-dhāmát dicsőítve. Aggódott, hogy ilyen nagy bűnös létére eléri-e a tiszta szeretetet. Például így imádkozott a szent *dhāma* kegyéért:

„Óh Vṛndāvana! Ha csak egyszer is láttalak, ha csak egyszer is kiáltottam Rādhā-Kṛṣṇa szent nevét, ha csak egyszer is leborultam előtted odaadással, kérlek, óh, Anya, ne hagyj magamra!”

„Legyen valaki a legnagyobb gonosztvevő, aki mindig aljas dolgokat művel, ha egyetlenegyszer is leborul, hogy tiszteletét ajánlja egy fűszálnak Vṛndāvanában, azon nyomban a legjámborabb emberré válik. Teste elhagyása után a Legfelsőbb Úr kegyéből kétségkívül eléri az Úr lótusz lábát, mely más-ként elérhetetlen.”

„Bárki, aki csak megszagol egy virágot, testén érzi egy Vṛndāvana felől fúvó szellő simogatását, meglát valakit, aki Vṛndāvanából való, véletlenül Vṛndāvana irányába borul le, vagy csak egyszer is kiejti Vṛndāvana áldásos nevét, még ha távol Vṛndāvanától hal is meg, azonnal eléri a transzcendentális hajlékot.”

Gyötörni kezdte a vágyakozás, elméjét a vrajai kedvtelések képei töltötték be, szíve elepedt az odaadás nektárja iránt, szilárdan csüggött Vṛndāvana kegyén. Várta a nagy kegyet...

Vaiṣṇava dāsa anudāsa tovább dicsőítette Vṛndāvanát. Idővel tökéletességet ért el.

Egy szép napon, mikor Kṛṣṇa a *gopik* társaságában épp a fuvoláján játszott, elméjét megragadták a *bhaktája* szeméből csurgó eksztázis mézcseppjei. Govinda Rādhārāṇīval az oldalán megjelent Vaiṣṇava dāsa anudāsa előtt, teljességében feltárva előtte energiáit, és olyan szeretettel ruházta fel *bhaktáját*, mely a múlt bűnei utolsó maradványát is kisöpörte szívéből. E látomás után Vaiṣṇava dāsa anudāsa nem tudta többé elviselni, hogy nem lehet Urával és rövidesen Śrī Kṛṣṇa *aprakata-lilājába* indult.

Nem véletlen, hogy így megragadott engem Vaiṣṇava dāsa anudāsa története, hiszen én is a világi házaselet fűvel benőtt sötét kútjában és az anyagi energia illuzórikus „oltalmában” éltem a Kṛṣṇa-tudat elfogadása előtt.

Velem is az történt, hogy *vaiṣṇavákkal* találkoztam huszonhárom éve,

akik megismertettek Śrīla Prabhupāda és Caitanya Mahāprabhu tanításaival és biztattak, hogy fogadjam el a hitüket. Én is megcsömöröltem az anyagi energia nyújtotta illuzórikus örömeiktől. Én is otthagytam anyagi életem területeit és Új Vraja-dhāmába, azaz Vṛndāvanába költöztem a te hívásodra, hogy itt, a szent *dhāma* oltalmában folytassam életem, még ha előző bűneim miatt méltatlan is voltam erre.

Csak fokozatosan értettem meg, hogy minden lelki élmény és esetleges fejlődés, amiben eddigi Kṛṣṇa-tudatos életemben részem volt, a te indokolatlan kegyed kiáradása miatt volt lehetséges. Ha bármi nehézségem is volt eközben, az csak amiatt volt, hogy időnként félreálltam a te kegyed áradó fénysugarából.

Nagyon köszönöm minden lelki segítséged és útmutatásod, amit meghálálni sohasem tudok, bár igyekszem. Kérlek, engedd meg, hogy továbbra is ezen a szent helyen élhessek és szolgálhassak, és áldj meg kérlek, hogy egyszer én is megláthassam azt a csodát, amit Vaiṣṇava dāsa anudāsa látott, mielőtt az *aprakṛta-dhāmába* távozott.

Bár adna Kṛṣṇa neked törhetetlen jó egészséget, engedelmes, jó követő, neked a missziódban hatékonyan segítő tanítványokat, hogy a mi Új Vraja-dhāmánk a következő tízezer évben egyre jobban felvirágozhasson.

Szeretettel, örök szolgád:
Vrajeśvarī devī dāsī

Vṛndā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on the day of your appearance and your appearance in our lives. All glories to you for devoting your existence to benedicting the fallen souls with Kṛṣṇa consciousness.

Following in Śrīla Prabhupāda's footprints you impress upon us the importance of being Kṛṣṇa conscious and how it is the only solution. Ever ready to give your association and share your realizations. You give us shortcuts to becoming fully Kṛṣṇa conscious ourselves. A Kṛṣṇa consciousness which is full in its potency that will fan the spark into a blazing fire and release the souls from the cocoons of concoctions. By deliberating on this knowledge we can share it as your instruments and witness how the powerful sound

causes an awakening. Your compassion for the individuals your *aṅgas* strive to extend and bathe them in your empathic mercy.

This is the way of Lord Caitanya's network, Śrīla Prabhupāda handed us the blueprint.

Your life is devoted to its success as the shelter for spiritual refugees. You may say you are one of many. But the *dīkṣā-guru* is one. And so to you we are eternally indebted. You are such a bastion of truth, helping us climb out of *māyā's* lap, protecting us like kittens in the cat's mouth.

Even though we may make so many mistakes, you are always there to help us get up and win the race.

Thank you Guru Mahārāja, I may not have the faculties or intelligence to serve you directly, but I strive at least to be the servant of your servants who are ever kind towards me. In this way I hope to somehow please you.

Also, thank you for the privilege of book distribution – by your encouragement to perform it whenever I go out, it is so much nectar!

Your insignificant servant of your servants,
Vṛndā devī dāsī

Vṛndāvanī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed e dicsőséges napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.”

Nagyon nagy szerencse egy ember életében, ha találkozhat egy hiteles lelki tanítómesterrel, aki avatásban részesíti s ezáltal bekerülhet egy nagy lelki családba, a Kṛṣṇa-tudat lelki mozgalmába.

Az is nagyon fontos, hogy megfelelő lelki tanítómestert válasszunk, aki mestere a Kṛṣṇa-tudat tudományának, mert csak ő képes megoldani az élet

problémáit. Számtalan úton keressük a békét, de az igazi boldogsághoz csak Kṛṣṇa hiteles képviselőjén keresztül juthatunk el. Mivel megfeledkeztünk az igazi természetünkről, ezért szükségünk van a lelki tanítómester felvilágosítására, s utasításai követésével elégedetté kell tennünk őt.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára. Hadd medítálgak ezért naponta háromszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászokdjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!”

A hiteles lelki tanítómester irányítása alatt végzett odaadó szolgálat által fokozatosan megszabadulhatunk minden anyagi ragaszkodásunktól. Azokat, akiket az anyagi világ kötelékei megkötöznek nem tudják magukat kiszabadítani. Csak olyan valakitől remélhetünk segítséget, aki szabad a kötőerők hatásai alól. Az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit csakis az Úr Kṛṣṇa vagy hiteles képviselője, a lelki tanítómester szabadíthatja fel. E nélkül senki sem kerülhet ki az anyagi természet rabságából. A lelki tanítómester a Legfelsőbb Urat képviseli, ezért utasításai nem különböznek az Ő utasításaitól. Útmutatása segítségével megismerhetjük valódi lelki helyzetünket, s szilárd és teljes Kṛṣṇa-tudatra tehetünk szert. Ha képesek vagyunk követni egy hiteles lelki tanítómester utasításait életünk sikeressé válik, s végül eljuthatunk a Legfelsőbb Úr hajlékára.

Azzal, hogy téged választottalak lelki tanítómesteremnek kedves Guru Mahārāja biztos az utam vissza a lelki világba, ha az említett módon gyakorlom az odaadó szolgálatot és kitartok az utasításaid mellett. Te egy biztos menedék vagy számomra, akire minden elesett élőlénynek szüksége van. Boldog vagyok, hogy azon szerencsés lelkek közé tartozom, akiket elfogadtál tanítványodnak, s a lótuszlábad oltalmában élhetnek.

Kérlek, továbbra is add kegyedet, hogy sikeres lehessen az életem.

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Szolgád:

Vṛndāvanī devī dāsī

Contents

Śrī Gurv-aṣṭaka	3	Bhuvaneśvara dāsa	50
A vyāsa-pūjā jelentése	7	Bodhinī devī dāsī	53
Kedves Śrīla Prabhupāda!	9	Bhakta Böttkös István	53
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2014 ..	11	Brijbāsī devī dāsī	56
HOMAGES			
Bhakta Abhay	15	Bhaktin Bulla Hajnalka	57
Abhinanda dāsa	16	Caitanya Candra dāsa	58
Ācārya-ratna dāsa	17	Caitanya-priya devī dāsī	59
Acyutānanda dāsa	18	Cakorī Rādhā devī dāsī	59
Adhokṣaja Kṛṣṇa dāsa	19	Candra devī dāsī	60
Ādi-Guru dāsa	20	Caraṇa-reṇu devī dāsī	61
Akhilāśraya dāsa	21	Citta-hārī dāsa	63
Alambikā devī dāsī	22	Bhakta Czakó Mihály	64
Amala dāsa	23	Dakṣiṇā devī dāsī	65
Aṃṣu dāsa	24	Dāmodara-rati devī dāsī	66
Anālakṣitā devī dāsī	24	Daṇḍa-kṛt dāsa	68
Ānanda Caitanya dāsa	26	Dayāl-Nitāi dāsa	69
Ānanda Vṛndāvana dāsa	27	Dayitā	70
Ānanda-varḍhana dāsa	31	Devarṣi dāsa	70
Ānandini devī dāsī	32	Dhanur-dhara dāsa and Jaya Lakṣmī devī dāsī	71
Añjavatī devī dāsī	34	Dharma-setu dāsa	72
Antardhī dāsa	35	Dharmarāja dāsa	73
Anupāma devī dāsī	36	Dharmarāṇī	74
Anurādhā devī dāsī	37	Dharmiṣṭa devī dāsī	75
Āryadeva dāsa	38	Dhīra-Kṛṣṇa dāsa	76
Aṣṭa Sakhī devī dāsī	40	Bhaktin Dobrotka Mariann	77
Atula Kṛṣṇa dāsa	41	Bhakta Dusza Krisztián	78
Bālamodaka dāsa	44	Dvaipāyana dāsa	79
Balarāma dāsa	45	Bhaktin Egervári Szilvia	81
Bhaktin Baloghné Erzsébet	45	Ekāvalī devī dāsī	82
Bhaktin Bányai Hilda	46	Bhakta Erdős Gyula	84
Bhadrapriyā devī dāsī	47	Bhakta Fritz Attila	85
Bhagavat-priya dāsa	48	Gabhīra dāsa	86
		Gadabhṛt dāsa	87
		Gaura-kīrtana dāsa	88
		Gaura Kṛṣṇa dāsa	89

Gaura-Nitāi dāsa	91	Bhakta Kovács Zoltán	136
Gaura-priya devī dāsī	96	Kṛṣṇānanda dāsa	137
Gaura-bhāvana devī dāsī	96	Kundalatā devī dāsī	139
Gauramaṇi dāsa	98	Līlā Śuka dāsa	139
Gautama dāsa	99	Loka-bandhu dāsa	142
Ghanaśyāma dāsa	99	Bhakta Lókuca László	143
Gopa-Kumāra dāsa	100	Madhupati dāsa	143
Gopa-līlādhara dāsa	101	Madirekṣaṇā devī dāsī	144
Gopāla Rāya dāsa	102	Mahā-Mantra devī dāsī	145
Gopīcandra dāsa	103	Mahārāṇi devī dāsī	146
Gopīnātha dāsa	104	Mana-mohana dāsa	147
Gosvāmiṇi devī dāsī	106	Bhaktin Manduk Szilvia	148
Govinda Hari dāsa	107	Maṅgala Hari dāsa	149
Guṇa-grāhī dāsa	107	Maṇi-maṅjarī devī dāsī	150
Gurukṛpā dāsa	108	Maṇi-mālā devī dāsī	150
Bhakta Gyöngyössy Balázs és családja	110	Maṅjarī devī dāsī	152
Haladhara dāsa	111	Manjuvālī devī dāsī	153
Indīvara dāsa	112	Manodhara devī dāsī	154
Indranīla dāsa és		Manorāma dāsa	155
Mādhava-priya devī dāsī	113	Mārgavatī devī dāsī	156
Īśvara Kṛṣṇa dāsa	114	Medhya devī dāsī	157
Javatvāsī dāsa	116	Bhakta Medvegy Gergely	158
Jaya Gopāla dāsa	117	Bhakta Mezei Péter	159
Jaya Prabhupāda dāsa	118	Bhaktin Moravcsik Andrea	160
Jayadā Rādhikā devī dāsī	120	Murlī Manohara dāsa	161
Jayaśrī devī dāsī	121	Nalinī-kānta devī dāsī	163
Jitendriya dāsa	122	Bhaktin Nagy Ildikó	163
Bhaktin Jurácsik Gáborné	123	Nīlamaṇi devī dāsī	165
Kalāvati devī dāsī	123	Nīśānta-līlā devī dāsī	166
Kalyāṇi devī dāsī	125	Nitāi-bhāvana dāsa	168
Kāñcana-vallī devī dāsī	126	Pada Kamala dāsa	169
Kāraṇa Karaṇa devī dāsī	128	Padyāvalī devī dāsī	170
Kārtika devī dāsī és családja	129	Bhakta Pálvölgyi Attila	171
Kathāmṛta devī dāsī	130	Bhaktin Panczel Adrienn	172
Kavirāja	132	Parama-karuṇa dāsa	174
Kiṅkarī devī dāsī	132	Parameśvarī devī dāsī	175
Bhakta Kisbenedek Máté	133	Pārtha dāsa	176
Koda Nitāi dāsa	134	Patita-pāvana dāsa	178
Kokila-Bihāri dāsa	135	Prabhakāra dāsa	179

Prabhupādānuga dāsa.....	180	Śaśi Śekhara dāsa.....	224
Prāṇa-vallabha dāsa.....	181	Sat Nāma dāsa.....	225
Bhaktin Prazsák Annamária.....	182	Satrūpa devī dāsī.....	226
Prema-keli devī dāsī.....	183	Satyavāk dāsa.....	227
Premamoya dāsa.....	184	Śauri dāsa.....	228
Pr̥thvī-pati dāsa.....	186	Siddha Muni dāsa.....	230
Pr̥tī.....	187	Śilpa-kariṇī dāsī.....	231
Priya Bhāsīni devī dāsī.....	187	Sītā devī dāsī.....	232
Puruṣottama dāsa.....	188	Smṛti-pālikā devī dāsī.....	233
Puṣkariṇī devī dāsī.....	189	Śraddhā-Nṛsimha dāsa.....	234
Rādhā-kānta dāsa.....	192	Śrī Gokula devī dāsī.....	235
Rādhā Kṛṣṇa dāsa.....	193	Śrī Sarovara devī dāsī.....	236
Rādhā-kuṇḍa devī dāsī.....	195	Śrīmatī devī dāsī.....	237
Rādhā-līlā.....	196	Śrīpati dāsa.....	238
Rādhā-nāma devī dāsī.....	196	Sukumārī devī dāsī.....	239
Rādhā-priya devī dāsī.....	198	Sulalitā devī dāsī.....	240
Rādhārādhya dāsa.....	199	Sundara-rūpa dāsa.....	242
Rādhā-vallabha dāsa.....	200	Sundarī-priya.....	242
Rāghava dāsa.....	202	Surabhi dāsa.....	243
Rāma-prasāda dāsa.....	203	Suśīlā devī dāsī.....	244
Rāmabhadra dāsa.....	204	Śyāma-mohitā devī dāsī.....	244
Rāmānanda dāsa.....	205	Śyāma-dulālī devī dāsī.....	245
Ramaṇī.....	206	Śyāmajiu dāsī.....	246
Rāma-priya dāsa.....	207	Śyāmalatā devī dāsī.....	247
Rāsa-parāyaṇa dāsa.....	207	Bhaktin Szollár Anita.....	248
Rasāmṛta devī dāsī.....	208	Tamāla-varṇa dāsa.....	249
Rasarāṇī devī dāsī.....	209	Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa.....	250
Raseśvarī devī dāsī.....	210	Tilakinī.....	250
Rasikānanda dāsa.....	212	Bhakta Tollas Norbert.....	251
Rāya Rāma dāsa.....	214	Bhakta Török Zoltán.....	252
Revatī devī dāsī.....	214	Bhaktin Tóth Istvánné.....	253
Rūpa-manohara dāsa.....	215	Bhakta Tóth Sándor.....	253
Rūpamatī devī dāsī.....	216	Tukārāma dāsa.....	255
Sākṣi-gopāla dāsa		Tulasī.....	257
and Indrāṇī devī dāsī.....	218	Tulsī dāsa.....	258
Śaṅkara dāsa, Rasālikā devī dāsī.....	219	Ujjvala dāsa.....	259
Saṅkīrtana dāsa.....	220	Vaidarbhi devī dāsī.....	260
Śarat-bihārī devī dāsī.....	221	Bhakta Valkó István.....	261
Sārathi dāsa.....	223	Vanamālī dāsa.....	261

Vandanā devī dāsī.....	262	Vraja-kumāra dāsa	266
Vārṣabhānavī devī dāsī	262	Vrajeśvarī devī dāsī	268
Varṣāṇā devī dāsī.....	263	Vṛndā devī dāsī	270
Veṇu-gītā dāsa.....	264	Vṛndāvanī devī dāsī.....	271
Viśākhā.....	265		